

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UNCHARTED

BRIDES OF THE KINDRED 18

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Kindred'ın Gelinleri

Kitap #18:

Keşfedilmemiş

Evangeline Anderson

* * * * *

YAYINLAYAN

Evangeline Anderson Kitapları

Kindred'ın Gelinleri Kitap

18: Keşfedilmemiş

Telif Hakkı © 2017 Evangeline Anderson tarafından

E-kitap Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, seçtiğiniz kitap perakendecisine geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

***Yeni sürümlerden ilk siz haberdar olmak için tıklayın
Bültenime katılmak için BURAYA.***

İthaf: Tüm Kindred okurlarıma sevgilerimle. Şu anda 18. kitaba geldiğimize inanabiliyor musunuz? Ve 19. kitap olan Unbound üzerinde çok çalışıyorum. Sizi heyecanlandıracak nefis bir tanıtım yazısı için bu romanın sonuna göz atın :)
Birlikte "hadi yapalım" oynayabileceğim bu kadar çok harika insan olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum. Okuduğunuz için teşekkürler!
Hepinize kucak dolusu sevgiler ve
mutlu okumalar, Evangeline

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Sonsöz](#)

[Kindred 19 Unbound Blurb Planet](#)

[X Alıntı](#)

[Ayrıca Evangeline Anderson Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Bülten Kaydı](#) -

Birinci Bölüm

"Kayıp gözünüzü ve başparmağınızı değiştirmeme izin vermenize çok sevindim Komutan Terex. Evet öyleyim, evet öyleyim!" Tolleg cerrahı Yipper heyecanla Terex'in ayaklarının etrafında zıplıyor, uzun tüylü kulaklarını sallıyordu. Tüylü gri kahverengi kürkü ve uzun yüzüyle babun ve av köpeği karışımı bir şeye benziyordu -ya da Ana Gemi'de yaşayan insanlar öyle diyordu- ama o etraftaki en iyi protez cerrahıydı.

"Evet, şey..." Terex diğerinden ayırt edilemeyen yeni protez gözünü kırıştırdı ve küçük cerrahın eline kusursuz bir şekilde naklettiği başparmağını esnetti.

Ana Gemi'nin kısıtlı alanlarına girebilmek için kendisini sakat bırakan Karanlık Akraba Two ile girdiği mücadele sırasında orijinal vücut parçalarını kaybetmişti. İki'nin su işleme alanına girebilmek için bir Konsey üyesinin parmak izine ve retina taramasına ihtiyacı vardı; burada tüm su kaynağına zehirli bir virüs bulaştırmayı ve gemiyi ele geçirmeyi planlıyordu. Nihayetinde şeytani planını gerçekleştiremeden durdurulmuştu ama ne yazık ki yanlış zamanda yanlış yerde olan Terex'e ulaşmadan önce değil.

En azından Terex bu utanç verici olayı düşündüğünde kendine böyle söylemeye çalışıyordu.

Ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın, İki'nin onu nasıl alt ettiğini, felç edici bir maddeyle vurduğunu ve onu nasıl parçaladığını unutamıyordu. Felç edici madde vücudundayken, Terex onu durdurmak için çaresiz kalmıştı. Hâlâ terden sıırıslıklam olduğu kâbuslardan uyanıyor, Karanlık Akraba'nın bıçağının başparmağını kestiğini hissediyordu... keskin ucun göz çukurunun etini oyduğunu hissediyordu.

Kes , dedi kendi kendine öfkeyle, yeni sol başparmağını tekrar esneterek. Travmatik bir deneyimdi ama artık bitti. Aş artık bunu!

Bu iyi bir tavsiyeydi ama Terex bunu kabul etmekte zorlanıyordu çünkü muhtemelen Two ile yaşadığı olay yakın geçmişte güçsüz düştüğü tek an değildi. Two ile mücadelesinden önce, Kara Gezegen'den bir iblis olan Ur tarafından ele geçirilmiş ve bedenini şeytani tasarımları için bir konak olarak kullanmıştı.

Bu iki kişisel saldırı, on güneş yılı önce ölmüş olan sevgili eşi Solange'ın ölümüyle birleşince, Terex yaşamaya devam etmek isteyip istemediğini ciddi ciddi sorgulamaya başlamıştı. Cevabının hayır olduğuna karar vermişti. Ama ölmeden önce bir görevi vardı; yerine getirilmemesi mümkün olmayan bir intikam arayışı.

İki arkasında tek bir filiz bırakmıştı - Bela Baba Gemisi'nin et fiçılarında yetiştirilen devasa bir savaşçı. İki öldüğünde, bu soy bilinmeyen bir yere kaçmıştı. İlk başta onun Scourge ana gezegeninde olabileceği düşünülmüştü ama zehirli dünyanın yüzeyini taramak için gönderilen birkaç sonda hiçbir yaşam izine rastlamamıştı.

İki'nin soyu hâlâ bir yerlerdeydi ve Terex onu bulup evreni bu şeytani piçten sonsuza dek kurtarmaya kararlıydı. O zaman huzur içinde ölebilirdi - ya savaşta ya da eylem tamamlandıktan sonra kendi eliyle. Ölümün hangi yolla geleceği pek umurunda değildi, sadece intikamı tamamlandıktan sonra hızlı ve onurlu bir şekilde istiyordu.

"Söleyin bana Komutan Terex, lütfen, lütfen," dedi Yipper, onun hastalıklı düşüncelerini bölerek. "Neden fikrinizi değiştirdiniz ve tüm bunlara rağmen vücut parçalarınızın değiştirilmesine karar verdiniz? Bana ilk başta parça değişimine karşı olduğun söylendi. Öyleydim, öyleydim."

"Kibirden değildi, bunu söyleyebilirim," dedi Terex kuru bir sesle. "Artık nasıl görüldüğüm umurumda değil - sanki bir eşe kur yapıyor değilim. Ama

Komutan Sylvan, sakat kalmama izin verirsem dezavantajlı olacağımı belirtti. Bunu düşündüğümde, iyi bir noktaya değindiğini fark ettim. Kendimden daha büyük ve daha güçlü bir düşmanın peşindeyim.

-"Onu alt etmek için her türlü avantaja ihtiyacım var."

"İyi bir nokta, evet öyle, evet öyle." küçük Tolleg hevesle başını salladı. "Ve sana verdiğim parçalar savaş söz konusu olduğunda sana belirgin bir *avantaj* sağlayacak. Bunlar senin kayıp parçalarının birebir kopyaları değil, hayır değil, hayır değil!"

"Değil mi?" Terex kaşlarını çatı ve başparmağına baktı. "Nasıl farklılar?"

Yipper, "Yeni oküler parçanız olağanüstü bir görüş mesafesine sahip," diye açıkladı. "Normal, organik gözünüzle görebileceğinizden dört kat daha uzağı görebileceksiniz. Ayrıca isterseniz küçük nesnelere odaklanabilecek ve onları büyütebileceksiniz."

"Bu işe yarar." Terex sağ gözünü kapattı ve sol gözünü uzak duvardaki bir noktaya odakladı. Yipper'ın cerrahi süitinde ve tamirhanesinde durdukları için gördüğü şey protez eller, bacaklar, ayaklar ve kollarla dolu beyaz bir raftı. Konsantre olduğunda, belirli bir vücut parçasına -ayağa- odaklanabildiğini ve ayak tırnaklarındaki kıvrımlı, gerçeğe yakın çıkıntılara kadar çok ayrıntılı olarak görebildiğini fark etti. "Evet, gerçekten çok kullanışlı," diye mırıldandı.

Küçük Tolleg, "Unutmadan, yeni retinanız yaşayan ya da ölü herhangi bir yaratığın ya da kişinin retina desenini taklit edebilir," dedi. "Ve yeni başparmağın da herhangi bir izi taklit edebilir. Yani arayışınızda hiçbir kapı size karşı kilitlenmemeli."

"Bu doğru mu?" Terex düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. İki'nin onun eşsiz izine ve retina desenine olan ihtiyacı yüzünden sakat kalması gerekirken, şimdi kendisine verilen yedek parçaların bunu yapabiliyor olması acımasızca ironik görünüyordu,

Sırayla, piçin soyunu öldürmek için ihtiyaç duyabileceği her türlü kalıbı taklit eder.

İronik ama uygun.

"Evet, bu doğru. Evet öyle, evet öyle." Yipper hevesle başını salladı, kulakları tekrar çınladı. "Saç, göz ve ten renginizi etkileyecek bir pigmentasyon kontrolü bile kurdum."

"Ne? Ama neden?" Terex bir kaşını kaldırdı.

"Uzayın dış bölgelerinde, yabancı bir ırktan olan diğerlerinin arasına karışabilmek çoğu zaman avantajlıdır. Evet öyle, evet öyle! Gözlemleyin." Küçük Tolleg onu ameliyat odasının bir duvarında duran 3 boyutlu bir görüntüleyiciye yönlendirdi. "Şimdi yeni başparmağınızı yeni göz implantınıza en yakın şakağınıza koyun. Sonra kendinizi farklı renkte bir epidermis veya saçla hayal edin" diye talimat verdi.

Terex kendine baktı. Görüntüde her zaman gördüğü şeyi görüyordu: yaşlı bir savaşçı ama sert kasları ve delici koyu mavi, neredeyse mor gözleriyle hâlâ en iyi dönemini yaşayan biri. Bir Kan Akraba olduğu için, bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde çift dişleri vardı. Ayrıca çoğu Kan Soyu gibi koyu sarı saçları vardı ve askeri kısalıkta kesilmişti.

"Yeni bir şey denemelisin, evet denemelisin!" Yipper heyecanla söyledi.

Terex'in aptallık yapmaya hiç niyeti yoktu ama ruhunu olmasa da bedenini iyileştirmek için mükemmel bir iş çıkaran küçük Tolleg'i hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu.

Yeni sol başparmağının pedini sol şakağına yerleştirerek, kendisini bir Yalen gibi gümüş tenli ve siyah saçlı olarak hayal etti.

Görüntüleyicideki görüntüsü bir anda değişti. Saçları siyaha dönerken teni parlak gümüş rengine büründü.

Ten rengi ürkütücüydü ama Terex saçın şaşırtıcı derecede gerçekçi görüldüğünü düşündü. Hatta kendi sarı rengiyle aynı yerlerde gümüşü gri lekeler bile vardı, ancak saçının ana kısmı siyah olduğu için artık çok daha belirgindi. Bu renk artık sıkça kestiği sakalına da yayılmıştı. Kindredlerin çoğu sinekkaydı tıraş olurdu ama Terex son zamanlarda gelenekleri birden fazla şekilde bozmaya başlamıştı.

"Ah-çok iyi! Çok iyi!" Yipper haykırdı.

"Evet, bu... ilginç." Terex başparmağını tekrar şakağına götürdü ve kendini normal ten rengine döndürdü. Ama siyah saçları oldukça hoşuna gitmişti. Son zamanlardaki ruh haline uyuyordu. O da kalmasına karar verdi.

"Söyleyin bana Komutan Terex, aradığınız kişiyi nasıl bulmayı planlıyorsunuz?" Yipper ona sordu. "Onun gittiği düşünülen Scourge Ana Dünyasında yapılan sondalarda hiçbir yaşam izine rastlanmadığını duydum."

"Bu konuda bana yardım sözü verildi," dedi Terex ciddiyetle. "Görme yeteneğine sahip rahibelerden biri bana bu konu üzerinde meditasyon yapacağını ve bir şeyler anladığında bana haber vereceğini söyledi."

"Ah, rahibeler çok bilge, öyleyse öyleler, öyleyse öyleler," diye mırıldandı Yipper. "Gerçekten de Tanrıça'ya iyi hizmet ediyorlar."

"Kesinlikle," dedi Terex tarafsız bir şekilde. Aslına bakılırsa, ırklarını yaratan ve bazılarının hâlâ aktif bir rol oynadığını söylediği Soy Tanrıçası olan Hayat Ana'nın motivasyonlarını anlamaya çalışmaktan vazgeçmişti. Terex artık bunun doğru olup olmadığından ya da sözde ilahi ve tamamen iyi bir varlığın neden çocuklarından birinin başına bu kadar kötülük gelmesine izin verdiğinden emin değildi.

Sonra içindeki eski suçluluk duygusu yeniden kabardı.

Nedenini bilmiyormuş gibi davranma, diye fısıldadı zihninin gerisindeki küçük bir ses*Başınıza gelen kötülük Tanrıça'nın değil, sizin suçunuzdu. Geçmişte işlediğin günahlar hiçbir şeyle telafi edilemez.*

acıdan daha az. Hem fiziksel hem de zihinsel ıstırap kendi eserinizdir.

Evet, ama ödemesi hiç bitmeyecek miydi? Terex ne zaman sonunda terazinin kefelerinin dengelendiğini düşünse, başına başka bir kötülük geliyor, ona bir kez daha boşa harcadığı gençliğini ve yaptığı yanlışları hatırlatıyordu. Görünüşe göre sadece kanla ödenebilecek yanlışlar.

Terex kendi kendine, artık ödeme yapmayacağını söyledi. Kahin Rahibe'nin yardımıyla İki'nin Scion'unu bulacak ve o piçi öldürüp öldürecekti. Bu süreçte kendisinin de öldürülmesi için dua etti. O zaman ve ancak o zaman nihayet tüm Yaşamın Anası'nın huzuruna çıkmak için özgür olacaktı. Belki Solange'ı bile tekrar görebilirdi. Bu çok hoş olurdu. Sevgili eşi on devirden fazladır ortalarda yoktu; onun güzel yüzüne bir kez daha bakmak iyi olurdu.

Ama ya günahlarının bedeli hâlâ ödenmemişse? diye fısıldadı kafasının içindeki ses. *Ya Solange'la birlikte Tanrıça'nın huzuruna çıkmak yerine kendini Yedi Cehennem'den birinde bulursan?*

Terex bu düşünceyi inceledi ve gerçekten umursamadığını fark etti. Bu varoluş düzleminden gittiği sürece, gayet memnun olacaktı. Bir an için hâlâ yaşamaya değer bir şeyler olabileceğini düşünmüştü - yeşil ve altın benekli gözleri olan bir dişinin görüntüsü bir an için zihninde canlandı ama onu uzaklaştırdı. O güzel gözleri taşıyan dişi onun için değildi, hiçbir dişi onun için değildi.

Artık onun için intikamdan, acıdan ve Tanrıça izin verirse ölümden başka bir şey yoktu.

"Komutan Terex, iyi misiniz, iyi misiniz?" Yipper'ın sesi endişeli geliyordu ve Terex boşluğa baktığını, gün ortasında ne düşünen biri kadar sakin bir şekilde kendi ölümünü düşündüğünü fark etti. Bu yeni kaderci tavrının, Terex'in

onu rahatsız etmeliydi. Ama etmedi. Artık hiçbir şey onu rahatsız etmiyordu; kalbinin etrafında oluşan kabuğa hiçbir şey dokunmuyordu. En azından bu vardı; duygulardan ve acıdan uzaktı. Ve üşümek acı çekmekten daha iyi değil miydi?

Evet, çok daha iyiyim, dedi kendi kendine. Yüksek sesle Yipper'a şöyle dedi: "İyiyim dostum. Ve iyi hizmetin için sana teşekkür etmek istiyorum."

"Rica ederim, öyleyse öylesiniz, öyleyse öylesiniz." Küçük Tolleg ciddiyle başını salladı. "İhtiyacınız olan ya da istediğiniz başka bir şey olursa, lütfen beni aramaktan çekinmeyin."

Terex biraz gülümseyerek, "Yapacağım," dedi. "I-"

Tam o sırada şakaklarında garip bir karıncalanma hissetti, bu da birisinin ona seslenmeye çalıştığı anlamına geliyordu. Kaşlarını çattı - Ana Gemide yakın arkadaşı yoktu, artık yoktu. Kim onunla bu kadar samimi bir şekilde iletişim kurmaya çalışabilirdi ki?

"Affedersiniz," dedi Yipper'a. "Biri benimle iletişim kurmaya çalışıyor." Ameliyathaneden çıkıp köşeyi döndü ve konsantre olabileceği boş bir koridorda durdu. Gözlerini kapatarak kendini çağrıya açtı ve zihninde güçlü, kadınsı bir ses duydu.

"Savaşçı, benim, rahibe Nirobe. Bana danıştın ve bizi yok etmeye çalışan İki'nin son soyunun nerede olduğunu öğrenmek için meditasyon yapmamı istedin."

"Evet-evet, yaptım." Terex bir heyecan dalgası hissetti.

"Nerede olduğunu bulabildiniz mi?"

"Bir bakıma," diye kaçamak bir cevap verdi rahibe. "Elimde işinize yarayabilecek bir bilgi var ama bunun bir bedeli var. Ödeyecek misiniz?"

Terex kaşlarını çattı. *"Bedeli nedir? Evlerini Kutsal Koru'da yapanların tavsiyelerinin karşılıksız verildiğini sanıyordum."*

"Çoğu durumda öyledir ama bu özel bir ," dedi Nirobe kibarca.
"Bedelini ödeyecek misin?"

"Ne istediğinizi bile bilmezken nasıl ödeme yapmayı teklif edebilirim?" Terex hayal kırıklığına uğramış hissederek talep etti. "Ya sahip olduğumdan ya da alabileceğimden daha fazla kredi istersen?"

"İstediğim ödeme fiziksel zenginlik değil, ruhsal zenginliktir," diye üstü kapalı bir şekilde cevap verdi rahibe. "Zamanın bolluğu içinde her şey açıklığa kavuşacak. Bu akşam Son Yemek'ten hemen sonra Kutsal Koru'ya gelin ve borcunuzun ne olduğunu ve bunu nasıl ödeyebileceğinizi konuşalım. Ancak o zaman Tanrıça'nın bana verdiği bilgiyi sana aktaracağım."

"Pekâlâ." Sinir bozucu bir uyarıydı ama Terex şikâyet etmemesi gerektiğini biliyordu. Kutsal Koru'da hizmet eden rahibeler neredeyse her zaman bilmecelerle konuşurlardı; onlardan doğrudan bir cevap beklemek boşunaydı.

"Belirlenen zamanda görüşürüz. O zamana kadar savaştı, iyi ol." Nirobe'nin varlığı zihninden kayboldu ve Terex kaşlarını çatarak kararsız kaldı.

Rahibe onun için hangi bilgiye sahipti... ve bunu elde etmek için nasıl bir ödeme sözü vermesi gerekecekti?

İkinci Bölüm

"Hey, küçük kardeşim, bugün nasılsın?"

Elaina Benet küçük kız kardeşinin hastane yatağının kenarına oturdu ve gülümsemeye çalıştı.

"Bilirsin işte, her zamanki gibi harika." Kız kardeşi Gina ona yorgun bir gülümseme ve başıyla onay verdi. Ancak bu küçük jest onu yoruyor gibiydi çünkü gözlerini kapatıp derin nefes almak zorunda kaldı, ince göğsü mavi beyaz hastane önlüğünün altında yorucu bir şekilde inip kalkıyordu.

Elaina küçük kız kardeşine bakarken kendi gülümsemesi de durakladı. Bir zamanlar Gina tombuldu, her zaman poposunun çok büyük ve kalçalarının çok kalın olduğundan şikayet ederdi, ama bu kanserden önceydi. Şimdi kız kardeşi bir deri bir kemik kalacak kadar zayıftı; vücudu neredeyse iskelet gibiydi. Elaina hastane önlüğünün altından kalça kemiklerinin keskin açılarını görebiliyordu. Gina'nın yaka kemikleri korkunç bir kolye gibi dışarı fırlamıştı ve Elaina neredeyse kaburgalarını sayabileceğini düşündü.

Ah Gina, diye düşündü, kız kardeşinin çökmüş yüzüne, eskiden yuvarlak ve güzel olan yanaklarının altında çıkıntı yapan elmacık kemiklerine ve yorgun gözlerinin altındaki koyu halkalara bakarken hıçkırıklarını bastırdı. *Ah küçük kardeşim, çok değişmişsin...*

Teşhis acımasız bir sürpriz, beklenmedik bir şok olmuştu. Ailelerinde kanser yoktu ve Gina hiç sigara içmemişti. Ama görünüşe göre

Kronik Lenfositik Lösemi bunların hiçbirini umursamıyordu. Daha çok altmış yaşın üzerindeki insanları etkileyen agresif bir kanser türüydü ve o zaman bile erkeklerde çok daha yaygındı. Yine CCL, Gina'nın sadece otuz bir yaşında ve kadın olmasını umursamıyor gibiydi - bir zamanlar dolgun ve sağlıklı olan vücuduna yerleşti ve doktorlar radyasyondan kemik iliği nakline ve sayısız Kemoterapi turuna kadar her şeyi denemelerine rağmen ortadan kaldırılmayı reddetti.

Gina, Elaina'dan sekiz yaş küçük olmasına rağmen şimdi en az on yaş daha yaşlı görünüyordu. Kanser onu harap etmiş, gençliği ve canlılığıyla birlikte güzelliğini de çalmıştı.

Elaina kız kardeşini izlerken, diğer pek çok hastalık artık tedavi edilebilirken kanserin tedavi edilememesinin korkunç derecede ironik olduğunu düşündü. Kindred'lar Dünya'ya geldiklerinde, çoğu kanser türü de dahil olmak üzere pek çok hastalığın tedavisini getirmişlerdi. Ne yazık ki CCL bunların arasında değildi. Ve kız kardeşinin kanseri hızla ilerlediğinden ve hiçbir tedaviye yanıt vermediğinden, muhtemelen ölecekti.

Hayır, sakın düşünme! Bu düşüncenin aklından geçmesine bile izin verme! Elaina kendini çabucak azarladı. *Olumlu düşün, her şey yoluna girecek. Olmak zorundalar!*

Gina doktora ilk gittiğinde sürekli yorgun olduğundan ve en ufak bir şeye sürtünmesinin cildinde kocaman morluklar oluşturduğundan şikayet ettiğinden beri kendine bunu söylüyordu. Elaina, kanser teşhisi konulduktan sonra bile kendine aynı umutlu ve olumlu şeyleri söylemeye devam etti. Her tedavi süreci boyunca hem kendisi hem de küçük kız kardeşi için olumlu bir tutum sergilemiş, *bu* yeni yöntemin ya da ilaçların çözüm olacağından emin olmuştu. Kemoterapi, radyasyon ve kemik iliği nakli başarısız olduğunda bile Elaina pozitif kalmaya devam etmişti.

Hâlâ bir şans var, demişti kendi kendine. Bir şans olmalı, bir yerlerden yardım gelmeli. Ve böylece, her türlü insan tıbbi başarısız olduktan sonra, Ana Gemi'deki Kutsal Koru'daki rahibelerden yardım istemeye gitmişti. Kindred Tanrıçası'na inanmıyordu ama tüm dinlere saygılıydı. Ayrıca HKR binasında çalışırken, Tanrıça'nın gerçekleştirdiği varsayılan mucizeler hakkında bazı şaşırtıcı hikayeler duymuştu.

Ama konuştuğu rahibe -Nirobe adında yaşlı bir kadın- nazik olsa da Elaina'ya herhangi bir umut verememişti. Sözleri, bazen ölümlülerin kavrayışının ötesinde olan Tanrıça'nın iradesini kabul etmekle ilgili sessiz bir öğütten ibaretti. Elaina Kutsal Koru'dan son umudunun da kırıldığını hissederek ayrılmıştı.

Neredeyse dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"Hey..." Kız kardeşinin yumuşak sesi Elaina'nın kafasındaki kasvetli düşünceler girdabını yarıp geçti ve Gina'nın kendisine baktığını görmek için başını kaldırdı.

"Hey sen," dedi nazikçe, gülümsemeye çalışarak. "Bugün daha iyi görünüyorsun. Nasıl hissediyorsun?"

"Bok gibi." Gina güldü ve gülüşü öksürüğe dönüştü.

"Al bakalım." Elaina yatağın yanındaki küçük tekerlekli masanın üzerinde duran üstü kapalı, pipetli bardağa uzanarak bir yudum su içmesine yardım etti.

"Jake nasıl?" Sonunda suyu yutup tekrar konuşabildiğinde Gina'nın sesi kâğıt inceliğindeydi.

Elaina dudağını ısırды. Jake Gina'nın oğluydu, sadece on üç yaşındaydı ve annesinin hasta olmasına çok kızmıştı. Gina'ya teşhis konulduğundan beri her türlü belaya bulaşmış, Gina'nın elinden alınmasına duyduğu çaresiz öfkeyle her yöne saldırmıştı.

Eskiden pekiyi alan bir öğrenciyken derslerinin çoğundan kalıyordu ve iki kez polis tarafından alınmıştı - bir kez uyuşturucu bulundurmaktan, bir kez de

Bir arkadaşıyla birlikte bir arabaya girmeye çalışmışlar. Neyse ki üvey babası, Gina'nın kocası, iyi bir avukattı ve her iki seferde de onu sadece kamu hizmeti ile kurtarmayı başarmıştı. Ancak Jake'in ergenlik çağında yaşadığı stres ve her şeyi tüketen keder ve öfke bir zamanlar sağlam olan ilişkilerini etkilemeye başlamıştı. Son zamanlarda, Jake'i Oregon'da yaşayan biyolojik babasına geri gönderme konusunda bazı konuşmalar olmuştu.

Elaina bu konuda Gina'nın kocası Gary ile sert bir şekilde tartışmıştı. *"Ama şimdi giderse, Gina'yı daha önce göremeyecek... daha önce..."*

Çaresizce elini salladı, kelimeleri yüksek sesle söyleyemedi.

"Sadece söyle, o ölmeden önce." Gary sert bir şekilde içini çekti ve elini saçlarında gezdirdi. *"Biliyorum Elaina, biliyorum ama yine de onu görmeye gitmiyor. Onu ikna etmeye çalıştım ama üç aydır onu görmeye gitmedi. Onu görmeye bile gitmeyecekse, Tampa'nın etrafında dolanıp başını belaya sokmasının ne faydası var?"*

Elaina onun haklı olduğunu biliyordu ama Jake'in fikrini değiştirebileceğini ya da onu tüketen öfkenin içinden çıkmanın bir yolunu bulabileceğini de düşünüyordu. En başta hastalandığı için annesini suçluyor gibiydi -sanki bir şekilde yardım edebilirmiş gibi- sanki ölümcül bir hastalığa yakalanmayı ve onu terk etmeyi o seçmişti. Bu mantıklı bir tepki değildi ama böylesine yoğun bir keder ve acı karşısında mantıklı bir tepki verilemezdi.

Elaina belki Jake'in bir şekilde öfkesini ve mutsuzluğunu atlatıp sondan önce Gina'yı ziyaret etmeye karar vereceğini umuyordu. Ancak bu kararı Oregon'da ülkenin diğer ucundayken veriyse, Tampa'ya geri dönmesi için çok geç olabilir. Eğer o-

"Elaina? Jake nasıl dedim?" Gina'nın ince, fısıltılı sesi daldığı düşünceleri böldü.

"O iyi," diye yalan söyledi Elaina elinden geldiğince. "O... meşgul. Bir çeşit bilim projesi sanırım. Muhtemelen başardığında seni görmeye gelir-

Projeleriyle ne kadar ilgilendiğini biliyorsun." Gülümsedi ve kız kardeşinin elini hafifçe sıktı. "Zaten yakında onu göreceksin, buradan çıktıktan sonra."

Geçmişte Gina gülümsemiş ve onunla birlikte oynamış, yakında iyileşip ailesinin yanına döneceğine dair hoş bir kurguya katkıda bulunmuştu. Ama bu kez başını salladı.

"Bana yalan söylemek zorunda değilsin, Laney." Yüzünde korkunç bir keder vardı; altın ve yeşil benekli kahverengi gözlerinde Elaina'nınkilere çok benzeyen bir bakış

-Artık rol yapamayacağını söyledi. O güce sahip olmadığını. "Sen neden ?"

Elaina itiraz etti, vazgeçmek istemiyordu.

yalanı. "Yakında buradan çıkacaksın. Dr. Edwards bir tur kemoterapi daha dedi-"

"Hayır, daha fazla kemoterapi yok." Gina başını salladı. "Artık dayanamıyorum Laney, *dayanamıyorum*. Çok yorgunum ve sürekli canım yanıyor. Sanırım Jake'in onu terk ettiğim için beni affetmesini sağlayabilirsem gitmeye hazır olacağım."

"Anlamıyor," dedi Elaina ciddiyetle, kız kardeşinin eline bastırarak. "O çok genç... çok kızgın. Seni özlüyor, Gina. O..." Ağlamamaya çalışarak boğuldu. "O sadece annesini istiyor. Eminim yakında seni görmeye gelecektir."

"Evet, ben de eminim." Ama Gina'nın sesi soğuk ve düzdü.

"Bunun seni üzmesine izin verme." Elaina gözleri yanıyor olmasına rağmen sesini hafif tutmaya çalıştı. "Dinle, şu anda öyle görünmediğini biliyorum ama işler yoluna girecek. Dönecek."

"Hiç sanmıyorum." Gina tekrar gözlerini kapadı. "Yorgunum, Laney. Dinlenmeye ihtiyacım var."

"Pekâlâ. Sen git ve dinlen. I-" Elaina aniden şakaklarında garip bir karıncalanma hissetti. Neredeyse bir ağrı başlangıcı gibiydi.

baş ağrısı ama acımadı. "Um..." Kaşlarını çattı ve karıncalanma güçlendikçe düşünce akışını kaybetti. Neler oluyordu?

Birden kafasının içinde bir ses duyuldu.

"Elaina? Dünya'dan Elaina... Benim, Nirobe, Kutsal Koru'nun rahibesi."

"Ne?" Elaina nefesinin altında mırıldandı. Ayağa kalktı ve kız kardeşini korkutmak istemediği için hastane odasının diğer tarafına geçti. "Ne oldu? Bu mu? Deliriyor muyum?"

"Akıl sağlığın için endişelenme, canım. Seninle zihinden zihine iletişim kurmamızı sağlayan bir think-me-a cihazı aracılığıyla konuşuyorum."

"Ah doğru, özür dilerim." Elaina bu tür cihazları duymuştu ama evli Kindred'ların onlar olmadan da telepatik olarak konuşabildiklerini duymuştu. Görünüşe göre bu, çiftleştiklerinde oluşturdukları bir bağdı. Yine de kafasının içinde sürekli birinin olmasını hayal bile edemiyordu; rahibeyle sadece zihinsel olarak konuşmak bile yeterince tuhaftı.

"Bana sadece düşünebilirsin, canım, seni duyabileceğim," dedi Nirobe. "Daha önce bana gelip hasta olan sevgili kardeşin için yardım istemiştin, değil mi?"

"Evet! Evet, yaptım!" Elaina zihnindeki umut ve heyecanı sesinden uzak tutamıyordu. *"Ona yardım edebilecek bir şey buldun mu? Lütfen bana bulduğunu söyle!"*

"Ben bir şey bulamadım çocuğum, ama senin bulman mümkün."

"Ne?" Elaina kalbinin tekrar ayak parmaklarına kadar indiğini hissetti. *"Bu da ne demek oluyor?"*

Nirobe gizemli bir şekilde, *"Bugün Son Yemek'ten hemen sonra Ana Gemi'deki Kutsal Koru'ya gelin, size açıklayacağım,"* diye söz verdi. *"Gelecek misin?"* *"Saat sekiz civarı, değil mi? Evet. Evet, elbette. Evet, elbette - kız kardeşime yardım etmek için yapabileceğim her şeyi yaparım..."* Elaina yatağın üzerindeki çökmüş forma baktı.

Yanakları griydi, dar göğsü o kadar hafif inip kalkıyordu ki Elaina zar zor seçebiliyordu. *"Her şeyi yaparım,"* diye yemin etti. *"Ona yardım etmek için her şeyi yapacağım."*

"Bu yemini yerine getirmen gerekebilir canım," diye mırıldandı rahibe içinden. *"Son Yemek'ten sonra görüşürüz o zaman."*

"Teşekkür ederim!" Elaina yüksek sesle söyledi ama bağlantının çoktan koptuğunu hissetti; rahibenin varlığı kafasından silinmişti.

"Ne... neydi o?" Gina gözlerini yorgunca açtı. "Kime teşekkür ediyordun?"

"Bu uzun bir hikâye." Elaina saatine baktı ve yediyi çeyrek geçtiğini gördü. HKR binasına ve Ana Gemi'ye geri dönmek istiyorsa acele etmesi gerekiyordu. "Sana sonra anlatırım," diye söz verdi ve eğilerek kız kardeşinin ince yanağına bir öpücük kondurdu. "İyi bir şey olabilir - önemli bir şey."

"Tamam." Gina'nın göz kapakları tekrar aşağıya indi ve ağrı kesicilerinin onu çoğu zaman içinde tuttuğu morfinin neden olduğu bulanıklık içinde uyukladı. "Sonra görüşürüz, Laney," diye mırıldandı.

"Tabii ki yapacaksın." Elaina küçük kız kardeşinin elini nazikçe sıktı ve bıraktı. *Belki geri döndüğümde yanımda bir tedavi de olur,* diye düşündü ama söylemedi. Hastane odasından çıktı, kapıyı arkasından sessizce kapattı ve sonra uzun koridorda hızlı adımlarla ilerlemeye başladı, topukları endüstriyel yeşil karo zemin üzerinde hızla tıkırdıyordu.

Ana Gemiye ulaşmanın ve kız kardeşini kurtarmak için ne yapabileceğini öğrenmenin zamanı gelmişti.

Üçüncü Bölüm

"Alo? Rahibe Nirobe?" Terex uzun siyah çizmelerini çıkarmayı bitirdi ve Kutsal Koru'nun kenarındaki yeşil ve mor çimenlerin üzerinde yalınayak durdu. Çimenler çıplak ayak tabanlarının altında serin ve gıcıklayıcı bir his uyandırıyor ve Terex huzursuzca ayaklarını kaydırırdı. Üstünde, Ana Gemi'nin yeşil güneşi gözle görülür bir şekilde kararmış, fısıldayan yapraklarıyla ağaç korusunu gölgeye boğmuştu.

"Affedersiniz... Komutan Terex? Siz misiniz?"

Yumuşak kadın sesi rahibelerden birine ait değildi. Başını çeviren Terex, Kutsal Koru'yu çevreleyen park alanının üzerinden kendisine doğru gelen bir figür gördü. Kum saati şeklinde, uzun koyu kahverengi saçlı, yeşil ve altın rengi benekli açık kahverengi gözlü bir kadındı bu.

Elaina.

Bir an için kalbi göğsünde kıpırdandı, sanki bir buz kütlesi ilkbaharın kısa süreli çözülmesiyle dürtülmüş gibiydi. Sonra, her nedense, tüm Kan Türlerinin sahip olduğu çift dişleri aniden uzamış ve keskinleşmiş gibi göründü. Terex kaşlarını çattı ve bu hissi sertçe bastırdı. Elaina'yı hâlâ feci derecede çekici bulması önemli değildi; küçük Dünyalı dişiye son gördüğünden beri çok şey olmuştu ve bunların hiçbirisi iyi değildi.

"Merhaba Bayan Benet," dedi soyadını hatırlayarak. "Sizi tekrar görmek bir zevk."

"Oh, sen olduğunu düşünmüştüm. Emin olamadım çünkü... saçını mı değiştirdin? Ve seni son gördüğümünden beri sakal bırakmışsın."

"Benimle ilgili pek çok şey değişti," dedi Terex acımasızca. "Seni Kutsal Koru'ya geri getiren nedir?"

Elaina onun dikkatini dağıtacak kadar erotik bulduğu bir şekilde gür alt dudağını ısırdı. Terex, o konuşurken gözlerini kaçırmak için kendini zorladı ama elinde değildi, gözleri sürekli ona dönüyordu.

"Rahibelerden biri beni aradı. Bir yolu olabileceğini söyledi... yardım etmek için yapabileceğim bir şey... küçük kız kardeşime yardım etmek için." Sesi neredeyse bir fısıltıya dönüştü. "O... o çok hasta."

Gözlerindeki acı çok yoğundu - kardeşinin böyle bir duygu uyandırabilmesi için gerçekten çok hasta olması gerekiyordu. Terex'e sevgili Solange'ı ölürken neler hissettiğini hatırlattı. Ama hayır, bu düşünciyi bir kenara itti.

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi tarafsız bir şekilde.

"Neden buradasın?" Elaina ayakkabılarını çıkarıp ona doğru yaklaşarak sordu.

Belli ki arkadaşça davranmaya çalışıyordu. İlk karşılaşmalarında çok samimi bir konuşma yapmışlardı, neredeyse flört etmişlerdi. Terex şimdi bunun büyük bir hata olduğunu görüyordu. Kadın çok yakındı; kokusu son derece dikkat dağıtıcıydı. Şaftının siyah uçuş derisinin içinde sertleştiğini hissetti ve ondan aceleyle bir adım geri çekildi. Onun nesi vardı ki?

"Üzgünüm ama benim işim özeldir," dedi kısaca. "Yine de kendi çabalarınızda size bol şans diliyorum."

"Ah, teşekkür ederim, sanırım." Elaina onun soğuk cevabı karşısında şaşırmış ama yapacak bir şey yoktu. Terex kendi kendine kaba davranmadığını, göreviyle ilgili bilgileri sınırlandırması söyledi. Ne de olsa İki saldırdığında Ana Gemi'nin kıl payı atlattığı felaketi ya da Karanlık Soy'un evrenin bir yerlerinde serbestçe dolaşan başka bir soyu olduğu gerçeğini herkes bilmiyordu.

"Ah, çocuklarım! Sonunda sizi burada gördüğüme çok sevindim."

Terex'i rahatlatmak için rahibe Nirobe hışırdayan yaprakların arasından çıkarak onu daha fazla konuşmaktan kurtardı.

"Rahibe Nirobe." Yalvarırcasına başını kısaca eğdi.

"Merhaba, rahibe." Terex'in şaşkınlığı karşısında Elaina gülümseyerek öne çıktı. "Buradayım," dedi. "Bana ne söylemek istiyordun?"

"Affedersiniz," dedi Terex. "Kabalık etmek istemem ama rahibenin toplantıya çağırdığı kişi *benim*."

Elaina kaşlarını çattı. "Hayır, özellikle *beni* istedi. Beni aradı ve Son Yemek'ten sonra saat sekiz civarında onunla buluşmamı söyledi."

"Aslında çocuklarım, ben ikinizi de çağırdım." Rahibe sakın bir şekilde başını salladı.

"Anlıyorum," dedi Terex, ancak rahibenin neden ikisini de aynı anda aradığını anlamamıştı. Birini yarım saat sonra ya da daha erken aramak çok daha verimli olurdu. Asi vücudu Elaina'yı son derece çekici bulduğuna dair sinyaller göndermeye devam ettiği için libidosunun çok daha kolay etkileneceğinden bahsetmiyorum bile. "Bu durumda Bayan Benet önden gidebilir, ben beklerim," dedi, nazik olmaya ve küçük dünyalı dişiyle arasına daha fazla mesafe koymaya çalışarak.

"Hayır Savaşçı, sanırım yanlış anladın." Nirobe ona sert bir bakış attı. "İkinizi *de aynı toplantıya* çağırdım. Senin ve Elaina'nın kaderi aynı dokumadaki iki iplik gibi birbirine bağlı."

"Ne?" Elaina başını salladı. "Ama sen dedin ki... Komutan Terex hakkında hiçbir şey söylemedin. Bana kız kardeşime yardım etmenin bir yolunu gösterebileceğinizi söylediniz."

"Öyle de yapabilirim," dedi rahibe sakın bir şekilde gülümseyerek.

Terex kaşlarını çatarak, "Bana Bayan Benet hakkında da hiçbir şey söylemediniz," diye itiraz etti. "Bana İki'nin filizinin yerini gösterebileceğinizi söylediniz... bir bedel karşılığında."

"Ben de öyle yaptım." Rahibe Elaina'yı işaret etti. "Bedelinizle tanışın Komutan Terex. Gideceğiniz yere Elaina'yı da götürmelisiniz. Göreviniz sadece intikam değil, aynı zamanda merhamet de olmalı."

"İmkânsız." Terex rahibeye ters ters baktı. "Ben acımasız bir sosyopatın peşindeyim; yoluna çıkan herkesi katletmekten çekinmeyecek bir erkeğin. Benden masum, çaresiz bir dişiyi yanıma almamı isteyemezsiniz."

Yanında oturan Elaina sinirlendi. "Hiç de masum değilim, evlenip boşandım ve otuz dokuz yaşındayım, on dokuz değil! Ve çaresiz de değilim.

-"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Terex soğuk bir ifadeyle, "Her gün karşılaştığınız en büyük tehdidin hava kirliliği ya da dikkatsiz araç kullanımı olduğu Dünya'da, kendi başınızın çaresine bakabileceğinizden eminim Bayan Benet," dedi. "Ama ben bir katilin peşindeyim. Sizi tehlikeye atmak ya da sizi güvende tutma sorumluluğum yüzünden harekete geçmekten alıkonulmak istemiyorum."

"Bana karşı hiçbir sorumluluğun yok, sana söyledim, kendi başımın çaresine bakabilirim!" Elaina ısrar etti, gözleri parlıyordu.

"Çocuklar, çocuklar... *lütfen.*" Rahibe Nirobe sessizlik için ellerini kaldırdı. "Komutan Terex, korkarım bu konuda başka seçeneğiniz yok." Sesi sertleşti ve ona sert bir bakış attı. "Tanrıça bana Elaina olmadan görevinizde başarılı olamayacağınızı gösterdi."

Belki de başarılı olmak istemiyorum! Belki de aradığım tek şey temiz bir ölümdür - bir başkasının güvenliğinden sorumluyken bunu nasıl bulabilirim?

Kelimeler dudaklarına yükseldi ama bir şekilde onları geri yuttu. Kutsal Koru'nun bir rahibesine ölüm isteğini bildirmek olmazdı. Onu görevinden alıkoymaya çalışabilirdi ve bu istediği son şeydi.

Elaina'yı yanında götürmek istememesinin bir nedeni daha vardı; ona bakmak bile dişlerinin sivrilmesine ve aletin sertleşmesine neden oluyordu. Bunlar açıkça uygunsuz tepkilerdi ama elinden bir şey gelmiyordu. Kutsal Koru'nun yapraklarını hışırdatan esintiyle taşınan hafif kadınsı kokusu onu garip bir şekilde etkiliyor, düşünmesini zorlaştırıyordu. Hayatı için savaşıırken ya da onu kaybetmeye çalışırken böyle bir dikkat dağınıklığına ihtiyacı yoktu.

Ama bu da açıklayamayacağı başka bir gerçektir - kendi gözetimi altında olması gereken birine cinsel ilgi duyduğunu itiraf ederse nasıl görünürdü? Küçük dişiye duyduğu çekimi kendine saklamak zorundaydı.

"Pekâlâ," dedi rahibe, ses tonunu eşit tutmaya çalışarak. "Tanrıça bana eşlik etmesi konusunda bu kadar kararlı olduğuna göre, nereye gideceğim Bayan Benet?"

Nirobe kaşlarını çatarak onlara, "İyi dinleyin," dedi. "Bu bana verilen kehanet:

Başarısızlığa uğramayan küçük şifacıyı Ve
izi bulan gümüş küreyi arayın Bunları Kör'ün
içinde bulacaksınız Önce Bağlayan Bağlar'a
teslim olarak."

Terex kaşlarını çatı. "Kör'e gitmemizi istediğini mi söyledin?
Gerçekten mi?"

"Kör nedir?" Elaina endişeli görünüyordu.

"Bilinen evrenin keşfedilmemiş bir bölgesi," dedi Terex ona. "Karanlık bir sektör - binlerce ışık yılı genişliğindeki devasa kozmik toz bulutu tüm bölgeyi kapladığı için buraya Kör diyoruz." Kaşlarını çatı. "Bulut görüşü engelliyor ve navigasyonu engelliyor. Aslında, Körlük'e giren hiçbir gemi bir daha çıkmadı."

"Ne?" Elaina endişeli görünüyordu, öyle de olabilirdi. Körlük keşfedilmemiş bir bölgeydi ve son derece tehlikeli sayılırdı. Rahibeye baktı. "Anlamıyorum, bu tehlikeli uzay bulutuna girmek Komutan Terex'in peşinde olduğu adamı yakalamasına ya da kız kardeşim için bir tedavi bulmama nasıl yardımcı olacak?"

Nirobe omuz silkti. "Bu konuda bir şey söyleyemem. Size sadece söylemem için bana verilenleri söyleyebilirim." Terex'e kaşlarını çatı. "Ama şunu biliyorum ki Savaşçı, eğer Tanrıça seni oraya gönderirse, bu ölüm cezası değildir. Ne de olsa Kayıp Akraba Körlüğe girdi."

"Bu yüzden onlara 'Kayıp Akraba' deniyor," dedi Terex kuru bir sesle. "Çünkü hiçbiri geri dönmedi."

"Geri dönmek için ne sebepleri vardı?" Nirobe sordu. "Kindred'ın geri kalanı tarafından dışlandılar -Konsey tarafından reddedildiler. Hatta bazıları onları Scourge ile karşılaştırdı."

"Hepsi onları reddetmedi. Bazıları... onların yöntemlerini inceledi." Terex yüzünün ısındığını hissetti ve gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Sevgili eşi Solange da böyle biriydi; Kayıp Türler'in Nix halkıyla genetik değişiminden sonra benimsedikleri yasak yaşam tarzının bir bilginiydi. Bu, yüz elli döngü önce Körlük'te kaybolmalarından hemen önceydi.

Elaina hem Terex'e hem de rahibeye kaşlarını çatarak, "Bakın, 'Kayıp Akraba' ya da onun gibi şeyler hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedi. "Tek bildiğim, ölümcül derecede hasta olan kız kardeşimi bırakıp binlerce ışık yılı uzağa, genellikle son derece tehlikeli olduğuna inanılan keşfedilmemiş bir bölgeye gitmemi istiyorsunuz. Ve bunu, hiçbir anlam ifade etmeyen garip bir kehanet-şiiirin gücüne dayanarak yapmamı istiyorsunuz. Bütün bunları doğru anlamış mıyım?" diye sordu Nirobe'ye bakarak.

Rahibe ciddiyetle başını salladı. "İşin özü bu, canım."

"Kız kardeşimi iyileştirmek için ihtiyacım olan şeyi bulacağımı ve o... o... o olmadan önce zamanında Dünya'ya döneceğimi garanti edebilir misiniz?" Elaina bir an için tıkanı ve Terex onun gözlerindeki bariz acı karşısında kalbinin erimeye çalıştığını hissetti. Hemen sertleşti. "Zamanında döneceğime söz verebilir misin?" Elaina sonunda sözlerini bitirdi, gözleri ıslaktı.

"Ne yazık ki çocuğum, sana hiçbir şey için söz veremem. Sadece Tanrıça'nın seni sevdiğini ve senin için en iyisini istediğini biliyorum. Bazen ona güvenmemizi ister - inançla adım atmamızı ve mantıklı görünmese bile onun yönlendirdiği yere gitmemizi ister."

Elaina derin bir nefes aldı ve Terex'e baktı.

"Gidiyor musun?" diye sordu. "Bu keşfedilmemiş bölgeye, bu Kör'e mi gidiyorsunuz?"

Terex bir an için onu vazgeçirmek için yalan söylemeyi düşündü; böylece kendisiyle gelmesini engelleyebilir ve onu güvenli bir şekilde eve götürme endişesi olmadan İki'nin filizini tek başına arayabilirdi. Ama bu fikir aklına geldiği anda utandı ve onu bir kenara itti. Yalan söylemek bir Kindred savaşçısına yakışmazdı.

Onun yerine kısaca başını salladı. "Ben gidiyorum," dedi. "Yine de Ana Gemi'ye geri dönüp dönemeyeceğimi bilmiyorum. Düşmanımın nerede olduğuna dair elimdeki tek ipucu bu, onu takip etmeliyim."

"Ve... beni bağışlayın ama rahibeler asla yanılmaz mı?" Elaina endişeyle Nirobe'ye bakıp sonra tekrar Terex'e dönerek sordu.

Terex ona, "Genellikle dolambaçlı ve gizemlidirler, bazen de tam anlamıyla şaşırtıcıdırlar," dedi. "Ama Tanrıça tarafından gerçekten yönlendirilen birinin yanıldığını henüz hiç görmedim." Başını sallayan rahibeye baktı.

"Bu konuda korkmanıza gerek yok Komutan Terex; kehanet bana gerçek bir imgelemle, bizzat Tanrıça'dan geldi."

"Peki, o zaman..." Elaina çenesini kaldırdı ve omuzlarını dikleştirdi. "Ben de gidiyorum."

"Öyle misin?" Terex şaşkınlıkla ona baktı. Körler ve Kayıp Akraba hakkındaki tüm o konuşmaların onu korkuttuğundan emindi.

Elaina başını salladı. "Gidiyorum," diye kararlılıkla tekrarladı. "Doktorlar Gina'ya yardım etmek için her şeyi denediler ve geriye bir tek bu kaldı. Gidip ne bulabileceğime bakacağım. Sadece..." Rahibeye baktı. "Ancak önce Dünya'ya geri dönüp kız kardeşime veda edebilir miyim? Her ihtimale karşı..." Boğazını temizledi ve boğuk bir sesle devam etti. "Olur da... bu görevden zamanında dönemezsem diye mi?"

"Elbette canım. Komutan Terex vedalaşmanız için sizi aşağıya götürmekten mutluluk duyacaktır," dedi Nirobe sakince.

"Bir dakika bekle," diye itiraz etti Terex. "Eğer Kör'e gidiyorsak yapmam gereken çok şey var. Yapılacak hazırlıklar-"

"Komutan Terex'in beni götürmesi gerekmiyor," dedi Elaina çabucak. "Eminim beni buraya getiren iyi savaşçı-"

"*Dedim* ki, Komutan Terex sizi götürecektir," diye sertçe vurguladı rahibe, ikisinin de itirazlarını keserek. Terex'e baktı. "Hazırlıklarınız bekleyebilir. Elaina ile gidin ve görün. Acınızın benzersiz olmadığını anlayın."

"I..." Terex onun azarlamasına nezaketsizlik etmeden cevap vermenin bir yolunu bulamadı. Bu yüzden sadece başını salladı. "Teşekkür ederim rahibe," dedi kısaca. Sonra başını Elaina'ya doğru salladı. "Gel bakalım. Yapacak çok iş var."

* * * * *

Ayakkabılarını giydiler -ya da Terex'in durumunda, en az on dört numara gibi görünen kocaman siyah botlarını- ve Elaina onu Kutsal Koru'dan çıkarken izledi, hepsi de tam bir sessizlik içindeydi. İkisi de tek kelime etmedi. Elaina

geniş, kaslı omuzlarının sert duruşunu izledi ve onu kızdıracak ne yaptığını merak etti.

Elbette, tek başına yapmak istediği belli olan görevine burnunu soktuğu için de olabilirdi ama büyük Kindred'i üzen tek şeyin bu olduğunu düşünmüyordu. Rahibe Elaina'yı yanına almasını talep etmeden önce bile karşı soğuk davranmıştı. Neredeyse kabalık derecesine varacak kadar soğuktu ki bu Kindred tarzı değildi. Elaina HKR binasında çalıştığı zamanlardan, Kindred savaşçılarının çoğunun kadınlara karşı nazik ve kibar olmak için ellerinden geleni yaptıklarını biliyordu. Bu onların ilkelerinden biriydi; tüm kadın yaşamına saygı duyulması ve hürmet edilmesi gerektiği inancı.

Peki Komutan Terex neden böyle devasa bir pislik gibi davranıyordu? Ruh hali yeni saç rengine ve uzattığı sakala uygun olarak koyulaşmış gibiydi. Kibar ve çekici olmak yerine, daha önce olmadığı şekilde düşünceli ve yoğundu.

Adam onun önünde ilerliyordu, uzun bacakları yeri o kadar hızlı yalayıp yutuyordu ki, kız ona yetişmek için neredeyse koşmak zorunda kalacaktı.

"Hey," diye , sonunda ona yetişebilmişti. "Hey, Komutan Terex." "Evet?"

Sesi alçak, sinirli bir hırıltıydı. "Bir sorun mu var, Ms.

Benet?"

"Evet, bir sorun var." Elaina yüzleşmeyi sevmezdi, hatta buna dayanamazdı. Ama kendisinden nefret eden biriyle uzun ve muhtemelen ölümcül bir yolculuğa çıkmak istemiyordu. Ya da en azından onun varlığından rahatsız olan biriyle. "Sana neler olduğunu bilmek istiyorum," dedi, hâlâ onun uzun adımlarına yetişmek için neredeyse koşuyordu. "Benimle gelmek zorunda olduğun için neden bu kadar kızgınsın?"

"Sana söylemiştim." Konuşurken gözlerini dikmiş önüne bakıyordu. "Bir katilin peşindeyim." "Kimi öldürdü? Kim o?" Elaina nefes nefese kalarak sordu

ayak uydurmak için.

"Ana Gemideki her erkek, kadın ve çocuğu zehirlemeye çalıştı ve neredeyse başarıyordu. O durdurulmalı ve ben onu durduracağım."

"O...sen..." Elaina kararsızca başını salladı. "Seni son gördüğümünden beri böyle bir şey oldu mu?"

"Bu ve *daha fazlası*." Kelimeleri ısırarak söyledi ve ona soğuk bir bakış fırlattı. En azından gözleri hâlâ aynıydı, neredeyse mor olan o koyu maviydi.

"Daha fazla mı? Başka ne yaptı?" Elaina sordu.

"Bu önemli değil," diye hırladı Terex. "Önemli olan şu ki, 'başının çaresine bakabilirsin' diye ne kadar itiraz edersen et, seni yanıma alırsam güvenliğinin nihai sorumluluğu tamamen benim omuzlarıma biner. Bunun için zamanım yok."

"Sadece o değil," diye itiraz etti Elaina. "Peşine takılmamın baş belası olduğunu biliyorum ama rahibe bize bu yolculuğa birlikte çıkacağımızı söylemeden önce de... kendinde değildin."

"Ben değil miyim?" Aniden durdu ve tepedeki yeşil güneş neredeyse tamamen kararırken büyüyen kasvet içinde onunla yüzleşmek için döndü. "Söyleyin bana Bayan Benet, benim hakkımda ne biliyorsunuz? Kendim olup olmadığımı nereden biliyorsunuz?"

"Şey, ben... Yani..." Elaina ne söyleyeceğini bilemeyerek duraksadı. "Sen... seninle daha önce tanıştığımda çok *farklıydın*. Ve sadece yeni saç renginden ve sakalından bahsetmiyorum. Demek istediğim, Komutan Kerov'la birlikte Ana Gemi'ye ilk geldiğimde farklı bir mizacın, farklı bir tavrın var gibiydi. Hani nişanlısının bedenindeyken?"

Tüm bu durum gerçekten tuhaftı ve hâlâ kafa karıştırıcıydı ama Elaina'nın kafasının *karışmadığı* tek şey, Terex'in şu anda onunla ilk tanıştığında olduğundan tamamen farklı bir adam gibi davranıyor olmasıydı. O zaman

ona gemiyi gezdirmeyi teklif ederek ve gözlerinin rengiyle ilgilendiğini ifade ederek düşünceli ve nazik davranmıştı. Şu anda karşısındaki adam ise bambaşka biri gibi görünüyordu.

"Ben farklıyım," dedi, onun düşüncelerini yankılayarak. "Değiştim - kendimi gelecek savaş için sertleştirmek zorunda kaldım ve senin gelmene ihtiyacım yok... için..."

"Neye?" Elaina talep etti. "Seni sinirlendirmek için mi? Planlarını bozmak için mi? Ne için?"

"Dikkatimi dağıtmak için," diye hırladı. "Amacıma ulaşmaktan. Hayatımın en önemli görevini yerine getirmekten."

Sözleri onu söyleyebileceğinden çok daha fazla incitmişti ama Elaina bunu belli etmemeye kararlıydı.

"Dinle dostum." Ona o kadar yaklaştı ki, doğal kokusu gibi görünen temiz, baharatlı misk kokusunu alabildi ve geniş göğsüne bir parmağını soktu. Adam kendisinden çok daha uzun olmasına rağmen gözlerini kırpmadan onun gözleriyle buluştu, bunu yapmak için başını kaldırması gerekiyordu.

"Evet?" Terex'in iri vücudu gergindi, her kası gerginlikle dalgalanıyordu. Elaina nedenini anlamasa da bir şekilde kendini tutuyor gibiydi.

"Son kez söylüyorum, benden sen sorumlu *değilsin*." Her kelimenin altını çizdi ve konuşurken ona ters ters baktı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim ve söz veriyorum seni son derece önemli görevinden *alıkoymayacağım*. Anladın mı?"

"Hayır." Terex'in sesi alçak bir hırıltıydı. "Hayır. Sen de öyle. Neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikrin yok. *Yanımda* olman bile dikkatimi dağıtıyor. Seni görmek... teninden yayılan sıcaklık..."

Birdenbire onu omuzlarından yakaladı ve öne doğru çekti. Adam dişlerini gösterdi ve Elaina dehşet içinde iki çift jilet gibi keskin diş gördü

Bir insanın köpek dişlerinin olduğu yerde. Ana Gemi'nin yeşil güneşinin son ışıklarında parlıyorlardı.

Bir Kan Kindred - Terex'in bir Kan Kindred olduğunu ve tüm türlerinin eşlerini ısırmayı sevdiğini unutmuştu. *Ama ben onun eşi değilim. Beni gerçekten ısırılmaz, değil mi?*

"Lütfen-" diye başladı ama Terex çoktan onu kendisine doğru sürüklemeye başlamıştı. Saçlarını bir kenara fırçaladı ve yüzünü Elaina'nın boynunun yan tarafına bastırdı. Elaina'nın kalbi kaburgalarına çarparak aşırı hızlanmaya başladı. Terex'in ölümcül görünen dişlerini onun savunmasız boğazına geçireceğinden emindi ama o sadece derin bir nefes aldı, ciğerlerini onun kokusuyla doldururken geniş göğsü genişledi.

"Teninin kokusu, odaklanmam gereken her şeyden -görevimi yapmak için olmam gereken kişiden- dikkatimi dağıtıyor... intikamımı almak için."

Adamın nefesi boynunun yan tarafına sıcak bir şekilde değiyor, içini bir ürperti kaplıyordu. Adamın güçlü pençesinde bir bez bebek gibi gevşekçe asılı kalmak yerine onu itmesi gerektiğini geç de olsa fark etti.

Ama ellerini adamın geniş göğsüne koyacak zamanı ancak bulmuştu ki adam onu yere bıraktı ve büyük, kasıtlı bir adım geri çekildi. Sanki aralarına biraz mesafe koymaya çalışıyor gibiydi.

"Ne... tüm bunlar da neydi?" Elaina nefes nefese sordu. Bir elini çarpan kalbine götürdü -Tanrım, nabızı hızla atıyordu ve aynı anda hem kızarmış hem de başı dönmüş hissediyordu!

"Affet beni." Sesi bir hırıltıdan biraz daha fazlasıydı. "I..."

Elaina, Ana Gemi'ye ilk yolculuğunda tanıştığı nazik ve kibar erkeğin nereye gittiğini merak ederek bir açıklama bekledi. Kibar Terex nereye kaybolmuştu ve onun yerini alan bu vahşi yabancı kimdi? Ana Gemi'nin yapay alacakaranlığında gözleri parlıyor gibiydi.

"Sen *nesin?*" diye sordu sonunda, Terex hiç devam etmeyince.

Terex konuşmaya başladı, sonra başını salladı.

"Yaptıklarım için hiçbir mazeretim yok. Hala Dünya'daki kız kardeşini ziyaret etmek istiyor musun?"

"Şey, evet, ama-"

"O zaman beni takip et." Dönüp uzaklaşmaya başladı ve Elaina'yı arkasından bakakalmış, afallamış bir halde bıraktı. Peşinden gitmeli miydi? Onunla yüzleşmeli miydi? Daha fazla açıklama mı talep etmeliydi? Onunla bu tuhaf yolculuğa çıkmalı mıydı?

Sonra Gina'yı düşündü... çukur, çökük yanaklarını ve gözlerinin etrafındaki koyu halkaları... mavi beyaz hastane önlüğünün altında kalça kemiklerinin çıkıntısını.

Gitmem gerektiğini fark etti. *Ne kadar çılgınca görünürse görünsün, küçük kız kardeşimi kurtarmak için tek şansım bu!*

Kendi kişisel güvenliğiyle ilgili endişelerini bir kenara bırakan Elaina hızını artırdı ve iri Kindred'in peşinden koştu, onu toz içinde bırakmaya ne kadar niyetli görünse de yetişmeye kararlıydı.

Kendi kendine, Komutan Terex ne derse desin ya da ne yaparsa yapsın Kör'e gideceğini söyledi. Ne olursa olsun kız kardeşini kurtaracaktı!

Elaina sadece büyük Kindred ile yalnız kalmayı ve dev toz bulutunun içinde buldukları her neyse onunla yüzleşmeyi kaldırabileceğini umuyordu. Gerçekten de girdikleri bölge keşfedilmemişti.

Dördüncü Bölüm

Terex kızın kendisini takip edip etmediğine bakma zahmetine bile girmeden öfkeyle ilerledi. Tanrım, ona ne olmuştu da onu böyle yakalamıştı? Neredeyse onu ısıracaktı, tam o anda ve orada - duyulmamış bir şey. Kan Akraba ısırmayı iyileşmek ve eşleriyle bağ kurmak için kullanırdı. Ve Elaina Benet başka ne olursa olsun, onun eşi değildi.

Neden beni bu kadar heyecanlandırıyor? Neden şimdi, bunca yıllık kayıtsızlıktan sonra bir kadını yeniden çekici bulmak zorundayım? Şimdi, dikkatimin dağılmasını en az göze alabileceğim zamanda?

Terex'in verecek cevabı yoktu. Sadece Elaina'nın sıcak, kıvrımlı vücudunun... nefis kokusunun... sesinin yumuşaklığının bile onu acı verici bir şekilde sertleştirdiğini ve dişlerinin sızlamasına neden olduğunu biliyordu. Bir an önce neredeyse kontrolünü tamamen kaybetmişti ve birlikte çıkmaları gereken uzun, tehlikeli yolculuğa henüz başlamamışlardı bile. Ellerini ondan uzak tutmayı ve odak noktasını ait olduğu yerde, İki'nin şeytani filizini yakalayıp öldürmekte tutmayı nasıl başarabilirdi? Nasıl-?

"Merhaba Komutan Terex. Gecenin bu saatinde nereye gidiyorsunuz? Ve saçınıza ne yaptınız?"

Terex, Komutan Baird ve Sylvan'ın kız kardeşleri ve arkadaşları olan Olivia ve Sophia'nın kendisine doğru geldiğini gördü. Akşamın bu saatinde burada ne işleri vardı? Yanlarında birkaç kadın daha vardı; içlerinden birini Frankie olarak tanıdı, sonunda Komutan Kerov'la bağ kuran kadın, Ana Gemiye İki'den kurtarmaya yardım eden Switch Kindred.

"İyi akşamlar hanımlar," dedi sertçe, yapmak istediği son şey olmasına rağmen durdu.

"Ah, merhaba Olivia," dedi Elaina, arkasından yaklaşarak. "Ben Tampa'daki HKR binasından Elaina," diye ekledi, diğer insan kadınların hızla kararan ışıktaki kendisini görmekte zorlanacaklarını doğru tahmin ederek. Terex'in anladığı kadarıyla insanların gece görüşü Kindred'lara göre çok daha zayıftı.

"Elbette, Elaina!" Olivia ona sarılmak için öne çıktı. "Bana Liv diyebilirsin, tüm arkadaşlarım öyle der. Kate'i hatırlıyorsun, değil mi?" Uzun kıvılcı saçlı, ufak tefek bir insanı işaret etti. "Bu da kız kardeşim Sophia ve arkadaşımız Frankie."

"Merhaba ve tekrar merhaba." Elaina Sophia'ya el salladı ve Frankie'ye başını salladı. "Seninle daha önce pek tanışma fırsatım olmadı çünkü o senin, uh... üzgünüm ona ne diyeceğimden emin değilim. O sırada senin bedeninde yaşayan Kindred erkeği," diye bitirdi sözlerini, özür dilercesine omuz silkerek.

Frankie güldü.

"Sorun değil, bu bilinen tüm zamirlere meydan okuyan bir ilişki. Ama artık ona arkadaşım diyebilirsin - ve eğer düğünü planlayabilirsek yakında kocam olacak."

"Oh, şimdi birlikte misiniz?" Elaina'nın sesi sevinmiş gibiydi.
"Bu

Harika."

"Oldukça şaşırtıcı," diye onayladı Frankie. "Ama eminim bir Kindred'a bağlanan herkes aynı fikirde olacaktır."

Elaina konuşmanın bitmesini sabırsızlıkla bekleyen Terex'e bir bakış attı. Bir Kindred erkeğine bağlanmış olmanın mucizeleri konusunda şüpheleri varmış gibi görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi.

"Siz ikiniz bu akşam burada, park alanında ne yapıyorsunuz?" Olivia bilmiş bilmiş sırtarak sordu. "Randevunuzu mu böldük?"

"Hayır, bir şey değil," dedi Elaina hızla, aynı anda Terex de "Kesinlikle değil," dedi.

"Tamam o zaman." Olivia ellerini 'ateş etmeyin' anlamında .
"Üzgünüm çocuklar."

"Sorun yok." Elaina rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Az önce bir rahibe bize birlikte bir göreve gitmemiz gerektiğini söyledi. Bu yüzden birlikteyiz, hepsi bu."

"Gerçekten mi?" Sophia şaşırmış görünüyordu. "Ama Sylvan'ın İki'nin filizini tek başınıza arayacağınızı söylediğini sanıyordum, Komutan Terex?"

"Planın bu olması *gerekiyordu*." Terex hırıltısını sesinden uzak tutamadı.
"Ancak, planlar değişir."

"Hmm..." Olivia ona ve Elaina'ya kurnaz bir bakış attı. "Bazen planlar biz istesek de de değişir." Elaina'ya baktı. "Peki sen nasıl yardım edeceksin?"

"Ben ." Elaina'nın sesi düzdü. "Gidiyorum çünkü rahibe bana küçük kız kardeşimi kurtarmaya yardım edebileceğimiz bir şey olabileceğini söyledi. O... çok hasta."

"Bunu duyduğuma üzıldüm," dedi Sophia nazikçe. "Peki nereye gidiyorsun?" Frankie sordu.

"Körlüğe," dedi Terex kısaca. "Ve böyle bir yolculuğa hazırlanmak için yapılacak çok şey olduğundan, korkarım Elaina ve ben bu konuşmayı kısa kesmek ve yolumuza devam etmek zorunda kalacağız."

"Ne?" Olivia haykırdı. "Şu anda Kör'e mi gidiyorsun?
Bu gece mi?"

"Hayır." Terex hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdatacak gibi hissetti. Bu konuşma *hiç* bitmeyecek miydi? "Önce Dünya'ya gitmemiz gerekiyor," diye açıkladı. "Yolculuğumuza başlamadan önce vedalaşmak üzere Elaina'yı kız kardeşinin yatağının yanına götürmekle görevlendirildim. Eğer sakıncası yoksa-"

"Oh, Dünya'ya mı iniyorsun?" Sophia araya girdi. "Biz de oraya gidiyoruz!"

"Kocacığım Baird'le buluşacaktık," diye açıkladı Olivia. "Kız kıza bir gece geçirmek için bizi uçakla buraya getirecek." Sırıttı. "Çocuklar Sylvan'da, umarım bir süre Bay Anne'yi oynamaktan keyif alır."

"Bizimle gelmek ister misin?" Sophia sordu. "Sizi gitmeniz gereken her yere götürebiliriz."

"Oh, bu gerçekten çok hoş olurdu!" Elaina haykırdı. "Um..." Terex'e kararsızca baktı. "Sadece, uh..."

"Sorun değil," diye hırladı. "İstersen diğer dişilerle birlikte gidebilirsin. Sadece Ana Gemi'ye geri dön ve yarın sabah İlk Öğün'den sonra benimle İskele'de buluş."

"Tamam, elbette." Elaina'nın yüzü Terex'in hissettiği rahatlamayı yansıtıyordu. Bir rahibenin emrine itaatsizlik etmemesi gerektiğini bilse de kendine engel olamıyordu; Elaina'dan ve onun çıldırtıcı kokusundan uzaklaşması gerekiyordu. Onunla küçük, mahrem bir alana hapsolmayı ne kadar uzun süre erteleyebilirse o kadar iyiydi.

"Hadi gel." Olivia kolunu Elaina'nın koluna doladı, "Seni Dünya'ya götüreceğiz, olman gereken yere bırakacağız ve istersen geri dönmene de izin vereceğiz."

"Çok nazıksınız." Elaina minnetle onlara gülümsedi. "Pekâlâ, eğer gerçekten sakıncası olmadığına eminseniz-"

"Hiç de değil," diye gülümsedi Olivia. "Hadi gel."

Kadın grubu uzaklaşmaya başladığında Terex rahatlamıştı ama sonra içlerinden biri -tüm konuşma boyunca sessizce duran kızıl saçlı ufak tefek bir kadın- konuştu.

"Bekleyin!" Sesinde hepsinin durmasına neden olan sessiz bir otorite vardı.

"Ne oldu Kate?" Frankie soru sorarcasına ona baktı. "Bebekler seni tekmeliyor mu?"

Terex Ana Gemi'deki olağan dedikodu kanallarından insan dişinin Wulven Kindred eşinden üç kez hamile kaldığını duymuştu. Yine de onun Canavarıyla yaralanmadan ya da ölmeden çiftleşmeyi nasıl başardığı onu aşırıyordu. Gerçekten de çok küçüktü.

"Bebekler tekmelemiyor ama benim vicdanım tekmeliyor." Kate Terex'e doğru yürüdü. "Bunu yapmak zorundayım," dedi ve elini uzattı.

Terex ne düşüneceğinden emin değildi ama tüm insan geleneklerine göre, uzatılan ince eli tutmayı reddetmenin tarif edilemez bir kabalık olarak kabul edileceğini biliyordu.

Yine de reddetmek istedi. İçinden bir ses Kate'in duymak istemeyeceğini söylüyordu. Söylentilere göre Kate'in "Bilme" adını verdiği bir altıncı hissi vardı ve bu da ona Kutsal Koru'daki rahibelerle aynı önsezi yeteneklerinden bazılarını veriyordu.

Sonunda Kate'in küçük elini avucunun içine aldı ve Kate'in ona bakmasını bekledi, iri gözleri karanlıkta neredeyse ıGıl ıGıl parlıyordu.

"Ah..." Kate'in göz kapakları titredi ve kaşlarını çattı. "Tamam, sorunu anladım, Elaina'nın seni yavaGıatacağını düGünüyorsun. Ama yavaşlatmayacak koca adam, dürüst ol, bu konuda endişelenme."

"Teşekkür ederim," dedi Terex sert bir sesle ve elini geri çekti. "Bu çok rahatlatıcı. Şimdi izin verirseniz, hazırlanmak için yapmam gereken çok şey var.

bu yolculuk."

Elaina, "Elbette, sonra görüşürüz," dedi.

Ama Terex çoktan dönmüş ve ondan uzaklaşmaya başlamıştı. Kaba bir davranış olduğunu biliyordu ama Toprak dışisinin yanında daha fazla kalmaya dayanamıyordu. Uzaklaşırken derin bir nefes aldı, onun tatlı kokusundan uzaklaştığı için mutluydu. Tanrım, o yanındayken bu görevi nasıl başaracaktı?

Hiçbir fikri yoktu.

* * * * *

"*Bu da* şimdi?" Liv kaşlarını kaldırarak Elaina'ya baktı.

"Biliyorum-gerilimi bir bıçakla kesebilirdin!" Sophia haykırdı. "Neden bu kadar üzgündü?"

"Biz gelip sözünüzü kesmeden hemen önce ikiniz kavga mı ediyordunuz?" Frankie kurnazca sordu.

"Ne hakkında olduğunu ya da bana neden bu kadar kızgın olduğunu bilmiyorum." Elaina çaresizce omuzlarını silktili. "Yalnız gitmek isterken görevine burnumu soktuğum için kızgın olduğunu sanıyordum. Ama sonra, siz gelmeden hemen önce beni *yakaladı*. Bir an için beni... öldüreceğini sandım..."

"Seni ısıracak mıyım?" Kate onun yerine sessizce tamamladı.

"Evet, kesinlikle!" Elaina haykırdı. "Yani, onun bir Kan Akraba olduğunu biliyorum ama sadece eşlerini ısırıklarını sanıyordum."

Sophia kaşlarını çatarak, "Bu doğru," dedi. "Bu şekilde davranması çok garip -Komutan Terex daha önce hiç bu kadar kibar olmamıştı."

Olivia, "İblisin onun içinde yaşadığı zaman hariç," diye belirtti.

"Evet, o zamanlar oldukça kaba ve berbat biriydi ama o değildi," diye onayladı Sophia.

"Durun bir dakika, durun bir dakika." Elaina onları durdurmak için elini kaldırdı. "Siz neden bahsediyorsunuz? Ne iblisi?"

Liv isteksizce, "Komutan Terex bir süreliğine... ele geçirilmiş gibiydi," dedi. "Kara Gezegen'den Ur adında bir iblis tarafından. Ama şimdi çok daha iyi."

"Hiç de iyi görünmüyor," dedi Elaina. "Aslında, onu burada son gördüğümünden tamamen farklı görünüyor. Yani, saçını bile değiştirmiş ve sakal bırakmış."

"Ben de bunu merak ediyordum - yeni rengi ona çok yakışmış - onu karanlık ve düşünceli gösteriyor. Ama onunla birlikte olma konusunda endişelenmene gerek yok - iblis Ur öldürüldü ya da sürgün edildi ya da adına ne dersiniz deyin," dedi Sophia ciddiyetle. "Komutan Terex'in değişmesine gelince, o çok şey yaşadı. Yani, İki'nin ona yaptıklarından sonra-"

"O ne yaptı? Komutan Terex'in avlayacağı kişinin o olduğunu sanıyordum," diye araya girdi Elaina.

Liv, "O aslında İki'nin *filizini* avlıyor - daha iyi bir kelime bulmak için *onun* klonunu," dedi.

Sophie, "Bakın, diğer İki öldürüldü ama bu, Bela Baba Gemisi'ndeki et fiçilerinde kendisinin bir klonunu yetiştirmeden önce olmadı; bu da onun devasa, acımasız ve kötü olacağı anlamına geliyor," dedi. "Ah canım, belki de bunu sana söylememeliydim."

"Ne yani? Birlikte tehlikeli, keşfedilmemiş topraklara yolculuk edeceğim adamın eskiden bir iblis tarafından ele geçirildiğini mi yoksa avladığı şeyin dev bir psikopat klon olduğunu mu?" Elaina belli belirsiz sordu. "Oh, Tanrım..." Bir elini başına götürdü. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Ama yapmak *zorundayım* - kız kardeşimi kurtarmak için tek şansım bu."

"O kadar hasta mı?" Frankie usulca sordu.

Elaina başını salladı ve gözlerinin yaşardığını hissetti.

"O... o ölüyor. Kindred'lerin tedavisi olmayan nadir bir kanser türü. Ama rahibe bana Komutan Terex'le birlikte bu korkunç Kör yere gidersem ona yardım edebilecek bir şeyler bulabileceğimi söyledi, görünüşe göre içeri giren hiç kimse dışarı çıkmıyor. Ama o benim onunla gitmemi istemiyor ve şimdi onun yanında olmanın güvenli olup olmadığını merak ediyorum-"

"Güvenli." Kate öne çıktı ve onun ellerini tuttu. "Beni dinle, Elaina-Benim bir yeteneğim var -Bilmek denilen bir tür altıncı his- bu da temelde insanlara dokunduğumda onlar hakkında bir şeyler bildiğim anlamına geliyor. Ve söz , Komutan Terex sana fiziksel acı verecek olsa da, sana zarar vermeyecek."

"Ne?" Şok olduğunu hisseden Elaina ellerini diğer kadıninkilerden çekti. "Sen neden bahsediyorsun? Bana acı çektirecekse nasıl canımı yakmaz?"

Kate kaşlarını çatı, alnı kırıştı. "Çok özür dilerim... bu biraz garip oldu. Hamile kaldığımdan beri altıncı hissim biraz sapıttı." Başını iki yana salladı. "Neden söylediğimden emin değilim... ne söylediğimden. Ama ondan dolayı tehlikede olmadığınızı eminim. Seninle birlikte olduğun için bu kadar kızgın olmasının nedeni, senin yanında cinsel dürtülerini kontrol edebileceğinden emin olmaması."

"Ne?" Elaina tekrar söyledi. "Bak, beni rahatlatmaya çalıştığını biliyorum ama bu gerçekten hiç yardımcı olmuyor. Bana karşı cinsel dürtüleri olduğunu düşündüren ne?"

"Seni neredeyse ısıracak olması büyük bir ipucu olabilir," dedi Sophia düşünceli bir şekilde. "Tecrübelerime göre, Kan Türleri bir kadını cinsel açıdan çekici bulmadıkları sürece ısırmak istemezler."

"Elini tuttuğumda gördüğüm de buydu," dedi Kate. "Senden inanılmaz derecede etkilendiği için görevinde dikkatini dağıtacağını düşünüyor."

"*Benden etkilendin mi?*" Elaina kuşkuyla bir kahkaha attı. "Etrafta bir Kindred kocası için can atan onca genç ve güzel kız varken mi?"

"Neden olmasın?" Frankie sordu. "Çok güzelsin, seni ilk gördüğümde de öyle düşünmüştüm."

"Artık eskisi kadar genç değilim," diye itiraz etti Elaina.

"Kim?" Liv omuz silkti. "Hepimiz her geçen gün yaşılanıyoruz. Komutan Terex de süttten çıkmış ak kaşık değil."

Sophie gülümsedi. "Evet, özellikle saçını değiştirdiğinden beri kesinlikle 'yaşlı adam' çekiciliğine sahip. Şakaklarındaki gümüş rengi gerçekten çok seksi." Elaina'ya baktı. "Belki de genç bir şey *istemiyordur*. Belki de aklındakini söylemekten ya da istediğinin peşinden gitmekten korkmayan güzel, olgun bir kadın istiyordur."

"*Beni* istemiyor, isteyemez!" Elaina haykırdı. Kate'e baktı. "Üzgünüm ama yanılıyor olmalısın. Bence rahibenin onu beni nereye gidiyorsak oraya, Kör'e götürmeye zorlamasına kızıyor."

"Körlüğe mi diyorsun?" İri yarı bir erkek Kindred onlara doğru yürüdü.

"Merhaba tatlım." Liv onu öpmek için parmak uçlarında durdu. "Ne yapıyorsun?"

Burada mı?"

"Neden bu kadar uzun sürdüğünü öğrenmeye geldim," diye homurdandı Baird. "Siz kızların benimle on beş dakika önce Rıhtım'da buluşmanız gerekiyordu. Ama Kör'e kim giriyor?"

"Komutan Terex ile birlikteyim. Yarın," diye ekledi Elaina. "Ve sen bir şey söylemeden önce, bunun gerçekten korkutucu olması gerektiğini zaten biliyorum,

evrenin keşfedilmemiş bir parçasıdır ve oraya giren hiç kimse bir daha geri çıkamaz."

"Evet, ama bu çıkamayacakları anlamına gelmiyor - sadece belki de çıkmak istemiyorlar." Baird'in sesi düşünceli geliyordu. "Orada yaşanabilir gezegenler olduğuna dair pek çok spekülasyon var. Kayıp Türler de bunu bulmayı umarak gitmişlerdi."

"Kayıp Kindred? Kim onlar? Onları daha önce hiç duymadım," diye sordu Sophia.

"Bağlanma ve çiftleşme konusunda tuhaf fikirleri olan Nix adlı bir halkla ticaret yapan bir grup Kindred." Baird boğazını temizledi, sesi utanmış gibiydi.

"Garip mi? *Nasıl* tuhaf?" Sophie bilmek istiyordu.

"Cinsel pratikleri birçok kişi tarafından yanlış ve sapkın olarak görülüyordu." Baird'in sesi daha da rahatsız geliyordu ve Elaina karanlıkta onun iri cüssesinin bir o yana bir bu yana kaydığını görebiliyordu.

"Sapkın seksle mi ilgileniyorlardı? Nasıl?" Sophia'nın sesi kesinlikle büyülenmiş gibiydi.

"Kusura bakma, eşimin akrabası, ama bu seninle ya da eşim dışındaki herhangi bir dişiyle konuşmaktan pek hoşlanacağım bir konu değil," diye gürledi Baird. "Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, Sylvan'a sorabilirsin."

"Şimdi bize anlatmak zorundasın," diye haykırdı Frankie. "Bu kadar gizemli bir şey söyleyip bizi öylece bırakamazsın."

"Ne *tür* garip, sapkın şeyler yaptılar?" Liv sordu. "Frankie haklı-şimdi bilmek için sabırsızlanıyorum."

"Sana sonra anlatırım," dedi Baird karanlık bir sesle. "Pek çok insanın onları Scourge ile kıyasladığını söyleyelim ve bu konuyu kapatalım."

Elaina daha fazlasını öğrenmek isterdi ama kız kardeşine veda etmek için zamanında Dünya'ya dönmesi gerektiğini biliyordu.

"Çocuklar," dedi özür dileyerek. "Gidebilir miyiz acaba? Gerçekten üzgünüm ama hastanede ziyaret saati bitmek üzere."

"Ah, tabii ya! Çok özür dilerim, konuşurken zamanı unutuyoruz," diye haykırdı Liv. "Baird," dedi devasa arkadaşına dönerek. "Başka bir şey yapmadan önce Elaina'yı hastaneye bırakmamızın bir sakıncası yok, değil mi?"

O da mecburen ellerini açtı.

"Ben sadece şoförünüz olarak hizmet vermek için buradayım. Sizi gitmek istediğiniz her yere götüreceğim - tabii ki şu erkek striptiz kulüplerinden biri hariç."

Sophia kıkırdadı. "Merak etme, öyle bir şey görmek istemiyoruz. Ne de olsa, bir Kindred kocanız olduktan sonra, bir insan erkeğin soyunmasını izlerken göreceğiniz herhangi bir şey biraz hayal kırıklığı yaratacaktır."

Komutan Terex'in soluk mavi üniforma gömleğinin altında dalgalanan kasları düşünen Elaina aynı fikirde olmaktan kendini alamadı. Bir an için tişörtü çıkarınca nasıl görüneceğini merak etti... sonra zihinsel olarak kendini tekmeledi.

Kes Elaina, o seni istemiyor. Kate denen kız ne derse desin, senden hoşlanmıyor. Sadece görevine burnunu soktuğun için kızgın. Bu yüzden onu rahat bırak.

Yine de, Kindred Ana Gemisi'nin merkezindeki park alanından, Baird'in gemisinin onları Dünya'ya uçurmak için beklediği Yanaşma Koyu'na doğru ilerlerken bile, kendisini neyin içine soktuğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

Beşinci Bölüm

"Emirlerime itaatsizlik ettin Savaşçı." Rahibe Nirobe kaşlarını çatarak Terex'e onaylamaz bir şekilde baktı. "Yolculuğun için ruhunu hazırlaman gerekirken zamanını anlamsız fiziksel hazırlıklarla geçiriyorsun. Neden Elaina'yı talimat verdiğim gibi akrabalarını görmeye götürmedin?"

"Bayan Benet'i Dünya'ya götürüp tekrar geri getirmenin ruhumu yaklaşan görevimize hazırlamama nasıl yardımcı olabileceğini anlayamıyorum," diye cevap verdi Terex buz gibi.

Küçük ama iyi donanımlı gemisinin dışında, bir an önce göreve başlamak için hazır bekleyen Elaina'yı Kenetlenme Koyu'nda sabırsızlıkla bekliyordu. Yanında Komutan Sylvan, kardeşi Baird ve arkadaşları Olivia ve Sophia vardı. Terex böyle bir uğurlama beklemiyor ya da istemiyordu ve rahibenin de onu azarlamak için gelmiş olması onu daha da kötü bir ruh haline soktu.

Nirobe uğursuz bir sesle, "Yaptıkların yüzünden, acıların üç katına çıkacak," dedi.

Terex buz gibi bir nezaketle, "Teşekkür ederim," diye cevap verdi. "Görevim sırasında sözlerinizi aklımda tutacağım. Bu sabah beni aramanızın tek nedeni bu uyarı mı?"

"Hayır, senin için bir görüşüm daha var - bunu hak ettiğinden değil." Rahibe kaşlarını çatarak ona baktı. "Ama sana eşlik eden dışının iyiliği için, sana elimden gelen yardımı yapmalıyım. Tanrıça bunu emrediyor."

"Merhaba, geciktiğim için özür dilerim." Elaina özür dilercesine nefes nefese koşarak geldi.

Üzerinde kahverengi, uzun kollu bir kazak ve Dünyalıların "kot" dediği mavi bir pantolon vardı. Cildinin tamamen kapalı olmasına rağmen, Terex kadının tüm kıvrımlarını fark etmekten kendini alamadı

Yumuşak görünümlü kazağının altındaki göğüsleri ya da pantolonunun mavi kumaşının - "penim" denildiğini sanıyordu- yuvarlak kalçalarına ve dolgun poposuna yapışması.

Kesin şunu! Onu bu şekilde fark etmeyi bırak, diye kendi kendini azarladı ve kendini bir an önce başka bir yere bakmaya zorladı.

"Geç kalmadınız, hepimiz daha yeni geldik." Olivia ve Sophia ona sarılmak için öne çıktılar. Terex onların kucaklaşmasını izledi ve Elaina'yı kollarının arasına almanın nasıl bir his olduğunu merak etti. Tüm Dünya kadınları gibi o da çok kırılgandı. Yine de yıkıcı derecede güzeldi. Ve bir dişiyi kucağına almalı o kadar uzun ve yalnız bir zaman olmuştu ki...

Senin tarafından tutulmak istemezdi. Davranışlarından sonra olmazdı. Onu kim suçlayabilir ki?

Tekrar başka tarafa baktı ve yanağının içini ısırды. Aniden sivrilen dişleri kan çekti ama acıyı memnuniyetle karşıladı. Belki de bu, uçuş derisinin içinde yükselen asi şaftını tekrar aşağı inmeye zorlayacaktı.

Keşke Elaina'dan başka bir şeye odaklanabilseydi ama inatçı libidosu buna izin vermiyordu. İstemedi de olsa, rahibeyle konuşurken kendini yine onu izlerken buldu.

* * * * *

"Elaina, çocuğum..." Nirobe öne çıkıp ona sarıldı ve Elaina'ya içten bir şefkatle baktı. "Onu ziyarete gittiğinde akrabaları nasıldı?"

"Pek... pek iyi değil." Elaina'nın gözleri aniden akmayan yaşlarla doldu. Hızla gözlerini kırptırdı ve ruh halini düzeltmek için kararlı bir çaba gösterdi. "Ama doktorlar onun... biraz daha dayanabileceğini düşünüyorlar. Eğer şanslıysa. Ve benim için deneyeceğine söz verdi."

"Aranızdaki bağı çok güçlü olduğunu hissediyorum." Nirobe onun yanağını okşadı. "Gerçekten de çok güçlü. Kendini ona karşı sorumlu hissediyorsun."

"O benim küçük kız kardeşim," dedi Elaina basitçe. "Ve annemiz genç yaşta öldü. O öldükten sonra Gina'yı ben büyüttüm. Yani evet, sanırım kendimi sorumlu hissediyorum."

"Sevginiz karşılıksız kalmayacak," dedi rahibe ona. "İkiniz de dinleyin," dedi Terex'i de sözlerine dahil . "Sizin için ikinci bir görüşüm var, ancak bu bir kehanet şeklinde gelmiyor. Ama ihtiyacınız olanı bulmanıza yardımcı olabilir."

"," dedi Terex sert bir sesle. "Dinliyoruz."

"Güzel, işte Tanrıça'nın bana açıkladığı şey: Körlüğe girdiğinde, orada bulduğun ilk galaksinin ilk güneş sisteminin yaşanabilir ilk gezegenine doğru git."

"Pekala, bu seçenekleri biraz daraltıyor. Teşekkür ." Terex başını salladı.

"Barış, Savaşçı, henüz bitirmedim." Nirobe'nin gözleri parladı. "Bu gezegendeki insanlar senin için hem bilinen hem de bilinmeyen olacak. Seni hoş karşılayacaklar ama kendin olarak değil."

"Anlamıyorum." Elaina kaşlarını çattı. "Bizi kendimiz olarak değil de nasıl hoş karşılayabiliyorlar?"

Nirobe sessizlik için elini kaldırdı. "Beni dinle, çünkü asıl önemli kısım burası; gerçek kimliğini ne kadar gizlemek istersen iste açıklamalısın. Eğer bunu yapmazsan, büyük bir tehlike altında olacaksın."

"Tamam." Elaina'nın kafası hâlâ karışık ve Terex'in yüzündeki ifadeye bakılırsa onun da kafası karışık.

"Daha fazla açıklayabilir misiniz rahibe?" diye sordu Nirobe.

Başını iki yana salladı. "Size verebileceğim talimatların hepsi bu kadar. Ama sana-" Terex'e baktı. "Son bir sözüm var. Bu yerde

Gideceksen, eski bir sapkınlıkla karşılaşacaksın - senin için aforoz olan bir sapkınlıkla. Beni iyi dinle Savaşçı, *bunu kabul etmelisin.*"

Terex'in tüm vücudu aniden kaskatı kesildi.

"Bununla ne demek istiyorsun?" diye sordu. "Ne sapkınlığı? Yasak olan bir şeyi benimsemeyeceğim!"

"Yaşamak istiyorsan yaşayacaksın," dedi rahibe dolaylı bir şekilde. Bir kovma hareketi yaptı. "Şimdi çocuklarım, Tanrıça sizinle olsun ve size acıyla birlikte şifa versin."

Bu Elaina'ya, Terex'e söylediği tuhaf "sapıklık" kısmından bile daha uğursuz geldi.

"Acı çekerek iyileşmek mi? Ben-"

"Anladın mı?" Liv onun yerine tamamladı. "Merak etme tatlım, Kindred kehanetlerini kimse hemen anlayamaz. Daha sonra gerçekten gerçekleşene kadar anlamayacaksın."

"Ben de bundan korkuyorum," diye mırıldandı Elaina. Bu, birinin ona başlamak üzere olduğu görevle olarak fiziksel acıdan ikinci kez söz ediydi. Bunun ne anlama geldiğini ve kız kardeşi için ihtiyaç duyduğu şeyi elde etmek için tam olarak nelerden geçmesi gerektiğini merak ediyordu.

Önemli değil, dedi kendi kendine, çenesini kaldırarak. *Bedeli ne olursa olsun, ödeyeceğim. Gina'ya yardım etmek için her şeyi yaparım. Ne olursa olsun.*

"Kendine iyi bak," dedi Nirobe ona. "Ve sana yaptığım ilk kehaneti unutma."

Terex, "Biliyoruz - 'Başarısızlığa uğramayan küçük şifacıyı ve izi bulan gümüş küreyi arayın'," diye okudu. "Bunları Kör'ün içinde bulacaksın."

"Son satırı unutma: 'Bağlayan bağlara önce boyun eğmek'." Rahibenin gözleri parladı. "Bu çok önemli, Savaşçı." Elaina'ya baktı. "Özellikle de senin için."

Elaina yine anlamadığını söylemeyi düşündü ama sonra vazgeçti. Rahibenin onlara zaten önerdiğinden daha fazla rehberlik edeceğini sanmıyordu. Sadece buna katlanmak ve dolaylı kehanetlerin daha sonra bir anlam ifade etmesini ummak zorundaydı.

Sophie ve Liv'e bir kez daha sarıldı ve Terex, Baird ve Sylvan'la el sıkıştı, daha doğrusu Kindred usulü olduğu üzere kollarını kavuşturdu.

"Tanrıçayla birlikte git kardeşim," dedi Sylvan ona ciddiyetle. "Yarık senin için çoktan açıldı."

Baird, "Çıkış koordinatlarını Kör'ün birkaç parsek dışına yerleştirdik," dedi. "Böylece manevra yapmak ve girmek için en iyi yeri bulmak için biraz alanınız olacak."

"Başarılı olmanız ve bir an önce dönmeniz için dua edeceğiz," diye ekledi Sylvan. "Teşekkür ," dedi Terex sert bir sesle. "İyi dilekleriniz için minnettarım ve dualar."

Sonra da uzay gemisinin kapısını açıp Elaina'yı içeri buyur etti.

Elaina dudağını ısırarak merdivenleri tırmandı ve kapaktan içeri eğildi. Başını çevirip Sophie ve Liv'e ve onların temsil ettiklerine, yani Dünya'ya, insanlığa ve onun için bilinen, sevilen ve tanıdık olan her şeye son bir kez veda etmek istedi ama Terex çoktan hemen arkasındaydı ve gitmek için sabırsızlandığı belliydi.

Bu yüzden Elaina tekrar el sallamak yerine hızla geminin ön tarafına gitti.

Küçük geminin ön ekranından dışarı bakarken, kendisine ne olacağını ve Dünya'yı ya da kendisini bir daha görüp göremeyeceğini merak ediyordu

Tekrar abla.

Altıncı Bölüm

"Kalkış için hazırlanın. Bu senin koltuğun." Terex sabırsızca kokpitin sol tarafındaki koltuğu gösterdi.

Elaina, onu kızdırmak istemediği için çabucak yerine yerleşti. Bir önceki geceden bu yana biraz olsun yumuşamış gibi . Aslında, daha önce olduğundan daha sinirli ve mesafeli görünüyordu.

Harika. Kendi kendine iç geçirdi. Bu eğlenceli bir yolculuk olacaktı - kendisinden nefret eden devasa bir savaşçıyla tehlikeli bir bilinmeze doğru yola çıkmak. *Bunun eğlenceli olması gerekmiyordu, Gina'nın hayatını kurtaracak bir şeyler bulman gerekiyordu,* diye hatırlattı kendine sertçe. *Bunu yapmak için bir süreliğine huysuz bir Kindred'e katlanabilirsin.*

Terex çoktan pilot koltuğuna oturmuştu, önünde çok sayıda karmaşık görünümlü kumanda ve bir direksiyon sarısı vardı. Elaina bunun bir uçağın kokpitine benzediğini ama yaklaşık beş kat daha karmaşık olduğunu düşündü.

Biraz daha az karmaşık ama yine de kafa karıştırıcı olan, kendi koltuğundaki tokalar dizisiydi. Kendisinden çok daha iri biri için yapılmış gibi görünüyordardı - muhtemelen bir Kindred erkeği, diye düşündü. Ayrıca, göğsünün üzerinden çapraz geçmesi gerekiyor gibi görünüyordu ve bacaklarının arasından yukarı çıkması için yapılmış gibi görünen bir kayış vardı ama bağlı olduğu tokayı bulamadı.

"En basit şeyi bile beceremiyor musun?"

Birden Terex tepesinde belirdi ve beceriksizliği yüzünden ona ters ters bakmaya başladı. "Özür dilerim," dedi Elaina toplayabildiği kadar ağırbaşlılıkla. "Ben
Daha önce Kindred gemilerinde bulundum ama böylesini hiç görmedim."

"Bu gemi uzun menzilli, derin uzay araştırmaları için özel olarak donatıldı," dedi kaşlarını çatarak. "İşte."

Hızla kayışları düzenlemeye başladı, göğüslerinin üzerinden sıkıca geçirdi ve bacaklarının arasındaki kayışı göğüs kafesinin hemen altından geçirecek konuma çekti.

Elaina dudağını ısırđı ve devasa Kindred'in kendisine bu kadar yakın olması onu rahatsız etse de operasyon için hareketsiz kaldı. Adam o kadar *büyük* ki kaslı vücudundan yayılan ısıyı hissedebiliyor ve bu sabah bir şekilde yoğunlaşmış gibi görünen sıcak, erkeksi kokusunu alabiliyordu. Aslında adam *harika* kokuyordu, diye düşünmeden edemedi Elaina. Bu koku onda onun kucağına tırmanma ve onu anlamsızca öpme isteğı uyandırdı.

Bekle bir dakika, ne? Neden onu öpmeyi düşünüyorum? Bu delilik! diye kendini azarladı. Ama bu sert azar, dudaklarının tadının nasıl olduğunu merak etmesine engel olamadı. Ve elleri vücuduna değdiğinde, istemese de tepki verdiğini hissetti.

Kemerini başlarken parmak uçları kişisel olmayan bir şekilde göğüslerini okşayınca göğüs uçları sertleşti. Ve kayışı bacaklarının arasından sıkıca yukarı çektiğinde amı nemlenmeye başladı.

"İşte." Terex geri çekildi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Kendini güvende hissediyor musun?"

"Um..." Elaina rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Belki... belki biraz *fazla* güvenli," diye itiraf etti. "Bu kayışları çok sıkı başlamışsın."

Terex'in kayışları gevşetmesini ve hatta kendisini bu kadar sıkı başladığı için özür dilemesini bekliyordu. Bunun yerine ona sert bir bakış attı.

"Senin iyiliğın için sıkılar. Kır'e girdiğimizde seni güvende tutmak için daha iyi."

Sonra kendi koşum takımına başlandı ve gemiyi çalıştırdı.

Elaina, onları Yanaşma Koyu'nu kaplayan ve atmosferin basıncının düşmesine veya Ana Gemi'deki oksijenin kaçmasına izin vermeden gemilerin inip kalkmasına izin veren yarı saydam atmosfer kubbesinden yukarı ve dışarı çıkarırken ona belirsiz bir bakış attı.

"Um... yani bu mı? Bütün yolculuk boyunca beni bağlı mı tutacaksın?"

"Eğer mecbur kalırsam. Bu senin iyiliğin için." Ona cezalandırılması gereken yaramaz bir kız çocuğuymuş gibi baktı. "Ben aksini söyleyene kadar olduğun yerde kal. Anladın mı?"

"Evet, efendim." Elaina kelimelerin alaycı çıkmasını istemişti. Bunun yerine, rahatsız edici bir şekilde uysal ve itaatkâr çıktılar. Ona neler oluyordu böyle? Yüzleşmelerden nefret etse *de* normalde kendini savunmakta zorlanmazdı.

Sadece o geminin kaptanı ve ben sadece bir yolcuym. O ne derse onu yapmak , diye kendine telkinde bulunmaya çalıştı. Ama bir emsal oluşturdıklarını düşünmeden edemiyordu - aralarında daha sonra kırılması zor olacak bir dinamik.

* * * * *

Neden onu bu kadar sıkı bağladım ve sonra hareket etmesini yasakladım?
Terex kendi kendine sordu. *Neden ona karşı bu kadar sert ve haşındım?*

Elbette bunun bariz bir nedeni vardı: Elaina onun için neredeyse ezici bir dikkat dağıtıcıydı. Kız hemen yanı başındayken, şaftını sertleştirip dişlerini keskinleştirirken gemiyi kullanmaya konsantre olmak inanılmaz derecede zordu. Bu yüzden dikkat dağınıklığını en aza indirmek için onu zapt etmek daha iyiydi.

Ama içinde başka güçler de iş başındaydı -öldüğünü ve gömüldüğünü sandığı güçler. Sonsuza dek unutmaya yemin ettiği duygular onu çok rahatsız ediyordu.

Birden rahibenin sözleri aklına geldi. *"Eski bir sapkınlıkla karşılaşacaksın - senin için aforoz edilmiş olan bir sapkınlıkla... Onu kucaklamalısın."*

Terex öfkeyle başını salladı. Kesinlikle *bundan bahsetmiyordu*. Asla, bir daha asla bu tür uygulamalara girmemeye yemin etmişti. Solange öldükten sonra olmaz.

Ama o zaman başka ne hakkında konuşuyor olabilir ki?

Unut gitsin, diye öğütledi kendi kendine. *Sadece göreve konsantre ol... İki'nin o iğrenç soyunu öldürmeye konsantre ol.*

"O da ne?" Elaina'nın sesi dehşetle çıkmıştı ve uzaydaki yarığa ya da kıvrıma yaklaştıklarını fark etti. Görünüşünün onu neden tedirgin ettiğini anlayabiliyordu - evrenin siyah dokusunda uzun, kanlı bir yarığa benziyordu ve tam ona doğru gidiyorlardı.

"Kindred Ana Gemisi uzay zaman sürekliliğinin dokusunu katlama yeteneğine sahip," diye açıkladı sesini nötr ve dengeli tutmaya çalışarak. "Evrenin uçsuz bucaksız mesafelerini kat etmenin, kararlı solucan delikleri dışında tek yolu bu. Kindred'in uzayı katlama yeteneği olmasaydı, genetik takas yapabileceğimiz başkalarını bulmadan çok önce bir halk olarak yok olurduk."

"Oh, anlıyorum." Sesi hâlâ gergin geliyordu. "Peki o şeyin içinden geçmek güvenli mi? Bu-"

"Kıvrım," diye ekledi, uzaydaki kırmızı yarığa doğru başını sallayarak. "Ya da bazıları buna yarık diyor. Evet, tamamen güvenli." Ona sertçe baktı. "Hamile değilsen tabii?"

"Yani hamile miyim?" Şaşırmış gibi bir kahkaha attı. "Evet. Öyle misin?"

Terex homurdandı. "İçeri girmeden önce bunu bilmem gerek. yarık."

"Pek sayılmaz!" Tekrar güldü. "Eski sevgilimden beş yıl önce ayrıldım ve ondan sonra hiç kimse olmadı. Tek gecelik bir ilişki bile değil. Yani..." Kadın sözünü kesti ve Terex göz ucuyla onun yanaklarının renklendiğini görebildi. "Vay canına, yüksek sesle söylediğimde kulağa biraz acınası geliyor," diye mırıldandı. "Ama hayır, ben tamamen güvendeyim. Hamile olmama imkân yok."

Terex ona, "Önüne gelenle yatmadığın için utanmana gerek yok," demek zorunda hissetti kendini. "Kendi eşim Solange on döngü önce öldü ve o zamandan beri hiç dişiyle birlikte olmadım."

"On yıl mı?" Sesi yumuşadı. "Anısını bu kadar güzel koruduğunuza göre onu çok seviyor olmalısınız."

Terex kısaca, "Evet," dedi. Şu anda Solange hakkında konuşmak istemiyordu. O geçmişe aitti ve onun geleceğe bakması gerekiyordu - en azından bu görevi tamamlayana kadar.

"Özür dilerim," dedi beceriksizce. "Bu konuyu açmamalıydım. Ölüm boşanmadan çok daha zor."

"Neden onu -eşini- terk ettin?" Terex bu sorunun ağzından çıktığını duyunca şaşırdı. Ama bir kez ağzından çıktığında, bir cevap istediğini fark etti. Başını çevirip yanakları nedense yine kızarmış olan Elaina'ya baktı.

"Bilirsiniz, her zamanki şeyler. Para sorunu. Miles kumar oynamayı seviyor ve birikimlerimizin çoğunu online pokerde kaybetti."

"Bu çok büyük bir hata," dedi Terex. "Ama başkaları da var mıydı? Bağışlayın beni," diye ekledi. "Anlamaya çalışıyorum. Biz Kindredler eşlerimizi hiçbir sebeple isteyerek terk etmeyiz. İlişkilerimizde mümkün olan tek çözülme ölumdür."

"Evet, boşanmadığınızı duymuştum." Boğazını temizledi. "Şey, başka anlaşmazlıklarımız da vardı. Biz..." Boğazını temizledi.

"Bazı açılardan kadar uyumlu değildik." Terex kendisine rağmen meraklanmıştı.

"Hangi yollarla?" diye ısrar etti.

"Cinsel olarak, tamam mı?" Yanakları neredeyse kıpkırmızı olmuştu. Çenesini kaldırdı ve kendini sakinleştirmek için gözle görülür bir çaba sarf etti. "Ben... yeni şeyler denemek istedim. Miles yapmadı."

"Peki onunla yollarınızı ayırdıktan sonra neden başka biriyle denemediniz?" Terex sordu. Kaba ve heybetli bir soruydu ama yine de cevap vermesini istiyordu. Her nedense, insanların dediği gibi onu 'neyin harekete geçirdiğini' bilmek istiyordu.

"Sanırım..." Dudağını ısırdı. "Sanırım onları deneyecek doğru kişiyi hiç bulamadım. Yeterince güvendiğim birini bulamadım. Dinle, bunun hakkında konuşmak zorunda mıyız?"

Terex, "Hamile olamamanızın nedenlerini sıralayarak başladınız," dedi. "Ama hayır-şimdilik bu konuyu kapatabiliriz." Yine de onun hangi cinsel uygulamalardan bahsettiğini öğrenmeyi çok istiyordu.

Ona tekrar baktı ve bir an için parlak gümüş tokaları olan düz siyah emniyet kemeri farklı bir şeye dönüştü... uğursuz ve yasak bir şeye.

Bunu giyeceksin, derken kendini duydu. Bunu ve başka hiçbir şeyi. Benim zevkim için kendini sergileyeceksin. Anladın mı?

Hayır! Kabaca, yarı hayal yarı anı olan görüntüyü bir kenara itti ve pilotluğa konsantre oldu.

Elainaya bakmadan, "Kendini hazırla," dedi. "Yarığa girmek ."

* * * * *

Uzaydaki kırmızı yarıktan geçen yolculuk Elaina'nın düşündüğü kadar kötü değildi. Aslında diğer tarafta gördükleri onu daha çok korkutmuştu; dışarı çıktıklarında gözlerini kocaman siyah bir hiçlik duvarı karşıladı. Ne yıldızlar, ne uydular ne de gezegenler vardı. Sadece bomboş bir siyahlık.

"Whew." Titrek bir kahkaha attı. "Buraya neden Kör dediklerini anlayabiliyorum."

Terex alçak bir sesle, "Çok ürkütücü bir manzara," diye onayladı. "Ama gitmemiz emredilen yer orası." Elaina'ya baktı. "Bana eşlik etmek istediğinden emin misin? Bu senin son şansın. Seni her zaman yarıktan Ana Gemi'ye geri götürebilir ve yola tek başıma devam edebilirim."

Çenesini kaldırdı ve meydan okurcasına ona baktı.

"Burada kız kardeşimin hayatı söz konusu - nereye gitmemiz ya da ne yapmamız gerektiği umurumda değil, onu kurtarmaya çalışmalıyım."

Terex'in sert yüz hatlarından isteksiz bir hayranlık ifadesi geçti. "Cesurca konuştun Elaina," dedi. "Çok iyi.

Tabii ki. uçacağız elbette, ama aletlerim

"Rahibenin önceden söylediği güneş sistemini bulduğumuz anı biliyorum."

"İlk güneş sistemindeki yaşanabilir ilk gezegen." Elaina titremesine engel olamadı. "Acaba insanlar nasıl olacak?"

"Bu konuda bir şey söyleyemem. Sadece aradığımız cevapların onlarda olduğunu biliyorum.

Hadi gidip onları bulalım."

Yüzü kararlı bir ifadeye bürünmüş olan Terex, dümen kolunu kavradı ve küçük teknelerini Kör'e doğru yönlendirdi.

Yedinci Bölüm

İlk galaksi, uçsuz bucaksız siyah uzay tozu bulutunun yalnızca birkaç parsek ötesindeydi. Aslında, bulutun ışık yılı yerine sadece parsek kalınlığında olduğu ince alanlardan birine yanlışlıkla girmiş gibi görünüyordular.

Tanrıça bize rehberlik ediyor olmalı, diye düşündü Terex ve sonra bu fikri bir kenara itti. Tanrıça artık onu umursamıyordu - hayatındaki son olaylar da bunu kanıtlıyordu. Devasa toz bulutu içindeki birkaç ince bölgeden birinden geçmiş olmaları aptalca bir şanstı, tamamen tesadüftü.

Neredeyse aynı anda, Dünya'nın kendi yıldızına çok benzeyen sarı bir güneş ile tamamen tutuşmak için yeterli hidrojen ve helyuma sahip olmayan başarısız bir yıldız olan kahverengi bir cücenin yörüngesinde kilitlenmiş ikili bir güneş sistemine geldiler. Terex kahverengi cücenin kendi başına çok fazla ısı yaymayacağını biliyordu ama onlar sonsuz danslarına kilitlenmişken yanan sarı güneşin yörüngesinden geçerken muhtemelen oldukça görünürdü.

Aletlerine göre sistemde beş gezegen bulunuyordu. Jüpiter büyüklüğünde, yörüngesinde döndüğü güneşlere uydularında bile herhangi bir yaşamı sürdüremeyecek kadar yakın olan bir büyük gaz devi ve sistemin dış sınırında, sıcaklıkların yaşamla bağdaşmayacağı üç kayalık, donmuş dünya.

Ancak sarı güneşten gelen ikinci gezegen, Dünya'ya çok benzeyen yeşil, mavi ve mor bir küreydi, ancak çevresi oldukça büyüktü.

"İşte." Terex onu görüntü ekranında işaret etti. "Kör'ü geçen ilk galaksideki ilk güneş sisteminin yaşanabilir ilk gezegeni. Ve bak-

dünyalarının yörüngesinde gemiler ve istasyonlar var. Açıkça görülüyor ki, uzay yolculuğu yapabilecek teknolojiye sahipler."

"Bu iyi mi kötü mü?" Elaina endişeyle sordu.

"Duruma göre değişir... makullerse ve pazarlık yapılabiliyorsa iyi. Eğer savaş yanlısıysalar ve bizi hedef tahtası olarak kullanmak kötü."

"Böyle bir şey olmayacak, değil mi?" Geniş gözlerle ona baktı. "Yani, karşılaştığımız ilk insanlar tarafından öldürülecek olsaydık rahibe bizi göndermezdi, değil mi?"

Terex, "Bir rahibenin zihni aşamaz," diye mırıldandı. Sonra Elaina'ya bir bakış attı ve onun ne kadar korkmuş olduğunu gördü. İri kahverengi gözlerini kocaman açışından ve alt dudağını dişleymişinden belli oluyordu bu. Birdenbire onu rahatlatmak istedi. Bu görevde öldürülmeyi umursamak için hiçbir nedeni yoktu ama Elaina umursuyordu; kız kardeşini kurtarmak için umutsuzca geri dönmek istiyordu. "İyi olacağımıza eminim," dedi sertçe.

"Vay be, teşekkürler." Elaina gözlerini ondan kaçırdı ve dikkatini görüntü ekranında her geçen dakika daha da büyüyen mavi, yeşil ve mor dünyaya verdi. İç çekti. "Onları anlayabilecek miyim - oraya indiğimizde yani."

"Yapmalısın," dedi Terex. "Bu göreve hazırlanmak için Ana Gemide size çeviri bakterileri verildi, değil mi?"

"Evet, Liv biraz almamı sağlayacak kadar kibardı." Başını salladı. "Dedi ki-"

Birdenbire bir parazit patlaması gezegene bakışlarını kesti ve garip aksanlı bir ses kabini doldurdu.

"Tanımlanamayan gemi, burası Nixelle Prime-Beta yer kontrol. Lütfen kendinizi tanıttın."

"Bizi selamlıyorlar," diye mırıldandı Terex.

"Ne yapacağız?" Elaina gözleri daha da büyüyerek sordu.

"Onlarla konuşacağız. Ama önce onlara bakmak istiyorum."

Terex bir düğmeyi çevirerek ekranda farklı bir görüntü ortaya çıkardı. Genç, geniş omuzlu, simsiyah saçları ve hayalet gibi görünecek kadar beyaz teniyle bir erkek aniden geniş ekranda belirdi. Üzerinde gümüş zincirlerle süslü siyah deri bir yelek vardı ve gözleri mavi-yeşildi ama bir insanın ya da bir Kindred'ınkiler gibi değildi. Gözleri aslında üç ayrı ve farklı renge bölünmüştü - bebek mavisi bir dış halka, soluk yeşil bir orta halka ve neredeyse lacivert olan bir iç halka. Bu etki en hafif tabirle egzotikti.

"Vay canına," diye mırıldandı Elaina. "Gerçekten... Bilmiyorum bile. Yani, o gözler. O da bizi görebiliyor mu?"

"Pek iyi değil," diye mırıldandı Terex. "Bizi taramaya çalışıyor ama sinyalinizi bozuyorum. Çok fazla parazit alıyor"

"Bunu yapabiliyor musun?" Kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Elbette." Terex omuz silkti. Sonra konuştu. "Neden beni taramaya ve gemimin mahremiyetini ihlal etmeye çalıştığınızı açıklamak ister misiniz, yer kontrol?"

"Ana dünyamızın korunması için standart operasyon prosedürü." Tebeşir tenli erkek kaşlarını çatıyordu. "Sinyalimi bozmayı bırakın ve gökyüzünden havaya uçmak istemiyorsanız kendinizi açıkça gösterin!"

"Aman Tanrım!" Elaina elini kalbine götürdü ve olduğu yerde dondu kaldı. "Bunu yapabilirler mi... yaparlar mı?"

"Eğer isterlerse - kesinlikle teknolojiye sahip görünüyorlar," dedi Terex kayıtsızca.

"Oh," diye fısıldadı Elaina. Açıkça dehşete düşmüştü ama bunu çok fazla etmemeye çalışıyordu.

Terex bir kez daha ona acıdı. "Muhtemelen olmaz," dedi, yumuşayarak. "Pazarlık yapmam için bana bir dakika verin."

Ancak beyaz tenli genç erkeğe başka bir şey söyleyemeden, başka bir erkek ortaya çıktı. O da aynı şekilde giyinmişti ama siyah yeleğinin üzerinde daha fazla gümüş zincir ve bazı altın zincirler vardı. Ayrıca gözleri siyah, beyaz ve inci grisinden oluşan eşmerkezli halkalardan oluşuyordu.

"Baxtrell, sorun nedir?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Tanımlanamayan gemi, Kaptan Yumex," dedi genç erkek ona. "Gece Penceresi'nden geldi, izini sürdürdüm. Şimdi kendilerini açıkça göstermeyi reddediyorlar."

"Gece Penceresi'nden mi geldiler - Körlük'ten mi?" Kaptan Terex'e baktı, parazitlerin arasından onu açıkça seçmeye çalışıyordu. Tedirgin görünüyordu. "Bunu bana neden hemen haber vermediniz?"

"Şey, yani... bir anda oldu, yani-"

"Mazeret yok, Baxtrell!" diye bağırdı komutanı. Tekrar görüntü ekranına baktı, solgun yüz hatlarında yoğun bir konsantrasyon ifadesi vardı. "Bir dakika lütfen," dedi kibarca. "Astımla görüşmem gerekiyor."

"Elbette," diye mırıldandı Terex. Birden iki erkeğin görüntüsü kayboldu ve yerini büyük mavi/yeşil/mor gezegenin görüntüsüne bıraktı.

"kestiler!" Elaina'nın sesi öfkeliydi.

"Uzun sürmeyecek." Terex konsolunun altındaki bir düğmeye basarken küçük bir gülümsemeye izin verdi. Küçük gemiye yasal ya da yasadışı, mümkün olan her türlü iletişim engelini, tamponu ve güçlendiriciyi yüklemişti. Artık kendisi için olmayan bir iletiyi almak çocuk oyuncağıydı.

Görüntüleri tekrar ekranda belirdiğinde kaptan, "Bunun yüz devirden fazla bir süredir Körlük'ten bize gelen ilk gemi olduğunu bilmiyor musunuz?" diyordu.

"Şey, evet efendim, ama-"

"Görmüyor musun? Bu kehanet olabilir!" diye tısladı diğer erkek.

"Kehanet mi?" Genç erkeğin gözleri . "Kehaneti kastetmiyorsun.

."

"Sesini alçalt, seni aptal. Emin olana kadar Yer Kontrol'deki herkesi uyaramayız. Ama gemiyi kullanan erkeğin nasıl görüldüğünü gördün mü? Bu o olmalı!"

"Kim ?" Genç erkek Baxtrell şaşkın görünüyordu.

"İşte." Öne doğru eğilen kaptan ellerini hareket kontrollü bir gösterge panelinin üzerinde karmaşık bir şekilde salladı. Birden önlerinde havada asılı duran bir erkek portresi belirdi.

"Şunu görüyor musun?" diye sordu kaptan, eliyle resmi göstererek. "Kör kahin Varusa tarafından ölümünden bir saat önce çizildi. *İşte bu* yüzden iz sürücülerimizden birini her zaman Gece Penceresi'ne doğrultuyoruz! Bu Efendi Valdor, yeni yolları öğretmeye gelen kişi!"

Terex onun yanında, Elaina'nın görüntüyü incelerken nefesini tuttuğunu duydu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, önce portreye, sonra Terex'e ve sonra tekrar portreye baktı. "Bu *sensin*."

Terex, aslında çene çizgisine ve yeni siyah saçlarındaki gümüş rengine kadar şaşırtıcı bir şekilde ona benzediğini düşündü. Gözle görülür derecede soluk teninin yanı sıra tek fark gözleriydi. Resimde, ekranda konuşurken gördükleri iki erkeğinki gibi üç halkalıydılar.

Terex, ressamın gerçekten kör olup olmadığını merak etti. Eğer öyleyse, bu gözlerin pigmentlerini tam olarak nasıl yakalamıştı? Gözbebeğinin etrafında derin, mavi bir mor, parlak gümüş bir orta halka ve en dıştaki halkada neredeyse beyaz olacak kadar soluk bir mavi. En açık mavi, etrafındaki ince siyah çizgi olmasaydı öznenin gözlerinin beyazına karışacaktı. Portredeki erkeğe aç, neredeyse vahşi bir görünüm veriyordu.

"Ben... b-board'dakinin o olup olmadığını anlayamadım," diye kekeledi genç erkek. "Size söylediğim gibi Kaptan, tarama sinyali bozuyorlar."

"Yani onları havaya uçurmakla mı tehdit ettin?" diye sordu kaptan, sesi skandal gibi çıkıyordu. "Efendi Valdor'u havaya uçurmakla tehdit olabileceğini bilmiyor musun? Sopa ve kamçı ile! Bugünlerde halk eğitim merkezlerinde gençlere ne öğretiyorlar?"

"Ben... Özür dilerim," diye bocaladı genç erkek. "Beni affedin Kaptan Yumex. Onlardan özür dilememe izin verin!"

"Önce o olduğundan emin ol, Baxtrell," dedi komutanı. "Eğer o olmadığından eminseniz, *o zaman* onları havaya uçurmaktan bahsedebilirsiniz."

"Onları tekrar selamlayacağım," dedi genç erkek. Kontroller üzerinde bir dizi karmaşık dalga yaptı ve kendisinin ve komuta subayının görüntüsü titredi, sonra sabitlendi. "Tanımlanamayan gemi, saygıyla kendinizi tanıttmanızı rica ediyoruz. Siz..." Sesini temizledi. "Valdor adını kullanıyor olma ihtimaliniz var mı?"

"Aman Tanrım..." Elaina mırıldandı. Terex'e doğru baktı. "Aman Tanrım, *Terex* - rahibenin bahsettiği şey buydu. "Seni hoş karşılıyorlar ama kendin olarak değil" demişti, hatırlıyor musun? Hatırladın mı?"

"Anlıyorum." Terex derin derin düşünüyordu. Bilinçli bir karar vermeden gözlerini kaçırdı ve sol başparmağını sol şakağına bastırdı. O

Kendisini daha solgun bir ten ve o tuhaf, yabancı gözlerle hayal etti. Elaina'ya dönüp baktığında, onu gördüğünde bayılacakmış gibi görünüyordu.

"Komutan Terex," diye fısıldadı belli belirsiz. "Nasıl... cildinize... gözlerinize ne yaptınız?"

Terex kısaca, "Gerekli olan buydu," dedi. Sinyali açıp çağrıya cevap vermek için uzandı ama Elaina başını sallayarak onu durdurdu.

"Terex, *hayır*," diye haykırdı. "Rahibenin başka ne dediğini hatırlamıyor musun? Gerçek benliğini bir an önce ortaya çıkarman gerektiğini söyledi - aksi takdirde büyük tehlike altında olacaksın!"

Terex bir an için bunu düşündü. Geçmişte olsa muhtemelen rahibenin talimatlarını harfiyen yerine getirirdi. Ama şimdi tam tersini yapmanın açık bir avantajı varken bunu yapmakta isteksiz olduğunu fark etti.

Bu insanlar, her kimlerse, açıkça ona benzeyen birinin Körlük'ten uçarak çıkmasını bekliyorlardı. Bekledikleri bu kişi saygı duyulan biriydi - anında statü sahibi olacak ve belki de "başarısız olmayan küçük şifacı" ve "izi bulan gümüş küre" gibi sırlarına erişebilecek biriydi.

Bunu düşündükçe, kendisinin "önceden bildirilen kişi" olduğuna inanmalarına izin vermenin doğru yol olduğuna daha fazla karar verdi.

"Böylesi daha iyi," dedi Elaina'ya. "Benimle konuştuğunuzda bana Efendi Valdor deyin."

"Ama-"

Terex onun argümanlarını duymak için beklemedi. Bunun yerine sinyal bozucusunu kapattı ve gezegenin yer kontrol istasyonunda görevli iki erkeğin kendisini ilk kez net bir şekilde görmesine izin verdi.

"Asa ve kamçı adına!" diye nefes aldı genç erkek. "Kaptan Yumex, *bu* onu!"

"Demek öyle." Kaptan'ın üç halkalı gözleri Terex'i içine çekerken parlıyordu. "Lordum, sizin Efendi Valdor -kehanette bulunulan kişi- olduğunuzu varsayabilir miyim?"

Elaina yolcu koltuğundan ona hançer gibi bakıyor olsa da Terex ciddiyle başını salladı.

"Yapabilirsin."

"Janos, Yargının Efendisi, günahım için bana çok sert davransın!" diye haykırdı genç erkek. "Önceki sözlerimi bağışlayın lütfen, Efendi Valdor."

Kaptan, astına kaşlarını çatarak, "Efendi kolay kolay affetmez, bu onun tarzı değildir," dedi. "Küstahlığın yüzünden seni Need ile bir dişi gibi dövmek onun hakkı!"

Terex biraz rahatsız hissederek koltuğunda kaydı.

"İkinize de iyi şanslar," dedi doğru şeyi söylediğini umarak. "Genç erkek beni daha önce net olarak göremediği için, bana ve gemi arkadaşşıma yaptığı yanlış muameleyi affediyorum." Elaina'ya başıyla selam verdi.

"Merhaba." Zayıf bir gülümseme ve el salladı.

Kaptan Yumex Elaina'ya baktı, açıkça şaşırmıştı.

"Efendi Valdor, sorma cüretinde bulunabilir miyim - neden sizinle aynı seviyede oturan bir zevk köleniz var - sanki sizin eşitinizmiş gibi?" diye sordu.

"Hem çok tuhaf giyinmiş," dedi genç erkek. "Neden, etinin hiçbir kısmını göremiyorsun!"

"Ah..." Terex boğazını temizledi. "Arkadaşımanın bir köle olduğunu nereden çıkardın?" diye sordu sonunda, Elaina'nın ona ters ters baktığının farkındaydı.

"Peki... o kadın değil mi?" Kaptan Yumex şaşkın görünüyordu. "Ten ve göz renginin tuhaf olduğunu görebiliyorum. Erkeklerin dişilere benzediği farklı bir gezegenden mi?"

"Ben bir kadınıym, mı?" Elaina ilk kez konuştu. Genç erkeğin gözleri büyüdü.

"Efendi Valdor, onun bu şekilde yersiz konuşmasına izin mi veriyorsunuz? için

"Efendisi olmayan bir erkek mi?"

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Elaina kısık bir sesle, sadece Terex'in kulakları için. "Burası neresi - Kadın Düşmanlığı Dünyası mı?"

Terex sonunda, "Bir Üstat olarak bu konuda kendi konseyimi toplamayı seçiyorum," dedi. Dürüst olmak gerekirse, başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. "Bize iniş izni verecek misiniz, vermeyecek misiniz?"

"Elbette, elbette Efendi Valdor! Acil izniniz var," diye haykırdı Kaptan Yumex. "Sizi sorguladığımız için küstahlığımızı bağışlayın. Zevk kölenizle nasıl ilgilendiğiniz elbette tamamen sizi ilgilendirir."

Terex kaşlarını çatarak, "Evet, öyle," dedi. "Bana hemen iniş koordinatlarını gönderin," diye sertçe ekledi.

"Derhal," diye yankılandı genç erkek. "Sizi gezegenimizde ağırlamak büyük bir zevk, Usta."

"Kesinlikle." Terex kısa bir süre başını salladı ve ardından iletişim sekmesini kapatarak bağlantıyı kesti.

Görüntü ekranı tekrar gezegenin yanından başka bir şey göstermez göstermez, Elaina patladı, "Bir köle mi? *Kadın* olduğum için *köle* olduğumu *mu* düşünüyorlar?"

"Görünüşe göre öyle," diye hırladı Terex. "Ve şu anda bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey olmadığına göre, korkarım ki bu oyunu oynamak zorundasınız."

"Cehennem gibi yapacağım!" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.
"Bütün kadınların köle olduğu bir gezegen nasıl bir yerdir?"

"Nixianlı," dedi Terex acımasızca. "Bir
ne?" diye kaşlarını çatı.

"Nix ve genetik ticaret ortakları tarafından kolonileştirilmiş bir gezegen."
Terex derin bir iç çekti. "Sanırım Kayıp Türler'i ya da onlardan geriye kalanları
bulmuş olabiliriz."

* * * * *

Elaina inanamayarak ona baktı.

"Ne demek 'onlardan geriye ne kaldı?' diye sordu.

"Demek istediğim, eğer yer kontrol merkezindeki iki arkadaşımızın
söyledikleri doğruysa, Kindred genleri genetik ticaret ortakları tarafından
neredeyse tamamen ele geçirilmiş ve gömülmüş olmalı." Terex'in sesi
acımasızdı. "Aksi takdirde, gezegenlerini asla dışilerin köleleştirilmesi ve
aşağılık muamelesi görmesi gerektiği ilkesi üzerine kurmazlardı."

"Bu *korkunç bir şey*," diye haykırdı Elaina. "Bu görev sırasında sana engel
olmamayı kabul etmişim ama kimse *kölen* olacağıma dair bir şey söylemedi."

"Yine de, şu anda inandıkları ve görünüşe göre normal olarak gördükleri şey
bu." Terex taş kesilmiş bir halde önüne bakıyor, güçlü çenesinin yan tarafındaki
bir kas seğiriyordu. "Yani oynamamız gereken roller bunlar."

Elaina neredeyse, *rahibenin söylediklerini görmezden gelip yalan söylemeye
karar verdiğinde bizim için seçtiğin kısımları kastediyorsun, diyecekti!* Ama bir
şekilde dudağını ısırdı ve sessizliğini korudu. Terex'in kendisinin Efendi Valdor
olduğu fikrini kabul ettiği için şimdiden pişmanlık duyduğunu hissediyordu ve
bunu yüzüne vurmayacak kadar nazikti.

Gerçekten hissetse bile.

"Tamam," dedi sonunda. "Eğer bunlar gerçekten Kayıp Akraba'ysa, o zaman bu oyunu nasıl oynayacağız?"

Liv'in kocası Komutan Baird'in bir gece önce Kayıp Türler hakkında söylediklerini hatırlayınca omurgasından aşağı huzursuz bir ürperti yayıldı. Bir tür cinsel sapkınlık içinde olduklarını söylemişti, öyle miydi? Kadınları köle olarak tutmak mı? Eğer öyleyse, kadınlarına neredeyse tapınacak kadar saygı duyan Kindred ilkelerine kesinlikle aykırı olurdu.

"Mümkün olduğunca az konuşuyoruz," diye mırıldandı Terex. "Tecrübelerime göre siz ne kadar az konuşursanız, diğerleri de o kadar çok içini dökecektir. Bu nedenle ben az konuşacağım ve sen de..." Döndü ve ona, nedense midesini bulandıran sert bir bakış attı. "Daha da az konuşacak. Anladın mı?"

"Görüyorum ki bana şimdiden köle gibi davranmaya başlamışsın. Karaktere biraz erken girmiyor muyuz?" Elaina ona bir kaşını kaldırdı.

"Bu görevi tamamlamak için ne gerekiyorsa onu yapıyorum." Ona ters ters baktı. "Sana da aynısını yapmanı öneririm."

Doğru ya, görev, diye hatırlattı Elaina kendine. Buraya sıkıcı hayatından kurtulmak istediği için gelmemişti, gerçi bir tatil yapacağı da kesindi. Kız kardeşini ölümden kurtaracak bir şey bulmak için buradaydı. Bunu yapmak için bir köle gibi davranması gerekiyorsa, bu ödenecek küçük bir bedeldi.

"Peki," dedi kaşlarını çatarak. "Sana 'Efendi' diyeceğim ve kölenmişim gibi davranacağım. Yalnız olduğumuzda bunun doğru olmadığını hatırladığın sürece."

"Ben bir Kindred'ım. Dişi olan her şeye saygı duyar, onurlandırır ve değer veririz." Gözlerini ondan kaçırdı, çenesindeki kaslar tekrar sıkıştı. "Gerçekten sana hükmetmek ve boyun eğdirmek isteyeceğimi mi düşünüyorsun?"

"Sanırım değil." Elaina onun ses tonundaki sertlik karşısında şaşkına d6ndü. "Ben sadece... daha 6nce hiç b6yle bir durumla karşılaşmadım."

"Ben de 6yle," diye hırladı. "Ama bu hiç fark etmez. Gezegenin yüzeyine gideceğiz, rollerimizi oynayacağız ve k6ük şıfacı ile g6m6ř k6re hakkında bilgi edineceğiz. İhtiyacımız olanı alır almaz yola koyulacağız; sen kız kardeşin için bir tedavi bulacaksın, ben de intikamımı alacağım." G6zleri parladı. "Başka hiçbir şeyin 6nemi yok."

"Katılıyorum," dedi Elaina. "Umarım çok uzun s6rmez."

Terex, "Rol6m6z6 ne kadar iyi oynarsak, ihtiyacımız olanı o kadar çabuk buluruz," diye 6ng6rd6. "Bunu unutmayın."

"Yapacağım." Elaina çenesini kaldırdı. Kendi kendine bunu yapabileceğini s6yledi. Garip ve hatta belki biraz aşağılayıcı gelebilirdi ama k6ük kız kardeşine bir tedavi bulmak için gereken her şeyi yapabilirdi.

"G6zel." Terex 6n6ndeki kumanda dizisine koordinatları girmeye başlamıştı bile. "O halde inelim."

Sekizinci Bölüm

Onları karşılamak için bekleyen bir parti vardı. Sadece Nixian dünyasının zayıf, sisli güneş ışığında onların gelişine tanıklık etmek için bekleyen birkaç kişi değil, gerçek bir parti.

Yeşil, mor ve altın rengi üniformalar giymiş erkek askerler düzenli sıralar halinde duruyordu ve Yer Kontrol personelinin giydiğini gördükleri aynı siyah deri ve zincirli kıyafeti giymiş birkaç erkek de vardı. Ayrıca yapraklardan ve tellerden yapılmış gibi görünen, fısıltılı arp benzeri sesler çıkaran garip enstrümanlar çalan adamlar ve neler olup bittiğini görmek için heyecanla etrafta dolaşan, sadece seyirci gibi görünen başka insanlar da vardı.

Ama Terex'in gemisinden aşağıda bekleyen kalabalığa doğru merdivenlerden inerken Elaina'nın gözlerini yakalayan ve onları tutan erkekler değildi. *Kadınlardı*. Kalabalıkta pek fazla değillerdi ama gerçekten göze çarpıyorlardı.

Şunlara bir bakın! Elaina gördüklerine inanamıyordu. Erkekler yeterince mütevazı giyinmişken -kaslı vücutlarını deri ve zincirli yeleklerle ve dar pantolonların üzerine giydikleri geniş, bol pardösülerden oluşan takım elbiselerle gizlerken- kadınlar kelimenin tam anlamıyla teşhir halindeydi.

Elaina siyah deri kayışlar ve gümüş tokalar dışında hiçbir şey giymeyen bir kadın gördü. Tuhaf koşum takımı göğüslerini ve cinsel organını açıkça gösteriyordu, öyle ki kadın neredeyse çıplaktı. Başka bir kadın ise transparan kırmızı kumaştan uzun, yapışkan bir elbise giymişti. Belinden kalın gümüş bir zincirle bağlanmıştı ve altına herhangi bir iç çamaşırı giymediği açıktı. Üçüncü bir kadın altın rengi topal bir bikiniye benzeyen bir şey giymişti; bikininin kapları ve alt kısmı üçgen şeklinde kesilmişti, böylece meme uçları ve amı parıldayan altın rengi kumaştan dışarı çıkıyordu. Açıkça cinsellik içeriyorlardı.

ve açık kıyafetler giymelerine rağmen bunları giyen kadınların hiçbiri kendilerini rahatsız hissetmiyordu.

Farklı giyim tarzlarına rağmen hepsinin ortak bir özelliği vardı: Elaina her bir kadının üzerinde bir yaka fark etti. Bazıları diğerlerinden daha süslüydü, hatta bazıları pahalı gerdanlıklara benziyordu. Ama Elaina onları oldukları gibi gördü, çünkü birçoğunda tasmalar vardı.

Sanki evcil hayvan gibiler! diye düşündü, kadınların yanlarındaki erkeklere yaslanmalarını izlerken - çünkü hiçbiri orada yalnız değildi. Bazıları memnun görünüyordu ve kendilerinden sorumlu oldukları belli olan erkeklerin çevreleyen kollarına sokulmuşlardı. Bir ya da ikisi sıkılmış ya da kızgın görünüyordu ama yüzlerinde hoşnutsuz ifadeler olanlar bile adamlarından asla uzaklaşmadı. Bunun başlıca nedeni, çoğu durumda, sinirli görünen kadının tasmağını yanındaki adamın tutuyor olmasıydı.

"Bu da *ne* böyle?" Merdivenlerin dibinde durduklarında Elaina Terex'e nefes verdi. Çeşitli uzay gemileriyle çevrili büyük, açık hava bir yanaşma alanındaydılar ve gökyüzü ona Terex'in göz renginin daha açık bir tonunu hatırlatan koyu morumsu bir maviydi. Ya da önce göz renginin ne olduğunu. Bunu yapmayı nasıl başarmıştı? Daha önce hiç duymadığı bir tür Kindred yeteneği miydi bu? Her neyse, ürkütücü bir şekilde etrafta onları bekleyen adamlara benziyordu.

"Ah, Efendi Valdor." Uzun, geniş bir cübbe ve ortasında mavi bir mücevher bulunan uzun beyaz sarık benzeri bir şapka giyen önemli görünümlü bir adam kalabalığın arasından koşarak geldi.

"Merhaba." Terex öne çıktı ve selamlamak için başını salladı. Elaina onunla birlikte adım attı ama onun "dengi" olmaya çalışıyormuş gibi görünmemek için arkasında kalmaya dikkat etti.

Ne kadar cinsiyetçi bir gezegen! Ama ihtiyaç duydukları şeyi bulana kadar burada sıkışıp kalmışlardı, o yüzden buna alışabilirdi. Yerlileri gücendirerek hiçbir yere varamayacaklardı, bu yüzden görüş alanından uzakta, büyük Kindred'in gölgesinde kaldı.

"Kaptan Yumex tarafından, yüz döngüden fazla bir aradan sonra Gece Penceresi'nden geldiğiniz konusunda bilgilendirildim. Size hoş geldiniz diyen ilk kişi olmama izin verin, ben Büyükelçi Waygu. Sakıncası yoksa, retina taramanızı ve parmak izinizi sizin için dosyamızda bulunanlarla karşılaştırmakla görevlendirildim."

Elaina'nın kalbi ağzına sıçradı. Şimdi ne yapacaklardı? Terex kendini uzun zamandır kayıp olan Efendi Valdor'a benzetebilirdi ama onun retina taramasını ve parmak izlerini nasıl taklit edecekti?

Ancak Büyükelçi, kısaltılmış bir teleskopa benzeyen, yuvarlak mercekli küçük bir cihazı havaya kaldırırken Terex hiç istifini bozmadan başını sallamakla yetindi.

"Elbette," dedi ve sol gözünü merceğe bastırdı, yeşil bir ışık yanıp sönene ve Büyükelçi onu çekene kadar bir süre hareketsiz kaldı.

"Çok iyi," diye mırıldandı. "Ve şimdi lütfen - tüm parmak izleriniz dosyamızda mevcut ama kimlik tespiti için sadece bir tanesi yeterli olacaktır." Bir paket post-it büyüklüğünde, bir tür yumuşak köpükten yapılmış gibi görünen küçük beyaz bir kare uzattı.

Terex yine tereddüt etmeden sol başparmağının pedini beyaz köpüğe sıkıca bastırdı ve yeşil yanana kadar tuttu.

"Evet, şimdi!" Büyükelçi Waygu son derece memnun görünüyordu. "Bu gerçekten sensin! Çok *memnun* oldum."

"Büyükelçi. Geri döndüğüm için ben de memnunum." Terex geniş bir jest yaptı. "Çok şey değişti ama yine de pek çok şey aynı kaldı."

"Kesinlikle! Ne bilgelik! Ama kutsal metinler sizin bilgiye olan açlığınıza ve mantıklı tavsiyelerinizden bahseder." Karlı sakalı teninden sadece bir ton daha soluk olan Büyükelçi heyecanlı görünüyordu. "Sopa ve kamçı adına! Kehanette bulunanın geri döndüğü bu anı görecektik kadar yaşayacağımı düşünmek!" Toplanan kalabalığa döndü ve ellerini çırttı. "Herkes dinlesin! Dinleyin!"

Grup telli ve yapraklı enstrümanlarını çalmayı bıraktı ve insanlar kendi aralarında konuşmayı kesti. Kalabalığın üzerine beklenti dolu bir sessizlik çöktü.

Büyükelçi, "Birçoğunuz, yüz devir önce gemisine atlayıp Körlük'e uçan Kadim İlim'in bekçisi Üstat Valdor'un hikâyesini biliyorsunuz," dedi. "Üstat Valdor geri döneceğine yemin etti. Bilinmeyen keşfetmeyi ve en acil sorularımızın çoğuna yanıt bulmayı planlıyordu. Sonra solucan deliklerini ve Körlük'ün kalbindeki süper kütleli zaman girdabını kullanarak, öğrendiklerini paylaşmak için bir gün bile yaşlanmadan bize geri dönecekti."

"Vay canına, yani senin olman gereken bu adam yüz yıldan fazla bir süredir kayıp mı?" Elaina Terex'in kulağına mırıldandı.

Başını salladı. "Zaman yolculuğu halkımız tarafından pratik olarak kabul edilmiyor, ama Eğer gerçekten bir zaman girdabına erişimleri varsa bu mümkün."

"Peki ya sahip olmanız gereken bu yakıcı soruların cevapları ne olacak?" Elaina sordu.

Kaşlarını çattı. "Bırakın bunu ben düşüneyim."

"...ve böylece bize geri döndü," diye sözlerini tamamladı Büyükelçi, konuşmasını tamamlar gibiydi. "Ve ben onu saraya getirip Yüce Majesteleri Dördüncü Krumf ile görüştüreceğim. Ama fırsatınız varken gözleriniz ona ziyafet çeksin ve Janos'a teşekkür edin."

Ey yücelerde oturan ve hem acıyı hem de zevki dağıtan Yargı, gözleriniz bu olaya tanıklık etti. Şüphesiz bu hiçbirimizin asla unutamayacağı bir nimettir."

Elaina, Terex'in bu durumdan biraz rahatsız görüldüğünü düşündü; öyle de olmalıydı. Kendisini uzun zamandır kayıp olan peygamberin nihayet eve döndüğünü ilan ederek, şimdi doldurması gereken çok büyük ayakkabılar vardı. Ona bu konuda endişelenmesine izin vermesini ve kendi işine bakmasını söylemişti ve Elaina da öyle yapmaya karar verdi - şimdilik. Sadece öğrenilmemelerini umuyordu çünkü büyük Kindred'in başına gelecek herhangi bir sonuç neredeyse kesinlikle onun da başına gelecekti.

Büyükelçi, "Efendi Valdor, birkaç kelime söyleyebilir misiniz?" diye sordu.

"Oh, şey..." Terex boğazını temizledi ve öne çıktı. "Kelimeler ifade edemez," diye başladı. "Şu anki duygularımın derinliğini."

İnsanlar alkışlamaya başladı ama sonra kalabalıktan alçak sesle, toplu bir soluk geldi.

Konuşmak için öne çıkana kadar Terex'in arkasında dikkatle duran Elaina, kalabalığın tepkisine neyin sebep olduğunu merak ederek etrafına bakındı. Şaşkınlık ve üzüntüyle, önlerindeki insanların Terex'e değil, *kendisine* baktıklarını fark etti.

"Efendinin kölesine bakın," diye birinin mırıldandığını duydu. "Sanki bir erkekmiş gibi örtünüyor!"

"Boynundan ayak parmaklarına kadar nasıl gizlendiğine bakın. Ne kadar *rüküş*." Kasıksız altın rengi topal bikinili kız yanındaki adamla konuşurken Elaina'ya tamamen tiksinti dolu bir bakış attı.

Yanındaki adam, "Bu rüküşlükten de öte, *terbiyesizlik*," dedi. "Ama artık yersiz konuşmak yok, Lia, yoksa seni cezalandırmak zorunda kalacağım."

"Bağışlayın beni, Efendim." Altın bikinili kız başını eğdi ve tasmaını tutan adama asık suratlı bir bakış attı.

Elaina kendine baktı - gerçekten de o kadar kötü mü görünüyordu? Sade kahverengi kazağı ve kot pantolonu ona son derece mütevazı görünüyordu - zaten onları giymeyi seçmesinin bir nedeni de buydu. Ama Nixelle Prime-Beta halkı bunları bir şekilde saldırgan buluyor olabilir miydi?

"Oh, şey..." Büyükelçi Waygu etrafına bakındı ve tıpkı kalabalık gibi onu ilk kez fark eder gibi oldu. Zaten solgun olan yüzü daha da solgunlaştı ve Elaina onun küçük bir nefes aldığını duydu. Ama hakkını yemeyelim, yüzündeki dehşet ifadesini çabucak sildi ve Terex'i kolundan tutmak için uzandı.

"Gelin Efendi Valdor." Büyükelçi büyük Kindred'ı kalabalığın arasından hızla çıkarırken başıyla onu selamladı. "Ve... köleniz de gelebilir. Yolculuğunuz sırasında onu buldunuz mu?" Elaina'ya kuşkulu bir bakış attı, Elaina da ona kayıtsızca baktı.

Terex basitçe, "Evet," diye cevap verdi. Sahip olduğu kolunu Elaina'nın omuzlarına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Elaina *benim*."

Sahiplenilmiş gibi davranmaktan hoşlanmamasına rağmen, Elaina büyük Kindred'in sesindeki sahiplenici hırıltı karşısında omurgasından aşağı inen ürpertiye engel olamadı. Neredeyse, gerçekten Komutan Terex'e ait olsaydı nasıl olurdu diye merak edecekti... Ona istediği her şeyi yapabilseydi... her şeyi...

Kesin şunu, buraya Gina için bir tedavi bulmaya geldiniz, sapıkça seks fantezilerinizi şımartmaya değil!

Nihayet kalabalığın arasından sıyrıldıklarında Büyükelçi, "Ona sahip olduğunuza kimse itiraz etmiyor, Efendi Valdor," diye mırıldandı. "Ancak bağışlayın, çünkü

Sizin zamanınızdan bu yana çok şeyin değiştiğini biliyorum ama onu saraya şimdiki gibi giyinmiş olarak getiremezsiniz."

"Ne? Neden olmasın?" Terex kaşlarını çatarak sordu. "Güzel gezegenimizin bir dişisi gibi giyinmediğini biliyorum ama yerel kıyafetlerinin çok çekici olduğuna inanıyorum. Onu buradan birçok ışık yılı uzakta, Dünya adında küçük, ilkel bir dünyada buldum."

"Kendi dünyasında yerel kıyafeti çekici bulunabilir ama burada kesinlikle uygunsuz!" Oldukça iri yarı olan Büyükelçi'nin yüzü, muhtemelen aynı anda hem yürüyüp hem de konuşmaktan dolayı kızarmıştı. "Dördüncü Krumf Hazretleri'ne sizi halinizle takdim edemem. Bedeni gizlenmiş ve yakası yok."

"O zaman nasıl görünmem gerekiyor?" Elaina ilk kez konuşarak onun kesti. "Buradaki diğer tüm kadınlar gibi mi?"

Büyükelçi daha da şaşırılmış görünüyordu.

"Yabancı erkeklerle bu şekilde konuşmasına izin mi veriyorsunuz? Efendi Valdor, sorunu görebildiğinizden eminim!"

"Elaina'nın gezegeninde kadınların ifade özgürlüğüne izin veriliyor," dedi Terex sert bir şekilde. "Ve vücutlarını teşhir etmezler."

Büyükelçi durdu. "Eğer kıyafetini düzgün bir şekilde değiştirmeyi ve Yüce Ekselanslarının huzurunda dilini tutmayı kabul etmezse, korkarım ki sizi sarayda takdim edemem."

Terex ters ters baktı. "Ondan toplum içinde kendini küçük düşürmesini istemeyeceğim."

Büyükelçi, "Onun bir Aşk Kölesi olduğunu görebiliyorum; sergilediği davranış ve giyime tahammül edebilmeniz için öyle olması gerektiği açık," dedi. "Ama bir Aşk Kölesi bile genel ahlak standartlarına uymayı kabul etmelidir."

Terex, "Buradaki standartlar benim, şey, Aşk Kölemin yetiştirildiği standartlar değil," diye söze başladı. "Ve görmelisiniz-"

"Ben yaparım," dedi Elaina hızla, Terex daha fazla itiraz edemeden, ki bunu yapmak üzere olduğunu anlayabiliyordu. Bu kez Terex'in kendisiyle konuştu, çünkü bu dünyada "efendisi" dışında herhangi bir erkeğe hitap etmesi yanlış ya da utanç verici görünüyordu.

Terex Büyükelçi'ye "Bir dakika lütfen," dedi. Sonra onu biraz uzağa çekti ve sesini alçalttı. "Emin misin, Elaina?" Kendi gözleriyle onun gözlerini aradı. "Seni rahatsız edecek bir şey yapmanı istemiyorum."

Elaina kalabalıktaki diğer kadınların giydiği gibi bir kıyafet giymenin kendisini kesinlikle rahatsız *edeceğini* düşündü. Ama aynı zamanda, buraya uyum sağlamanın tek yolu da bu gibi görünüyordu.

"Ben yapacağım," diye tekrarladı. "Başka ne seçeneğimiz var ki?"

"Pekâlâ." Büyük Kindred bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama Elaina'nın ne demek istediğini anlamış olmalıydı; bu gezegenin hükümdarıyla iyi geçinmek istiyorlarsa yapacak başka bir şey yoktu. (Yine de kendisine "Yüce Ekselansları" demek Elaina'ya hem saçma hem de son derece kibirli göründü).

Terex Büyükelçi'ye döndü ve başını salladı.

"Karar verildi - Elaina ve ben saraydaki dinleyiciler için uygun kıyafetler giyeceğiz."

"Oh iyi!" Büyükelçi son derece rahatlamış görünüyordu. "O zaman benimle gelin - ikametgâhım buradan çok uzakta değil - kraliyet park alanının yakınında." Göğsü gururla kabardı. "Yüce Ekselansları beni yakınında tutmayı sever, ona sık sık tavsiyelerde bulunurum."

"Eminim senin bilgeliğine değer veriyordur." Terex başını salladı ve yürüyüşlerine devam ettiler. "Lütfen söyle bana, sence ona verdiğin en iyi tavsiye neydi?"

"Ah, buna gelince..." diye hevesle söze başladı Büyükelçi.

Adamlar önde yürürken Elaina geride durdu ve etrafına bakarken onların konuşmalarını yarı yarıya dinledi. Daha önce hiç başka bir gezegene gitmemişti ve yabancı dünyayı görmek için yoğun bir merak duyuyordu.

İskelenin etrafındaki kırsal alan bir zamanlar çok güzel olmalı.

-Mor çimenlerle kaplı inişli çıkışlı tepeler ve kâğıt gibi yeşil kabuklu, yırtık mavi ve mor yapraklı uzun, iskelet ağaçlar vardı. Manzara bir zamanlar piknik yapmak isteyeceğiniz bir yermiş gibi görünüyordu - belki de uzakta görebildiği duman püskürten devasa fabrika inşa edilmeden önce. Kırsal alanın içinden çamurlu, kötü kokulu bir dere akıyordu ve içi bir tür endüstriyel atık gibi görünen yeşilimsi gri bir çamurla doluydu. Elaina, bir zamanlar güzel görünen bu toprakların kirlilik yüzünden bu kadar mahvolmuş olmasının utanç verici olduğunu düşündü.

Kısa süre sonra rıhtım avlusunu geride bırakıp bir tür park alanına geldiler. Ama arabalar ya da uzay gemileri yerine, Elaina'nın gördüğü tek şey garip, eğimli, iki tekerlekli, ona biraz Roma savaş arabalarını hatırlatan ama onları çekecek atları olmayan araçlardı. Küçük araçların dışı yaldızlıydı, böylece zayıf güneş ışığında parlıyorlardı. Ön kenarın göğüslerine kadar geleceğini tahmin ediyordu; da ancak Terex kullanıyorsa onun beline kadar gelebileceği anlamına geliyordu. Onun kullanacağından hiç şüphesi yoktu.

-Toplum içinde bir erkekle bile konuşamıyorsa, sıradan bir kadının burada araba kullanmasına izin vermeleri mümkün değil.

Büyükelçi Terex'e iki tekerlekli araçları göstererek, "Bunlar sizin için yeni olabilir Efendi Valdor," dedi. "Onlara *jendel* diyoruz - sadece bir ya da iki kişi için yeterince büyük bir tür kişisel araba. Motorlu araçlarla çalışırlar.

Lityum-iyon tahrikli ve sürmesi son derece kolay. Size göstereyim."

Bir görevliyle konuştu ve uzun, beyaz sarıklı şapkasının ortasındaki parıltılı mavi mücevheri işaret etti. Elaina bunun, ona otomatik olarak küçük araçlardan birine binme hakkı veren rütbesinin bir işareti olup olmadığını merak etti. Öyle görünüyordu - en azından, adamın mücevherini başka neden göstereceğini düşünemiyordu.

Çok geçmeden eğimli araçlardan ikisi onlar için yukarı çekildi. Elaina, Büyükelçi'nin direksiyon mekanizmasını açıklamasını sessizce ama ilgiyle izledi; bu mekanizma, ucunda aracın önünden çıkan çapraz bir çubuk bulunan uzun bir altın çubuktan oluşuyordu. Direksiyon çubuğu manipüle edilerek *jendel* ileri geri, sağa sola yönlendirilebiliyordu. Çapraz çubuğun sol tarafında fren düğmeleri ve sağ tarafında da hızı arttıran bir düğme vardı.

Büyükelçi, Terex'e düğmeleri gösterirken, "Elbette çok hızlı gitmiyorlar," diye açıkladı. "Ama zaten öyle olmaları da gerekmiyor. Sadece üst kademeler içindir ve sadece Büyük Pembe Yol'da sürülürler."

Sol taraflarında, ezilmiş deniz kabuklarıyla döşenmiş gibi görünen geniş, dolambaçlı bir yolu işaret etti. Deniz kabuklarının rengi soluk pembeydi ve pırıl pırıl, opalesan bir nitelikleri vardı, bu da onları zar zor görünen, sisli güneş ışığında bile parıltıyordu. Tamam, isim mantıklı, diye düşündü Elaina. Ama bu insanların gerçekten de sadece zengin ve ünlülerin kullanabildiği bir yolları var mıydı?

Görünüşe göre öyle. Daha ne olduğunu anlamadan, Terex arabalardan birine adım atıyordu.

Jendels'a arkasına binmesini işaret etti.

Büyükelçi Waygu kaşlarını çatarak, "Köleniz ayakta durabilir ve belinize tutunabilir elbette," dedi. "Ama oturmasına da izin verilebilir.

Havros, Efendi Valdor'un Aşk Kölesi için bir minder getir!" diye seslendi görevlilerden birine.

Bir anda görevlilerden biri -diğer yerlilerle aynı siyah saçlara ve soluk tene sahip genç bir erkek- elinde kabarık altın bir yastıkla koşarak geldi. Elaina onun kıyafetlerine skandal yaratan ama meraklı bir bakış attığını gördü ve sonra başını sallayıp gözlerini kaçırmaya çalışarak minderi dikkatlice Terex'in durduğu yerin sağına yerleştirdi.

"İşte buradasın." Büyükelçi memnun görünüyordu. "Bu şekilde köleniz daha az dikkat çekecek."

Terex itiraz edecek gibi göründü ama Elaina ona başını hafifçe salladı. Oturmayı gerçekten umursamıyordu. Herkesin onu işaret edip kıyafetinin "uygunsuz" halinden bahsetmesinden daha iyi olduğu kesindi.

"Pekâlâ." Terex başıyla onu selamladı ve Elaina *jendelin* içine atlayıp onun yanındaki altın mindere oturdu. Aslında o kadar da rahatsız değildi. Küçük aracın yanlarında sırtını yaslayabileceği deri dolgular vardı ve *jendelin* açık arka kısmından kırsal bölgeyi hâlâ rahatça görebiliyordu.

"Şimdi beni takip etmek isterseniz," dediğini duydu Büyükelçi Waygu. "Başkentten geçeceğiz ama sadece kısa bir yolumuz var. Ne yaparsanız yapın, *jendelin* içinde kalın ve Büyük Pembe Yol'dan ayrılmayın, size bir şey olmaz."

"Yolu göster," diye mırıldandı Terex ve sonra, bir yalpalamayla, başladılar Kapalı.

Dokuzuncu Bölüm

Terex, Büyükelçi Waygu'yu takip ederken geniş tekerlekleri yolun ezilmiş pembe kabukları üzerinde gıcırdayarak küçük aracı kolaylıkla sürdü. Sağ tarafında, kendisi için hazırlanmış minderin üzerinde oturan Elaina'nın çok iyi farkındaydı. Sessizdi ve kendilerini buldukları yabancı dünyaya bakıyordu. Terex onun kendisini azarlamamış ya da bir köle gibi muamele görmekten şikâyet etmemiş olmasını takdir ediyordu ki bu da birden fazla nedenden ötürü kendisini suçlu hissetmesine neden oluyordu.

Tanrılar, ikisini neyin içine sokmuştu? Neden rahibenin sözlerini dikkate almamış ve kimliği hakkında yalan söylemişti? Şimdi bu kurguya devam etmekten başka çaresi yoktu ve Elaina da bir tür seks kölesi davranarak onunla birlikte bu kurgunun içinde sıkışıp kalmıştı.

Ve yakında o da öyle giyinmek zorunda kalacak.

Onları karşılamaya gelen kalabalıktaki diğer kadınların nasıl giyindiklerini düşündü. Onların etlerinin sergilenişini görmek ona hiçbir şey yapmamıştı ama Elaina'nın böylesine açık bir kıyafet giydiği fikri şaftının zonklamasına ve dişlerinin onun hassas etini delmek için ağırmasına neden oldu. Sanki Elaina'nın yarı çıplak olması dikkatini dağıtmadan aklını görevine vermek yeterince zor değilmiş gibi... O zaman Nixian toplumunun izin verdiği en az açık kıyafeti bulmaya çalışmalı ve Elaina'ya bunu giydirmeliydi.

Terex kendi kendine, *sadece başımızı eğmeli ve almaya geldiğimiz şeyi almalıyız*, dedi. Gümüş küre ve küçük şifacı hakkında sıradan bir sohbetle bilgi edinmek oldukça kolay olmalı - her ne ise, diye düşündü. Buradaki insanlar Efendi Valdor'a çok saygı duyduklarından, saygılarının bir göstergesi olarak söz konusu eşyaları ona bile verebilirlerdi. Bu arada, eğer o ve Elaina sessiz kalabilirlerse... Nixian halkının arasına karışabilirlerse, sorun yaşamayacaklardı.

O bunları düşünürken bir süredir yoldaydılar. Büyükelçi Waygu'nun ezilmiş deniz kabuklarından yapılmış yola verdiği isimle Büyük Pembe Yol, onları kırsal kesimden büyük bir şehrin dış mahallelerine götürmüştü. Uzun siyah mermer sütunlu zengin evlerinin ve daha önce gördükleri yeşil kabuklu ağaçlardan yapılmış daha fakir konutların yanından geçmişlerdi. Terex şimdi bir tür pazar yerinde olduklarını gördü. Ama burası daha önce gördüğü hiçbir pazara benzemiyordu.

Etraflarında küçük, düzenli vardı ve her birinin üzerinde sattıkları malların 3 boyutlu hologramları asılı duruyordu. Bunların çoğu yiyecek satıyor gibi görünüyordu, ancak bazıları da giysi, ayakkabı ve Terex'in tanımlayamadığı diğer uzaylı mallarını satıyor gibi görünüyordu.

Garip olan şey, etraflarında dönen işlerin sessizlik içinde yürütülmesiydi. Baktığı her yerde tezgâhlarda alışveriş yapan kadınlar vardı. Terex, çoğunun gemilerini karşılayanlar gibi çok açık saçık giyindiğini söyleyebilirdi, ancak kışkırtıcı kıyafetlerinin üzerine yarı şeffaf örtüler giyiyordu.

Alışveriş yapanlar çoğunlukla kadın olsa da, mal sahipleri çoğunlukla erkekti, bu da pazar yerinin neredeyse tamamen sessiz olmasını açıklıyor olabilirdi. Terex'in görebildiği kadarıyla, kadınlar sessizce istedikleri ürünleri işaret ediyor ve arabanın sahibi başını sallayıp elleriyle bir işaret yapıyordu - belki de fiyatı söylüyordu? Alışveriş yapan kadın da başını sallayıp kendi işaretini yapıyordu - ya kabul ediyor ya da etmiyordu ya da muhtemelen pazarlık ediyordu. Terex bunu anlayamıyordu ama tek kelime etmeden birbirlerine işaret ederken ellerinin ve parmaklarının nasıl uçtuğunu görebiliyordu.

Pazar yeri boyunca her tezgâhta bu sessiz konuşmalar devam etti. Bağırışlarla çınlaması ve sohbetle dolması gereken bir alanda tek kelime etmeden bu kadar çok iş yapılmasını izlemek büyüleyiciydi.

Terex Büyükelçiye, "Buranın ne kadar sessiz olduğunu fark etmeden edemiyorum," dedi.

"Sizin zamanınızdan sonra gerçekleşen bir yenilik, sevgili Valdor Usta," diye teminat verdi Waygu. "Çünkü siz ayrıldıktan kısa bir süre sonra Kadınların Davranışları üzerine yeni bir tez önerildi ve Senatomuz tarafından onaylandı. Buna göre kadınlar sadece birbirleriyle ve kendilerine sahip olan erkeklerle konuşmalıydı ve böylece sessiz pazar yeri doğmuş oldu."

"Sessiz, evet," diye belirtti Terex. "Ama hâlâ iletişim kuruyor gibi görünüyorlar." Alışveriş yapanların ve tüccarların hızla hareket eden ellerine başıyla işaret etti.

"Ah şu." Büyükelçi umursamaz bir tavırla el salladı. "Bu sadece piyasa argosu. Hiçbir anlamı yok."

Terex bunun Büyükelçi'nin söylediğinden daha anlamlı olabileceğini düşündü. Burada sessiz bir dil vardı; bu dil sadece kadınların konuşmadan iletişim kurmalarını sağlamak amacıyla geliştirilmişti çünkü bu gezegendeki erkekler onların seslerini duyurmalarına izin vermiyorlardı.

Nix halkı ve Kayıp Kindred karışıp Nixelle Prime-Beta'ya yerleştiğinden beri burada neler olduğunu merak etti. İçlerinde Kindred kanı taşıyan bir insan ırkı, dişi olan her şeye karşı Kindred saygısından nasıl bu kadar uzaklaşabilirdi?

Kendi sevgili eşi Solange'ın çok ilgilendiği Nixian cinsel uygulamalarının çok ötesine geçmişti. Nix'ler sapkınlıklarını çoğunlukla yatak odasına saklıyorlardı ama bu toplum onları açığa çıkarmış ve günlük yaşamlarına eklemiş gibi görünüyordu. Onlar-

"Hey! Hey, bunu yapamazsın! Ondan uzak dur! Kes şunu!"

Bağırışlar pazar yerinin sessizliğini durgun sulara düşen bir taş gibi yararak düşünce akışını kesti.

Terex *jendelini* neredeyse otomatik pilotta sürüyor, kendini içinde bulduğu garip toplum hakkında düşünürken yolu izliyordu. Şimdi kafasını kaldırdı ve Nixianlardan hangisinin gürültü yaptığını görmek için baktı.

Ama bu bir Nixian değildi, giderek artan bir dehşetle gördü; bu Elaina'ydı. *Jendel'*den atlamıştı ve sokakta yabancı bir erkekle boğuşuyor gibi görünüyordu.

* * * * *

Elaina ilk başta pazar yerinde işaret dili kullanan insanların büyüleyici olduğunu düşündü. Sonra Büyükelçi Waygu'nun açıklamasını duyunca dehşete kapıldı. Bu insanların derdi neydi ki, kadınların toplum içinde bile konuşamayacağına dair yasalar çıkarıyorlardı?

Elaina kendini hiçbir zaman feminist olarak görmemişti. Gerektiğinde kendini savunurdu ama kadın hakları mitinglerine ya da protestolarına falan gitmezdi. En fazla her yıl meme kanseri tedavisi için yapılan yürüyüşlere katılırdı. Ancak etraflarındaki erkekler seslerini duymak istemedikleri için işaret dili kullanmak zorunda kalan kadınları gördüğünde bu onu öfkeliyordu.

Sonra onu daha da öfkeliyen bir şey gördü.

Sokak köşelerinden birinde üç kadından oluşan bir grup duruyordu; hepsi de boyunlarından ayak bileklerine kadar uzanan, dar, siyah, kılıf elbiseler giymişti. Elbette elbiselerde delikler vardı - bu korkunç gezegende standart gibi görünüyordu. Dairesel delikler kadınların çıplak göğüslerini ortaya çıkarıyordu ve kadınlardan biri yana döndüğünde, Elaina arkada çıplak kıkını ortaya çıkaran daha büyük bir daireli delik olduğunu gördü.

Her kadının göğsü küçük altın halkalarla delinmişti. Halkalardan minik gümüş çanlar sarkıyordu. Meme uçları şaşırtıcı derecede koyu renkliydi.

-Elaina'nın soluk, zar zor görünen pembesinden çok farklı bir pembe ton.

diğer kadınların sergilediklerini gördüm. Hayaletimsi ten karşı keskin bir şekilde göze çarpıyorlardı. Üçü de yüzlerini gizlemek istercesine uzun siyah eldivenler ve peçeler . Dalgalanan siyah ipek parçalarının ardından sadece gözleri görünüyordu.

Ve gözleri çok üzgün. Şunlara bir bakın! diye düşündü Elaina. Neden böyle giyinmişler? Sanki vücutlarının görülmesini istedikleri tek yerleri göğüsleri ve popolarıymış gibi, diğer her şey tamamen kapalı.

Kadınlar uzun bir bankın yanında duruyordu. Bankın yanındaki rafta, Elaina'ya siyah tenis racketleri gibi görünen bir dizi racket asılıydı. Bir tenis racketinin ağ şeklinde olması gereken yerde delikler açılmış masif bir tahta olması dışında.

Jendel ağır ağır ilerlerken gözlerini tuhaf, siyah giysili kadınlara dikmiş, hikâyelerinin ne olduğunu merak ediyordu.

Üzerinde bronz zincirler olan siyah deri bir yelek giyen bir adam, kadınlara aldırmadan caddede ilerliyordu. Tam yanlarından geçip gidecekmiş gibi görünüyordu ki, içlerinden biri aniden önüne fırladı ve ilerlemesini engelledi.

Adam durdu, kaşlarını çatı ve kadın çıplak göğüslerini avuçlarının içine alıp sallayarak küçük gümüş çanların tıngırdamasına neden oldu. Muhtemelen pazar yerinin geri kalanı çok sessiz olduğu için ses şaşırtıcı derecede iyi taşındı.

Adam bir an için onu düşünüyor gibi göründü ve Elaina neler olduğunu merak etti. Kadın para isteyen bir dilenci miydi? Eğer öyleyse, bu şimdiye kadar gördüğü en sıra dışı dilencilik örneğiydi.

Bir an için adam yoluna devam edecekmiş gibi göründü. Ama sonra kadın göğüslerini tekrar salladı ve göğüs uçlarına takılı gümüş çanların daha da yüksek sesle tıngırdamasına ve şıngırdamasına neden oldu.

Birdenbire, Elaina'nın görebileceği herhangi bir uyarı olmadan, adam kadını kolundan yakaladı ve yolun kenarındaki banka doğru sürükledi. Bir *raket* seçti - aslında *daha çok bir küreğe benziyordu*, diye düşündü Elaina uyuşukça -Asılı raftan kadını dizinin üzerine çekti ve poposunu olabildiğince sert bir şekilde dövmeye başladı.

Kadın kıpırdandı ve mücadele etti ama adam görevine kararlı görünüyordu. Bir koluyla onu sıkıca tuttu ve poposunu kızartarak, gözyaşlarını ve peçesinin arkasından gelen boğuk yakarışları görmezden gelerek onu dövmeye devam etti.

İşte bu ! Elaina'nın içinden bir şeyler koptu. Bu insanların nesi vardı? Sokakta bir kadın dövülüyordu ve kimse bunu durdurmaya çalışmıyordu. Aslında herkes bunu *görmezden* geliyor gibiydi.

Daha ne olduğunu anlamadan, yavaş hareket eden *jendelden* atlamış ve büyük Nixian erkeğinin hıçkırarak ağlayan dişiyi dövdüğü banka doğru koşmaya başlamıştı.

"Hey! Hey, bunu yapamazsın! Ondan uzak dur! Kes şunu!" diye bağırarak adamın elindeki siyah raket gibi şeyi kapmaya çalıştı. "Onu rahat bırak!"

Nixian erkeği yüzünde şok olmuş ve anlamayan bir ifadeyle ona baktı. Raketi tutan kaslı kol sarktı ve Elaina hıçkıran kadını adamın kucağından çekmeyi başardı.

"Her şey yolunda," dedi kendisine ıslak ve şaşkın gözlerle bakan kıza. "Artık her şey yoluna girecek." Kızın akan gözlerini silmek için kazağının kolunu kullandı. O kadar çok gözyaşı vardı ki kazağının kolunu ıslatmışlardı ama Elaina bunu fark etmedi bile. "Her şey yolunda," dedi tekrar. "Seni incitmesine izin vermeyeceğim."

"Hayır, hayır, hayır! Ne yapıyorsunuz?" Büyükelçi Waygu aniden oradaydı, elleri dolgun beyaz kuşlar gibi telaşla çırpınıyordu. "Efendi Valdor, gelip kölenizi kontrol etmenizde ısrar ediyorum!" diye bağırdı Terex'e ters ters bakarak.

"Beni kontrol etmekle ne demek istiyorsun?" Elaina talep etti. "Bu kadının dövülmesini ve istismar edilmesini engellemeye çalışıyordum. İkinizin de bana *yardım* ediyor olmanız gerekirdi!" Hâlâ hıçkırarak ağlayan kadını işaret etti. "Şuna bir bakın!"

"Erkek onu istismar etmiyordu - o Muhtaç!" Büyükelçi'nin sesi sanki neden bahsettiğini bilmesi gerekiyormuş gibi öfkeliydi.

"Muhtaç Biri mi?" Elaina boş boş sordu.

"Lütfen konuşmanızı sadece Efendinize yöneltin." Büyükelçi onaylamaz bir ifadeyle kaşlarını çattı.

Elaina sert bir cevap verdi ve anlamlı bir şekilde Terex'e baktı. Soruları onun sormasına izin verilmiyorsa, Terex sormak zorundaydı.

Waygu'ya, "Belki de El-er'e, köleme bununla ne demek istediğini açıklama nezaketini gösterirsin," dedi.

"Ah-evet. O bilemezdi, siz de bilemezdiniz Efendi Valdor, çünkü İhtiyaç güzel gezegenimize bir orman yangını gibi yayılmadan önce gitmiştiniz." Büyükelçi içini çekti ve kabarık beyaz saçlarında yamuk duran sarıklı şapkasını düzeltti.

"İhtiyaç mı?" Terex kaşlarını çattı. "Bu... bir tür hastalık mı?"

"Ne yazık ki öyle." Büyükelçi Waygu üzüntüyle başını salladı. "Sadece kadın nüfusu etkiliyor ama *çok* bulaşıcı. İşte bu yüzden bu hastalığa yakalanmış olanlar mümkün olduğunca örtünmekle yükümlüdür." Geri dönmüş olan üç siyah giyimli kadına başıyla işaret etti.

tekrar bankın arkasında durdu. Ağlayan kızı kırbaçlayan adam, görünüşe göre daha fazla dram istemediği için ortadan kaybolmuştu.

"Anlamıyorum," dedi Terex başını sallayarak. "'İhtiyaç' nedir ve ne yapar? Belirtileri nelerdir?"

"Kadınların cezalandırılmayı arzulamasına neden olur ve..." Büyükelçi sesini alçalttı. "Ve cinsel hakimiyet."

Elaina ona şüpheyle baktı ve sonra dikkatini Terex'e çevirdi. "O gerçek mi?" diye mırıldandı. "Ne tür bir hastalık seni istismar edilmek *ister* hale getirir?"

"Bu istismar değil - onlar için değil." Büyükelçi üç kadına başıyla selam verdi. Görünüşe göre Elaina'nın sorduğu sorulara doğrudan kendisine yönelik olmadığı sürece cevap vermeye hazırdı. Bu çok aptalcaydı ama neyse.

"Bu nasıl istismar olmaz?" Terex kaşlarını çatarak sordu. "Bunu anlamama yardım edin, Büyükelçi Waygu."

Waygu, "İhtiyaç, beyindeki sinir yollarını yeniden yazan bir virüstür, böylece belirli acı türleri zevk olarak hissedilir," diye açıkladı. "Ayrıca hastaların normalde efendilerinden alabileceklerinden çok daha fazla duyum için can atmalarına neden olur. Hastalığa yakalanmış bazı kadınların, ihtiyaçlarını karşılamaya ve tatmin etmeye istekli, anlayışlı efendileri vardır. Diğerleri, o zavallılar gibi..." Siyahlar içindeki üç kadını işaret etti. "Evlerinin dışında isimsiz olarak aramaya gelmek zorunda kalıyorlar."

"Yani... ondan kendisini dövmesini mi *istiyordu*?" Elaina Terex'le konuşmaya dikkat ederek sordu.

Waygu, "Bitmek bilmeyen şehvetini tatmin etmesi için ona yalvarıyordu," dedi. "İhtiyacı karşılamak için. Şimdi onun yanlış bir şey yapmadığını anlıyor musunuz? Zavallı erkek sadece hayırseverlik yapıyordu - sıkıntı içindeki bir kadına yardım ediyordu."

Terex ona, "Sizin gezegeninizde bir erkeğin motor sorunu yaşayan ya da lastiği patlayan bir kadına yardım etmek için durabileceği gibi, sanırım," dedi.

Elaina kaşlarını çattı. "Birinin kışına ağlayana kadar vurmak için durmak ne zamandan beri yol yardımı sayılıyor?"

"İhtiyaç gezegenimizi kasıp kavurduğundan beri," diye mırıldandı Büyükelçi. "Her şey değişti. Tüm toplumumuz bununla başa çıkmak için yeniden yapılandırıldı."

"Bu... çok ilginç," dedi Terex tarafsız bir şekilde. "Ve bilinen bir tedavisi yok mu?"

"Şey, tabii ki küçük şifacı var-" Aniden durdu ve başını salladı.

"Küçük şifacı mı?" Elaina hevesle doğrudan Büyükelçi ile konuştu. "Nedir o? Onu nerede bulabilirsin?"

Waygu kaşlarını çattı. "Bundan bahsetmek yasak," dedi ve sözlerini Elaina yerine Terex'e yöneltti. "Hiçbir şey söylememeliydim. Dua edin de evime doğru yolculuğumuza devam edelim. Bugünlük yeterince gösteri yaptık. Korkarım tüm piyasa gelecek döngüler boyunca bunu konuşacak."

Terex başını salladı.

"Ama-" Elaina başladı ama büyük Kindred ona kaşlarını çattı. "Şimdi olmaz, Elaina." Sesi alçak, sert bir hırıltıydı.

"Peki." Elçinin ayaklarının dibindeki altın mindere yerleşti ve kollarını göğsünde kavuşturdu, kendini oynadığı asi köle gibi hissediyordu. Büyükelçi'nin, rahibe Nirobe'nin bahsettiği "başarısız olmayan küçük şifacı"dan bahsettiğinden emindi. Biraz daha konuşmasını sağlayabilselerdi... onu nasıl bulacaklarını söyleselerdi, her neyse...

"Sonra," diye mırıldandığını duydu Terex.

Başını kaldırdığında, büyük Kindred'in gözlerinde okunamayan bir bakışla ona baktığını gördü.

"Kız kardeşin için endişelendiğini biliyorum," diye devam etti alçak bir sesle, sadece onun için. "Ama diplomasi meseleleri biraz zaman alır. Sabırlı olmalısın, Elaina."

"*Deniyorum.*" İç çekti. "Sadece... kolay değil."

"Biliyorum. Ama bana güvenmeni istiyorum. Aradığımız şeyi bulacağız. -Sadece dikkatli olmamız gerekiyor. Halkımın bir deyişi vardır: 'Ön kapının zilini bir koçbaşıyla çalıp içeri buyur edilmeyi bekleyemezsin'. Bu mantıklı mı?"

Elaina şaşkın bir kahkaha attı. "Bu büyükanneimin söyleyeceği bir şeye benziyor."

"Lütfen daha az konuşun." Büyükelçi Waygu'nun yüzünde sert bir onaylamama ifadesi vardı. "Unutmayın, buranın *sessiz* bir pazar olması gerekiyor."

"Bizi affedin," dedi Terex. "Ayrıldığımdan bu yana uygulanan yeni yöntemleri öğrenmeye çalışacağım."

Elaina hiçbir şey söylemedi ama içi içini yiyordu. Aradıkları şeyi bulmalarının tam olarak ne kadar süreceğini merak ediyordu. Eğer burada uzun süre kalırlarsa, sadece "efendisiyle" iletişim kurabilmek için sessiz el dilini öğrenmesi gerekebilirdi.

Saçmalık! Bu-

Jendel tekerleği bir çukura çarptı ve sarsıldı. Bir parça toz gözüne kaçınca Elaina'nın nefesi kesildi. Kazağının koluyla gözünü ovuşturdu, çıkarana kadar gözleri yaşardı. Tanrım, bu berbat yolculuk daha da kötüleşebilir miydi? Kadınların yol kenarında durup şaplak için yalvarmak zorunda kaldığı kadın düşmanı bir gezegende köle gibi davranmaya zorlanmıştı. Öyle bir yer ki

Kadınlardan nefret eden uygulamalarını Elaina'nın var olmadığına bahse girmeye hazır olduğu garip bir hastalığa bağladılar.

Muhtemelen bu gezegendeki erkeklerin uydurduğu bir şey, diye düşündü kızgınlıkla. Viktorya döneminde doktorların, konuşmaya ya da şikâyet etmeye cesaret eden kadınlara "histeri" tedavisi uyguladıkları gibi.

Sonunda pazar yerinden çıkıp her iki yanında görkemli evlerin bulunduğu geniş bir caddeye girdiler. Çoğunun siyah ya da lacivert mermer sütunları vardı ve hepsinin yemyeşil mor çimlerden oluşan bakımlı çimleri vardı.

"Ah," dedi Büyükelçi Waygu, özellikle heybetli bir konağın önüne geldiklerinde. "İşte geldik - malikane, tatlı malikane. İçeri gelin Efendi Valdor, size Yüce Ekselansları'nın huzuruna çıkarken giymeniz için uygun bir şeyler bulalım." Elaina'ya onaylamayan bir bakış attı. "Ve köleniz için de."

"Bana iyilik yapma," diye mırıldandı Elaina nefesinin altından. Burada giymeye zorlandığı şeyin hem utanç verici hem de gülünç olacağından oldukça emindi. Yine de kendine kız kardeşi için burada olduğunu hatırlattı. Gina'yı kurtarmak için her türlü rahatsızlığa katlanabilirdi.

İç çekerek Terex'in kendisine el kaldırmasına izin verdi ve onun peşinden büyük eve girdi.

Onuncu Bölüm

"Oh, herkesin bahsettiği uzaylı köle sen olmalısın! Hani pazarda olay çıkaran ve seni tamamen *kendime* alabileceğimi düşünen. Hoş geldin!" Bakırımsı kızıl saçlı ve soluk tenli bir kız geniş bir gülümsemeyle öne çıktı ve ellerini Elaina'ya uzattı.

"Um..." Elaina kararsızca geri çekildi. Daha iki dakika önce kapıdan içeri girmişlerdi ve ona zengin döşenmiş büyük malikânenin geri kalanından çok daha küçük ve sıkışık görünen "kadınlar bölümü"nün kapısı gösterilmişti. Daha önce hiç görmediği bu kadın kim olduğunu ve neler olduğunu bu kadar çabuk nasıl öğrenebilmişti?

"Bu arada ben Jessa ve sen de Elaina olmalısın - ne kadar güzel, egzotik bir isim! Pazarı nasıl öğrendiğimi merak ediyorsan, çünkü burada haberler çok hızlı yayılıyor," dedi kız gülümseyerek. "Arli, mutfak hizmetçisi, bu akşamki güveç için bitibubs alıyordu ve her şeyi gördü! Hepimize haber vermek için koş a koş buraya geldi. Tombul bir kız ama dedikodu yayılacağı zaman *hareket edebiliyor*."

"Oh, şey-" Elaina tekrar başladı.

"Söyle bana, *gerçekten* bir İhtiyaç dayacağını durdurmaya çalıştın mı?" Jessa sordu. "Evet, ." Elaina çenesini kaldırdı. "Dayak yiyen kadının istismar ediliyordu." Kaşlarını çatı. "Ve *hala* öyle düşünüyorum."

"Ah, canım! Böyle şeyler söylememelisin, kadınların bile!" Jessa'nın mavi, yeşil ve mor halkalarla çevrili gözleri -genişledi.

"Bu doğru, değil mi?" Elaina talep etti. "Yani, bu garip "İhtiyaç" hastalığı da neyin nesi? Gerçek bir şey olamaz, mi? Öyle olmalı.

Buradaki erkeklerin kadınları baskı altında tutmak için uydurduğu bir şey."

"Sence İhtiyaç *gerçek* değil *mi*?" Jessa'nın gözleri daha da büyüdü ve kısa ve şok edici bir kahkaha patlattı.

"Şey... hayır." Elaina kaşlarını çattı. "Değil, değil mi? Yani, olamaz. Kadınların dövülmek, istismar edilmek ve hükmedilmek istemesine neden *olan* bir hastalık, kadın düşmanlarıyla dolu bir gezegende mi ortaya çıkıyor? Ne kadar *da uygun*."

Jessa başını salladı. "Arli'nin söylediği kadar harikasin. Ama korkarım İhtiyaç çok gerçek bir sorun. Nixelle Prime-Beta'daki her beş kadından birini etkiliyor. Kurtarmaya çalıştığın İhtiyaç Sahipleri'nden herhangi biriyle ten tene temas etmediğin için çok şanslısın." Dudağını ısırdı. "Temas *etmedin, değil mi*?"

"Hayır, hayır, neredeyse tepeden tırnağa kaplıydılar." Elaina aniden yanmaya başlayan gözünü ovuşturdu. "Affedersiniz ama o saçma *jendel* şeyine binerken gözüme bir parça toz kaçtı. Yıkayabileceğim bir banyonuz var mı?"

"Oh, elbette! Bu taraftan gelin. Aslında, yıkanmak ve yeni bir kıyafet seçmek isteyeceksin. Benimkilerden birini giyebilirsin." Jessa, Elaina'yı aşağı yukarı süzerken cömertçe gülümsedi. "Korkarım giyecek düzgün bir şey getirmediysen buna ihtiyacın olacak."

Elaina ev sahibesini küçük bir banyoya kadar takip ederek, "Benim geldiğim yerde burası nezih bir yer," diye itiraz etti. Jessa'nın üzerinde, göğüslerini ortaya çıkaran, önü düşük V şeklinde kesilmiş altın rengi bir bornoz vardı ve yürürken temiz traşlı cinsel organını gösterecek kadar yüksekteydi.

"Nasıl oluyor da efendinizin görmek isteyebileceği her şeyi gizliyor anlamıyorum!" Jessa haykırdı. "Eğer ben de böyle bir şey giyseymdim..." Burnu tiksintiyle kırıştı. "Üzerinizdeki o *giysiler*, Efendi Waygu'nun malını nasıl görebilir?"

"Kendini bir erkek için sergileyerek aşağılanmış hissetmiyor musun?" Elaina sormadan edemedi. "Sahiplenilmek seni rahatsız etmiyor mu?"

"Hayır, pek sayılmaz." Jessa omuz silkti. "Elbette daha genç bir adama verilebilirdim, bu iyi olurdu. Ama babam beni alması için Efendi Waygu'yu ayarladı ve onun gücü ve serveti var ve ona itaatsizlik etmediğim sürece bana iyi davranıyor. Aklınızda bulunsun-" Bir parmağını kaldırdı. "Hâlâ zaman zaman beni tokatlıyor ve cezalandırıyor ama bu onun görevi - beni yerimde tutmak zorunda. Ayrıca, sarayı ziyaret ettiğinizde bunu bekliyor. Ki *bunu çok* sık yapıyoruz." Süslendi. "Efendimin unvanı ve statüsü nedeniyle."

Elaina duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu. Bu kadın gerçek olabilir miydi? Sahiplenilmeyi ve sergilenmeyi umursamıyor muydu, bir mal gibi mi davranılıyordu? Buranın nesi vardı böyle?

Daha fazla soru sormak istiyordu ama şimdi gözleri gerçekten yanıyordu. Banyoda lavabo aradı ama lavaboya benzer şey göremedi. Aslında oda son derece çıplaktı, düz taş duvarları vardı ve hiçbir süs eşyası ya da resim yoktu. Tuvalet de yoktu, en azından Elaina'nın görebildiği kadarıyla. Aslında tek *görebildiği*, banyonun gri taş zeminine boyanmış, yaklaşık iki metre çapında, soluk kırmızı bir daireydi.

"Jessa?" diye sordu diğer kadına bakarak. "Üzgünüm ama bu banyo kendi dünyamdakilere hiç benzemiyor. Bana açıklayabilir misiniz? Yani, lavabo nerede?"

"Lavabo mu?" Jessa ona şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

Elaina açıklamaya çalıştı: "Hani ellerinizi yıkadıktan sonra... Bir su kaynağı arıyorum," dedi. "Gözlerimi yıkamak için."

"Oh-hepsini yıkamak istiyorsun." Jessa yerdeki kırmızı daireyi işaret etti. "Devam et. Keyfine bak."

"Neye yardım edeceğim?" Kendini bıkkın hisseden Elaina kırmızı daireyi incelemek için bir adım öne çıktı. Ortasında aşağıya doğru inen yuvarlak bir delik vardı. Ama nereye iniyordu? İçine bakmak için eğildi.

"Elaina-" diye söze başladı Jessa ama daha fazlasını söyleyemeden Elaina'nın başı kırmızı çemberi geçti ve bir sağanak ılık su aniden saçlarını ve yüzünü ıslattı.

"Ne-?" Elaina kekeleyerek geri sıçradı.

Jessa kıkırdamasını bastırmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

"Seni uyarmak üzereydim - duş almak istiyorsan, önce kıyafetlerini çıkarmalısın."

"Duş almayacaktım ama artık alsam iyi olacak." Elaina sırlıslıkla saçlarını alnından geriye doğru itti. "'Yüce Ekselansları' ile görüşmeye gitmeden önce zamanım var mı?"

"Sanırım öyle." Jessa ona gülümsedi. "Sen giysilerini köşeye at, hizmetçi daha sonra onlarla ilgilenir. Git hadi." Elaina tereddüt edince ekledi, gitmesini ve kendisini biraz yalnız bırakmasını bekliyordu.

Jessa'nın gitmeye niyeti olmadığı anlaşıncı, "Şey... benim gezegenimde tanımadığımız insanların önünde yıkanmayız genelde," diye teklif etti sonunda.

"Ne?" Diğer kadın kahkahayı patlattı. "Ama o zaman banyo yaparken konuşmazsanız birbirinizi nasıl tanıyacaksınız?"

"Biz... birbirimizle başka yerlerde konuşuyoruz," diye açıklamaya çalıştı Elaina. "Öğle yemeği için dışarı çıkıyoruz. Pedikür ya da manikür yaptırmaya ya da bir gösteriyi izlemeye gidiyoruz. Sadece etrafta çıplak dolaşmıyoruz. Bu... bizi rahatsız ediyor."

"Ah canım." Jessa endişeli görünüyordu. "O zaman hepimiz Kraliyet Hamamı'na gitmek zorunda kaldığımızda bununla nasıl başa çıkacağından emin değilim."

"Kraliyet Hamamları mı?"

"Tabii ki! Burası sarayın sosyal merkezi. Herkes oraya gider ve eğer şanslıysanız, Yüce Ekselanslarını en sevdiği cariyelerinden biriyle bile görebilirsiniz." Jessa'nın üç halkalı gözleri heyecanla parlıyordu. "Elbette, onun Muhtaç Olanlarından biri değil. İhtiyaç'ı diğer enfekte olmamış dişilere yayabilecekleri diğerlerinin arasına çıkmalarına izin verilmiyor."

"Hükümdar -yani onun Yüce Yüceliği- İhtiyaç'ın bulaştığı bir grup kadını mı tutuyor?" Elaina kaşlarını çatarak sordu.

"Oh, evet." Jessa başını salladı. "Onlarla dolu bir haremi var. En iyi aşıklar onlar oluyor, biliyorsun." Sanki kirli bir sır veriyormuş gibi sesini alçalttı. "İhtiyaç onları kesinlikle *doyumsuz* yapıyor."

"Ama ben bunun sadece dayak yeme isteği yarattığını sanıyordum... yani şaplak atma?" "Hayır canım, bu sadece bir kısmı! İhtiyaç aynı zamanda size bir

neredeyse bastırılmaz bir cinsel iştah." İç çekti. "Beni anlamayın Yanlış - bununla birlikte gelen korkunç sosyal damgayı istemezdim, ama bazen Ustam Waygu geceleri bana geldiğinde, İhtiyacın sadece *küçük* bir parçasına sahip olabilmeyi diliyorum. Bu ona boyun eğmemi ve beni kullanma şeklinden zevk almamı kolaylaştırabilir."

Ugh! Elaina tombul, titiz Büyükelçi tarafından "kullanılma" fikri karşısında ürpermesini bastırmaya çalıştı. Jessa muhtemelen kendisinden en az otuz yaş küçük, genç ve güzel bir kadındı. Ve Waygu'ya bir tür ödül ya da kupa gibi verilmiş, bu konuda söz hakkı tanınmamıştı. Efendisi ve efendisi olması gereken adama karşı hiçbir arzu hissetmemesine şaşmamalı.

"Ama dediğim gibi," diye devam etti Jessa. "Herkes Hamam'a gider ve efendiniz çok önemli olduğu için muhtemelen siz de gideceksiniz."

"Anlıyorum." Elaina midesinin çukurunda bir batma hissi duydu. Buraya uyum sağlamak için oldukça açık bir şeyler giymesi gerektiğini biliyordu. Ama gerçekten de çıplak soyunup içinde banyo yapmak zorunda kalacak mıydı? Vücudundan nefret etmiyordu ama onu sevdiği de söylenemezdi.

-Kalçaları gerçekten olmak istediğinden çok daha genişti ve kalçaları da pek sıkı sayılmazdı. Kendini herkese -özellikle de Terex'e- göstermek dayanılmaz derecede utanç verici olacaktı.

Buna alışsan iyi olur, dedi kendi kendine acımasızca. Burada çıplaklıkla ilgili bir sorunları yok, en azından kadınların yok. Eğer uyum sağlamak ve Gina'ya yardım bulmak istiyorsan, bununla başa çıkmak zorunda kalacaksın.

Ve muhtemelen daha sonra başlamakta şimdiki başlamak daha iyiydi. Ne de olsa, bir grup yabancıların önünde soyunmaktansa, dost canlısı -ama biraz da aptal- Jessa'nın önünde ilk kez soyunmak daha az sinir bozucu olurdu. Bu yüzden diğer kadından tekrar gitmesini istemek yerine derin bir nefes aldı ve kazağını çıkarmaya başladı.

"İşte böyle." Jessa cesaret verici bir şekilde gülümsedi. "Gördün mü, o kadar da kötü değil. Ve tenin çok güzel, egzotik bir ten rengi. Ama aman Tanrım!" Elaina'dan hızlı bir adım geri çekildi, gözleri irileşmişti.

"Ne var? Ne oldu?" Elaina boş taş banyoda bir yerlerde fare ya da böcek görüp görmediğini merak ederek sordu.

"Sen...senin..." Jessa göğüslerini işaret etti. "Kurtarmaya çalıştığın o İhtiyaç Sahiplerinden biriyle ten teması kurmadığına *emin* misin?"

"Hayır, neden?" Elaina kaşlarını çatı. "Sorun nedir?"

"Meme uçların çok *koyu!* Meme uçlarınızın ve dış cinsel dudaklarınızın bu kadar koyu pembeye dönüşmesi İhtiyaç belirtisidir. En azından ilk işaret," diye ekledi uğursuzca.

Elaina kendine baktı. Meme uçları normalden biraz daha mı koyuydu? Ama hayır, bunun sadece hayal gücü olduğundan emindi.

"Bu benim doğal rengim," dedi Jessa'ya kararlılıkla. "Az önce bronz tenime nasıl dikkat çektiğini hatırlıyor musun? Bu da onun bir parçası, her yerimde daha koyu pigmentasyon var."

"Ah." Jessa'nın yüzündeki endişe kayboldu ve küçük bir kahkaha attı. "Ah, tabii ya! Ne ." Endişeyle Elaina'ya baktı. "Umarım seni kırmamışımdır."

"Hiç de değil." Elaina kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarırken ona gülümsedi.

"Her neyse, meme uçlarının koyu renk olması iyi bir şey - çok erotik olduğu düşünülüyor," diye bilgi verdi Jessa. "Çünkü sende İhtiyaç varmış gibi görünüyor, öyle olmasa bile."

Elaina kaşlarını çatarak, "Bunun yakalanmak istemeyeceğin bir hastalık olduğunu sanıyordum," dedi.

"Biz dişiler tabii ki onu yakalamak istemeyiz. Ama erkekler bunu yakalayamaz. Ve sanırım buna sahip olan dişilerden *hoşlanıyorlar*. Doyumsuzluk yüzünden yani."

Elaina kaşlarını çattı. "Bunu tedavi etmenin bir yolu yok mu? Peki ya..." Tereddüt etti, diğer kızı yakından izliyordu. "Peki ya asla başarısız olmayan küçük şifacı?"

"Ne?" Jessa ona boş bir bakış attı.

"Hani şu küçük şifacı var ya?" Elaina umutla ona baktı ve tekrar denedi. "*Bu* İhtiyacı tedavi edemez mi?"

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum." Jessa omuz silkti. "Hem zaten Need'in bilinen bir tedavisi yok. Bir kez kaptın mı, ömür boyu kapmış oluyorsun - ki bu da ne yazık ki çok uzun bir süre değil, çünkü genç yaşta ölmene neden oluyor."

"Bu korkunç!" Elaina haykırdı. Bu hastalık hakkında bir şeyler duydukça kulağına daha da kötü geliyordu.

Jessa yine omuz silkti. "İşler böyle yürüyor işte."

"İhtiyacı olan bir kadın yeterli hissi alamazsa ne olur?" Elaina sordu.

"Yeterince cinsel tahakküm ve şaplak mı demek istiyorsun?" Jessa sordu. "Ah canım, tabii ki ilk elden bilmiyorum ama acının *korkunç* olduğunu söylüyorlar. Efendinizin yardımı olmadan kontrol edemediğiniz içinizdeki boş bir sızı gibi. Aslında, duyduğuma göre Yüce Dördüncü Krumf da cariyelerinden birine kızdığında böyle yapıyormuş - hem hissi hem de daha kötüsünü esirgiyormuş..." Gözleri büyüdü. "Tohumunu saklıyor."

"Yani onlara şaplak atmayı ya da onları becermeyi reddediyor mu?" Elaina "ceza"nın kulağına daha çok bir ödül gibi geldiğini düşünerek açıkça söyledi. Henüz "Yüce Hazretleri" ile tanışmamıştı bile ama şimdiden ondan hoşlanmıyordu.

"Şey... evet." Jessa onun konuşması karşısında biraz şaşırılmış görünüyordu ama başını salladı. "Bu doğru."

"Neden kadınlar, yani Muhtaç Olanlar, sadece kendilerine yardım etmiyorlar?" Elaina makul bir şekilde sordu. "Yani, kendilerine şaplak atamadıklarını biliyorum ama en azından mastürbasyon yaparak rahatlayabilirler."

"*Kendilerine dokunarak mı* demek istiyorsun?" Jessa'nın sesi skandal yaratan bir ciyaklamaya dönüştü. "Bunu sizin gezegeninizde *de yapıyorlar* mı?"

"Şey...evet." Elaina kendini rahatsız hissetmeye başlamıştı ve bunun nedeni sadece on dakika önce tanıştığı bir kadınla çıplak bir şekilde sohbet ediyor olması değildi. "Burada yapmıyor musun?"

"Hayır!" Jessa'nın üç halkalı gözleri irileşmiş ve şok olmuştu. "Efendinizin açık izni olmadan onun malına dokunmak kırbaçla ya da daha kötü bir cezayla cezalandırılabilir bir suçtur."

"Efendinin *malı mı*? Gerçekten de kendi bedeninin hakkında başkasına aitmiş gibi mi konuşuyorsun?" Elaina ellerini kalçalarına koyarak talep etti.

"Başka birine ait, efendime," diye itiraz etti Jessa. "Ve bir kadının kendine zevk vermesi... iyi bir şey değil. Bu onun aklını bozar ve bedenini kirletir."

"Kim demiş?" Elaina kuru bir sesle sordu. "Dur tahmin edeyim - senin efendin ve bu gezegendeki diğer tüm erkekler, değil mi?"

"Bu kanıtlanmış bilimsel bir gerçek," dedi Jessa ona ciddiyetle. "Ama öyle olmasa bile, vücudunuz size zevk vermek için değil, efendinizin zevki ve onun çocuklarını doğurmak için var."

"Bu...ben...sen..." Elaina ne söyleyeceğini düşünmeye bile başlayamadı. Feminist güçlendirme ilkeleri o kadar hızlı bir şekilde ağzına geldi ki, onu susturdu. Jessa'yla tartışmak, ona yanlışlarını göstermeye çalışmak, ona kendi bedenini sevmeyi, ona değer vermeyi ve ona *sahip çıkmayı* öğretmek istiyordu. Ama bunun ne yararı olacaktı ki? Jessa evlilikten çok esarete benzeyen bir ilişki içinde sıkışıp kalmıştı ve tanıdığı herkesin aynı durumda olduğu bir gezegende yaşıyordu.

Ne yapacağım, burada feminist bir devrim mi başlatacağım? Elaina kendi kendine sordu. Büyük bir siyasi lider değildi. Buraya gelene ve buradaki çarpıklıkları görene kadar kendini feminist olarak bile *düşünmemişti*.

Nixian toplumunun durumu. Hayır, isteksizce karar verdi, bu işin peşini bırakmalıydı... en azından şimdilik.

"Bak," dedi sonunda. "Sana söyleyebileceğim tek şey hayatım boyunca mastürbasyon yaptığım ve son derece sağlıklı ve akıllı başında olduğum. Bedenim bana ait ve onu kendimi memnun etmek için kullanıyorum ve bunda *yanlış bir şey yok*."

"Oh!" Jessa endişeyle küçük bir inilti çıkardı ve birileri dinliyor olabilmış gibi etrafına bakındı. "Lütfen Elaina, bu şekilde konuşma! Ve ne yaparsan yap, artık kendine dokunma, özellikle de sarayda. *Her yerde monitörleri var*."

"Biraz eğlendiğinizi anlayabilen monitörler mi?" Elaina kaşlarını kaldırdı. "Bundan gerçekten şüpheliyim."

"Bu doğru!" Jessa ısrar etti. "Need haremindeki kızların çizgiyi aştığını nereden biliyorlar sanıyorsun? Lütfen Elaina, yapmayacağına dair bana söz ver."

Yeni arkadaşına söz vermek garip bir şey gibi görünüyordu ama bu yerle ilgili hiçbir şeyi uzaktan erotik bulmuyordu.

Gerçekten mi? diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses. Komutan Terex'e boyun eğme ve ona "Efendi" deme fikri bile mi?

Elaina bu düşünceyi aceleyle bir kenara itti. "Peki," dedi Jessa'ya ve omuz silkti. "Yani, bu yapmak *zorunda olduğum* bir şey değil. Sadece bunu hayatım boyunca yaptığımı ve beni olumsuz etkilemediğini söylüyorum. Tamam mı?"

." Jessa hâlâ sıkıntılı görünüyordu. "Çünkü bunu yaparken yakalanırsan - kendine dokunurken- cezalandırılırsın ve insanlar sende İhtiyaç olduğunu düşünebilir. Çünkü İhtiyaç'tan etkilenmemiş hiç kimse bunu yapmaz. Anlıyor musun?"

"Sen öyle diyorsan." Elaina içini çekti. "Bak, zamanında hazır olmak istiyorsam gitsem iyi olacak."

"Evet, yapmalısın," diye kabul etti Jessa. "Biliyorsun..." Başıyla Elaina'nın kasıklarını işaret etti. "Eğer saraya gideceksen saçlarını kesmen gerekecek."

"Saçımı mı keseyim? Yani tıraş mı edeyim?" Elaina bacaklarının arasındaki düzgünce kesilmiş kahverengi buklelere baktı.

"Ben tüy dökücüleri getireyim." Jessa koşarak gitti ve geniş ağızlı, mavi taştan bir kavanozla geri döndü. Kavanozu açtı ve içinden sümüklüböceklerle tırtıl arası bir şeye benzeyen şişman, kıpır kıpır yeşil bir şey çıkardı. "İşte, bunlardan birini tümseğinin üzerine koyarsan seni güzelce temizler." Geri çekilen Elaina'ya uzatmaya çalıştı.

"Hayatta olmaz," dedi kesin bir dille. "Hiçbir şekilde mahrem yerlerime sümüklü böcek koymam!" *"Isırmazlar, aptal! Sadece kılları kemirirler."* Jessa kıkırdadı.

"Aslında oldukça hoş bir şekilde gıdıklıyor."

"Evet... Bunun için senin sözüne güveneceğim." Elaina kaşlarını çatı. "Jilet ya da epilasyon kremi gibi bir şeyiniz yok mu?"

"Şey, lazer çıkarıcımız var ama bu genellikle sadece küçük, ince bölgeler içindir - kaşlarınızın arası gibi."

"Onu kullanmak istiyorum," dedi Elaina kararlılıkla. "Ve sen de o nefis gıdıklayıcı, saç kemirici tırtılı yerine koyabilirsin."

Jessa omuz silkti. "Sen bilirsin. Sadece acele et ve duşunu al. Yakında saraya gideceğiz ve görkemli görünmen gerekiyor."

"Tamam. Bunları götürürsen ve canlı olmayan diğer epilasyon aletini getirirsen duş alacağım. Değil, değil mi?" Elaina sordu.

"Hayır, tabii ki değil. Bu sadece saçları yakıp yok eden bir lazer."

"Tamam." Elaina başını salladı. Kulağa çok güvenli gelmiyordu ama yine de özel çimlerinin çok aç bir tırtıl tarafından biçilmesinden daha fazla riskli olmayı tercih ederdi.

"Sen bilirsin," dedi Jessa yeşil sümüklü böcekleri kavanozlarına geri koyarken. "Ben lazeri getireyim."

Kadın tekrar diğer odaya gitti ve Elaina gidip lavabonun kırmızı çemberinin içinde durdu. Hemen ılık suyun akışıyla sıırıslıslam oldu. Tam şampuanı merak etmeye başlamıştı ki, başının üstüne soğuk bir şeyin düştüğünü hissetti. Yukarı uzandığında, çiçek kokulu, kalın ve şurup gibi bir şey olduğunu gördü. Saçlarına sürdüğünde kabarcıklar oluştu.

Tamam, demek böyle yapılmıymış.

Şampuan sonra, bir çeşit saç kremi gibi görünen ikinci bir soğuk çiseleme hissetti. Bu da durulandıktan sonra kafasına başka bir şeyin indiğini hissetti. Onu saçlarına sürdü ama durulamadan önce su aniden kesildi.

"Hey!" Orada, titreyerek ve çıplak bir şekilde, saçları hala uzaylı saç ürünüyle, her neyse onunla dolu bir şekilde bırakıldı.

"Oh, işin bitti!" Jessa içeri girdi ve Elaina'nın titreyen bedenine sardığında son derece emici olduğu ortaya çıkan, hafif tüylü bir çarşaf uzattı.

"Daha işim bitmedi, saçımda hâlâ bir şeyler var," diye itiraz etti, havluyu sıkıca çekerken bile. Tekrar örtünmek iyi hissettiriyordu.

-Kısa bir süreliğine de olsa.

Jessa umursamaz bir tavırla, "Bu sadece saçını parlatmak ve efendine hoş bir koku vermek için," dedi. "Haydi, lazeri ısıttım ve kullanıma hazır hale getirdim. Şu çirkin tüylerini alalım da seni saraya hazırlayalım."

Elaina içini çekti ve diğer odaya götürülmesine izin verdi. Açıkçası, Komutan Terex'le uzaydaki maceralarının nasıl olabileceğini hayal ederken, bu senaryo aklının ucundan bile geçmemişti.

Damızlık Kızın Öyküsü ile *Grinin 50 Tonu* karışımı bir gezegene bırakılmak ve kukusundaki kılları yakmak ya da garip uzaylı tırtılların çiğnemesine izin vermek arasında seçim yapmak, hayal ettiği şeylerden bazıları olan yıldız canavarlarla savaşmak ya da solucan deliklerinde uçmak kadar çekici değildi.

Sadece Terex'in kendisinden daha iyi vakit geçirdiğini ve burada ihtiyaç duydukları şeyi çabucak bulup bu cinsiyetçi cehennem çukurundan kurtulabileceklerini umuyordu.

* * * * *

"İşte oldu. Şimdi görev yerinize göre giyindiniz." Giyinmesine yardım eden erkek görevli geri çekildi ve ellerini kavuşturarak onaylarcasına gülümsedi.

"Teşekkür ." Terex üç boyutlu görüntüleyicide kendine dikkatle baktı.

Üzerinde dar siyah bir pantolon ve ayak bileklerine kadar inen ve çıplak göğsünü gösteren uzun beyaz bir cübbe vardı. Cübbenin sosyal statü ve rütbeyi simgeleyen koyu mavi bir bordürü vardı. Uzun siyah üniforma çizimleri son derece parlak bir şekilde cilalanmıştı ve beline takması için kıvrımlı bir bıçağa ve mücevherli bir kabzaya sahip bir kılıca benzeyen bir tören silahı verilmişti.

Kıyafet yeni soluk tenini ve üç halkalı gözlerini ve zihinsel olarak Yipper'ı ona saçını, gözünü değiştirme yeteneği verdiği için kutsadı,

ve ten rengini kolayca değiştirebilir. Küçük Tolleg cerrahı bir dahiydi ve hata yapmıyordu.

Yanlış bir şey sytlemediğim sürece iyi uyum sağlayabilirim, dedi kendi kendine. Taklit ettiği erkek hakkında bilgi edinmesi ve hikâyesini doğru anlattiğından emin olması gerekiyordu. Aslında... Üstünü değiştirmesi için kendisine verilen geniş, havadar misafir odasının bir köşesinde bir bilgi ve iletişim konsolu vardı. Konsol, Terex'in gençliğinde daha ilkel bir ticaret dünyasında grevliyen kullandığı modası geçmiş Kindred teknolojisine çok benziyordu.

"Affedersiniz," dedi görevliye. "Ama saraydaki görüşmemizden önce biraz zamanımız olursa, dinlenmek istiyorum."

"Elbette." Görevli derin bir selam verdi. "şimdilik sizi yalnız bırakayım Efendi Valdor ve Büyükelçi Waygu gitmeye hazır olduğunda sizi uyarayım."

"Teşekkür ederim." Terex başıyla onu selamladı ve konsola gitmek için onun odadan çıkmasını bekledi.

şüphelendiği gibi, teknolojiye erişmek son derece kolaydı ve kesinlikle Kindred kökenliydi. Yani Kayıp Kindred kültürünün en azından bir kısmı bu garip dünyada kalmıştı. Sadece Kindred inanç sisteminin geri kalanını böylesine tamamen ortadan kaldıracak ya da gmecek ne olduğunu merak ediyordu.

Belki de İhtiyaç'tır, diye düşündü, gezegen çapında bir tür bilgi sistemine erişmeyi umarak modası geçmiş klavyeye dokunurken. Her ne ise, bir şey bu insanları orijinal Kindred inançlarından o kadar uzaklaştırmıştı ki, onları tamamen kaybetmiş gibi görünüyorlardı.

Terex, Nixianların Tanrıalara tapınıp tapınmadıklarını merak ediyordu; sanmıyordu. İçlerinden birinin, Nixian'lara bir şeyler dağıtan bir tanrıça çağırdığını hatırlıyor gibiydi.

Tüm Yaşamın Anası olan Akraba Tanrıça'nın sevgi ve şefkatle ilgili olması gerekirken ceza vermek.

Bana karşı pek de sevgi dolu ya da şefkatli değildi, diye düşündü Terex acı acı. Küfür dolu düşünceleri için bir suçluluk duygusu hissetti ama bunu bir kenara itti. Düşündüğü şey gerçeklerden başka bir şey değildi. Gerçek duygularını ifade ettiği için neden utanç duysun ki?

Sonunda bilgi ağına girmenin yolunu buldu ve Üstat Torin Valdor hakkındaki haberleri ve tarih makalelerini aramaya başladı.

Üstat Valdor'un aslında yarı Kindred kökenli bir filozof ve sosyal bilimci olduğunu öğrenince şaşırdı. Birkaç makalede, sorunlu geçmişleri sırasında Kindred ve Nix arasındaki "büyük kapatmaya" çalıştığından bahsediliyordu.

Daha fazla okuyan Terex, Valdor'un Kindredlar ile genetik ticaret yaptıkları Nixler arasındaki gerilimin yükseldiği bir dönemde yaşadığını öğrendi. Kindredler, Nixlerin kadınlarına davranış biçimlerini değiştirmeye çalışıyor, erkeklerle kadınlar arasında eşit bir statü olmasını savunuyorlardı. Ancak Nix fraksiyonu buna şiddetle direniyor, en küçük bir uzlaşmayı bile kabul etmeyi reddediyordu.

Valdor'un en büyük rakibi Senatör Krumf adında bir erkekti. Kindred'in temsil ettiği her şeyin reddedilmesi ve kendi deyimiyle "yabancıların" Nixian toplumundan kovulması çağrısında bulunmuştu. Valdor, aynı bedende hem erkek hem de dişi oldukları bilinen ve bu yüzden her ikisi hakkında da eşsiz bilgiye sahip olan kadim varlıkların bir ırkı olan Letitlerin bilgeliğini aramaya yemin ederek tarihi görevine gittikten sonra Krumf yönetimi devralmıştı.

Krumf önce Nixian senatosunun lideri olmuş, ardından da gezegenin ilk Yüce Lideri haline gelmişti. Rakiplerine karşı acımasızdı, tüm Nixianlıları arayıp bulmak ve yok etmek için bir kampanya başlattı.

Geriye kalan soydaşlar. Terex'in okuduğu makaleler buna "Büyük Temizlik" diyordu ama bunun soykırım anlamına geldiğini düşündü ve midesi bulandı.

Makaleye göre, Krumf'un etkisinin bir kısmı İhtiyaç'ın yayılmasıyla ilgiliydi. Bir kez kadın nüfusunu sardığında, Krumf gibi erkekler dişilerin aşağı yaratıklar olduğunu iddia edebildi - duygusal... öngörülemez... dengesiz. Kendilerini yönlendirecek ve koruyacak erkeklere bu kadar ihtiyaç duyarken nasıl eşit statüde olabilirlerdi? Ve elbette, İhtiyaç'tan muzdarip olduklarında semptomlarını hafifletmek için.

Krumf'un yönetimi altında, Kadın Davranışları üzerine bir risale kabul edildi. Önde gelen birkaç kadın ayaklanıp yasaya karşı çıksa da, hepsi ya ortadan kayboldu ya da gizemli bir şekilde öldü. Daha fazla muhalefet olmadan yeni yasa onaylandı ve erkek ile kadın arasındaki ayrım hiç olmadığı kadar genişledi. Sonunda, tam bir erkek egemenliğinin hüküm sürdüğü bugünkü duruma gelindi.

"Valdor, Letitlerden cevap almak için uçup gitmek yerine savaşmak için kalmalıydı" diye mırıldandı Terex, ilk Krumf'un bilgeliğini ve demir yumruklu yönetimini öven diğer makalelere göz atarken. Onun etkisi altında tüm gezegenin sadece kadınlara yönelik muamelede değil, sosyal ve eğitim konularında da fersah fersah geriye gittiği açıkça görülüyordu.

Krumf mirasını bir sonraki nesle, bir sonrakine ve bir sonrakine aktarmıştı. Oyunun bu aşamasında, Kindredlerin kadınlara duyduğu saygının tüm gezegenin sosyal bilincinden silinmiş olduğu görülüyordu.

İşte bu yüzden o zamanki Kindred Yüksek Konseyi Nix ile genetik ticarete izin vermek istememişti, diye düşündü Terex, geçmişinin *bir* kısmını hatırlayarak. Ticaretin ilk düşünüldüğü zamanlarda, Yüksek Konsey

Nix'in yöntemlerini değiştirmeye istekli olmayacağı ve onlarla ticaret yapan herhangi bir Kindred'in, dişilerine hükmetme konusundaki ısrarları nedeniyle kirleneceği yönündeki korkularını dile getirdi.

Haklıydılar. Terex sessiz pazarı ve sokak köşesinde durup kendi dilsiz, zavallı halleriyle canlarının yanması için yalvaran Muhtaçları hatırladı. Şaplak yemek için.

Solange'ı bu şekilde incittin, diye fısıldadı kulağına suçluluk duygusunun sesi. *Bu insanların içine düştüğü tuzağa kendinin de düşmesine izin verdin.*

Hayır! Başını salladı, geçmişinin utancını temizlemeye çalışıyordu. *Ona her zaman değer verdim, onu her zaman sevdim. Ben asla-*

Kapısının hafifçe çalınması onu yerinden sıçrattı. Hızla konsola giden gücü kesti ve ayağa kalktı.

"İçeri gel," diye seslendi.

Kapı açıldı ve Elaina başı öne eğik, elleri önünde sıkıca kenetlenmiş bir halde odaya girdi.

"Efendim?" mırıldandı. "Huzurunuzda girebilir miyim?"

Terex konuşmak için ağzını açtı ama kelimenin tam anlamıyla tek kelime edemediğini fark etti. Giydiği kıyafet onu... yani geçmişte gördüğünden çok daha fazla gösteriyordu, bu kesinlikle kesindi.

Uzun, pırıltılı, transparan bir elbise tatlı kıvrımlarını örtüyordu. Elbiseyi süsleyen küçük, ışıltılı taşlar stratejik olarak göğüslerinin ve cinsel organının üzerinde kümelenmişti ama her şeyi gizlemiyorlardı. Kadın hareket ettiğinde Terex areolalarının pembe yaylarını ve meme uçlarının sıkı tomurcuklarını görebiliyordu. Kalçalarını oynattığında amının pürüzsüz tümseği, parıldayan taşların arasından görünen dolgun, pembe dudakları görünüyordu...

Ona bakıyorsun! Kes şunu! diye emretti kendine. Ama gözlerini onun yemyeşil bedeninden ayırmak için çaresiz hissediyordu. Kendi vücudu da onunkine tepki veriyordu -şaftı acıyla sertleşmişti ve dişleri o kadar keskindi ki, dilinin ucunu onlardan birine değıdirdiğinde bile kan akıyordu.

Elaina ise başını öne eğmiş, onun giriş talebine cevap vermesini bekliyordu.

"Efendim?" dedi sonunda, ona hızlıca bir göz atmaya cesaret ederek.

"Ne..." Sesi boğuk bir hırıltıyla çıktı ve boğazını temizleyip tekrar denemek zorunda kaldı. "Ne yapıyorsun sen? İçeri girebileceğini biliyorsun."

"Saraya yapacağımız ziyaret için alıştırma yapıyorum." Başını öne eğmiş, gözlerini yere sabitlemişti. "Jessa'ya göre -Büyükelçi'nin köle kızı, karısı ya da burada nasıl çılgın bir ilişkileri varsa artık- böyle davranmam gerekiyor."

"Bundan hoşlanmıyorum." Terex kanın içinde kabardığını ve suçluluk duygusunun da hemen arkasından geldiğini hissetti. Çünkü hoşuna gitmişti - en azından vücudu buna tepki vermişti. Bunu inkâr etmek mümkün değildi.

Sakin ol, dedi kendi kendine. *Sakin olmalıyım*. Ama o böyle davranırken nasıl sakın olabilirdi ki? Solange'ın "oynadıkları" zamanki gibi davranırken?

"Bu doğru değil," diye .

* * * * *

Mavi ve gümüş gözlerinde vahşi bir ışık vardı -olası bir tehlikenin bakışları- ama nedense bu Elaina'yı daha da teşvik etti.

Bizi bu işe siz bulaştırdınız Komutan Terex, diye düşündü. *Öyleyse bununla başa çık*.

"Sizi kızdırdım mı, Efendim?" diye sordu cilveli bir şekilde, tıpkı Jessa'nın ona öğrettiğı gibi.

Öne çıkarak onun önünde diz çöktü. Zarif bir teslimiyet jestiyle öne doğru eğildi ve yanağını adamın kalçasına sürttü.

"Affet beni," diye mırıldandı, sonunda ona bakarak. "Beni arkadaşlığının zevkinden mahrum etme."

"Elaina-" Terex huzursuzca kıpırdandı ve onun hafif dokunuşundan uzaklaşmaya çalıştı.

"Ve eğer disiplinin sert eli gerekirse, elbette kendimi senin iradene teslim edeceğim," diye mırıldandı, Jessa'nın ona öğrettiği kelimeleri papağan gibi tekrarlayarak.

"Elaina, *yapma*." Büyük Kindred'in sesinde, sonunda geri çekilmesine neden olan alçak, tehlikeli bir nota vardı.

"Sorun ne?" diye sordu daha normal bir tonda. "Bu seni nedense rahatsız mı ediyor? Sarayda böyle davranmam gerekiyor. Ve bu aptal gezegendeki her yerde -en azından Jessa'ya göre."

"Sanırım Büyükelçi'yle çiftleşip çiftleşmediğini biliyordur. İşte..." Ona elini uzattı. "Ayağa kalk. Seni böyle diz çökmüş görmekten hoşlanmıyorum."

"Buna alışman gerekecek," dedi Elaina, kalkmasına yardım etmesine izin vererek. "Şaka yapmıyorum, burada kadınlara boyun eğdirme konusunda çok ciddiler. Sana gereken saygıyı göstermezsem saraydan atılırız."

"Haklı olduğunuza eminim." Terex boğazını temizledi. "Bu sadece... Kindred tarzı değil."

"Bu insanların Kindred'larla -Kayıp 'larla- karıştığını sanıyordum. Onlara ne oldu?" Elaina merakla sordu.

"Asimile edildiler." Terex'in sesi acımasızdı. "Asimile edilmeyenler öldürüldü."

"mü?" Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Ciddi misin sen?"

Terex ona "Son derece ciddi," diye güvence verdi. "Az önce onların haber ve bilgi sistemine erişiyordum. Ona öğrendiklerini hızlıca anlattı ve Elaina gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde onu dinledi.

"Vay be, Valdor kim bilir nereye uçuyor, Krumf denen adam yönetimi ele geçiriyor, Need tüm gezegeni kasıp kavuruyor ve bir de bakmışsınız ki kadınlar halka açık yerlerde konuşmalarına bile izin verilmeyen kölelere dönüşmüş..." Elaina tiksintiyle başını salladı. "Bu korkunç!"

Terex, "Önlenebilecek ama bir şekilde önlenemeyen bir dizi olay," diye düşündü. Adamın gözleri sürekli transparan elbisesine takılıyordu ve Elaina onun bakışları altında kızardığını hissetti. Ama utanmayı reddetti

-Bu Jessa'nın ona önerdiği en az açık elbiselerden biriydi ve burada oldukları sürece daha mütevazı bir şey giyebileceğinden şüpheliydi.

"Bana giymem için verdikleri kıyafetleri beğendin mi?" diye sordu hafifçe, ona bakması için izin vererek. "Ya bu ya da bazı, ah, çok *önemli* kısımları kesilmiş gümüş örgü bir bikiniydi."

"Bu... çok hoş. Çok *tatlısın*." Büyük Kindred'ın sesi biraz boğuk çıkmıştı. Elaina onun gözlerini kaçırmaya çalıştığını ama başaramadığını gördü. Kendi adına, o da ona bakmaktan kendini alamadı.

Giydiği mavi kenarlıklı beyaz bornoz kaslı göğsünü gösterecek şekilde açtı ve üzerindeki siyah pantolon yolculuklarında giydiği siyah uçuş derilerinden bile daha dardı. Hatta o kadar dardı ki, adamın şaftının kalın çıkıntısının kumaşı zorladığını açıkça görebiliyordu.

Daha önce görmediğinden değil - ne de olsa az önce yanağını onun kalçasına . Ama bir şekilde daha da büyümüş gibiydi. Gözlerini adamın yüzüne çevirdiğinde, adamın şehvetli dudaklarının hafifçe aralanmış olduğunu ve parıldayan çift dişlerini gösterdiğini gördü. Isırmaya hazır görünüyorlardı - delmeye hazır...

Birden Kate'in sözleri aklına geldi: *"Seninle birlikte olduğun için bu kadar kızgın olmasının nedeni, senin yanında cinsel dürtülerini kontrol edebileceğinden emin olmaması."*

Kindred Mother gemisinde onu nasıl yakaladığını ve yüzünü ve ağzını boğazının kenarına nasıl bastırdığını hatırlayan Elaina bir adım geri çekildi. Az önce yaptığı gibi ona sataşmak gerçekten güvenli miydi? Aralarına biraz mesafe koymaya çalışmalı mıydı? Ama onlar bu özel rolleri oynarken nasıl yapabiliirdi ki?

Terex onun yüzündeki ifadeyi ve kendisinden uzaklaşma şeklini görmüş olmalı ki kaşlarını çatı.

"Seni rahatsız eden bir şey var. Nedir o?"

"Ben... Ben iyiyim," diye yalan söyledi Elaina, yere bakarak. "Sadece... gözüme bir şey kaçtı ve acıyor."

Bu yalan değildi zaten. *Jendel*'deki yolculukları sırasında toz aldığı gözü, duşu sırasında iyice durulamasına rağmen hâlâ biraz tahriş olmuştu. Yüzünü ovaladı.

"Bir ." Terex tehditkâr bir tavırla ona doğru yaklaştı. "Hayır, hayır! Sorun değil. Ben sadece-"

"Bir bakayım," diye ısrar etti. Çenesini sıkıca avucunun içine alarak yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi.

Elaina mücadele etmek, geri çekilmek istedi ama nedense yapamadı. Adamın sertliği ona garip bir şey yapıyordu, anlamadığı bir şey. Onu incitmedi ama sıkıca tuttu, söz konusu gözü incelerken gitmesine izin vermedi.

"Hmm... biraz kırmızı. Acıyor mu? Tıbbi yardım alalım mı?"

"bir yerde tıbbi müdahale mi? Muhtemelen sadece iyi bir şaplak tavsiye ederler." Gülmeye çalıştı ama nedense sesi yüksek ve nefessiz çıktı.

"Bir şaplak," diye mırıldandı Terex. Çenesini aniden bırakarak bir adım geri çekildi.

Birdenbire Elaina'nın zihninde bir görüntü belirdi: Koca Kindred'in kaslı dizlerinden birinin üzerine yığılmış, eteği yukarı çekilmiş, külotu ayak bileklerine inmiş ve adam kıcına şaplak atıyordu.

Nedense bu görüntü dizlerinin bağının çözülmesine ve nefesinin kesilmesine neden oldu. Avuçları nemlendi ve kalbi şiddetle çarpmaya başladı.

Neyin var senin? diye sordu kendi kendine, gerçekten şaşkıındı. Neden böyle çılgınca bir düşünce onu bu şekilde etkiliyordu?

Doğru, her zaman yatak odasında biraz daha maceracı olmayı arzulamıştı. -Keşfetmek ve yeni şeyler denemek için. Eski sevgilisiyle ayrılma nedenlerinden biri de buydu. Miles'ın iki dakikalık bir seansta misyoner tarzında üstüne çıkıp oflayıp puflamak ve sonra da dönüp uyumak dışında hiçbir şeye ilgisi yoktu. Elaina hep daha fazlasını istemişti ama ne? Kendisi de tam olarak emin değildi. Ama kesinlikle bu değil - şaplak, boyun eğme ve bu korkunç gezegende olan diğer tüm korkunç şeyler değil. Değil mi?

"Öyle demek istemedim-" diye başladı.

"Önemli değil." Terex ona bakmıyordu. "Gözün seni rahatsız etmeye devam eder ya da kötüleşirse lütfen bana haber ver. Uygun bir tedavi görmeni sağlayacağım."

Elaina kaşlarını çatarak, "Kendim de tedavi olabilirim," diye itiraz etti. "Ben yetişkin bir kadınıam. Senin yardımına ihtiyacım yok."

"Bu gezegende öyle." Sonunda ona baktı, gözleri alev alev yanıyordu. "Daha önce ne söylendiği umurunda değil, senden ben sorumluyum Elaina. Özellikle de şu anda oynadığımız rollerde. Yani demek istediğim, biz buradayken herhangi bir fiziksel sorunun olursa bana gelmeni istiyorum. Ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun. Anlıyor musun?"

Elaina bir elini kalçasına

koydu. "Ben-"

"*Anladın mı* dedim?" Adam kaşlarını öyle sert çattı ki, kadın Vermek üzere olduğu küstah cevap dudaklarında can verdi.

"Evet," diye fısıldadı. "Evet... Usta." Ona daha önce de böyle seslenmişti ama sadece şaka yapıyordu. Bu kez, istemese de bunu kastetmeye biraz daha yaklaştı.

Ama sert ses tonunda bir şey vardı... ona bakışında, nedense midesini titreten bir şey. Neden?

Elaina şaşkın duygularını daha fazla derinleştiremeden kapı çalındı ve bir erkek hizmetçi başını içeri uzattı.

"Beni bağışlayın Efendi Valdor ama Büyükelçi Waygu gitmeye hazır. Saraydaki takdiminiz için yeterince dinlenip dinlenmediğinizi sormamı istedi."

"Evet, biz iyiyiz." Terex kısaca başını salladı. "Bir dakika içinde çıkacağız." Hizmetçi başını salladı ve kapıyı sessizce kapattı.

"Şey..." Elaina derin bir nefes aldı. "Sanırım bu gösteriyi yola çıkarmak üzereyiz."

"Evet." Terex başka bir şey söyleyecekmiş gibi baktı... ama sonra dönüp kapıya yöneldi.

"Hey, beni bekle!" Elaina kafası karışmış duygularını bir kenara itti ve onun peşinden koştu.

Büyükelçi Waygu ve Jessa büyük, yüksek tavanlı oturma odasının ortasında onları bekliyorlardı ve ikisi de sabırsız görünüyordu. Jessa, Elaina'dan çok daha açık bir kıyafet giymişti -göğüslerini ve amını açıkça göstermek için yırtmaçlı kırmızı bir elbise- ama Terex ona zar zor baktı.

"Gitmeye hazır mıyız?" diye sordu boynuna kalın bir altın zincirle asılmış pahalı ve karmaşık görünümlü bir saatle uğraşan Büyükelçi.

"Evet, öyleyiz Efendi Valdor," dedi Waygu kaşlarını çatarak. "Ama korkarım siz değilsiniz."

"Neden? Giyinme şeklimizde bir sorun mu var?" Terex kaşlarını çattı ve kendine baktı.

"Göz kamaştırıcı görünüyorsunuz Efendi Valdor," dedi Büyükelçi ona. "Sorun kölenizde."

"Ben mi?" Elaina, Büyükelçiyle doğrudan konuşmaması gerektiğini hatırlamadan önce ciyakladı. Jessa'nın ona şaşkın bir bakış attığını ve başını hızlıca sallayarak kırmızı buklelerini havaya kaldırdığını gördü.

"Köleniz," diye devam etti Waygu, sadece Terex'le konuşarak. "Tasma takmıyor. Onun bir Aşk Kölesi olduğunun farkındayım ama sarayda tasmaşız dolaşmasına izin veremezsiniz. Bu basitçe yapılmaz!"

Jessa ciddiyetle başını sallayınca Büyükelçi ona, "Bu konuda bir fikrin var mı Jessa?" diye sordu.

Kölesi olan karısı tekrar başını salladı.

"Pekâlâ, konuşabilirsiniz." Bunu sanki ona büyük bir lütufta bulunuyormuş gibi söylemişti.

"Teşekkür ederim, Efendim." Jessa başını salladı. "Sadece Elaina'nın, Efendisi ona bir alana kadar tasmalarımından birini ödünç alabileceğini söylemek istedim. I

sakıncası yok."

"Ah, çok cömertsin benim küçük ötücü kuşum." Büyükelçi onu çenesinin altından hafifçe itti ve ona şefkatli bir gülümseme verdi. "Git ona bir tane al o zaman - Yüce Ekselanslarının huzurunda giymeye uygun olsun." Neredeyse çıplak olan poposuna hafif bir tokat attı ve Jessa koşa koşa kadınlar bölümündeki odasına gitti.

Kısa bir süre sonra, ortasında büyük, kare kesimli bir zümrüt bulunan kalın bir altın tasma ile döndü. Bunu Büyükelçi Waygu'ya göstererek sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırdı.

"Evet, gerçekten canım, bu iyi olur." Onaylarcasına başını salladı. "Bunu efendisine ver de ona giydirsin."

Jessa eğildi ve ellerini başının üzerine kaldırarak Terex'e altın tasmayı uzattı. Terex tasmayı ondan tereddütle aldı ve sonra Elaina'ya döndü.

Elaina bir korku dalgası hissetti. Çocukluğunda üvey ağabeyinin yüzüne yastık tutup onu neredeyse boğduğu bir olaydan sonra, boğazına ya da yüzüne çok sıkı bir şey sarılmasından hiç hoşlanmamıştı. Gerdanlık kolyelerden ve hatta balıkçı yaka kazaklardan kaçınıyordu - Tampa'da yaşadığı için sık sık kazak giymesi gerekmiyordu. Ama yine de...

"Elaina?" Terex onun yüzündeki korkuyu görmüş olmalıydı çünkü yanağını büyük, sıcak bir eliyle kavradı ve kendi eliyle gözlerini aradı. "Ne oldu?" diye mırıldandı.

"Yok bir şey, ben sadece..." Elaina zorlukla yutkundu ve yere baktı. "Ben... boynumda çok sıkı bir şey olmasından hoşlanmıyorum."

"Bunun için üzgünüm," diye mırıldandı Terex. "Ama korkarım bunu takmak zorundasın." Tıpkı daha önce gözünü muayene ederken yaptığı gibi çenesini eğerek yüzünü inceledi. "Elaina," diye mırıldandı. "Bunu benim için yapmanı istiyorum, bunu benim için giymeni istiyorum."

"Ben... Yapabilir miyim bilmiyorum," diye fısıldadı.

Ona sert ama şefkatli bir şekilde baktı.

"Ben senin Efendinim, sana bunu *yaptırabilirim*... ama yapmayacağım. Çok fazla geliyorsa gemiye geri dönüp beni bekleyebilirsin."

"Hayır!" Gözlerini onunkilere dikti ve meydan okurcasına ona baktı. "Hayır, ben... ben bunu yapmayacağım. Vazgeçmeyeceğim ve seni terk etmeyeceğim."

"O zaman bunu takmalısın." Tonozlu tavandan sarkan özenli aydınlatma armatürlerinin ışıltısında parlayan altın yakayı havaya kaldırdı.

Elaina kendini sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Saraya gitmenin tek yolu buydu; oyunda kalmanın ve kız kardeşinin hayatını kurtaracak bir şey bulmanın tek yolu.

Bunu yapabilirim. Yapabileceğimi biliyorum. Bunu yapmak zorundayım.

"," dedi sonunda. "Bana giydir."

Terex kalın altın tasmayı yavaşça ama sıkıca Elaina'nın boynuna geçirdi. Elaina mümkün olduğunca gevşek tutmaya çalıştığını fark etti ama yine de boğazının sütununu kavrayan zalim bir el gibi hissediyor ve nefes almakta zorlanıyordu. Kendini tutamadı, bir eli yukarı kalktı, parmakları o korkunç tasmayı boğazından sökmek için can atıyordu.

Terex onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. Onun elini tuttu ve çok daha büyük olan kendi elinin içinde tuttu.

"Elaina, bana bak, o kadar da sıkı değil," diye mırıldandı. "Her şey . Her şey girecek. Sadece nefes al."

Kendini derin bir nefes almaya zorladı... ve sonra bir tane daha. Yavaş yavaş sakinleşmeye başladı ve paniği azaldı. O haklıydı, nefes alabilirdi. Her şey yoluna girecekti.

"Şimdi daha iyi misin?" diye mırıldandı büyük Kindred.

Ona bakan Elaina başıyla onayladı.

"Evet," diye fısıldadı. "Evet, sanırım öyle."

"Aferin kızıma," diye gürledi. Sonra eğildi ve dudaklarını hafifçe kendi dudaklarına değdirdi.

Yumuşak öpücük vücudunda şok dalgaları yaratırken Elaina küçük bir nefes verdi ve birdenbire kendini titrek ve güçsüz hissetti. Tanrım, onun nesi vardı? Kocaman gözlerle Terex'e baktı. Bunu neden yapmıştı? Neden onu öpmüştü?

Dişlerini yine çıkarmıştı ve onu öpmek yerine ısırarak isteyip istemediğini merak etmekten kendini alamadı. Ve sonra onu ısıırırsa nasıl hissedeceğini merak etti...

"Kölenizin üzerine titremeyi bitirdiyseniz, gitme vaktimiz geldi de geçiyor bile." Büyükelçi'nin sinirli sesi ikisinin de üzerine çökmüş gibi görünen büyüü bozdu.

Elaina tüm bu samimi sahneye telaşlı küçük adam ve karısı/kölesinin de tanık olduğunu fark edince dudağını ısırıldı. Yanaklarının utançtan kızardığını hissetti ve geri çekilmek istedi ama büyük Kindred buna izin vermedi.

Terex onun yanağını okşadı ve onu bırakıp sabırsız Büyükelçiye dönmeden önce son bir kez daha baktı.

"Ben hazırım. Yine *jendellere* binecek miyiz?"

"Kesinlikle olmaz! Saraya giderken arabayı şık kullanmak gerekir. Gelin Efendi Valdor, araba hazır ve bekliyor."

Dışarı çıktı ve Terex onu takip etti, Elaina ve Jessa'yı saygılı bir mesafede geride bıraktı.

Elaina hâlâ biraz şaşkın hissediyordu. Onu neden öpmüştü? Peki tasmayı takma konusunda onu nasıl sakinleştirmişti? Bir şekilde onu

Korkusunu geride bırakmıştı ve bunun tek nedeni gemiye geri dönmek yerine kız kardeşinin iyiliği için kalmak istemesi değildi.

Sadece Gina'nın hatırı için giymek istemiyordum... Bunu onun için yapmak istiyordum. Onu memnun etmek için. Benimle gurur duymasını sağlamak için. Parmakları büyük, kare kesim zümrütlü altın yakaya doğru kaydı. Neden?

Ne bir cevabı vardı ne de bir cevap düşünecek zamanı. Saraya gitme vakti gelmişti; küçük kurguları gerçeğe dönüşmek üzereydi.

Elaina sadece rolünü, ikisinin de ortaya çıkıp öldürülmesine neden olmayacak kadar inandırıcı bir şekilde oynayabilmeyi umuyordu.

On Birinci Bölüm

Onu neden öptüm? Neden onunla bu şekilde konuştum? Terex iki soruya da cevap veremedi. Kafasının içinde, hafızasından gelen yumuşak bir ses fısıldadı, *"Bir efendi sert ama sevgi dolu olmalıdır. Bazen itaatkârını cezalandırmak zorunda kalabilirsin ama bunu sevgiyle yaptığın sürece sorun değil..."*

Hayır! Bu anıyı bir kenara itti ve içinde bulundukları lüks ama kutu gibi arabanın dışındaki yola odaklandı. Arabayı Dünya'dan bir gergedan ile Gürcü Yaki'nın karışımına benzeyen bir yaratık çekiyordu. Uzun burnunun ortasında tek bir boynuzu, dört kalın bacağı ve arabayı çekerek ilerlerken yere dökülen uzun, ipeksi, pembe tüylerden oluşan şaşırtıcı derecede gür bir kürkü vardı.

"Saraydan hiç de uzakta değiliz," dedi Büyükelçi Waygu gururla. "Size daha önce de söylediğim gibi, Yüce Ekselansları Dördüncü Krumf, kendisine danışmanlık yapmam için beni yakınında tutmayı seviyor. Eğer şanslıysak, bir ya da iki günlüğüne sarayında kalmam için davet bile edebilir. Bu, kraliyet lütfunun bir işaretidir."

"Söyleyin bana, Dördüncü Krumf ilk Krumf'un soyundan mı geliyor?" Terex sordu.

"Evet, öyle. Aslına bakarsanız, selefine ve ta ilk Yüce Lider Birinci Krumf'a kadar uzanan atalarına ne kadar benzediğinin esrarengiz olduğu söyleniyor." Waygu arabanın yastıklı koltuğunda rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Şimdi bakın Üstat Valdor, ilk Yüce Lider'in rakibi olduğunuzu biliyorum ama sizin zamanınızdan bu yana çok şey değişti. Ve umarım-"

"Merak etmeyin," dedi Terex kısaca. "Buraya sosyal düzeninizi bozmak için gelmedim. Sadece yokluğum sırasında işlerin nasıl ilerlediğini görmek istiyorum."

"Çok değiştiler ama sizi temin ederim ki hepsi daha iyiye doğru." Büyükelçi genişçe gülümsedi. "Bakın, şimdi sarayın bahçesine geliyoruz."

Kutu gibi arabanın küçük penceresinden dışarı bakan Terex, Waygu'nun bunu duyurmasına gerek olmadığını düşündü. Ne de olsa, geldikleri bu muazzam yapının bir saraydan başka bir şey olması mümkün değildi. Bu gezegende şimdiye kadar gördüğü diğer özel malikâneler gibi, önünde mermer sütunlar vardı. Özel konutlardan farklı olarak, sütunları dört kat daha yüksekti ve güneş ışığında agresif bir altın parıltısıyla parlayacak şekilde yaldızlanmıştı. Teraslı bahçeler, parlak renkli çiçeklerle dolu devasa yapıyı çevreliyordu. Kıvrılan devasa bir altın kapı, ışıltılı bir duvar gibi her şeyi çevreliyordu.

"Çok... görkemli," diye mırıldandı altın ve mermer canavarına bakarak.

"Evet, hükümdarımızın konutuyla gurur duyuyoruz." Büyükelçi gururla başını salladı. "İlk Yüce Lider tarafından yaptırıldı ve ondan sonraki Krumf içinde yaşadı. İcini görene kadar bekleyin, daha da gösterişli!"

Altın mermer sütunlardan daha mı gösterişli? Terex bir kaşını kaldırdı ve karşısında oturan Elaina'nın da saraya şüpheyle baktığını gördü. Keşke ona fikrini sorabilseydi ya da konuşabilselerdi diye düşündü ama konuşabilselerdi bile ne diyeceğini gerçekten bilmiyordu.

En azından kollarını ve bacaklarını kavuşturmuştu, bu da giydiği transparan elbiseden göğüslerinin ve seksinin net bir şekilde görülmesini imkânsız hale getiriyordu. Adam

Bunun için minnettar olsa da, omuzlarına dökülen uzun, ipeksi kahverengi saçlarıyla hâlâ fevkalade çekici buluyordu. Ve onun kokusu -Tanrılar, arabada karşısında otururken bile hâlâ onun tatlılığının kokusunu alabiliyordu. O-

"İşte " İki muhafız sarayı çevreleyen kıvrımlı, altın kapıyı açarken Waygu düşüncesini yarıda keserek duyurdu. Arabayı çeken canavar -Terex hâlâ adını bilmiyordu- sanki daha önce defalarca bu yoldan geçmiş gibi büyük ön girişte durdu.

"Sayın Büyükelçi," dedi görevli muhafızlardan biri huysuzca, arabanın kapısını açarak. "Lütfen içeri buyurun - Yüce Ekselansları konseyinizi ve bulduğunuz misafiri görmek istiyor."

"Onu bulmuş olmam o kadar da önemli değil," dedi Waygu. "Ama o bizi bunca döngüden sonra yeniden buldu."

"Kesinlikle." Terex aşağı inerken muhafız alçak sesle eğildi. Elaina'nın arabadan inmesine yardım etmek için elini uzattı ve Elaina da gözlerini mütevazı bir şekilde aşağıya indirerek onun elini tuttu.

Bu işte gerçekten iyi, diye fark etti Terex, ona karşı bir hayranlık dalgası hissederek. Tasmayı takma konusundaki panik anı dışında, iyi yetiştirilmiş itaatkâr bir kölenin görünümünü ve tavırlarını şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde benimsemişti. Oyunculuk deneyimi var mıydı? İlk kez, Dünya'da Tampa'daki HKR binasında çalışmadan önce ne iş yaptığını merak etti.

Bunu ona daha sonra sorması gerekecekti. Muhafız onları daha fazla altınla parıldayan büyük çift kapıya götürüyordu ve Elaina saygılı bir mesafeden onun arkasından takip ediyordu. İçine bir endişe saplandığını hissetti; onun kendi yanında olmasını tercih ederdi. Sadece ona eşit davranmak istediği için değil, aynı zamanda onu daha iyi koruyabileceği ve

onu savunabilirdi. Ama belli ki dişilerin burada efendilerinin arkasında itaatkâr bir şekilde yürümesi gerekiyordu, bu yüzden sadece tetikte kalmakla yetinmek zorunda kaldı.

Sarayın içi, yarı değerli taşlardan yapılmış gibi görünen özenli mozaiklerle süslü yüksek, tonozlu bir tavana sahipti. Üzerinde durdukları pelüş mor halıyı da aydınlatan zengin altın ve kristal aydınlatma armatürlerinin ışığında parlıyorlardı.

"Bu taraftan lütfen," dedi muhafız resmiyetle. Dönerek onları halı boyunca ilerletti ve sarayın önündeki ilk kapıdan daha da görkemli olan başka bir çift kapıya geldiler. Bunlar altın kaplamalıydı ama aynı zamanda özenle işlenmiş kıvrımlı desenler halinde mücevherlerle işlenmişti.

Ne tür bir erkek kendini değerli hissetmek için böyle bir lüks içinde yaşamaya ihtiyaç duyar? Kapıların önünde durduklarında Terex merak etti. Önlerindeki muhafız kapıyı üç kez çaldı ve bekledi. Devasa altın paneller diğer taraftaki başka bir çift muhafız tarafından açıldı ve genişçe açılarak şatafatlı bir mücevher gibi parıldayan çok zengin bir odayı ortaya çıkardı.

Her yüzey altınla kaplanmış ya da altından yapılmış veya altınla süslenmiş gibi görünüyordu ve çoğu da yakut, zümrüt ve diğer değerli taşlarla süslenmişti. Yerde parlak pembe ve siyah benekli kürkten oluşan yemyeşil bir *tigla* derisi halı ve tonozlu tavandan sarkan, gökkuşaağı benekli gölgeler saçan ve genel olarak her şeyin parıltılı, abartılı zenginliğine katkıda bulunan çok renkli mücevher kristallerinden oluşan bir avize vardı. Odanın bir tarafındaki altın bir masanın üzerinde duran küçük altın bir saksı, havayı baharat ve miskle kokulandıran sürekli pembe bir duman püskürtüyordu.

Terex, odanın eşiğinde durduklarında Elaina'nın derin bir nefes aldığını duydu ve onu suçlamadı - eğer taht odası buysa -eziciydi.

"Büyükelçi Waygu ve kısa süre önce dönen Üstat Valdor, Yüce Majesteleri Dördüncü Krumfu görmeye geldiler," diye bağırdı onları kapıda karşılayan ilk muhafız.

"Ah evet, içeri gelin, içeri gelin." Zengin döşenmiş odanın sonundaki altın bir tahtta son derece yaşlı görünen tek bir erkek oturuyordu. Diğer Nixianlarla aynı soluk tene sahipti ve dar altın pantolon ile altın iplikle işlenmiş koyu mor bir ceket giymişti. Başında uzun altın bir şapka vardı ve şapkanın ön tarafına kapalı bir yumruk büyüklüğünde mükemmel dairesel bir elmas sabitlenmişti.

"Senin yüce yüceliğin."

Büyükelçi Waygu derin bir saygıyla eğildi, kendi uzun şapkası neredeyse yere değecekti. Terex belki o kadar derin eğilmese de onun hareketlerini taklit etti. Tahta doğru baktı ve orada oturan erkeğin ölçüsünü aldı. Aradığı şeyi burada bulup bulamayacağını ve onu elde etmenin ne kadar zor olacağını merak ediyordu.

"Yeter, yeter, kalk ve konuş benimle. Bana her şeyi anlatın!" Krumfun küçük, parlak gözleri, kırışıklıklarla dolu keseler içinde, yüzüstü yattıkları yerden kalktıklarında hepsinin üzerinde gezindi. "Büyükelçi, nasılsınız ve bana Efendi Valdor'u getirdiğiniz, bunca yıldan sonra tekrar eve döndüğünüz doğru mu?"

"Gerçekten de, Ekselansları." Waygu tekrar eğildi. "Onu şimdi size takdim etmekten büyük memnuniyet duyuyorum."

Krumf sertçe Terex'e baktı.

"Uzun zaman oldu, atamın dostu," diye mırıldandı. "Sen gittiğinde, ilk Yüce Lider henüz tahta çıkmamıştı."

"Sanırım henüz tahtı kurmamıştı," diye yanıtladı Terex. "Bunu yapmadan önce Nixian halkı bir demokrasi değil miydi?"

"Çok *mutsuz* bir demokrasi." Krumf güldü. "Sanırım şu anki düzenlemeden herkesin çok daha memnun olduğunu göreceksiniz. Özellikle de kadınlarımız, değil mi Büyükelçi?"

"Ah evet, Yüce Ekselansları," diye kabul etmek için acele etti Waygu. "Hepimiz bize rehberlik edecek bir Yüce Liderle çok daha mutluyuz ve dişilerimiz de onlara rehberlik edecek sağlam bir erkek eliyle daha mutlu oluyorlar."

"Ve elbette Senato benim gücüm için *bazı* kontrol ve denge unsurları sağlıyor." Krumf yine güldü ve Terex, Nixian Senatosu'ndan herhangi birinin bu adama karşı çıkmaya cesaret edebileceğinden şüphe duyduğunu düşündü. İstediklerini elde etmek için kaç kişinin canını yakmak zorunda kalırsa kalsın, istediklerini elde edecek bir tipe benziyordu.

"Evet, elbette, Yüce Ekselansları," diye mırıldandı.

"Oldukça uzun bir yolculuk yapmışsınız." Krumf ona dikkatle bakarak şöyle dedi. "Yolculuklarınız sırasında çok şey öğrenmiş olmalısınız."

"Yaptım," dedi Terex. "Majesteleri arzu ederse, öğrendiklerimi size anlatabilirim." Elbette gerçek Valdor'un Letitleri ziyareti sırasında ne öğrendiği ya da onlara gidip konusunda hiçbir fikri yoktu ama bir şeyler uydurmaya hazırды.

Ancak Krumf'un dikkati çoktan başka alanlara yönelmişti.

"Gölgenizde saklanmaya çalışan bu büyüleyici yaratık kim, Efendi Valdor?" diye sordu Elaina'ya bakarak.

"Bu benim... benim kölem, Elaina." Kelimeler hâlâ Terex'in boğazında düğümleniyordu. "Onu çok uzak bir galaksideki küçük bir gezegende buldum."

"Gel... yaklaş canım." Krumf Elaina'ya öne gelmesini işaret etti.

Terex, gözlerini alçakgönüllülükle yere dikerek altın tahta yaklaştığında hissettiği endişeye engel olamadı. Tahtın basamaklarına vardığında tamamen secdeye kapandı ve yüzüstü uzandı

kabarık pembe ve siyah halının üzerinde. Terex önce onun ne yaptığını merak etti, sonra etrafına baktı ve Jessa'nın da aynı şeyi yaptığını gördü. Açıkça görölüyordu ki Elaina sadece iyi bir köle kızın Nixian hükümdarının huzurunda nasıl davrandığını taklit ediyordu.

Ama Krumf onun yere düşmesini istemiyor gibiydi.

"Hayır, hayır, canım," diye haykırdı, ellerini sertçe birbirine vurarak. "Seni görmek istiyorum. Ayağa kalk."

Elaina ayağa kalktı ama gözlerini yere indirdi, ona bakmadı.

"Çok güzel," diye mırıldandı Krumf, minik gözleri açlıkla onun üzerinde gezinirken. "Biliyorsun, Körlük'ün ya da bizim deyimimizle Gecenin Penceresi'nin sevimli gezegenimize bu kadar yakın olması, dünya dışı komşularımızın olmadığı anlamına geliyor. Bunca yıldan sonra yeni bir yüz görmek çok ferahlatıcı, hem de öyle güzel, egzotik bir yüz ki."

"Teşekkür , Yüce Ekselansları," diye mırıldandı Elaina. "Çok nazıksınız."

"Hiç de değil... Hiç de değil..." Krumf tahtında öne doğru eğilmiş, açgözlülükle ona bakıyordu. "Kollarını kaldır ve benim için dön canım, seni biraz daha görmek istiyorum."

Terex boğazında sahiplenici bir hırıltının yükseldiğini hissetti. Tahttaki yaşlı piçin Elaina'nın daha ne kadarını görmek istediğini çok iyi biliyordu. Eğer kollarını kaldırırsa, küçük, parlak, stratejik olarak yerleştirilmiş değerli taşlar yukarı çekilip yerlerinden çıkacak ve Nixian diktatörünün şehvet düşkünü gözleri için göğüslerini ve amını ortaya çıkaracaktı.

Elaina kendisine söyleneni yorum yapmadan yerine getirdi, ancak gözlerinin emir karşısında tiksintiyle parladığını gördü. Kollarını başının üzerine kaldırdığında, yuvarlak göğüsleri ve koyu pembe meme uçlarının yanı sıra amının pürüzsüz dudakları da ortaya çıktı. Yavaşça, tahtın önünde dönmeye başladı.

soğukkanlılığını oldukça iyi koruyordu. Aslında, Terex'in kendininkini koruduğundan çok daha iyiydi.

Boğazındaki hırıltı bir kükremeye dönüşmeye çalışıyordu ve dışisine göz diken erkeği öldürme dürtüsü arttıkça dişlerinin uzadığını hissedebiliyordu.

Bekle, ne düşünüyorum ben? Elaina bana ait değil, o benim değil! diye kendine telkinde bulunmaya çalıştı. Ama yine de içinde sahiplenici bir öfke kaynıyordu. Elaina yavaşça dönüp tahttaki yaşlı erkeğe kendini gösterirken elleri iki yanında yumruk oldu ve vücudundaki her kas öfkeyle gerildi.

"Çok güzel... çok *güzel*." Krumfun sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Şimdi elbiseni kaldır ve buraya gel. O tombul, küçük meme uçlarına daha iyi bakmak istiyorum canım."

Terex'in içinde bir şeyler koptu ve ileri atılarak kendini Elaina ile tahttaki şehvet düşkünü piçin arasına soktu. Krumf'a dişlerini gösterdi ve tek bir kelime hırladı.

"Hayır."

"Benim, benim Kan Akraba'm, öyle mi? ilginç dişlerin var." Krumf gür kaşlarını kaldırdı, yüzünde hafif bir şaşkınlık ifadesi vardı.

Terex içten içe homurdandı - Yedi Cehennem'de onun nesi vardı? Şimdi de oyunu elinden kaçırmıştı ve tüm bunların sebebi bir şekilde gözetimindeki bir kadına karşı duyduğu mantıksız hisleri kontrol edememesiydi.

Sonra Büyükelçi Waygu öne çıktı ve hızlıca konuştu.

"Tarih kayıtlarında Üstat Valdor'un soyunda bir miktar Kindred kanı olduğu kayıtlıdır, Yüce Ekselansları. Ve ben

nüfusumuzdan yok biliyorum, bu *daha önceydi*
Efendi Valdor tarihi görevine gitti."

"Gerçekten de öyle." Krumf onu dikkatle inceliyordu. "Korkmayın Efendi Valdor, siz burada, sarayda onurlu bir misafirsiniz. Ve kölenizin tatlı meme uçlarını incelemek istememin tek nedeni bir şeyi tespit etmektir. Görüyorsunuz, çok koyu bir pembeler - İhtiyaç denen, sadece kadınları etkileyen ve çok bulaşıcı olan bir hastalık duyduunuz mu?"

"Evet, İhtiyaç'ı duymuştum." Terex sesini hırıltıdan az çıkarmaya çalıştı ama bunu çok az başardı. Kendisine bunun saçma olduğunu söylese de, Elaina'ya karşı hissettiği sahiplenme duygusunun üstesinden gelemiyordu.

Krumf, "O zaman bu sinsi hastalığın ilk belirtisinin bir kadının meme uçlarının ve dış dudaklarının kararması olduğunu bilirsiniz," dedi. "Eğer sarayda böyle bir dişi bulursak karantinaya alınması gerekir. Benim bu tür dişiler için özel bir *alanım* var ve düşündüm ki-"

Terex kararlı bir şekilde, "Köleme sarayınızda bir sığınak sunduğunuz için çok nazıksınız Majesteleri, ama onun yeri *benim yanım*," dedi. "Meme uçlarındaki koyu pembe pigmentasyon onun türünden biri için normal. Ten rengine dikkat edin, bu tonun doğal bir devamıdır."

"Ah, evet... Anlıyorum." Terex, Krumf'un hayal kırıklığına uğramış ve belki de biraz kızgın görüldüğünü düşündü. "Peki, bu durumda, onu zaten sahiplendiğinize göre..."

"Evet." Terex kaşlarını çatarak ona baktı ve bir kolunu Elaina'nın beline dolayarak onu kendine yaklaştırdı. "Elaina benimdir ve benim elimden başka hiçbir el ona dokunamaz."

Krumf, "Bu, Yüce Lideriniz Valdor'a söylemek için çok güçlü bir ifade," diye homurdandı.

"Lütfen, Yüce Ekselansları," dedi Elaina onu şaşırtarak. "Huzurunuzda haddimi aşarak konuştuğum için beni bağışlayın ama Ustam Valdor sadece beni sağlıklı tutmaya çalışıyor. Gördüğünüz gibi, benim türümden bir kadın...şey, dişi bir erkek tarafından sahiplenildiğinde, ona dokunabilecek tek kişi odur. Başka biri denerse, birkaç hafta içinde hastalanır ve ölür. Biz buna ayrılık hastalığı diyoruz."

"Bu doğru mu?" Krumf, şaşkınlıkla Elaina'ya bakan Terex'e kaşlarını çatarak sordu.

Çabuk düşün! Güzel olduğu kadar akıllı da.

"Evet Majesteleri," dedi gözlerini ondan ayırıp hoşnutsuz Krumf'a bakarak. "Elaina'nın insanları kendilerini sahiplenene erkekle kimyasal bir yaşam bağı kurarlar. Bu da onları fiziksel olarak ölmeden başka bir erkekle birlikte olamayacak hale getiriyor."

Çürütülmesi zor bir yalandı, diye umuyordu. Ne olursa olsun, Krumf'un buna inanmaya başladığı anlaşılıyordu.

"Bu çok tehlikeli bir durum ve Üstadım beni uzay gemisinin dışına çıkararak hayatımı riske atmak istemedi," diye devam etti Elaina, uzun kirpiklerini diktatöre doğru kırptıştırarak. "Ama, şey... Ekselansları'nın gücü, etkisi ve... yakışıklılığı hakkında o kadar çok şey duymuştum ki, sizi kendi gözlerimle görmeyi arzuluyordum. Bu yüzden beni getirmesi için ona yalvardım."

"Öyle yaptın, değil mi?" Krumf yumuşamış görünmeye başlamıştı, hatta belki de onun cömert iltifatlarından memnun olmuştu. Yaşlı bir kurbağa gibi şişti ve ona gülümsedi. "Peki karşında gördüğün şey hayal ettiğin gibi mi?"

Elaina gözlerini kocaman açtı ve merakla baktı.

"Sarayınız hayal edebileceğim her şeyden çok daha zengin ve lüks, Ekselansları," diye mırıldandı huşu dolu bir sesle. "Ve sizin kişisel benliğiniz - yani siz- çok daha fazlasısınız,

um, tahmin edebileceğimden *daha erkeksi*. Aslında..." Utangaç küçük bir kız gibi yüzünü Terex'in yanına bastırdı. "Sadece senin huzurunda olmak bile beni oldukça bunaltıyor."

"Şey..." Krumf tahtında daha dik oturdu ve biraz kibirlendi. "O zaman sanırım bu deneyimi sindirmen için sana biraz zaman vermeliyiz." Terex'e baktı. "Önümüzdeki iki gün boyunca sarayda kalman için sana bir davetiye sunuyorum, atamın dostu."

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Terex başını kısaca eğdi. "Davetinizi kabul ediyorum."

"Pekâlâ. Ve Büyükelçi Waygu, siz ve sevgili köleniz de kalmalısınız, çünkü en başta Efendi Valdor'u bize getirecek kadar naziktiniz," diye ekledi Krumf.

"Size teşekkür ederim, Yüce Ekselansları - huzurunuzda bulunmak her zaman bir onurdur."

İri yarı Büyükelçi alçak sesle eğildi ve Jessa kendini halıya bastırarak davet karşısında korkudan mı yoksa coşkudan mı titredi, Terex hangisini seçeceğini bilemiyordu ve umurunda da değildi. Sadece Elaina'yı buradan, altın tahttaki yaşlı piçin meraklı gözlerinden uzağa götürmek istiyordu. Krumf'a ve nedenlerine zerre kadar güvenmiyordu ve Elaina onun huzurunda ne kadar az zaman geçirirse o kadar iyiydi.

"Pekâlâ o zaman." Krumf ellerini çırparak hemen öne çıkan muhafızlara seslendi. "Efendi Valdor ve sevimli kölesini sarayın sunduğu *en iyi* misafir odasına götürün. Bu akşamki ziyafetten önce yenilenmek ve üstlerini değiştirmek için zamana ihtiyaçları olacak."

"Teşekkür ederim. Çok nazıksınız, Yüce Ekselansları." Büyükelçi tekrar alçak sesle eğildi ve Terex başını eğdi.

"Rica ederim. Ya Efendi Valdor?" Muhafızları taht odasından çıkarken takip etmek üzereyken diktatör ona sert bir bakış attı. "Sizi izliyor olacağım. Sizi ve sevgili kölenizi."

"Emredersiniz Majesteleri," dedi Terex sert bir sesle ve sonra dönüp dışarı çıktılar. Ama yolun her adımında diğer erkeğin bakışlarının sırtında olduğunu farkındaydı. *Krumf'a karşı dikkatli olmamız gerekecek - gerçekten de çok dikkatli olmalıyız*, diye düşündü kendi kendine. *Yapılacak en akıllıca şey, işler daha da karışmadan Elaina'yı alıp gitmekti.*

Ama gidemezlerdi. İçinden bir ses sarayın olmaları gereken yer olduğunu söylüyordu; rahibe Nirobe'nin onlara verdiği kehanetle ilgili bilgiyi burada bulacaktı.

Burada sıkışıp kalmışlardı; tek yapmaları gereken çok dikkatli olmak ve Krumftan uzak durmaya çalışmaktı. Ama diktatörün açgözlü küçük gözlerinin et torbaları içinde Elaina'ya nasıl baktığını hatırlayan Terex bunun mümkün olup olmayacağını merak etti.

On İkinci Bölüm

"Bu çok saçma! Bunu bilerek yapıyor! Sadece vücudunu daha fazla görmek istiyor, şehvet düşkününü yaşlı piç!"

Görevlinin o gece giymesi için sütlerinin kapısına getirdiği giysileri ve... diğer eşyaları kaldırırken Terex'in sesi alçak, öfkeli bir hırıltıydı. Doğrudan Yüce Ekselansları'ndan gelmişti ve bu geceki ziyafette ona sağladığı kıyafeti giymesini kesin bir dille belirten bir not içeriyordu. Talimatlar kesinlikle bir rica değildi; Terex'in bu kadar kızgın olmasının nedenlerinden biri de muhtemelen buydu.

Elaina büyük Kindred'i ne zaman daha üzgün gördüğünü bilmiyordu ve Yüce Lider'in önünde ona sahip çıkarken ne kadar sahiplenici ve öfkeli olduğunu düşünmeden . Sanki onu gerçekten önemsiyormuş . Ama hayır, o da tıpkı kendisi gibi rol yapıyor olmalıydı, değil mi?

Sesini sakın ve dengeli tutmaya çalışarak, "Muhtemelen daha fazlasını görmek istiyordur," dedi. "Ama sadece bu gezegende 'egzotik' olduğum için." Dinleniyor olma ihtimaline karşı sesini alçalttı. "Saçlarımı, gözlerimi ve tenimi senin yapabildiğin gibi değiştirmenin püf noktasını bilmemem çok kötü, böylece uyum sağlayabilirim," diye mırıldandı.

Terex yine alçak bir sesle kısaca, "Bu bana savaşta kaybettiğim parçalarımın yerine ameliyatla verilen bir yetenektir, tavsiye etmiyorum," dedi.

Elaina omuz silkti. "Bana oldukça kullanışlı görünüyor. Ama bende olmadığına ve Yüce Ekselanslarının sarayında olduğumuza göre, akşam yemeğinde bana gönderdiği şeyi giyme konusunda bir seçeneğim olduğunu sanmıyorum."

"Ama şuna bir *bakın!*" Terex, uzun ipeksi saçaklar sarkan, son derece cimri görünümlü bir giysiyi havaya kaldırdı. Dürüst olmak gerekirse, Elaina

Ne olduğundan emin değildi - üst, alt ya da tamamen başka bir şey. Ama o pek şeyi kapsamayacağını söyleyebilirim.

"Ver şunu bana," dedi ve yanaklarına bir kızarıklık yükselirken elinden kaptı. "Onu giymem gerekiyor."

"Giymek için sabırsızlanıyorsun, değil mi?" Terex ona ters ters bakarak sordu. "Kendini o şey için göstermek için sabırsızlanıyorsun... o-"

"Bir dakika bekleyin!" Elaina sessizlik için elini kaldırdı ve ona ters ters baktı. "Bunu giymek *istediğimi* mi sanıyorsun? Utanç verici kostümler içinde yarı çıplak dolaşmak *istediğimi* mi?"

"Taht odasındaki davranışların-"

"Kız kardeşimi kurtarmak için yapmam *gerekeni* yapıyordum!" Ses tonunu alçak tutmasına rağmen öfkesini sesinden uzak tutmaya çalışmadı bile. "Bunu giymek istemiyorum!" Küçük püsküllü giysiyi yüzünün önünde salladı. "Orada Yüce Horniness'in önünde hoochie-choochie dansı yapmak *istediğimden* daha fazla. Ama başka seçeneğim yoktu! İkimizin de yok."

"Haklısın." Terex'in gözlerindeki öfkenin bir kısmı kayboldu ve bir elini saçlarında gezdirerek iç geçirdi. "Beni affet. Bana ne oldu bilmiyorum. Sadece... o sana öyle *bakarken* ben... öyle hissettim ki..."

Başını salladı, görünüşe göre sözünü bitirememişti. Elaina belirsiz bir şekilde ona baktı.

"Yani... bu bir rol değil miydi?"

"Hayır." Yere baktı, sesi yumuşak bir hırıltıya dönüştü. "Hayır, aslında Krumf'un önünde seni bu kadar güçlü bir şekilde sahiplenmenin çok akılsızca olduğunu biliyordum. Ama elimde değil. Hissediyorum..." Gözlerini kaldırdı ve doğrudan ona baktı. "Sana karşı çok *sahiplenici* hissediyorum, Elaina. Belki de sadece burada oynadığımız rollerden kaynaklanıyor ama seni korumam *gerekiyor*... başka hiçbir erkeğin sana el sürmediğinden emin olmak istiyorum."

Elaina nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Gerçekten de söylediğini sandığı şeyi mi söylüyordu?

"Bu..." Boğazını temizledi. "Muhtemelen burası bizi böyle davranmaya zorluyor. Bakın, bu giysi kutusunu getiren görevli akşam yemeğinin çok yakında olduğunu söyledi, o yüzden bunu giysem iyi olacak."

"Evet, ." Kısa bir süre başını salladı.

"Yani..." Elaina hâlâ tereddüt ediyordu. "İyi miyiz?"

"Evet, Elaina." Terex onun yanağını kısaca kavradı ve nedense kalbinin çarpmasına neden olacak bir şekilde gözlerinin içine baktı. "Biz iyiyiz. Git üstünü değiştir ve sonra dışarı çık ve itaatkâr köle kızı oyna. Ben de sert efendiyi oynayacağım."

Elaina neredeyse onun artık pek de oyun oynuyormuş gibi görünmediğini söyleyecekti ama bunu söylemenin pek akıllıca bir şey olmayacağını düşündü. Şimdi değil, ona bu kadar yoğun bir şekilde bakarken.

"Pekâlâ," diye fısıldadı ve bir saray görevlisinin misafir odalarının kapısına getirdiği parlak renkli kutuyu aldı. "Ben üstümü değiştireyim o zaman."

"Bunu yap." Başını salladı ve Elaina dönüp kutuyu da yanına alarak banyoya doğru koşmaya başladı.

Whew! Kapıyı kapatıp içeri girdiğinde soğuk mermer duvara yaslandı ve derin bir nefes aldı. Burada neler oluyordu? Kendisi ve büyük Kindred arasında işlerin giderek daha da gerginleştiğini hissediyordu ama bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda bir şey yapmak *isteyip istemediğini* de bilmiyordu.

Kes Elaina, diye azarladı kendini, garip uzaylı seks kıyafetleriyle dolu kutuyu geniş mermer üzerine koyarken. *Sen buraya*

Tek bir şey, sadece tek bir şey. Gina için bir tedavi bulmak. O yüzden şu liseli kız fantezilerini bırak artık.

Ama stratejik olarak yerleştirilmiş mücevherleriyle transparan kılıf elbiseyi başının üzerinden geçirirken, ona karşı sahiplenici hissettiğini söylediğinde adamın gözlerindeki o bakışı görmeden edemiyordu. Neler oluyordu ve bu işin sonu nereye varacaktı?

Elbise, taktığı altın yakaya takıldı ve neredeyse yırtılıyordu, bu da dikkatini aniden o ana geri getirdi.

Lanet olsun! Dikkatlice elbiseyi yakasından çözdü ve ikisine de zarar vermeden çıkarmayı bitirdi. Boynundaki kalın altın bandı parmakladı, keşke onu da çıkarabilseydim diye düşündü ama buna cesaret edip edemeyeceğinden emin değildi. Sarayda her zaman bir tasma takması gerektiğini biliyordu ve şimdi buna alıştığına göre korktuğu kadar kötü değildi. Ama yine de hoşuna gitmemiştir.

İsteksizce, üzerinde bırakmaya karar verdi. Elbiseyi düzgünce katladı ve ardından her birinin ne işe yaradığını ve nasıl giyileceğini anlamaya çalışarak kutunun içindekileri incelemeye başladı.

Bir tür üstlük gibi görünen narin püsküllü bir şey vardı. Göğsünün etrafını saran ve göğüslerinin hemen üzerinde duran kırmızı ipekten bir banttan oluşuyordu. Banttan, Elaina'nın göğüslerini örtmek için olduğunu düşündüğü uzun, ipeksi siyah ve beyaz saçaklar sarkıyordu. Ne yazık ki, üstünü giydiğinde, saçakların bu işi pek de iyi yapmadığını gördü. Saçaklar sadece göğüslerinin ortasına kadar sarkıyordu ve onları nasıl düzenlemeye çalışırsa çalışsın, meme uçları dışarı çıkmaya devam ediyordu.

"Kahretsin!" diye mırıldandı saçakların düz durması ve yerinde kalması için defalarca denedikten sonra. Sonunda dikkatini kıyafetin alt kısmına vermesinin daha iyi olacağına karar verdi. Saat ilerliyordu ve ziyafete geç kalmak istemiyorlardı.

Alt kısmı da üst kısmına çok benziyordu ama saçakları daha uzundu ve ayak bileklerine kadar uzanıyordu. Üstteki kırmızı ipek şerit kalçalarına tam oturuyor ve amının hemen üzerinde duruyordu, bu da tabii ki alt tarafının da çoğunlukla açıkta kalacağı anlamına geliyordu.

Elaina lavabonun ve tezgâhın üst kısmı boyunca uzanan uzun 3 boyutlu görüntüleyicide kendini seyrederken hayal kırıklığı içinde içini çekti. Buradaki banyo Büyükelçi Waygu'nun evindeki kadınlar bölümündekinden çok daha güzeldi. Aslına bakılırsa, her yerde siyah mermerler, sadece lavabo yerine derin bir mermer küvet, zeminde bir gider ve yıkandıktan sonra sarınmak için pelüş görünümlü havlu çarşafı ile son derece gösterişliydi.

Ancak çevresi ne kadar lüks olursa olsun, Elaina'nın gözleri yeni kıyafetinin saçakları arasından görünen neredeyse çıplak vücuduna dönüp duruyordu.

Kim onun böyle giyineceğini düşünebilirdi ki? Özellikle de bu yaşta. Üniversite yıllarında bir cesaretle giymiş olabileceği bir şey gibi görünüyordu ama artık o dönemler çok geride kalmıştı. Neyse ki göğüsleri dolgun olsa da, yirmili yaşlarındaki kadar olmasa da hâlâ diriye.

En azından saçaklar kalçalarımı ve popomu küçültüyor, diye düşündü sorunlu bölgelerine bakarak. Ayakkabıları da giysem iyi olacak.

Renkli kutunun içinde, püsküllü üst ve etekle uyumlu olması için dizlerine kadar bağcıklı gibi görünen bir çift mücevherli, bağcıklı sandalet vardı. Ancak Elaina sandaletleri giydikten sonra, altında duran bir şey gözüne çarptı.

Yumuşak, sessiz ışıpta göz kırpan iki küçük altın yüzüküzerlerinden sarkan kan kırmızısı yakut dizileriydi. Elaina kaşlarını çattı ve onları aldı.

İlk başta bunların parmak yüzüğü olduğunu düşündü. Ama en azından biraz ayarlanabilir gibi görünmelerine rağmen, serçe parmaklarına bile sığmayacak kadar küçüktüler. Hem neden parmaklarına uzun taş dizileri sarkan yüzükler taksındı ki? Kaşlarını çatı, onları ışığa . Neden o...

"Oh!" Elaina sonunda altın halkaların ne anlama anladığında elini ağzına götürdü. "Aman Tanrım, *gerçekten mi?*" diye mırıldandı onlara bakarak.

Ama başka bir şey olmalarına imkân yoktu - Yüce Ekselansları ona göğüs ucu halkaları göndermişti ve bu akşam yemekte bunları takmasını bekliyordu.

Elaina kendi kendine mırıldanarak göğüslerini örten saçakları fırçaladı - ona göre bu çok kolay bir şeydi - ve dikkatini ilk yüzüğü takmaya verdi.

Ama parmakları sağ meme ucunun hassas tomurcuğunun üzerinde gezinirken, başının hemen üzerinde bir yerde yüksek sesli bir alarm çalmaya başladı.

"Ne oluyor be?" Elaina soluk soluğa kaldı, neredeyse göğüs ucu takısını düşürüyordu.

"Elaina?" Terex aniden kapıya vurmaya başladı. "Elaina- içeride iyi misin?"

"Evet, ben iyiyim." Saçaklarını yeniden çıplak göğüslerini örtecek şekilde düzeltmek için elinden geleni yaptıktan sonra banyonun kapısını açtı. "Bu da ne böyle? Bir çeşit yangın tatbikatı mı?" diye yarı bağırarak alarm sesini duymaya çalıştı.

"Bilmiyorum! Ama daha iyi-"

Birdenbire kaldıkları odanın kalın ahşap kapısına vurulunca de irkildi. Terex üç uzun adımda kapıya doğru ilerledi ve Elaina onun peşinden aceleyle koştu, bunun onlara bir şey olduğunu söylemek için gelen muhafızlar olduğundan emindi.

Bir tür tatbikattı ve herkes temiz diyene kadar saraydan çıkmaları gerekiyordu.

Kapının dışında muhafızlar vardı -aslında onları en başta taht odasına sokan aynı muhafız. Geniş kemerindeki küçük bir düğmeye bastı ve Elaina'yı çok rahatlatan alarm sesi aniden kesildi.

"Affedersiniz Üstat Valdor," dedi Terex'e başını eğerek. "Ama sensörlerimiz burada yasadışı bir kadın faaliyeti tespit etti."

"Yasadışı kadın faaliyetleri mi?" Terex homurdandı. "Yedi Cehennem'de neden bahsediyorsun sen?"

"Özür dilerim efendim, ama kölenizin sizin yardımınız ya da onayınız olmadan kendini tatmin ediyor olması gerçeğinden bahsediyorum."

Muhafız kaşlarını çatarak birden kendini çıplak ve dehşete düşmüş hissedene Elaina'ya baktı. Jessa'nın saraydaki alarm sistemi yüzünden hiçbir yerde "kendine dokunmaması" gerektiği yönündeki uyarısını çok geç hatırlamıştı. Ama meme ucuna zar zor dokunmak gerçekten de alarmı çalıştırabilir miydi? *O kadar hassas mıydı?*

"Korkarım ceza için benimle gelmek zorunda kalacak." Muhafız öne çıkıp Elaina'yı kolundan tutmaya başladı ama Terex aralarına girip dişlerini göstererek hırladı.

Şok geçirdiği her halinden belli olan gardiyana, "Tanrıça'nın cezası bir dakika bekle," diye çıkıştı. "Elaina kendine dokunmuyordu, sadece banyoda giyiniyordu. Buna karşı bir yasa yoktur umarım?"

Gardiyan inatla, "Sadece giyinmek bile sensörleri harekete geçirmezdi," diye karşı çıktı. "Korkarım bizimle gelmek zorunda kalacak."

"Bekle!" Elaina'nın nefesi kesildi. "Ben... Sanırım ne olduğunu biliyorum."

"Söyle bana Elaina," Terex ona doğru döndü ve muhafızlarla değil kendisiyle konuştuğundan emin oldu. Elaina bir kez olsun bu saçmalık için minnettar hissetti.

Bu kural, onu konuşması gereken tek erkek yapıyordu.

"Efendim," diye mırıldandı, sesindeki korkuyu taklit etmek zorunda değildi. "Bunları takmaya çalışıyordum." Sarkan yakutlarıyla bir çift göğüs ucu halkasını uzattı.

"Bunlar mı?" Terex kaşlarını çattı. "Yedi Cehennem'de bunlar da ne?"

Elaina konuşmadan muhafız onun yerine "Meme ucu süsleri," diye cevap verdi. "Eğer bunları gerçekten kendi takmaya çalıştıysa, sensörleri harekete geçirmiş olabilir."

"İşte cevabınız bu." Terex onlara sinirli bir bakış attı. "Şimdi lütfen gider ve bizi rahat bırakır mısınız?"

"Şimdilik yapacağım, ama sadece saray protokolünü bilmediğiniz için." Muhafız ona şüpheyile baktı. "Ama ileride başvurmak üzere, size açıklayayım Efendi Valdor - Yüce Ekselanslarının emriyle, hiçbir kadın köle asla kendine zevk vermek amacıyla özel bölgelerine dokunamaz. Anlaşıldı mı?"

"Gayet açık," diye tersledi Terex. "Şimdi git, bir daha olmayacak." "Olmasa iyi olur." Muhafız onlara uyarıcı bir şekilde baktı. O da gözlerini Elaina. "İkinci suç cezalandırma, üçüncüsü ise ayrılma anlamına gelir. Muhtemelen sonsuza dek, küçük dişi," dedi ona. "Kendi kaşıntılarını kaşımaya başlamadan önce bunu aklından çıkarma. Özel bölgelerine sadece Efendin dokunabilir, anladın mı?"

Elaina sessizce başını salladı, konuşması gerekse bile -ki konuşmuyordu-boğazı hâlâ konuşamayacak kadar sıkıydı.

"Pekâlâ, demek istediğini anladım," diye hırladı Terex. "Şimdi git ve kölemi rahat bırak; şimdilik onu yeterince travmatize ettin."

Muhafız selam verdi ama daha sözünü bitirmeden Terex kapıyı yüzüne kapattı. Bunu yaptığı anda Elaina'ya döndü.

"Sen iyi misin? Korkmuş görünüyorsun."

"Ben... sırf giyinmeye çalıştığım için beni zindana sürükleyeceğini sandım! Bu aptal şeyleri takmaya çalıştığım için!" Göğüs ucu halkalarını tekrar uzattı ve bir elini göğsüne koyarak çarpan kalbini sakinleştirmeye çalıştı.

"Asla. Seni almasına asla izin vermezdim." Terex'in gözleri parladı. Onu kollarının arasına aldı ve kendine yakın tuttu. "Titriyorsun."

"Elimde değil." Tüm bu karşılaşma o kadar şok ediciydi ki, polisin kapınıza gelip işlediğinizi bile bilmediğiniz bir suçtan dolayı sizi hapse atmakla tehdit etmesi gibi! Elaina küçük bir hıçkırık attı ve yüzünü onun geniş, çıplak göğsüne bastırdı. Adamın sıcak, baharatlı kokusu inanılmaz derecede rahatlatıcıydı.

"Her şey yolunda." Terex, titremesi durana kadar büyük, sıcak ellerini onun sırtında gezdirdi. "Her şey yolunda tatlım," diye tekrar mırıldandı. "Seni güvende tutacağım, yemin ederim."

"Teşekkür ederim." Elaina kendini ona doğru bastırdı ve nefesini içine çekti. Tanrım, o kadar kokuyordu *ki!* Ağzını sulandırmak için yeterliydi. Ona daha da yaklaşmak istemesine neden oluyordu. Daha önce onu rahatsız eden gözü aniden yeniden kaşınmaya başladı.

Elaina kaşlarını çatarak ovuşturdu. Sonra meme uçlarında ve amında bir şekilde bağlantılı görünen bir karıncalanma başladı, ancak bu mantıklı değildi. Kaşınan bir gözün vücudunun diğer kısımlarının hassaslaşmasıyla nasıl bir ilgisi olabilirdi?

"Elaina? Şimdi iyi misin?" Terex geri çekildi ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Sanırım öyle. Ama yine de bunları bir şekilde takmam gerekiyor." Altın ve yakut göğüs ucu halkalarına hüzünle baktı. "Gerçi bunu kendime dokunmadan nasıl yapacağım, bilmiyorum."

"Ben yaparım." Terex elindekileri ondan aldı ve onu geniş, alçak bir yatağı olan ve üzerinde altın rengi bir gölgelik bulunan yatağa doğru yönlendirdi.

"Sen...sen mi?" Elaina bundan emin değildi. Onun kendisine bu kadar yakın bir şekilde dokunmasına izin verme konusunda.

"Yapmak zorundayım, başka yolu yok." Terex onu yatağın kenarına oturttu ve önünde diz çöktü. "Ayrıca ben senin Efendinim, Elaina." Gözlerindeki o tuhaf yoğunluk geri dönmüştü - kızın tasmaını takarkenki bakışları. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye mırıldandı.

"Hayır, ben... Emin değilim." Sesi nefes nefese çıkmıştı ama buna engel olamıyor gibiydi.

"Bu, biz buradayken bedeninin bana ait olduğu anlamına geliyor. Merak etme." Onun yanağını nazikçe okşadı. "Sana çok iyi bakacağım."

Elaina buna itiraz etmesi gerektiğini biliyordu -sadece rol yaptıklarını ve onun gerçekten kölesi olmadığını söylemeliydi. Ama bir şekilde yapamadı. Onun efendisi olduğunu söylediğini duymak -bedenini kesin ifadelerle talep ettiğini duymak- içinden saf bir arzu ürpertisi geçirdi. Sanki biri klitorisine küçük bir vibratör dokundurmuş ve tüm vücuduna bir zevk dalgası göndermiş gibiydi.

Neden böyle hissediyorum? diye sordu kendine. *Bana neler oluyor?* Hiçbir cevabı yoktu, sadece Terex'e talep ettiği şeyi vermek istediğini biliyordu - hiçbir soru sormadan vücuduna tam erişim. Bunu o kadar çok istiyordu ki, düşüncesi bile ona yoğun bir zevk veriyordu.

"Efendim..." diye fısıldadı, bu sefer gerçekten ciddi idi. "Anlıyorum. Ben... Ben seninim."

"Evet, öylesin Elaina." Onun yanağını okşadı. "Şimdi göğüslerini görmeme izin ver ki bunları takabileyim."

Kızaran ve titreyen Elaina, uzun, ipeksi saçaklarını kenara itti ve çıplak göğüslerini ortaya çıkararak ona çıplak meme uçlarına erişim sağladı.

Terex onları görünce kaşlarını çatı.

"Elaina," diye gürledi. "Bağışla beni ama meme uçların eskisinden mı koyu?"

"Ne zamandan önce?" Elaina kaşlarını çatarak kendine baktı. Dar tepeleri biraz daha koyu pembe miydi? Hayır, kesinlikle değildi. "Ben... Ben öyle düşünmüyorum."

Terex başka bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama tam o sırada yatak odasının kapısı çalındı ve biri seslendi, "Efendi Valdor

-Bu size beş dakika uyarısı. Sizi ziyafet salonuna götürmem gerekiyor." Terex

başını kaldırmadan, "Pekâlâ," diye seslendi. "Bize bir dakika daha ver ve dışarı çıkacağız."

"Evet, Efendi Valdor. Sizi bekleyeceğim."

Gelen her kimse -muhtemelen Elaina'nın sarayda dolaşırken gördüğü çok sayıdaki erkek hizmetkârdan biriydi- yine sessizdi ama bu sessizlik bir bekleyiş sessizliğiydi.

Terex ona bakarak, "Acele etsek iyi olur," diye mırıldandı. "Bunun tadını çıkarmak istiyorum ama zamanımız yok."

Elaina dudağını ısırdı. "Sen...sen mi yaptın?"

"Elbette istiyorum. Güzel vücuduna bu kadar yakından dokunmak - seni ilk gördüğüm andan beri tek düşünebildiğim bu olduğunu biliyor olmalısın." Terex'in sesi boğuk bir hırıltıya dönüştü.

"Ben... hayır, bunu bilmiyordum," diye adam meme ucu halkalarından birini açıp sağ tepesine takmaya hazırlanırken.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Terex hâlâ ona bakarak mırıldandı.

"Hayır," diye fısıldadı. "Hayır, ben... sanırım *hoşuma* gidiyor."

"İlginç hoş karşılanmadığına sevindim," diye mırıldandı. "Özellikle de Şu anda içinde bulunduğumuz durumu düşünürsek. Elaina - sanırım göğüs uçlarını sıkmam gerekecek - bu halkanın oturması için güzel ve sert olması gerekiyor."

"Oh!" Yine dudağını ısırды, kalbi küt küt atıyordu. Sonra doğrudan ona baktı. "Evet, Usta - ne yapman gerekiyorsa yap," diye fısıldadı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Terex, tıpkı tasmayı gibi. Sonra sağ meme ucunu başparmağı ve işaret parmağı arasına aldı ve sıkты, sıkты küçük tepesini daha da sıkı ve daha hassas hale getirmek için sıkıştırdı.

Hafif bir acıyla birlikte Elaina'nın içinden daha önce hiç hissetmediği saf bir zevk dalgası geçti.

"Oh!" Duygu içinden geçerken başını geriye attı. Mini bir orgazm gibiydi ama klitorisi yerine meme ucundan gelen bir orgazmdı. Neler oluyordu böyle? Daha önce hiç göğüsleriyle oynandığında orgazm olmamıştı ve eski sevgilisi Miles da bunu hiç denememişti - Miles onun göğüslerini her zaman sevmişti.

"Elaina?" Terex onun göğüs ucunu bıraktı ve endişeyle ona baktı. "İyi misin? Seni incittim mi?"

"Evet," diye fısıldadı. Adamın eline uzanarak büyük, sıcak avucunu çıplak göğüslerinin üzerine koydu. "Tekrar yap."

* * * * *

Terex ona neler olduğundan emin değildi... ya da bu konuda kendisine de.

Yeniden efendi ve köle rollerine bürünmüş gibiydiler, tıpkı onun tasmaını taktığı o birkaç kısa an için olduğu gibi. Ancak bu kez boğazından çok daha mahrem bir parçasını tutuyordu ve Elaina bundan hoşlanıyor gibiydi.

"Elaina?" diye tekrar sordu, kaşları kararsızca çatılmıştı. Aleti çelik gibi sertleşmiş, dişleri çıkmış ve ağrıyordu ama onu incitmek istemiyordu. Geçmişe, Solange'a dair anıları hâlâ bunun için fazla gerçektir.

"Efendim..." Çıplak göğsünü adamın eline bastırdı. "Lütfen... tekrar yap. Beni tekrar incit."

"Bunun gibi mi?" Terex bu sefer daha sert bir şekilde göğüs ucunu tekrar çimdikledi ve kız başını geriye atıp inledi. Tanrım, eğer daha iyi bilmeseydi, sadece meme ucuna dokunup çimdiklediği için gerçekten boşaldığını düşünebilirdi! Yine rol yapıyor, sadece rolünü oynuyor olabilir miydi? Ama hayır, kokusu açıkça sıcaktı. Hassas Kindred burnu ona onun gerçekten tahrik olduğunu ve sadece öyle olmadığını, *çok* tahrik olduğunu söylüyordu.

"Usta!" diye bağırdı, aynı anda diğer meme ucunu da çimdiklerken, yakut ve altın mücevherleri öne çıkarmak için sert tepelerini hafifçe çekiştirdi. "Efendim, sanırım yapacağım... sanırım yapacağım..."

Tanrım, gerçekten gelecek miydi?

"değil Elaina," diye onu cesaretlendirdi, sesi boğuk bir hırıltıya dönüşmüştü. "Gelmen gerekiyorsa sorun değil. İznim var."

"Teşekkür... teşekkür ederim, Usta!" diye soluk soluğa kaldı ve sonra içinden belirgin bir ürperti geçti ve zevkle inlerken kokusunun daha da sıcaklaştığını hissetti.

O zaman onu o kadar çok istemişti ki, doğru düzgün göremiyordu. Onunla birlikte yatağa tırmanmak, kalçalarının arasına girmek ve ona sertçe binmek, sikini içinde kaydırmak, onu doldurmak ve aynı zamanda özünü enjekte etmek için onu ısırarak istedi. Onu becermek istiyordu, ona bağlanmak istiyordu, onu sonsuza dek kendine ait kılmak istiyordu.

Onunla birlikte yatağa tırmanmak üzereydi ki kapı bir kez daha sertçe vuruldu.

"Efendi Valdor? Geç kalacağız!" Kendilerine tahsis edilen hizmetkârın huysuz sesi boğuktu ama kesinlikle sinirliydi.

"Sadece bir dakika." Yavaşça meme uçlarını serbest bıraktı ve ardından parlak altın halkaları hızla sıkı tepelerinin etrafına sararak her bir meme ucunun koyu pembe ucunun dolgun göğüslerinden daha da öne çıkmasını sağladı. Tanrım, çok güzeldi. Ona dokunmak için daha fazla zamanı olmasını diledi.

"Efendim?" Adam ikinci halkayı takmayı bitirdiğinde Elaina'nın gözlerinde neredeyse uyuşmuş bir ifade vardı.

"Gitmeye hazır mısın? Yürüyebilir misin?" Aldığı zevkin etkisiyle neredeyse güçsüz görünüyordu.

"Ben... Ben yürüyebilirim. Eğer bana yardım edersen."

"Elbette." Onu yavaşça yataktan kaldırdı ve bir kolunu dolayarak ayakları üzerinde biraz daha sağlam durana kadar destekledi. "Ziyafete gitmeye hazır mısın?"

"Elbette. Sanırım öyle." Ona hülyalı bir gülümseme verdi. "Hadi gidelim."

Bunu daha sonra konuşmamız gerekecek, dedi Terex kaşlarını çatarak. Doğru olmayan bir şeyler .

Ama kapı üçüncü kez çalındı ve gitmeleri gerektiğini anladı.

"Hadi," dedi Elaina'ya, kapıyı açtı ve onu sinirli bakışlı hizmetçiyle birlikte koridora çıkardı. "Gidip yemek yiyelim. Açlıktan ölüyorum.

Her ne aç olduğu bir yemek olmasa da, hizmetçiyi takip ederek koridorda yürürken itiraf etti.

On Üçüncü Bölüm

"Az önce çok tuhaf bir rüya gördüm," diye mırıldandı Frankie. Kerov'un geniş göğsüne doğru kıvrılmıştı, yatakta çıplaktı ve ışıklar kapalıydı. Rüya aklına geldiğinde uykuya dalmak üzereydi -neredeyse kafasının içinde oynayan bir film gibiydi. Detaylar o kadar keskin, o kadar canlıydı ki onu uyandırmıştı.

"Mmm?" diye gürledi arkadaşı uykulu bir şekilde. "Gece rüyanda gördüğün dişi bir at mıydı?"

"Kabus mu demek istiyorsun?" Frankie bir kahkaha attı. Kerov'un dillere karşı tüm Kindred'ların sahip olduğu doğal bir yakınlığı vardı ama hâlâ bazı İngilizce terim ve deyimleri öğrenmeye çalışıyordu.

"Evet, o. Korktun mu? Eğer öyleyse, seni rahatlatmam için neden beni uyandırmadın?" Kadının omuzlarını nazikçe okşarken sesi artık daha uyanık geliyordu.

"Çünkü bu bir kabus *değildi*. Bu... tamamen başka bir şeydi." Kaşlarını çatı. "Aslında Elaina'yla ilgiliydi - hani şu HKR binasında sen hâlâ benim bedenimde sıkışıp kalmışken seninle gelen kız? Ve Komutan Terex."

"Onlardan hiç haber var mı?" Kerov sordu. "Kör'e uçmak için ayrıldılar, değil mi?"

"Yaptılar ama henüz bir şey duymadık," dedi Frankie. "Ama rüyamda sanki onları görebiliyordum, yaptıkları şeyleri görebiliyordum."

"Öyle mi? Peki ne yapıyorlardı?" Kerov ilgilenmiş gibi bir sesle sordu.

"Hmm...şey, Bayan Hofstadter'in size anlattığı şeyleri biliyorsunuz. Bütün insanların öyle olduğunu mu sanıyordun?" Frankie mırıldandı.

"Evet, esaret ve tahakküm. Ama kim kime hükmediyordu?" Kerov sordu.

"Komutan Terex Efendi'ydi - hükmeden kişi. Ama benim rüyamda gezegendeki herkes Efendiler ve itaatkârlar olarak ikiye ayrılmıştı," diye açıkladı Frankie. "Ve erkekler kesinlikle kontrolü ellerinde tutuyorlardı. Kadınların toplum içinde konuşmasına bile izin verilmiyordu." Titredi. "Korkunçtu ama yine de..."

"Ve henüz?" Kerov mırıldanarak devam etmesini istedi.

"Yine de inanılmaz derecede erotikti. En azından Elaina ve Komutan Terex'in yaptıklarını gördüğüm şeyler öyleydi."

"Onları *gördün* mü? Bu bir tür kehanet rüyası mıydı?" diye sordu arkadaşı.

"Bilmiyorum." Frankie omuz silktili. "Tek bildiğim inanılmaz derecede ayrıntılı olduğı."

"Bana ne gördüğünü anlat, *shalla*." Adamın derin sesinde, Frankie'de de benzer bir şehvet ürpertisi yaratan sıcak bir cinsel ilgi vardı.

"Neden?" Gülmeye çalıştı ama sesi biraz gergin çıktı. "Biraz BDSM yapmak ister misin? Kelepçeleri tekrar çıkarmak ister misin?" Birbirlerine bağlandıkları seks sırasında Kerov'u yatağı kelepçelemiş ve tabiri caizse "onunla birlikte olmuştu", çoğunlukla Kerov'un onu kemeriyle bağladığı ve yüzüne boşalana kadar kışını ve amını yediğı daha önceki bir karşılaşmanın intikamını almak için. Ancak inanılmaz derecede ateşli bir deneyim olmasına rağmen o zamandan beri böyle bir şey yapmamışlardı.

"Belki... gelecekte." Kerov'un sesi düşünceli geliyordu. "Ama bu arada, henüz paylaşmadığımız cinsel deneyimler var. Sadece bir Anahtar Kindred'in eşiyle yapabileceğı şeyler."

"Yani..." Frankie'nin nefesi boğazında düğümlendi. "Değiştirilmiş Seks mi yapmak istiyorsun?"

Bu uzun zamandır düşündüğü bir şeydi ama gündeme getirmek garip bir konuydu. Birbirlerinin bedenlerine geçtiklerinde birkaç kez öpüşmüşler ama daha ileri gitmemişlerdi. Frankie'ye göre bunun başlıca nedeni, sevgilisinin bedenindeyken kendi bedeniyle sevişmenin miktar gariplik yaratacak olmasıydı. Ama dün geceki rüyanın seksi detayları kafasında dolaşırken ve Kerov'un karanlık, lezzetli çiftleşme kokusu burnunu gıdıklarken, bu gece her şeye hazır olabileceğini düşündü.

Kerov onun saçlarını okşayarak, "Denemek isterim," diye gürledi. "Tabii *sen istersen*."

"İsterdim," diye itiraf etti Frankie. "Ama... ne kadar ileri gitmek istiyorsun? Ne yapmak istiyorsun?"

"Neden öpüşerek başlamıyoruz?" diye mırıldandı. "Ve bakalım bizi nereye götürecekt?"

". Ben hazırım, hadi yapalım." Kerov ona

"Şimdi değiştiriyorum," diye bilgi verdi.

Bir anlık bir şaşkınlık yaşadı -kendisine tanıdık gelmeye başlayan bir tür girdap hissi- ve Frankie, "Tamam," diye cevap verdiğinde, kendi hafif kadınsı sesi yerine Kerov'un derin, erkeksi tonlarında çıktı. "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Şimdi öp beni," diye mırıldandı onun sesiyle.

Frankie ışıkların sönmüş olmasından ve odanın tamamen karanlık olmasından memnundu. Yer değiştirmeyi *umursamıyordu* ama eşinin bedenindeyken kendi bedenini öpmek ve ona dokunmak biraz garipti.

Yine de, neden olsun ki? Kerov'u kendine yaklaştırıp öperken kendi kendine makul bir şekilde sordu. Sonuçta mastürbasyon yaparken kendi bedenime dokunuyorum çünkü bana neyin iyi geldiğini tam olarak biliyorum.

Bu düşünce ona bir fikir verdi ve uzanıp Kerov'un iri ellerini dolgun göğüslerinin üzerinde gezdirmeye başladı. Onun inlediğini duydu ve Frankie meme uçlarını ustalıkla cımbızladığında huzursuzca kıpırdandı, vücuduna sadece onun yapabileceğı şekilde zevk verdi.

"Tanrılar, *shalla*," inledi. "Çok iyi hissettiriyor."

Frankie ona, "Birazdan daha iyi hissedeceksin," diye haber verdi. "Bacaklarını aç. Sana tam olarak nasıl dokunulmaktan hoşlandığımı göstereceğim."

"Bunu kabul edebilirim." Kerov uyluklarını açtı. (Onun uylukları mı? Vücudunun uylukları mı? Anahtarlanmış durumda zamirler her zaman zor olmuştur). Ama bir süre sonra Frankie onlar hakkında endişelenmeyi bıraktı ve işe koyuldu. Kerov'un büyük elini kullanarak amını tam da istediğı şekilde kavradı ve hafifçe ovdu, böylece orta parmağı yarığının yarısına kadar girdi.

Olacağını bildiğı gibi zaten ateşli ve ıslaktı - onun karanlık, baharatlı çiftleşme kokusu ona bunu yaptı. Yine de şu anda kendi tatlı, kadınsı kokusunu inanılmaz derecede erotik buluyordu. Kerov'un vücudu da kendi vücuduna, onun vücudunun ona verdiği gibi tepki veriyordu. Aslında, vücudu birden fazla şekilde tepki veriyordu. Kaslı kalçalarının arasında, uzun, kalın şaftının büyüdüğünü hissedebiliyordu.

Frankie o şaftı kendi başına kullanmanın nasıl bir his olacağını merak ediyordu; onu nazikçe okşadığı ılık, istekli amcığa derin ve sert bir şekilde daldırmak.

Gerçekten bu kadar ileri giderler miydi? Emin değildi...

"Tanrılar... Frankie!" Kerov'un kendi sesiyle çıkardığı nefes onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Kerov'un eline karşı direndiğini, ona verdiği yarım dokunuştan daha fazlasını aradığını fark etti.

"Dayan bebeğim," diye mırıldandı. "*Tanrım*, bu çok sıcak!"

"Ben... katılıyorum." Adam kadının omuzlarını kavradı ve onu daha yakına çekmeye çalıştı. "Tanrım, vücudun çok hassas. Bana zar zor dokunuyorsun ama hissediyorum... Hissediyorum..."

"Bunu hisset," diye mırıldandı Frankie ve amının derinliklerine daldı. Klitorisinin sert küçük düğmesini bularak, Kerov'un orta parmağının pedini, aslında hiç dokunmadan hassas tomurcuğun etrafında ve etrafında hafifçe kaydırmaya başladı. Kişisel deneyimlerinden, bu tür dolaylı hislerin inanılmaz derecede iyi hissettirdiğini ve vücudunu ihtiyaçla çılgına çevireceğini biliyordu.

Elbette, Kerov şimdi daha hızlı hareket ediyordu, istikrarlı, ritmik okşamayı sürdürürken sürekli inliyordu.

"Öyle... öyle nazik bir dokunuş ki," diye soludu, kalçaları umutsuzca hareket ediyordu. "Bilmiyordum... bu kadar az şeyin bu kadar çok şey yapabileceğini anlamamıştım."

"Artık biliyorsun bebeğim," diye mırıldandı Frankie, hem eğlenmiş hem de tahrik olmuştu. "Kadın formu çok karmaşıktır."

"Çok çok," diye kekeledi.

"Şimdi bunu dene," diye mırıldandı. Kerov'un başparmağını klitorisinin üzerinde tutarak, uzun parmaklarından ikisini amına soktu, derin ve sert bir şekilde bastırdı.

Kalçaları sarsıldı ve yüksek sesle inledi.

"Ah! Tanrım, Frankie, eğer durmazsan... boşalacağım." "İstemiyor musun?"

diye sordu, . "İstemiyor musun

orgazmı bedenimde yaşamak? Orgazmı vücudumda hissetmek istediğimden eminim.

Senin." Taşaklarındaki gerginlikten, boşalmaya eşlik edecek güç ve zevk hissini hayal edebiliyordu - bunu istiyordu. Hem de çok istiyordu.

"Ben... Ben biliyorum," diye inledi. "Ama bu şekilde değil. Henüz değil. İstiyorum... önce sana dokunmak istiyorum, *shalla*."

"Oh...tamam." Frankie geri çekildi ve bir süre ona sarıldı.

Onun bedenindeyken "büyük kaşık" olmak her zaman garip hissettirmişti ama hoşuna gitmişti. Bu duyguya sahiplenici bir koruyuculuk hissi eşlik ediyordu ve Kerov'un onun çok daha küçük olan kadın bedenini kendi büyük, erkek bedenine yakın tuttuğunda böyle hissettiğini anladı. Koruma ve zevk alma arzusu çok güçlüydü... o kadar güçlüydü ki kıpırdamadan yatmak ve ona sarılmaktan başka bir şey yapmamak zordu.

"Tanrılar..." Sonunda nefesini toparlıyor gibi görünüyordu. "Bu... çok yoğundu. Kendimi çok savunmasız hissettim."

Frankie ona, "İşte böyle hissettiriyor," diye güvence verdi. "Sen penetra-
"Penetra-tor yerine tee."

Kerov düşünceli bir ifadeyle, "Sevişirken kendini tamamen açmanın ne kadar korkutucu olduğunu tahmin edebiliyorum," dedi. "Bacaklarını iyice aç ve yumuşak, tatlı amcığının içinde sikimi sonuna kadar sokmama izin ver. Ama sonra..." Ona daha da yaklaştı. "*Hayal* etmeme gerek yok."

Frankie'nin nefesi boğazında düğümlendi. "*Dios*. Bunu gerçekten yapmak istiyor musun... o kadar ileri gitmek istiyor musun?"

"Henüz bilmiyorum... ama sanırım evet," diye onayladı Kerov. "Ama önce bana gösterdiğin şeyi sana da göstermek istiyorum - tam olarak nasıl dokunulmaktan hoşlandığımı."

"Mmm...devam et." Frankie yastıkların üzerine uzandı, uyluklarını açtı. Kerov'un kalın shaftı şişmiş ve ağrıyordu - biraz rahatlamayı memnuniyetle karşılayacaktı.

"," diye mırıldandı Kerov. "İşte başlıyoruz."

* * * *

Geçmişte Kerov kendine, başka bir erkeğin bedenine cinsel olarak dokunmakla ilgilenmediğini söylemişti - bu beden kendi bedeni olsa bile. Ama burada, karanlıkta, eşiyle birlikte Anahtarlanmışken, her şey zevk gibi görünüyordu ve hiçbir şey sapkınlık değildi.

İyice kavrayabilmek için etrafında dönerek kendi uzun, kalın aletini Frankie'nin küçük, yumuşak eline aldı. Aleti Frankie'nin avuçlarında farklı hissediyordu; belki de elleri çok narin ve kadınsı olduğu için bir şekilde daha büyüktü. Teni sıcaktı ve ikinci bir kalp atışı gibi serbest kalmak için zonkladığını hissedebiliyordu.

"Bu nasıl bir his?" diye sordu Frankie'ye, küçük elinin horozunu çevrelemek için geri gelmeden önce kısa bir süre toplarını avuçlamak için aşağı inmesine izin verdi.

"İyi hissettiriyor... gerçekten iyi. Durma bebeğim," diye yalvardı. "Daha başlamadım bile," diye söz verdi Kerov ona.

Uсталıkla, Frankie'yi çıldırtacak yavaş bir iniş çıkışa başladı, tıpkı bildiği gibi.

"Oh...oh, *Dios!*" diye inledi, adamın gevşek yumruğuna pompalıyordu. "Başlıyor... şimdi gerçekten *iyi* hissetmeye başlıyorum."

"Daha iyi hissedeceksin." Kerov hızını artırarak vücudunu zevkin sınırına getirdi. Ama tam Frankie'nin boşalmak üzere olduğundan emin olduğu anda, Frankie onu durdurmak için elini bileğine koydu.

"Bekle...bekle."

"Ne oldu?" diye sordu, ritmini durdurarak, ama hâlâ bir eliyle shaftını gevşekçe kavırıyordu.

"Sen..." Frankie'nin sesi kararsızdı. "Daha önce söylediklerinde ciddi miydin? Belki de bağlama olasılığı hakkında... bunu mu?"

"Anahtarlanmış formda sevişmek mi?" Kerov sordu.

"Evet. Çünkü *Dios*, bebeğim, bu vücut - *senin* vücudun - *gerçekten*, *gerçekten* bunu istiyor. İçine girmek istiyor... sevişmek istiyor."

"Bu çok güçlü bir dürtü," diye itiraf etti Kerov. "Çiftleşme dürtüsü... üreme dürtüsü."

Zaman zaman kontrol edilmesi zor olabiliyor."

"Onu nasıl kontrol ettiğini hiç anlamıyorum." Frankie'nin sesi düzensiz çıkıyordu. "Üstüme tırmanıp beynimi dağıtmaktan kendini nasıl alıkoyuyorsun!"

"Çünkü seni incitmek istemiyorum," dedi Kerov ciddiyetle. "Sevişirken en azından bir parçamı dizginlemek zorundayım. Sen çok küçüksün... çok kırılabilirsin. Sana zarar vermek çok kolay olurdu... *çok* kolay."

"Ben de kendime zarar vermek istemiyorum." Frankie'nin sesi kaşlarını çatmış gibi çıkıyordu. "Ya da sen benim içimdeyken, benim bedenimdeyken sana. Belki de... belki de sonuna kadar gitmeyi denemeyi unutmalı ve Değiştirilmişken gerçek seks yapmalıyız."

"Hayır, bence bu mümkün olmalı. Eğer dikkatli olursak."

"Bu durumda dikkatli olabilir miyim bilmiyorum. Bunu nasıl başardığını bilmiyorum ve *senin* vücudun benimkinden çok daha büyük. Ciddi bir hasar verebilirim," diye belirtti.

"O zaman bazen dediğin gibi liderliği bana bırak," diye mırıldandı Kerov. "Yatağa uzan ve sana sarılmama izin ver."

"Mmm... kulağa hoş geliyor," diye kabul etti Frankie. "Ama... gerçekten korkmuyor musun? İçine girmeme izin vermekten... bilirsin işte?"

"Zaten bir kez içime girmiştin," diye hatırlattı ona. Bu doğrudu; Frankie onu yatağa kelepçelediğinde yaptıkları seks sırasında Frankie onun kıkına girmiş ve derinlemesine masaj yaparak neredeyse onu boşalmaya zorlamıştı. Doğru, sadece tek bir ince parmak kullanmıştı ama bu deneyim her seviştiklerinde Frankie'nin aklının bir köşesinde kalmıştı.

"İçine girilmesini *istiyorsun*," diye mırıldandı Frankie, tüm Kindred'ların eşleriyle paylaştığı zihin bağı aracılığıyla anıyı yakalamıştı. "Hoşuna gitmişti."

Kerov ona yumuşak bir sesle, "Evet, ama aynı zamanda senin için nasıl bir şey olduğunu da hissetmek istiyorum," dedi. "Tamamen açılmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum."

"Oldukça yoğun," diye uyardı onu. "Oldukça büyük ekipmanlarınız var, biliyorsunuz - vücudumun içine sokmak için biraz manevra yapmak gerekiyor."

"Bırak onu ben düşüneyim." Kerov ellerini geniş göğsüne dayadı ve hafifçe iterek Frankie'yi yatağa uzanmaya zorladı.

"Şey... eğer gerçekten istiyorsan. Ben... Sanırım nazik olmaya çalışacağım." Frankie'nin sesi karanlıkta hâlâ kararsız geliyordu.

"Her şey yoluna girecek." Kerov çoktan bir bacağını zayıf, kaslı kalçaların üzerine atmış ve Frankie'nin küçük bedenini kendi büyük bedeninin üzerinde pozisyona getirmişti.

Şaftını tekrar tek eliyle kavrayarak Frankie'nin sıcak, istekli amına doğru yönlendirdi. Geniş, genişlemiş başını şişmiş klitorisine sürttü ve ikisi de duyu patlamasıyla inlediler. Tanrım, aletin bu kadar hassas olması *inanılmazdı*. En hafif dokunuş bile vücudunun aşırı hızlanmasına yol açabiliyordu ve Kerov ona hafifçe dokunmaktan çok daha fazlasını yapmayı planlıyordu.

Derinlere ineceğim, diye düşündü, kadının ağırlığını bastırmasına izin verdi, böylece aletin tepesi amının girişine kayacaktı. *Derinlere, sonuna kadar*.

"*İşte böyle bebeğim, sonuna kadar gir*," dediğini duydu ve sonra kalçaları yukarı doğru seğirdi ve kalın bir mil daha onu delip geçti.

Kerov bir iniltiyi bastırdı ve açık olmaya çalışarak kalçalarını araladı. Tanrılar, bu en şaşırtıcı, endişe verici, yoğun, korkutucu ve zevkli duyguydu

hiç yaşamamıştı! Frankie buna nasıl dayanıyordu? Çok daha fazlasıydı - sadece parmağıyla içine girdiğinde hissettiğinden çok daha kalındı.

"*Dios*, Kerov-bu harika bir his," diye inlediğini duydu. "Vücudun *gerçekten* itmek istiyor ama ben onu tutuyorum."

Kerov dişlerini sıkarak ona, "Evet, geri çekil," dedi. "Bu harika bir his ama haklıydın - ekipmanım senin küçük bedeninin içine girmek için son derece büyük."

"mu?" Frankie endişeyle sordu. "ister misin?" Kerov ona, "Hayır... hayır, bırak da hızını ben ayarlayayım," dedi.

Aslında, hissettiği gerilme hissi hem korkutucu hem de son derece zevk vericiydi. Biraz canı yansa da, aynı zamanda inanılmaz derecede iyi ve bağımlılık yapıcı hissettiriyordu. *Daha fazlasını istiyorum, diye fark etti. Ama yavaş yavaş.*

",," diye söz verdi Frankie ona. "Sadece... kendini yavaş yavaş aşağı indir."

Aslında Kerov'un zaten yapmakta olduğu şey buydu. Kalın, sert şaftın içini doldurduğunu hissettiğinde, Frankie'nin her seviştiklerinde neler yaşadığına bir kez daha hayret etti. Kendini daha esnek hale getirmek ve yolu kolaylaştırmak için bir ya da iki kez İkiz Akraba bağlanma meyvesini yemişti ama çoğunlukla acı ya da rahatsızlık duyduğuna dair hiçbir işaret vermeden onu aldı.

Bu düşünce Kerov'un aniden endişelenmesine neden oldu.

"*Shalla*," diye mırıldandı, ona taktığı lakabı kullanarak. "Söyle bana, sevişirken acı çekiyor musun? Bağlantımız boyunca hiç yanlış bir şey hissetmedim ama bunu benden saklıyor musun?"

Frankie dişlerini sıkarak, "Hayır, tabii ki hayır," diye reddetti. Belli ki hala zorlanıyordu hala tutarken o onu amina soktu

tamamen kalın şaftının üzerinde. "Sanırım... sanırım bu ilk seferin olduğu ve gergin olduğu için biraz gerginsin. Gevşemeye çalış."

"Deniyorum," diye itiraz etti Kerov. "Ama... çok *büyük*."

Frankie boğuk bir kahkaha attı.

"Biliyorsun, başka bir durumda bu senin açından övünmek gibi görünürdü. Ama ben senin her şeyi olduğu gibi anlattığını biliyorum."

"Evet, öyleyim." Sonunda kalın şaftın üzerine tamamen yerleştiğini hissetti ve gidebileceği kadar derin olduğunu anladı. Tanrım, bu his inanılmazdı; bu kadar açık, bu kadar savunmasız olmak... Frankie'nin buna nasıl dayandığını tekrar merak etti.

"*Çünkü seni seviyorum,*" diye gönderdi bağlantıları aracılığıyla, açıkça onun düşüncesini yakalamıştı. "*Ve senin için açık olmayı seviyorum... hepinizi gidebildiğiniz kadar derine götürmeyi.*"

"Sanırım artık o kadar derin," dedi Kerov, sesi boğuklaşarak. "İstiyor musun... şimdi itmen gerekiyor mu?"

"Bu bir ihtiyaç," diye mırıldandı Frankie, sadece bir inç dışarı çekip tekrar içeri sokarak. Bu nazik hareket ikisini de inletti. "Bu bedenin sevişmeye *ihtiyacı var*. Sevişmeye... boşalmaya."

Şimdi daha düzenli bir şekilde itiyordu - hala sadece sığ, nazik itişler ama Kerov onun yavaş yavaş hızlandığını hissedebiliyordu. İçine girilmesi, genişçe gerilmesi ve becerilmesi hissi *inanılmazdı*. Artık buna alışmaya başlamış olsa bile, yoğun savunmasızlık hissi onu hâlâ bunaltıyordu.

"Bebeğim," diye nefes nefese kaldı Frankie. "Biliyorum... daha yeni başladığınızı biliyorum ama patlayacakmışım gibi hissediyorum! Bu bedende kendini nasıl tutuyorsun?"

"Seninle ilgili olmayan her şeyi düşünüyorum," diye itiraf etti Kerov. "İş... birlik hareketleri ve strateji... bazen kafamda karmaşık denklemler kuruyorum."

Frankie, "Böyle bir şey... düşünemiyorum," diye itiraf etti. "Tek düşünemediğim bunun ne kadar sıkı, ıslak ve ateşli bir his olduğu."

"Gerçekten de harika bir amın var," dedi ona. "Şimdi onu yepyeni bir şekilde takdir ediyorum. Tanrım! Çok iyi hissettiriyor, *shalla!* Kendini tutmaya çalışma, sadece gel. Ben de geliyorum!"

"*Dios!*" neredeyse feryat ediyordu ve sonra kalın siki onun dar amcığının derinliklerine daldı ve Kerov, içinde sıcak bir ıslaklık fışkırmadan önce daha da kalınlaşmasının inanılmaz hissini hissetti.

Geliyorum, diye düşündü. *İçime boşalırken Frankie'ye böyle hissettiriyorum. Onu!*

Ve sonra kendi orgazmı vurdu ve artık düşünemiyordu, Frankie'nin vücudu kalın, istilacı shaftın etrafında sıkıca sıkışırken, onu sağarken, amını tohumuyla olabildiğince doldurmaya çağırırken inlemekten başka bir şey yapamadı.

Karşılıklı orgazmları doruk noktasına ulaşp sonra azalmaya başladığında Kerov, Frankie'nin kendi bedenine çekildiği gibi kendisinin de kendi bedenine çekildiğini hissetti. Değişim sona ermişti ama Kerov hâlâ iliklerine kadar Frankie'nin içine gömülüydü, shaftı rahminin ağzını tohumuyla yıkıyordu.

"Mmm, Kerov!" Frankie kalçalarını ustalıkla ona doğru bastırıyor, her son damlasını ona vermesi için onu zorluyordu. "*Dios*, bebeğim-bu harikaydı! Bunu neden daha önce denemedik?"

"Bilmiyorum ama ileride tekrar denemek istiyorum." Kerov sözlerinin kendi kalın sesiyle çıkmasından hoşlanmıştı; Geçiş yapmak güzeldi ama kendi bedenine geri dönmek de güzeldi.

"Ben de istiyorum," diye mırıldandı Frankie. "Şimdilik, bunu tekrar yapmak istiyorum - ama bu sefer doğru bedenlerimizle."

"Mmm... bu bana iyi geliyor." Kerov hızlı bir hareketle onu ters çevirdi. Boşalmasına rağmen hâlâ sertti. Akraba erkekler çoklu orgazmıktı - eşlerini kendilerine bağlamak için daha iyiydi. *"Henüz amını tohumlarımla doldurmayı bitirmedim," diye gönderdi bağlantıları aracılığıyla.*

"Edepsiz konuşmana bayılıyorum. Konuş benimle bebeğim, beni götürürken konuş benimle!" diye karşılık verdi.

"Benim için bir zevk olacak," diye güvence verdi Kerov ona. Kalçalarını aralayıp onu derinlemesine ve uzunlamasına şaftıyla doldururken, ona tam olarak onu ne kadar sevdiğini ve bunun asla bitmesini istemediğini söyledi.

Frankie, Elaina ve Terex'le ilgili o rüyayı görmeseydi, belki de Switched seksini denemeye hiç cesaret edemeyecektik, diye düşündü kısa bir süre.

Tanrıça'ya iyi olmaları için hızlı bir dua gönderdi ve sonra tüm dikkatini güzel eşine verdi. Tanrılar, onu nasıl da seviyordu... ve bütün gece boyunca ona nasıl hissettiğini göstermeye niyetliydi.

Bölüm On Dört

Ziyafet salonundaki uzanmış koltukların arkasında birlikte sıraya girdiklerinde Jessa, "Bu gece ne kadar da muhteşem görünüyorsun," diye fısıldadı. Elaina büyük ve yankılı salonda uzun masalar ve yer sofraları görmeyi bekliyordu. Bunun yerine, bir ucunda tek bir kıvrık kol olan bir sürü arkalıksız kanepe ve her birinin önünde zaten lezzetlerle dolu küçük bir altın masa vardı.

"Kıyafeti beğendin mi?" Elaina, şimdi üzerlerinde ağırlıklı mücevherler olduğu için üstündeki saçaklı perdenin arkasına saklanmayı kesinlikle reddeden çıkık meme uçlarına hayıflanarak baktı. Belki de Krumf'un bunları ona gönderirken niyeti buydu. Meme uçları şimdi her zamankinden daha pembe görünüyordu ve yakutlar göğüslerinin alt kıvrımlarında sallanırken ağır mücevherler her hareket ettiğinde hoş bir acıya neden oluyordu.

Ya da belki de Terex'in onları çimdiklemesine izin verdiğin için ağrıyor ve karıncalanıyorlardır, diye fısıldadı beynindeki küçük bir ses. Tanrım, bunun gerçekten olduğuna hâlâ inanamıyordu - bunu ona gerçekten yaptığına ve bundan bu kadar zevk aldığına.

Hoşuna gitti mi? Küçük ses alay etti. Tam onun önünde boşaldın! Hayatında hiç olmadığın kadar sert boşaldın ve sadece meme uçlarını bükmesine ve çimdiklemesine izin verdiğin için.

Ama onu zirveye çıkaran sadece meme uçlarıyla oynamak değildi ve Elaina bunu biliyordu. Terex'e boyun eğmek, onun kendisine hükmetmesine izin vermektir. Her nedense, bu korkunç gezegende erkeklerin kadınlara yaptığı korkunç şeylerden hâlâ nefret etmesine ve onları hor görmesine rağmen, Terex'in bunları kendisine yapmasından *hoşlanıyordu*.

Ama neden? Elaina bunu anlayamıyordu. Yatak odasında her zaman farklı bir şeyler istemişti ama arzuladığı şeyin ne olduğunu tam olarak bilmiyordu. Bu muydu acaba? Hükmedilmek... cezalandırılmak... *Şaplaklanmak?* diye fısıldadı küçük ses. Hayır, kesinlikle değil! Ama bu fikir onu saf bir arzuyla ürpertti. İri Kindred'ın dizlerinin üzerinde, çıplak kıcı havada, iri, geniş ellerinden biriyle ona sağlam bir şaplak atarkenki görüntüsü meme uçlarının karıncalanmasına ve amının zonklamasına neden oldu. Tanrım, onun nesi vardı?

"Nereden aldın dedim?" Jessa'nın fısıltısı onu düşüncelerinden uyandırdı.

"Kıyafet mi?" dedi Elaina şaşkınlıkla ona baktığında. "Ah, Yüce Ekselansları talimatlarla birlikte odamıza gönderdi.

Elaina fısıldayarak karşılık verdi.

"Gerçekten mi?" Jessa'nın üç halkalı gözleri büyüdü. "Böyle bir iyilik işareti! Dikkatli olsan iyi olur Elaina - seni haremi için isteyebilir."

"Ama... Benim İhtiyacım yok," dedi Elaina rahatsız bir şekilde. "Beni nasıl haremine koyabilir?"

"Yüce Lider'in bir kızdan hoşlandığına ve sonra onu kaçırıp İhtiyaç haremine koydurduğuna dair söylentiler var, sadece söylentiler. Ve sonra, şey..." Jessa ince omzunu silkti. "*Onun* da Need'e yakalanması uzun sürmez. Sonra da karantinaya alınması gerektiğini iddia edip onu elinde tutabilir."

"Bu korkunç!" Elaina sesini alçaltmayı unutarak haykırdı. "*Şşşt!*" Jessa onu susturdu. "Teknik olarak bunu yapmamamız gerekiyor. konuşuyor olmak. Ustalarımız gelene kadar beklememiz gerekiyordu. onlara hizmet edebilirim." İç çekti. "Keşke piyasa argosunu bilseydin, istediğimiz zaman endişelenmeden konuşabilirdik."

"Öğret bana," dedi Elaina bir anlık dürtüyle. Kindred Ana Gemisi'nde kendisine verilen çeviri bakterisi iğnesi, Nixianların konuşma dilini zahmetsizce anlamasını sağlamıştı. İşaret dillerinde de işe yarayıp yaramayacağını merak etti. *Her neyse, denemekten zarar gelmez,* dedi kendi kendine.

"Ne? Şimdi mi?" Jessa kaşlarını çatarak ona baktı.

"Dillerle aram çok iyidir," dedi Elaina - ki çeviri bakterileri sayesinde bu doğrudu. "O yüzden sadece dene. Nasıl 'merhaba' diyorsun?"

"Bunun gibi." Jessa bir el hareketi yaptı ve Elaina bunu kopyalayarak ileride kullanmak üzere sakladı. "Ve işte böyle veda edilir..."

Jessa'yı şaşırtarak ve Elaina'yı da sevindirerek, el argosunu da Nixian'ın konuşma dilini öğrendiği kadar kolay öğrenebilmişti. Kısa süre sonra Jessa'yla birlikte, büyük ziyafet salonunda Efendilerinin ve Yüce Lider'in içeri girmesini beklerken, sadece ellerini kullanarak sohbet etmeye başladılar.

Konuşanlar sadece onlar da değildi. Elaina bekleyen kadın kölelerin sırasının her yerinde sessiz bir konuşma içinde uçuşan eller gördü. Ve şimdi bunu anlayabiliyordu! Bu düşünce onu heyecanlandırdı - gizli repertuarına ekleyeceği yepyeni bir beceri kazanmıştı.

Jessa ona, *"İnanılmaz hızlısın, piyasa argosunu bu kadar çabuk öğrendiğine inanamıyorum,"* diye işaret etti.

Elaina alçakgönüllülükle, *"Sadece dillerle aram iyidir,"* diye cevap verdi. *"Oh- işte ustalar geliyor. Sana sormayı unuttum, ne yapmamız gerekiyor?"*

Jessa, *"Yemek masasının başındaki mindere oturun ve Efendinize en sevdiği çerezleri yedin,"* diye açıkladı. *"Ama kendiniz yemediğinizden emin olun - Efendiniz ona bir 'iyilik' yaptığınızda size bir lokma vermediği sürece bu yasak."*

"Bir iyilik mi? Ne tür bir iyilik? Peki ne zaman yemek yiyeceğiz?" Elaina sordu. Aceleyle yediğı kahvaltının üzerinden uzun zaman geçmişti ve acıkmaya başlamıştı.

Jessa kulağı yaramazca gelen bir kıkırdamayı bastırdı. *"Oh, ağzını ve mideni dolduracak çok şey alacaksın - sadece tatlıya kadar bekle."*

Elaina onun ne demek istediğini sormak istedi ama Üstatların hepsi koltuklarına yerleşmiş, sağ taraflarına yaslanarak odanın önündeki yükseltilmiş kürsüye bakıyorlardı. Kürsünün üzerinde parlak altın minderleri olan altın bir kanepede vardı, ziyafet salonundaki diğerlerinden çok daha büyük ve görkemliydi ama şimdiye kadar boş kalmıştı.

Elaina aceleyle Terex'in koltuğunun başındaki küçük ipek minderin üzerine diz çökmek zorunda kaldı. Diğer kölelerin yaptığı gibi ellerini dizlerinin üzerine koydu ve gözlerini yere indirdi, ancak doğru şeyleri yaptığından emin olmak için kirpiklerinin altından izlemeye devam etti.

Şu anda yapılması gereken en doğru şey, Ekselansları Krumf yükseltilmiş kürsüye çıkıp iki erkek görevlinin yardımıyla altın kanepeye uzanırken sessiz hareketsiz kalmak gibi görünüyordu. Yanında en az üç kadın köle vardı ve açtıktaki meme uçlarının parlak kırmızı renginden Elaina hepsinin İhtiyacı olduğunu tahmin etti.

Krumf çok sayıda dolgun altın minderle desteklenerek rahatça yerleştikten sonra ellerini çırpı ve yüksek sesle, "Ziyafet başlasın!" dedi.

"Şey..." Elaina kanepede yatan ve bir dirseğini sağ tarafına dayamış olan Terex'e döndü. "Ne yemek istersiniz, Usta? Görünüşe göre... pembemsi şeyler ve turuncu cevizli turta görünümlü şeyler var ya da... ew." Tabağın üzerine yığılmış "lezzetlerden" birine yüzünü çevirdi. "Belki de siyah balçık soslu ölü yeşil solucanlar daha çok hoşunuza gider?"

"Elaina..." Ona baktı, çenesindeki kaslar yeniden kasıldı. "Ne oldu? oldu?"

Küçük pembe bir küre aldı.

üzüm ve çeri domates karışımı bir şeye benziyordu ve ağzına koydu ama Terex reddetti.

"İyi misin?" diye sordu . "Nasıl hissediyorsun?"

"Nasıl hissediyorum?" Elaina onun ne demek istediğinden emin değildi, ta ki o başını sallayarak kıyafetinin siyah beyaz saçaklarının arasından görünen göğüs uçlarına bakana kadar. "Oh, um..."

"Canını mı?" diye mırıldandı alçak bir sesle.

"Hayır, ben..." Elaina yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Yani evet ama sen... sen beni çok sert çimdiklemedin. Senden istediğimden daha sert değil." Bunu itiraf ettiğine inanamıyordu ama söylediklerine engel olamıyordu.

"Aslında ben mücevherlerden bahsediyordum," diye mırıldandı Terex. "Çok mu sıkı takmışım? Tepelerin olduğundan çok daha kırmızı görünüyor - yüzükler seni sıkıştırıyor mu?"

"Hayır-hayır-ben iyiyim," diye onu temin etmek için acele etti Elaina. "Sanırım... sadece hala kırmızılar, uh..."

"Seni çimberi." Kaşlarını çattı. "Bunu yapmamalıydım. Bana ne oldu bilmiyorum."

"Sorun değil. Yani... sen sadece... sadece yapman gerekeni yapıyordun, değil mi? Mücevherleri takmak için..." Dudağını ısırды ve küçük pembe meyveyi tekrar havaya kaldırdı. "Hadi şimdi bir şeyler ye. Sana söylemem gereken bir şey var, iletişim kurmamız gerekmesek bile iletişim kurabileceğimiz yeni bir yol."

Terex ağzını açtı ve küçük üzüm-domates şeyini içine atmasına izin verdi. O yaparken, Terex'in ağzındaki domatesin ne kadar uzun ve keskin olduğunu fark etti.

Ağzının iki yanında çift dişler görünüyordu. *Bunun bir anlamı var mı? Beni ısırarak mı istiyor?*

Bunu düşünmemeye çalıştı. Bunun yerine Jessa'dan pazar argosunu öğrendiğini anlattı ve hatta onu beslerken birkaç kelime öğretti.

"İyi düşünmüşsün," diye mırıldandı Terex, kızın ellerinin nasıl hareket ettiğine bakarken. "İhtiyaç duyduğumuzda sessizce iletişim kurmanın bir yolu olması iyi bir şey." İçini çekti. "Eşim Solange'da özlediğim şeylerden biri de bu; kelimeler olmadan konuşabilme yeteneğimiz."

"Karınız mı demek istiyorsunuz?" Elaina sordu.

Başını salladı. "Evet. Bir Kindred eşini kendisine bağladığında, zihinden zihine konuşmalarını sağlayan zihinsel bir bağlantı kurarlar."

"Kulağa çok güzel geliyor... çok samimi," diye mırıldandı Elaina. "Onu çok özleyorsun olmalısın."

"Acı eskisi kadar kötü değil." Başka tarafa baktı. "Sadece ... bana onu düşündürüyor."

"Öyle mi? Nedenmiş o?" Elaina merakla tek kaşını kaldırdı ama Terex başını salladı.

"Boş ver, önemli değil." Kaşlarını çattı. "Neden sen de yemiyorsun? Aç değil misin?"

"Evet, ama yemek yememem gerekiyor. Yani sen beni beslemedikçe. Ama bu sadece sana bir 'iyilik' yaparsam, her ne demekse," dedi Elaina.

"İyilik mi? Ne tür bir iyilik?"

"Bilmiyorum." Omuz silkti. "Jessa bana hiç söylemedi. O..."

Gözüne çarpan bir şey yüzünden kelimeler dudaklarında kayboldu. Onlarınkinin sağındaki zevk koltuğunda, uzun, kıvrıkcık siyah saçlı güzel bir köle kız efendisini besliyordu. Ya da daha doğrusu o besliyordu.

onu. K    k pembe meyvelerden birini tutup onunla alay ediyor, dudaklarına yaklaştırıyor ve ısırma a çalıştığında son anda elinden alıyordu.

"Uh-uh, benim k    k sevgilim," dediğini duydu Elaina. "Ben tadana kadar sen tadamazsın."

"Pek  l   efendim," diye dudak b  kt   k  z. "İşte buradasınız." Meme uçlarını açıkça g  steren g  m  ş   rg   bikini tipi bir   st giymişti. Elaina izlerken,   ne doğru eğildi ve olgun bir tepe noktasını Efendisinin dudaklarına bastırdı. A zının derinliklerine emdi, sert, soluk pembe ucu emzirirken zevkle mırıldandı.

"Ah! Oh, *Efendim!*" K  le k  zı erotik bir şekilde kıvrandı ve kendini ona doğru bastırdı. Ya bundan gerçekten zevk alıyordu ya da çok iyi bir g  steri yapıyordu. Efendisi sonunda geri çekilip sıkı meme ucunun dudaklarının arasından kaymasına izin verdiğinde, Elaina bunun eskisinden çok daha koyu bir pembe olduğunu g  rd   - aslında neredeyse kırmızı.

G  r  n  şe g  re k  le k  z da g  rm  ş.

"Usta!" diye yakındı, kendine bakarak. "Bu kadar sert emmemeliydin! B  t  n makyajımı sildin - eğer dikkatli olmazsak buradaki herkes bende Need olduğunu anlayacak."

"Bunun için endişelenme, kıymetlim," diye mırıldandı. "Bu ziyafetteki dişilerin çoğunda var. Aslında, *gezegendeki* dişilerin çoğunda var. Sadece saklıyorlar, tıpkı senin gibi." Sonra k    k meyveyi ağzına attı. "Bunun tadını çıkar ve sonra bana başka bir 'iyilik' yap ki diğer k    k tomurcu unu emebileyim."

"Tanrılar!" Alçak sesle haykırış Terex'ten geldi ve Elaina onun da sa  taraflarındaki k    k değiş tokuşu izlediğini fark etti.

"Bunun doğru olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu usulca. "Bu gezegendeki dişilerin çoğunda İhtiyaç var mı?"

"Bilmiyorum." Terex sinirli görünüyordu. "Ama sadece yiyecek bir şeyler almak için seni sömürmem konusunda endişelenmene gerek olmadığını biliyorum."

"Ben... bunun istismar olacağını sanmıyorum," diye karşı çıktı Elaina. "Yani, ikimiz de rol yapıyoruz. Yapmamız gerekeni yapmak zorundayız."

"Yine de bu doğru değil. Kindred tarzı değil." Çenesindeki kaslar yine sıkılmıştı ve mutlu görünmüyordu.

Elaina onu izlerken birdenbire, içinde bulundukları duruma kendisinden çok daha fazla üzüldüğüne dair garip bir fikre kapıldı. Ama bu çılgıncaydı, değil mi? Neden ona bir köle gibi davranmak onu, bir köle gibi davranmak zorunda kalmak onu üzdüğünden daha fazla üzsündü ki?

Onu hâlâ anlamıyorum, diye düşündü. Sadece kadınlara eşit davranılmamasından mı hoşlanmıyor yoksa başına başka bir şey mi geldi? Ve burası ona karısını nasıl hatırlatabilirdi?

O kadar çok sorusu vardı ki, neredeyse Yüce Lider'in Terex'in adını söylediğini duymayacaktı.

"Efendi Valdor," dedi, sesini ziyafet salonunun gevezelikleri arasından duyabilmek için yükselterek. Bir anda herkes sessizleşti, öyle ki Terex cevap verdiğinde derin sesi yankılanan alanı dolduruyor gibiydi.

"Evet, Majesteleri?" dedidirseğinin üzerinde yükselip Yüce Lider'in yaslandığı kürsüye bakarak.

"Yüzden fazla döngüden sonra güzel gezegenimizdeki ilk ziyafetinizin tadını nasıl çıkarıyorsunuz?" dedim. Krumf dedi ki.

"Oh-çok iyi. Gerçekten de çok iyi." Terex ciddiyetle başını salladı. "Majesteleri beni davet etme nezaketini gösterdi."

"Rica ederim ama zavallı küçük kölenizin ziyafetten sizin kadar keyif almadığını fark etmeden edemiyorum." Tepeden tırnağa kızardığını hisseden Elaina'ya başıyla selam verdi. "Bu arada bu gece çok güzel görünüyor. Ama onu bir kırıntı kadar bile beslememişsin."

"I..." Terex ne diyeceğini bilemiyor gibiydi ve Elaina da bir an için afalladı.

Zampara yaşlı piç, diye düşündü. O sadece buradaki diğer insanlar gibi bizim de sapıklaştığımızı görmek istiyor!

Ama Krumfun onları izleyişinden pes etmeyeceği anlaşıyordu.

Elaina ne yapması gerektiğini biliyordu. Kürsüdeki altın koltuğa dönerek derin bir şekilde eğildi ve yukarı bakarak ağzına küçük bir hareket yaptı.

Krumf başıyla onayladı. "Evet canım, konuşabilirsin."

"Lütfen, Yüce Ekselansları," diye mırıldandı Elaina. "Efendimin bana yiyecek bir şey vermemesi *benim* suçum. Çünkü ben... şey, ben ona hiçbir iyilikte bulunmadım."

"Neden olmasın canım?" Küçük gözleri açgözlülükle parlıyordu. "O uzun, Kan-Kırmızısı dişlerinden korktuğun için mi? Oldukça keskin görünüyorlar."

Aslında sebep bu değildi, ancak Elaina böylesine hassas bir bölgeden ısırılmanın gerçekten de rahatsız edici olacağını tahmin edebiliyordu. Ancak Krumf'a, Terex'i Akraba soyundan geldiği için dışlaması için bir bahane vermek istemiyordu.

"Hayır, Ekselansları," dedi başını öne eğerek. "Ben sadece... bana bahsetme nezaketinde bulunduğunuz güzel mücevherleri mahvetmek istemedim. Ama Ustam beni ısırmadan göğüslerimi ağzına alabiliyor. Mükemmel bir kontrolü var."

Son kısmı neden eklediğini bilmiyordu. Ama bu kısmı çıkarması gerekiyordu çünkü maalesef Krumf'un ilgisini çekmişe benziyordu.

"Bu doğru mu?" Minik gözleri ilgiyle daha da kısıldı. "Küçük köleniz doğruyu mu söylüyor Efendi Valdor? Onu incitmeden emzirebiliyor musunuz?"

"O sadece doğruyu söylüyor Majesteleri," dedi Terex kesin bir ifadeyle. "Dişlerimi tamamen açmış olsam bile, etini delmeden onun herhangi bir parçasının tadına bakabilirim."

"Bahse girmek ister misiniz?" Krumf talep etti. "Bu inanılmaz 'kontrolü' ilk elden görmek isterim."

Elaina'nın korktuğu şey buydu ama bir çıkış yolu göremiyordu. Terex'le bakıştı ve ona öğrettiği birkaç işaretten biri olan küçük bir el işareti yaptı. *"Devam et."*

"Hayır!" Terex tekrar imzaladı.

"Evet, yapmalısın!" Parmaklarını sertçe sallayarak, elini Yüce Lider'den uzak tutarken zorunluluğu işaret etti.

Krumf ona, "Göğüs takılarına zarar vermekten endişe ediyorsan, endişelenme canım," diye seslendi. "Efendinize, en azından küçük bahsimize girecek kadar uzun bir süre için onu çıkarma izni veriyorum."

"Neyin tehlikede olduğunu söylemediniz," dedi Terex, açıkça zamana oynuyordu. "Neye bahse giriyoruz Majesteleri?"

"Kazanırsanız konsey masamda bir koltuk, sevgili Valdor Usta." Krumf iğrenç bir şekilde sırttı. "Yöneten kişinin kulağına sahip olmanın en iyi yolu bu, yoksa duymadın mı?"

Bu Elaina'nın kulağına hoş geliyordu ama Terex hâlâ kaşlarını çatıyordu. "Peki ya kaybedersem?"

"Oh, o..." Krumf bir eliyle umursamaz bir hareket yaptı. "Önemli bir şey değil, sizi temin ederim. Sadece sadakatinizin bir göstergesi olarak bir şey isteyeceğim."

"*Yapmak zorundasın,*" diye tekrar işaret etti Elaina. Göğüslerini dışarı çıkararak olgun meme uçlarını ona sundu.

Terex hâlâ sıkıntılı görünüyordu ama bu "dostça bahisten" kaçış olmadığı açıktı. Biraz daha yukarı kalkarak sağ meme ucundan sarkan altın ve yakut takıyı çözdü ve ona baktı.

"Hazır mısın Elaina?" diye mırıldandı alçak bir sesle.

"Evet." Başını salladı, nedense midesinin bulandığını hissediyordu. "Evet, Efendim. Yap... benimle ne istiyorsan yap." Bunu neden söylediğini bilmiyordu ama bir şekilde doğru hissettiriyordu. Ve ona böylesine aleni bir şekilde boyun eğmenin kendisine verdiği hazzı inkâr edemiyordu.

Neyim var benim? Ona boyun eğmek beni neden bu kadar tahrik ediyor? Hiçbir fikri yoktu ama bir sonraki an, Terex onun olgunlaşmış tepe noktasını dudaklarının arasına alıp ağzının derinliklerine doğru emerken tüm sorular ve düşünceler zihninden silindi.

Elaina ses çıkarmamaya çalıştı ama yine de yumuşak bir zevk iniltisi kaçtı. Adamın meme uçlarını çimdiklemesinin harika olduğunu mu düşünmüştü? Bu *çok* daha iyiydi. Adamın sıcak, ıslak ağzının meme ucunu çekmesi, giydiği saçaklı eteğin altındaki amını ıslatmaya ve ısıtmaya yetti ve tekrar o meme ucu orgazmı hissini yaşamaya başladı, sanki sadece göğüslerine dokunmasına ve tatmasına izin vermekten boşalacakmış gibi. Tanrım, daha önce hiç bu kadar hassas olmamıştı, hiç! Ona neler oluyordu?

Adamın sivri dişlerini hissedebiliyordu - sivri uçları meme uçlarına değiyordu - ama adam deriyi kırmadı. Bu noktada, kırsa bile umurunda .

Sadece ağzının göğsündeki yoğun hissinin sonsuza dek sürmesini istiyordu.

Elaina zevkten gözlerini kapatmak istedi ama bir şekilde yapamadı, bakışlarını Terex'inkilerden ayıramadı. Onu emerken gözlerini kendi gözleriyle tutuyor, ona bir öpücük kadar samimi bir bakış atıyordu.

"Pekâlâ, bu kadar yeter. Bakalım o kötü dişlerinizden zarar görmüş mü Efendi Valdor?" Elaina, Yüce Lider'in emrini duydu."

Terex tek kelime etmeden sağ meme ucunu serbest bırakarak dudaklarının arasından kaymasına izin verdi.

"Şimdi dön ve yüzünü bana dön," diye emretti Krumf. Elaina bakışlarını mermer zeminde tutarak onun dediğini yaptı. Diktatörün kendisini süzen domuz gözlerindeki açgözlü ışığ ı görmek istemiyordu.

"Anlıyorum," dedi Krumf sonunda. "Üzerinde tek bir çizik bile yok." Sesi bundan pek memnun değil gibiydi.

Terex tarafsız bir şekilde, "Dediğim gibi Majesteleri, dişlerime nasıl dikkat edeceğimi biliyorum," diye cevap verdi.

Krumf, "Ah-ama daha işiniz bitmedi, Efendi Valdor," dedi. "Diğerini de em."

Terex yorum yapmadan sol meme ucundaki takıyı çözdü. Elaina, Terex'in sıcak ağzını tekrar hissetmek için sabırsızlanarak öne doğru bastırırken midesinde o tanıdık çarpıntıyı hissetti.

"Evet, Efendim," diye fısıldadı, sadece onun kulakları için. "Em beni, *lütfe*."

"Bu sefer daha sert em," diye Krumf'un talep ettiğini duydu Terex önce Diliyle onun sıkı meme ucunu daire içine aldı ve sonra dudaklarının arasına aldı. "Küçük kölenizi inletin, Efendi Valdor!"

Bunun üzerine Terex emmeyi artırdı ve sanki bir seferde çıplak göğsünün olabildiğince büyük bir kısmını ağızına almak istiyormuş gibi yumuşak tomurcuğunu sertçe çekti.

Elaina kendini tutamadı, bu kez yüksek sesle inledi. Tanrım, çok *iyi* hissettirdi. Ve yine de, jilet gibi keskin dişlerini hassas etinde hissetmesine rağmen, derisini kırmadı - onu tırmalamadı bile. Kalçalarını sıkıca birbirine bastırdı, amcığı taşacakmış gibi hissediyordu, o kadar sıcak ve ıslaktı ki.

Tanrım, kendime engel olamıyorum, boşalacağım! Çok sert boşalacağım...

Ama tam böyle düşünürken göz ucuyla bir hareket yakaladı. Başını hafifçe çevirdiğinde Jessa'nın olabildiğince ihtiyatlı bir şekilde ona işaret ettiğini gördü.

El argosu kullanıyor! Ne diyor?

Elaina kaşlarını çattı, arkadaşının ona öğrettiği şeyi hatırlamaya çalışarak anlamaya çalıştı. Sonunda Jessa'nın neyi imzaladığını anladı.

Öyleydi: "*Dikkatli ol!*" tekrar tekrar. Ve sonunda Jessa, Elaina'nın dikkatini çektiğini gördüğünde, başka bir şey daha imzaladı. "*Kaybetmeyi sevmez!*"

Elaina "onun" kim olduğunu yeterince iyi biliyordu. Arkadaşı ona, eğer Terex bu küçük "bahsi" kazanırsa bunun bedelini cehennemde ödeyeceğini söylemeye çalışıyordu. Ama ne ki? Dişleri tamamen açılmış ve jilet gibi keskin olmasına rağmen, hâlâ onu tırmalamamıştı.

Belki üzerlerini çizebilirim.

Bunun iyi hissettirmesini beklemiyordu - büyük olasılıkla büyük çaplı bir iğneyle kendi meme ucunu dürtmek gibi olacaktı. Ama başka ne yapabilirdi ki?

Kendini toparlamak için derin bir nefes alarak sertçe yana kaydı ve adamın uzun, keskin dişlerinden birinin göğsünü çizmesine neden oldu ve sonra

Areola'sının derinliklerine kadar.

Vücutundaki etki ani ve elektrikseldi. Zevk, şimşek gibi parlak ve sıcak bir şekilde içinden geçti ve aniden kendini boşalırken buldu - o kadar sert boşaldı ki bacaklarındaki tüm güç tükendi ve düşecekmiş gibi hissetti.

"Oh! *Oh, Efendim!*" diye inlediğini duydu ve sonra Terex ağzını meme ucundan çekip endişeyle onu inceledi. Belli ki dişinin onu deldiğini hissetmiş ve endişelenmişti.

"Elaina? Ne oldu? Neden sen-?"

"Ah-ha!" Krumf'un haykırışı muzaffer bir haykırıştı. "Dur ! Bir ," diye talep etti.

Elaina yavaşça tekrar ona döndü ve sol meme ucunda parıldayan küçük kan gösterdi.

"Vay vay vay, dişlerinizi kullanmakta bize inandırdığınız kadar iyi değilsiniz, değil mi Efendi Valdor?" diye böbürlendi.

"Ben...sanırım Hayır, senin Majesteleri." Terex baktı her ikisi de endişeli ve sinirlenmişti. "Görünüşe göre bahsi kazandınız," dedi diktatöre. "Söyle bana -"Ödemem ne kadar olacak?"

Krumf düşünceli bir ifadeyle, "Bunu düşünmem gerekecek," dedi ama Elaina onun kendisine bakışından hiç hoşlanmamıştı. "Şimdilik ziyafete geri dönelim."

"Nasıl ," diye mırıldandı Terex.

"Buyurun, Efendim," Elaina ona küçük bir meyve daha yedirmeye çalıştı ama onu durdurdu ve onun yerine dudaklarına bir tane koydu.

"İşte, aç " dedi sertçe. "Bunu kesinlikle hak ettin."

"Bağışlayın beni, Efendim," dedi ve sonra fısıldadı, "Yapmak *zorundaydım*, nedenini sonra anlatırım."

"İyi bir açıklaman olsa iyi olur," diye homurdandı Terex, aynı anda hem yumuşak hem de tatlı bir tadı olan pembe bir meyveyi daha ağzına . "Tanrıçam bana yardım et Elaina, kendine ne yaptığını bilmiyorsun."

Endişe boğazını sıktı ama şimdi onun ne demek istediğini sormanın zamanı olmadığını hissetti. Öğrendiği el argosuna rağmen, aralarında olanları ve olmakta olanları konuşmak için özel bir yere ihtiyaçları vardı.

Ona bir meyve daha yedirirken, ısırıldığı meme ucunun ne kadar sıcak ve ağrılı hale geldiğini fark etmemeye çalıştı. Bu his onun öpücüğünün bir yan ürünü müydü ve eğer öyleyse, bunun bir tedavisi var mıydı?

Bilmiyordu ve Terex'e sormadan, ki Terex ona hâlâ bu kadar kızgınken bunu yapmak istemiyordu, bunu öğrenmesinin hiçbir yolu yoktu.

* * * * *

Terex hem hayal kırıklığına uğramış hem de endişeli hissederek onu beslemesine izin verdi. Ani hareketinin ona kendi özünden bir miktar enjekte etmesine neden olduğundan neredeyse emindi; bu sıvı tüm Kan Türlerinin dişleri tarafından üretilen ve eşlerini kendilerine bağlamaya yardımcı olan soluk mavi bir sıvıydı.

Doğru kullanıldığında, öz bir Kan Akrabası'nın eşini iyileştirebilir veya aralarındaki bağı güçlendirebilir. Ancak yanlış kullanım, yalnızca daha fazla öz uygulanarak iyileştirilebilecek şiddetli ağrı ve şişliğe neden olabilir.

Elaina'nın yanındaki küçük altın masanın üzerine dizilmiş küçük yiyecek lokmalarını ona yedirirken meme uçlarını izlemeye çalıştı. Ama yine de hatırladığından daha kırmızı görünüyorlardı, üstünün sallanan saçakları onları çok fazla gizlediğinden birinin şişip şişmediğini anlayamadı.

Tanrım, onu ısırmmamak için de çok dikkatli davranmıştı! Neden kendini onun dişlerinin arasına sokmuştu? Bunun arkasındaki sebep neydi? Terex onun *bir* nedeni olduğuna inanmak zorundaydı - ne de olsa çok zeki bir kadındı. Sistemindeki çeviri bakterileriyle bile el dilini bu kadar çabuk öğrenmesi etkileyiciydi. Ama Krumfla girdiği bahsi kaybetmesine neden olan kararının ardındaki nedenler aklına gelmemişti.

Onu süitimize geri götürür götürmez öğreneceğim - meme uçlarını inceleyip iyi olduğundan emin olur olmaz, dedi kendi kendine.

Biraz daha emdikten sonra mı demek istiyorsun? diye fısıldadı beyninin içindeki alaycı küçük ses. İtiraf et, onu arzuluyorsun. Onu o kadar çok istiyorsun ki dayanamıyorsun. Belki de bu onun hatası değildi - belki de ona tekrar dokunmak için bir bahanen olsun diye onu bilerek ısırdın... onu tatmak için...

Ama bu düşünce başka bir zihinsel imgeye yol açtı: Elaina uyku platformunda, kalçaları genişçe açılmış, tatlı, sıcak amını tatmasına izin veriyordu. Tanrım, buna nasıl da bayılırdı! Onun tatlı tomurcuklarını emerken ne kadar ateşli hale geldiğini koklayabiliyordu ve *hâlâ* ateşli kokuyordu. Yaptığı tüm balı kucağına alma fikri, neredeyse şaftının giydiğı dar siyah pantolondan patlaması için yeterliydi.

Hayır! Kendine sertçe söyledi. Onu bu şekilde düşünemem. Burada birlikte bir görevdeyiz, hepsi bu. İçinde bulundukları durumdan faydalanmasına kesinlikle izin veremezdi. Kendisine sertçe, o tür bir erkek olmadığını söyledi. Sadece onu korumak istiyordu, ona zarar vermek değil; dişlerinin kazara onun etini delmesine bu kadar üzölmesinin bir nedeni de buydu.

Tamamen profesyonel olacağım, diye kendi kendine söz verdi Terex. *Onun iyi olduğundan ve acı çekmediğinden emin olmak için gerekenler dışında hiçbir şey yapmayacağım.*

Sadece kendine verdiği sözü tutabilmeyi umuyordu.

Ziyafet sona ermek üzereydi ki, gümüş sıvıyla dolu küçük, altın testiler taşıyan bazı hizmetkârlar aralarına girdi.

"Nedir bu?" Bir hizmetçi masadaki yemek kalıntılarını temizlerken ve bir diğeri küçük kabı yerine yerleştirirken Elaina şüpheyile bakarak sordu. "Bir çeşit sos teknesine benziyor ama kim gümüş sos diye bir şey duymuş ki?"

"Kim bilir?" Terex kaşlarını çatı, keşke süitlerine geri dönebilselerdi diye düşündü. Elaina için her geçen dakika daha da endişeleniyor ve onu muayene etmek istiyordu. "Neden Büyükelçi'nin eşine sormuyorsun?"

"İyi fikir." Diğer kadınla göz göze gelinceye kadar başını kaldıran Elaina bir dizi el hareketi yaptı ve arkadaşının da ona karşılık vermesini izledi. "Bir çeşit tatlı," dedi Terex'e. "*Lanthum* meyvesi şurubu, her ne ise."

"Bir şeyin üzerinde mi servis edilmesi gerekiyor yoksa hepsini içmem mi bekleniyor?" Terex gümüşü sıvı dolu küçük kaba olumsuz gözlerle baktı. Hiçbir zaman tatlıya pek düşkün olmamıştı ve bir bardak dolusu şurup tüketme fikri onu biraz tiksindirmişti.

Elaina daha fazla el hareketi yaptı ve Jessa cevap verdiğinde kaşlarını çatı.

"Hayır," diye bildirdi. "Görünüşe göre hiç tatmamanız gerekiyor."

"Senin için o zaman?" Terex sordu. "Özür dilerim Elaina, bu son yemek için üzgünüm ama bir bahane. Süitimize döndüğümüzde sana daha doyurucu bir şeyler bulacağıma söz veriyorum."

"Hayır... bekle bir dakika." Hâlâ diğer kadına bakıyordu. "Jessa onu içmemem gerektiğini söylüyor... Yalamam gerekiyormuş. Yala onu... Aman Tanrım!" Gözleri kocaman oldu ve elleri havada uçtu.

diğer kızıla sohbet etti. Terex onun söylediklerinin bir kısmını yakaladı, "*Emin misin?*" diye işaret ediyordu.

"Neyimden?" diye sordu bıkkınlıkla. "Göğsümden mi?" En azından bu, kendisinin ve ziyafete katılan diğer erkeklerin çoğunun giydiği uzun, açık cüppeleri açıklıyordu. Ama Elaina yine başını sallıyordu.

"Hayır, um... senin... senin... Şey, sadece bak." Siyah kıvrıcık saçlı köle kıza ve daha önce gözlemledikleri efendisine başıyla işaret etti.

"Mmm, tatlı zamanı benim küçük sevgilim," diyordu kıvrıcık saçlarını yüzünden uzaklaştırarak. "Efendinin sana vereceği şeye hazır mısın?"

"Evet, efendim." Kız aklıkla başını salladı ve Terex onun çoktan pantolonunun düğmelerini açtığını gördü. Bir anda şaftı serbest kaldı ve köle kız sanki muhteşem bir ödöl kazanmış gibi onu eline aldı. "Oh, Efendim, çok büyük ve *sert,*" diye mırıldandı. "O tatlı, yapışkan *lanthum* şurubuna bulanmış *halini* tatmak için sabırsızlanıyorum!"

"Devam et o zaman sevgilim," diye mırıldandı. "Üzerime biraz serpiştir ve sonra tadına bak."

Terex ve Elaina izlerken, köle kız tam olarak bunu yaptı. Küçük altın sürahideki gümüş şurubu eline alarak şaftının üzerine bolca döktü ve ardından küçük pembe diliyle uzun vuruşlar yaparak yalamaya başladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Elaina, sesi soluğu kesilmiş gibiydi. "Demek şurup *bunun* içinmiş. Jessa sadece şaka yapmıyormuş."

Gerçekten de odanın her yerinde Elaina'nın arkadaşının doğru söylediği anlaşılıyordu. Her uzanmış koltuktaki köle kızlar

gümüşi şurup ipliklerini efendilerinin ekipmanlarının üzerine döküyor ve büyük bir şevkle yalıyorlardı.

Yüce Lider kendisiyle birlikte gelen üç dişiye vücudunun her tarafını yalatıyordu ama Terex bunu izleyemeyeceğini anladı; bu manzara onu hasta ediyordu. Bunun yerine Elaina'ya baktı ve Yedi Cehennem'de ne yapacaklarını merak etti.

"Elaina," dedi alçak bir sesle. "*Bunu* yapmak zorunda değiliz, zorunda değilsin. Sadece rol yapabiliriz."

"Ama ya rol yapmak istemiyorsam, Efendim?" diye mırıldandı. "Ya diğer tüm köle kızların efendilerini tattığı gibi ben de sizi tatmak istersem?"

"Elaina, bunu yapmak zorunda değilsin-" başladı ama Elaina başını salladı.

"Evet, yapıyoruz-gerçek görünmesi gerekiyor. Bunu yapmama izin vermezseniz muhtemelen Yüce Lider'e karşı büyük bir suç işlemiş olursunuz."

"Senden faydalanmak istemiyorum!" Terex alçak, vahşi bir sesle mırıldandı. "Bu doğru değil - dizlerinin üzerine çöküp bana hizmet etmen gerektiği fikri! Olsa olsa *ben sana* hizmet etmeliyim, Kindred tarzı *bu*."

"Eminim oral seks yapan tek Kindred sen olmayacaksın," dedi kuru bir sesle. "Bak, insanlar bize bakmaya ve neden protokole uymadığımızı merak etmeye başladılar. "Büyük bir olay mı çıkarmak istiyorsun... yoksa aletini emmeme izin mi vermek istiyorsun?"

Onun tatlı, kadınsı ağzından dökülen bu kirli sözler, şaftının ağrmasına ve dişlerinin onu tekrar delme ihtiyacıyla zonklamasına neden oldu - bu sefer kasıtlı olarak.

"Tanrım, Elaina," diye homurdandı. Kendini suçlu hissediyordu ama Elaina'nın haklı olduğunu da biliyordu; gizli kimliklerini korumak istiyorlarsa herkesin yaptığını yapmaları gerekiyordu. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Ama sadece... çabuk olun."

"Efendimin istediği gibi," diye mırıldandı ve gözlerinde yaramaz bir ışıltı var mıydı?

Bundan zevk mi alıyor? Benimle alay etmekten hoşlanıyor mu? Terex kendi kendine sordu. *O-*

Sonra daha fazla düşünemedi çünkü Elaina pantolonunu çekiştirerek açıyor ve şaftını ortaya çıkarıyordu.

"Mmm-çok irisiniz, Usta," diye mırıldandı, onu iki elinin arasına alıp yukarı aşağı okşayarak.

Terex iniltisini tutmaya çalıştı ama tam olarak başaramadı.

"Tanrılar, tatlım... *lavana,*" diye inledi. Kelimeleri geri çağıramadan dudaklarından döküldü. Bu bir Kindred aşk ismiydi -kalbimin kalbi- ve Elaina'yı bu isimle çağırması gerektiğini biliyordu. Ama tam o anda kendine engel olamadı.

"Hoşunuza gitti mi, Usta?" İndirdiği kirpiklerinin altından ona baktı. "Ellerimi üzerinde hissetmek hoşuna gidiyor mu?"

"Tanrılar, evet!" Terex ona kısık sesle güvence verdi. "Elaina, bu benim için yeterli.

Sadece... sadece dokun bana. Şurubu kullanmak değilsin."

"Evet, istiyorum," diye mırıldandı. "Jessa bunun zorunlu olduğunu söylüyor. Bana şurubu Ustamın üzerinde kullanmam ve her parçasını yalamam gerektiğini söyledi..." Durdu, sanki gerisini anlatmak istemiyormuş gibi dudağını ısırdı.

"Neye kadar?" Terex talep etti.

Elaina başını kaldırıp ona baktı, iki küçük eli hâlâ adamın ağrıyan şaftını okşamakla meşguldü.

"Sen bana kremini verene ve ben her damlasını yutana kadar," diye mırıldandı sonunda.

"Ne? Ama bu-"

"Kindred tarzı değil, biliyorum. Ama yapmam gereken şey bu." Başını eğerek yumuşak yanaklarından birini adamın zonklayan uzunluğuna sürttü

ve başını kaldırıp ona baktı. " değil, Efendim, değil," diye fısıldadı.

Tanrım! Terex bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldı. Neden davranıyordu? Onu ağzına almayı gerçekten umursamıyor muydu? Ve onun tohumunu yutmayı gerçekten umursamıyor muydu? Bir an için onu okşamayı ve ona "Usta" demeyi bırakmasını diledi - erotik aktiviteler düzgün düşünmeyi çok zorlaştırıyordu.

"Elaina-" diye başladı ama o daha başka bir şey söyleyemeden kadın küçük şurup sürahisini almış ve adamın uzunluğuna ince bir damla döküyordu. Sonra gözlerini onunkilere dikerek eğildi ve dilini yavaşça şaftının dibinden yukarıya, kabaran tepesine doğru gezdirdi. "Hmm," diye mırıldandı, dudaklarını yaladı ve gülümsedi. "Fena değil. *Görünüşe göre*

Sıvı cıva gibi ama *tadı* ahududulu Krispy'nin dolgusuna benziyor. Kreme donut."

"Elaina-" diye tekrar denedi ama kız çoktan şurubu üzerine dökmüş ve yalamaya başlamıştı. Terex onun yumuşak pembe dilinin ağrıyan şaftını okşama hissinin kendisini delirteceğini düşündü. Dudaklarının arasına girip tatlı pembe ağzını becermek için acil bir arzu duydu ama bunu hemen bastırdı.

Hayır, yapamam! Kıpırdamadan durmalı ve kendi hızında gitmesine izin vermelisin. Ne isterse onu yap.

Ve Elaina'nın istediği şey onu ağzının derinliklerine çekmek gibi görünüyordu. Pembe diliyle sakin geniş başını çevreledikten sonra, sanki bunu gerçekten *istiyormuş* gibi onu dudaklarının arasına aldı, hevesle emdi ve yaladı. Sanki sadece bir rol oynamıyordu.

Terex ölene kadar bu anı asla unutamayacağını düşündü. Ayaklarının dibinde diz çökmüş, güzel dolgun göğüsleri giydiği kısa bluzdan dışarı fırlamış, uzun, ipeksi kahverengi saçları

Kızarmış yanaklar ve onun muhteşem pembe ağzı, üzerine inerken ağrıyan şaftını yalayıp emerken sonsuza dek hafızasına kazındı. Bu böyle sürüp gidecek gibiydi ama sonunda daha fazla dayanamadı.

"Elaina... *lavana*," diye inledi taşaklarında basınç oluşmaya başladığını hissederken. Tanrım, boşalması gerekiyordu, boşalmak istiyordu. Ama yine de onun ağzına boşalmak doğru gelmiyordu. "Tatlım," diye onu alçak ve boğuk bir sesle uyarmaya çalıştı. "Geri çekilmelisin. Gidiyor..."

Elaina bir an için emmeyi bıraktı.

"Boşalacaksın, değil mi Usta?" diye mırıldandı. Güzel kahverengi gözleri gerçek bir şehvetle açılmıştı ve Terex her ne kadar yapmamaya çalışsa da onun ellerine yapıştığını fark etti.

"Evet," diye hırladı. "O yüzden dursan iyi olur."

"Korkarım bunu yapamam," diye mırıldandı. "Siz boşalana kadar sizi emmem gerekiyor, Usta - ağzıma boşalana kadar." Tek bir yanık bakışla başını tekrar eğdi ve dudaklarını adamın sikinin başına yapıştırdı.

"Elaina!" diye soluk soluğa kaldı ama sonra Elaina taşaklarını okşamak için kalçalarının arasına uzandı, hafif, neredeyse tüy gibi bir dokunuşla okşadı ve aniden çok fazla geldi - Terex kendini boşalırken buldu.

"*Tanrılar!*" diye inledi ilk fişkırmanın sikinin ucundan fişkırıldığını hissederken. Elaina onu ağzının derinliklerine aldı ve neredeyse susamışçasına yuttu. Bir sonrakini ve bir sonrakini de yuttu.

Terex onun için endişeleniyordu; zevk ve şehvetle kıvrılırken ne kadar endişelenebilirse o kadar endişeliydi. Tam anlamıyla yıllardır bir kadınla birlikte olmamıştı ve vücudu Elaina'ya çok uyumluydu, bu da *çok fazla* boşaldığı anlamına geliyordu. Ama onu boğmamak için birkaç kez geri çekmeye çalıştıysa da, Elaina şaftını sıkıca kavradı ve yutmaya devam etti, neredeyse tamamen tükendiğini hissedene kadar her son damlayı aldı.

Ancak adam son kez fıskırttığında ve kadın onu yalayarak temizlediğinde nihayet geri çekildi.

"İyi... iyi misin?" diye sordu kısık sesle.

"İyiyim, teşekkür ederim efendim," dedi ağırbaşlı bir şekilde. "Yine de iyi misin?"

"Olmaya hakkım olandan daha iyiyim." Terex içini çekti ve hâlâ büyük ölçüde sert olan aletini pantolonunun içine soktu. "Bunu yapmak zorunda değildin," diye mırıldandı ve uzanıp yanağını okşadı. "Ama bu... inanılmazdı. Teşekkür ederim."

"Rica ederim, Usta. Ama belki de ben yapmak *istedim* - bunu düşündün mü?" Ona kaşlarını kaldırdı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmaya başladı. "Belki de ben-ouch!"

Kollarını aniden geri çekti ve Terex onun yanlışlıkla ısırıldığı sol meme ucuna baktığını gördü.

Nefesinin altından küfretti. Kahretsin, ona verdiği zevke o kadar kapılmıştı ki, ona yaşattığı acıyı neredeyse tamamen unutmuştu.

Ziyafet salonundan ayrılıp süitlerine döner dönmez bunu halledecekti. Sadece bunun yakında olmasını umuyordu.

On Beşinci Bölüm

Ziyafet sona erdiğinde Elaina kendine biraz şaşırmıştı.

Bunu yaptığıma inanamıyorum! Sanki önemli bir şey değilmiş gibi onunla yattığıma inanamıyorum! Kendini her zaman cinsel açıdan özgür bir kadın olarak görmüştü; sadece daha önce hiç bu kadar özgür davranmamıştı.

*Bunu yapmak **istedim**, diye itiraf etti kendi kendine. Neden bu kadar hevesliydim? Efendimi memnun etmek için bu kadar istekli?*

Ağızındaki uzun, sert boyunun hatırası bile bacaklarının arasını ıslak ve sıcak hissetmesine neden oldu. Ve sonrasında teşekkürlerini mırıldanırken yanağını okşayışını...

Tanrım, bunu tekrar yapmak istiyorum, diye fark etti Elaina birden. Eğer onu memnun edeceğini düşünseydim, şu anda dizlerimin üzerine çöküp ikinci raundu yapmaktan mutluluk duyardım.

Bunu fark edince durakladı ve kaşlarını çatı. Ona neler oluyordu? Neden böyle davranıyordu? Neden "Efendisinin" onayını bu kadar çaresizce istiyordu? Bilmiyordu ama artık gitme vakti gelmişti; ruhunu sorgulamayı sonraya bırakmalıydı.

Terex'in ziyafetten ayrılıp sütlerine dönmek için sabırsızlandığını anlayabiliyordu. Ancak herkes kalkıp gitmeye hazırlandığı anda, Krumf'un altın koltuğunun yanında duran erkek görevlilerden biri bir anons yaptı.

"Lordlarım, eğer uygun görürseniz, Ekselansları Özel Konseyi'ni derhal sarayın ana koridorunun sonundaki mavi konsey odasında toplantıya çağırmaya karar vermiştir. Konsey'de yer alanlar lütfen derhal oraya gelsinler."

"Eh, bu bizi etkilemez," diye mırıldandı Terex ona. "En azından bahsi kaybetmemin iyi bir yanı var."

Ancak ziyafet salonunun geniş, kemerli kapısından çıkmak üzereyken, erkek görevlilerden biri - anonsu yapanla aynı kişi - aceleyle Terex'in yanına geldi.

"Efendi Valdor, Yüce Ekselansları Krumf Özel Konseyinde hazır bulunmanızı rica ediyor."

"Ne?" Terex kaşlarını çatı. "Ama bahsi kaybettim ve onun Konseyinde değilim."

"Ama yine de iyi niyetimin bir göstergesi olarak gelmeni istiyorum, sevgili Valdor." Krumf'un kendisi, onu yalayan dişiler ve inip kalkmasına yardım eden erkek hizmetkârlarla çevrili bir şekilde yürüyerek geldi.

"Çok nazıksınız Majesteleri," dedi Terex sakince, ancak Elaina onun gözlerindeki sabırsızlığı görebildiğini düşündü. "Katılmaktan büyük onur duyarım. Ama kölem Elaina ne olacak?"

"Kadınların Özel Konsey'e girmesine izin verilmiyor." Krumf sanki bir şaka yapmış güldü. "Bu tamamen erkeklere özgü bir işlev. Ayrıca, katılmalarına izin verilse bile, sadece sıkılırlar. Beyin fonksiyonları sınırlıdır, bilirsiniz, devlet işlerini anlayamazlar."

Onunla tanıştıkları ilk andan itibaren Krumf onu nesneleştiriyor ve küçümsüyordu; şimdi ise bu korkunç adamın ağzından çıkan saçmalıkları dinlemek için Elaina'nın tüm iradesini kullanması gerekiyordu. Bir an için ona ağzına geleni kusacakmış gibi hissetti; ona cinsiyetçi bir domuz olduğunu söyleyecekti, ırkçı bir Nazi olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu çünkü o ve ataları Nix'lerle genetik bir ticaret yapmaya çalışacak kadar şanssız olan tüm Kayıp Türlerin yok edilmesine ve öldürülmesine bizzat şahit olmuşlardı.

Ama bunun işe yaramayacağını biliyordu. Krumf gibi adamlar ne kadar korkunç olduklarını asla anlamayacaklardı ve anlasalar bile umurlarında olmayacaktı. Bu iğrenç diktatör için önemli olan tek şey kendi çıkarlarıydı. Tamamen benmerkezciydi, yanına kâr kaldığı sürece her istediğini yapabilecek narsist bir pislikti. Ve ne yazık ki, şu anda güçlü bir pozisyondaydı, bu yüzden onu durdurmak veya düzeltmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Dayan Elaina, dedi kendi kendine. Eninde sonunda hak ettiğini bulacak. Bu arada kafanı aşağıda tut ve buraya ilk başta neden geldiğine odaklan. Önemli olan tek şey Gina için bir tedavi bulmak.

Bu yüzden yüzüne pek de zeki değilmiş gibi hoş bir boş ifade yapıştırdı ve bir şekilde bunu orada tutmayı başardı.

Terex, "Elaina'yı süitimize kadar geçireyim, ben de doğruca Konsey Odası'na geleyim," dedi.

"Korkarım hayır. Şu anda görüşüyoruz." Diktatör kaşlarını çattı, yüzü Elaina'ya bir shar pei'yi hatırlatacak şekilde buruştu. Elaina'ya, "Hemen odana koş canım," dedi. "İşte iyi bir kız." Ona baktı. "Ve göğüs mücevherlerin sende kalabilir. Seni tekrar takarken görmek isteyeceğim - küçük pembe meme uçlarını çok güzel tamamlıyor."

Sanırım az önce ağzıma kustum!

Ama Elaina sadece gülümsedi ve zarifçe eğildi.

"Teşekkür , Yüce Ekselansları. Bana karşı çok naziksınız."

"Şey, sadece çok güzel olduğun için. Her zaman söylerim, güzel şeyler güzel kızlar içindir." Ona tekrar baktı ve sonra başını Terex'e doğru salladı. "Gel Valdor, gitmeliyiz. Özel Konsey'in geri kalanı şimdiye kadar bekliyordur."

"Evet, Majesteleri." Terex Elaina'ya baktı. "Doğruca süitine dön lütfen Elaina. Dikkatli ol, tatlım."

Adamın gözlerindeki endişe nedense kalbinin çarpmasına neden oldu.

"Evet, Efendim," diye mırıldandı ve ona bir selam verdi.

Terex'in ona bakarken ne kadar farklı hissettiğini fark etti.

Korkunç Krumf'un gözlerini dikip vücuduna bakmasını istemiyordu. Büyük Kindred'ın ondan faydalanmak istemediğini ve zekâsına saygı duyduğunu biliyordu. Ona "iyi kız" demesi bile farklıydı. Onun dudaklarında bu bir onaylamaydı - iyi yapılan bir şey için bir Efendinin övgüsü. Krumf bunu söylediğinde, derisinin bedeninden ayrılmak istediğini hissetti - bu bir aşağılama ve zekasına bir hakaretti.

"Sonra görüşürüz," diye mırıldandı Terex ve sonra dönüp Yüce Lider'i ve maiyetini takip etti.

Elaina koridordan geçerken onun geniş omuzlarını izledi ve kendi kendine iç geçirdi. Süite ulaşır ulaşmaz onunla konuşmayı umuyordu; sadece Krumf'un bahsini kaybetmesine neden olduğunu açıklamak için değil, göğsüne neler olduğunu sormak için de. Dişinin deldiği sol meme ucu *aşırı derecede* ağrımaya ve şişmeye başlamıştı. Ama Konsey toplantısından dönene kadar buna katlanmaktan başka yapacak bir şey yoktu.

Belki ılık bir banyo iyi gelir, diye düşündü, banyonun ortasındaki geniş, siyah mermer küveti hatırlayarak. Her halükarda - kesinlikle zararı olmazdı!

Dönerek koridordan süitlerine doğru ilerledi, Terex dönene kadar ılık bir banyo yapıp rahatlamak niyetindeydi.

En azından *niyeti* buydu. Ancak süitlerine dönüş yolu pek de kolay değildi. Uçsuz bucaksız labirentin içinde birkaç dönüş yapmışlardı.

Ziyafet salonuna ulaşmak için sarayın koridorlarını arşınıyordu ve Elaina rotalarına pek dikkat etmiyordu. Kısa süre sonra, umutsuzca kaybolduğunu fark etti.

"*Neredeyim ben?*" diye mırıldandı, sonunda üç yönlü bir kavşağın ortasında durdu ve seçeneklerine baktı. Soldaki koridorun geniş ve iyi aydınlatılmış olduğunu ve *biraz* tanıdık geldiğini düşündü. Sağdaki ise dar, loş ve ürkütücüydü.

O zaman sola, dedi Elaina kendi kendine. En azından sol taraftaki koridorda insan olması daha muhtemel görünüyordu. Kuralları çiğnemek ve efendisi olmayan bir adamla konuşmak zorunda kalsa bile yol sormaya kararlıydı. Ya da pazar argosunu kullanabilirdi, diye düşündü, kimse bundan şikâyet edemezdi.

Sol taraftaki geçitte henüz bir adım atmıştı ki, birinin ona seslendiğini duydu.

"Merhaba! Merhaba, yabancı kız? Uzaylı kız?"

"Ne?" Elaina durdu, sesin kendisiyle konuştuğunu fark edince irkildi. Hafif ve kadınsı ama aynı zamanda hüzünlü bir ses olduğunu düşündü. "Kim... kim söyledi bunu?" diye seslendi, koridorun ortasında durup bağırdığı için kendini biraz aptal gibi hissediyordu.

"Ben Zerana-gel benimle konuş." Ses sağ taraftaki karanlık geçitten geliyordu. Elaina loş, dar koridora baktı ve ürperdi.

"Ben... yapmam gerektiğini sanmıyorum," dedi. "Neden bana gelmiyorsun?"

"Yapamam, zincirliyim." Sesinde Elaina'nın kalbini sızlatan yumuşak bir hıçkırık vardı. "Sen Efendi Valdor'un kölesi değil misin? Lütfen gelip benimle konuşamaz mısın?"

"Şey..." Neredeyse kendiliğinden, ayakları yumuşak, hüzünlü sese doğru bir adım atmıştı bile.

"Lütfen," diye yalvardı görünmeyen kız. "Eğer efendin gerçekten Valdor ise, o zaman bizi özgür bırakmaya geldi. Lütfen, *lütfe*n gelip benimle konuşun."

"Yapmamalıyım," diye fısıldadı Elaina ama bir şekilde gideceğini anladı, sol taraftaki koridor boyunca dikkatle yürüyor, yürek parçalayıcı sesi olan kızı arıyordu.

Karanlık koridorun yarısına geldiğinde, parmaklıklardan yapılmış bir kapıya geldi.

-Bir *hapishane hüccresinin kapısı gibi*, diye düşündü Elaina. Orada, loş ışıktaki usulca parıltıyan altın parmaklıkların diğer tarafında, onlu yaşlarının sonunda ya da yirmili yaşlarının başında görünen bir kız gördü.

"Oh teşekkürler-geldiğiniz için teşekkürler!"

Kızın uzun, dalgalı siyah saçları ve yeşil, mavi ve mor halkaları olan kocaman koyu renk gözleri vardı. İnce elleri altın parmaklıklara kelepçelenmişti ve ne yaparsa yapsın onu yerinde tutuyordu. Elaina onu ziyafetten tanıdığını düşündü; Krumf'a katılan kızlardan biri değil miydi?

Merhaba," dedi Elaina yaklaştığında usulca. "Ben Zerana."

"Ben Elaina," dedi Elaina. "Burada ne yapıyorsun? Neden böyle zincirlisin?" Kızın bileklerini çevreleyen ve onu parmaklıklara bağlayan ince altın kelepçelere başıyla işaret etti.

"Çünkü *lanthum* şurubu İhtiyacı çok daha kötü hale getiriyor ve bu gece Yüce Ekselansları tarafından kullanılmak üzere seçilmedim." Kızın sesinde Elaina'ya bıçak gibi saplanan bir acılık vardı. "Beni istemediği ve kendime yardım etmeme izin verilmediği için, kendi kendimi tatmin etme günahını işlememek için zincirlenmeliyim."

"Bu korkunç!" Elaina öfkeyle haykırdı. "Ama... İhtiyaç sende mi?" Garip çünkü kız diğerleri gibi davranmıyordu.

Korkunç hastalığı olan kadınları görmüştü. Ne şeyler hissetmek için yalvarıyordu ne de ziyafette yanlarında olan kız gibi mutlu ve neşeliydi. Aslında, son derece üzgün olmasına rağmen sakın ve aklı başında görünüyordu.

"Anlayamıyor musun?" Kız, özenle hazırlanmış yeşil ve mavi elbisesinin yırtmaçları arasından sarkan meme uçlarına bakarak başını salladı.

"Oh, uh... Sanırım biraz koyu pembeler." Elaina bir göz atarak onayladı.

"Sizinkiler de öyle, ama Yüce Lider'in size izin verdiğini duydum. Bunu nasıl başardınız?"

"Bunun benim doğal rengim olduğunu açıkladım -yani Ustam açıkladı-." Elaina başını sallayarak kendine baktı ve burada durup tamamen yabancı biriyle meme ucu rengini karşılaştırmanın ne kadar tuhaf olduğunu düşündü.

"Şanslı kız." Zerana içini çekti ve sonra doğruldu. "Efendinden bahsetmişken, hepimizi özgür bırakmaya geldiği doğru mu?"

"Ne?" Elaina ona boş boş baktı. "Özür dilerim ama böyle düşünmenize ne sebep oldu?"

"Kehanet, elbette! Efendi Valdor gittiğinde, geri döndüğünde esaret altında olan bizleri özgür bırakacağı söylenmişti - hem bize sahip olan erkeklere hem de bu korkunç hastalığa." Zerana'nın sesi çaresizdi. "Lütfen bana bunun doğru olduğunu söyleyin. Bu bana umut verebilir... buradan çıkıp evimi tekrar görebilirim. Sahibim ve aşkım olması gereken erkeği görebileceğimi."

"Buraya gelmeye zorlandın mı?" Elaina kız için yüreği sızlayarak sordu.

Zerana acı bir şekilde, "Daha çok pohpohlandım," dedi. "Bir gün merkez meydandaydım, ilimizin üst düzey yöneticilerinden biri olan babamın arkasında yürüyordum. Babamın yanına gitmeme sadece bir hafta kalmıştı.

Yeni Efendi'nin evi-Ledo, onun adı." Mutsuzca iç çekti. "Babamın benim için seçtiği erkekti ama genç ve kibardı ve... birbirimizi anlıyorduk. Bazen saatlerce konuşurduk ve bana bir köle gibi değil, eşitmişim gibi davranırdı."

"Ne oldu?" Elaina ona sordu. "Neden ona gitmedin?" Zerana alnını altın parmaklıklara yasladı.

"Ne yazık ki, o gün Ekselansları tarafından köyümüzü gezmek için. Beni gördü ve babamı gün ortası yemeği için beni saraya getirmeye davet etti."

"Sonra ne oldu?" Elaina tahmin edebileceğini düşünmesine rağmen sordu.

"Geldik ve yemek yedik ve bir kölenin olması gerektiği gibi göze batmamaya çalıştım, ancak Yüce Ekselanslarının tüm yemek boyunca bana baktığını hissedebiliyordum."

Elaina tiksintiyle ürperdi. "Bu hissi bilirim. Ama devam et."

Zerana, "Şarabımda garip bir şey tattığımı düşündüm - çok acıydı ve başım döndü," dedi. "Yüce Ekselansları bana gidip uzanmamı söyledi - koridorun sonunda kendimi daha iyi hissedene kadar dinlenebileceğim bir oda olduğunu söyledi. Kadın kölelerinden biri elimden tuttu ve beni götürdü ama saray çok karışıktı, nereye gittiğimi bilmiyordum."

Elaina dehşetle ürperdi - bu kız saray koridorlarında kaybolmuştu, tıpkı şimdi kendisinin kaybolduğu gibi!

"Nereye... nereye düştün?" diye sordu sonunda, kelimeleri zorlayarak.

"İhtiyaç Sahiplerinin Hareminde," diye fısıldadı Zerana. Uzandım ve uyuşturulmuş birinin uykusunu uyudum ve uyandığımda... uyandığımda..."

"Ne oldu? Ne oldu?" Elaina yumuşak bir sesle ısrar etti.

"Uyandığımda yanımdaydı." Zerana'nın solgun yanağından yavaşça bir damla gözyaşı süzüldü.

Elaina'ya "onun" kim olduğunun söylenmesine gerek yoktu. "Peki ya sonra?"

diye fısıldadı. "Bana İhtiyaç'a maruz kaldığımı ve ömrümün sonuna kadar sarayda karantinada kalmam gerektiğini söyledi. Dedi ki... bana köle bedelimi ödediğini, istediği gibi kullanabileceğini söyledi." Gözyaşları şimdi daha hızlı akıyor, üç halkalı güzel gözlerinden sessizce dökülüyordu.

Gözlerini. "Ve sonra o... o beni *aldı*."

"Ah, Zerana!" Elaina'nın kalbi zavallı kız için acıdı ve korkunç Krumf'a karşı yeniden öfkeyle doldu.

"Sadece bir ay önceydi ama sanki sonsuzmuş gibi geliyor. Ledo'yu bir daha asla göremeyeceğim," diye fısıldadı Zerana. "Ya da ailemi. Ya da *ondan* ve haremdeki kadınlardan başka kimseyi... hayatımın geri kalanında."

Artık açıkça hıçkırıyordu ve Elaina onu rahatlatmak istiyordu. Kollarını altın parmaklıkların arasından geçirerek kızı kucaklamaya niyetlendi ama Zerana hemen geri çekildi.

"Hayır! Başını salladı, gözleri kocaman ve ıslaktı. "Bana dokunmamalısın! Tenime ya da gözyaşlarıma dokunursan sana da bulaşır. Senin de İhtiyacın olacak ve bunu *kimsenin yaşamasını* istemem."

"Keşke seni bir şekilde daha iyi hissettirebilseydim," dedi Elaina çaresizce.

"Bana sadece Efendinin bizi özgür bırakacağını söyle." Zerana başını çevirdi ve gözlerini elbisesinin özenle işlenmiş mavi ve yeşil kollarına sildi. "Eminim Ledo beni hâlâ istiyordur, *onun* tarafından kullanılmış olsam bile." Sanki ağzında yapışkan bir tat bırakıyormuş gibi kelimeyi tükürdü. "Ledo bir keresinde bana ne olursa olsun beni seveceğini söylemişti." Nefesi kesildi

Boğaz. "Ama... ama beni istemese bile, keşke *ondan* ve bana yaptırdığı korkunç şeylerden -*İhtiyaç*'ın bana yaptırdığı şeylerden- uzaklaşabilseydim."

"Oh, tatlım..." Elaina'nın kalbi kırılacakmış gibi hissediyordu. Bu zavallı kızın ne kadar korkunç bir hayatı vardı - ne kadar korkunç bir varoluşa katlanmak zorundaydı ve tüm bunların sebebi iğrenç Krumf'un ondan hoşlanması ve onu kendine ait kılmaya karar vermesiydi.

"Bu konudaki en kötü şey ne biliyor musun?" Zerana sordu. "İhtiyaç hakkında mı? Beni iğrendiren şeyleri yapmama neden oluyor... onları yapmak *istememe* neden oluyor. Şu anda bile beni çağırırsa gidecek kadar çaresizim." Gözleri tekrar taşıtı ve yalvarırcasına hapishanesinin tavanına baktı. "Ah Janos, Ceza Tanrısı, ben ne günah işledim? Ve bunun için neden beni öldürmedin de günlerimi burada sonlandırmama izin verdin?"

"Bak," dedi Elaina kararını vererek. "Sonsuza kadar burada kalmayacaksın. Nasıl yapacağımı bilmiyorum ama Ustam ve ben bu durumla ilgili bir şeyler yapacağız. Ne yapacağımızı bilmiyorum ama *bir şeyler yapacağız*."

"Belki de Efendinizin bir planı vardır?" Zerana umutla ona baktı. "Bizi esaretten kurtarmak için bir yol mu?"

"Belki..." Elaina söyledi. Bu korkunç, düzeltilemez durumu düzeltmek için verdiği acele sözden şimdiden pişmanlık duyuyordu. Ama başka ne yapabilirdi ki? Kıza *biraz* umut vermeliydi. Aklına ani bir fikir geldi. "Ustamın bulması gereken şeyler var - aradığı şeyler bize yardımcı olabilir," dedi. "Söylesene, başarısızlığa uğramayan küçük şifacıyı ya da izi bulan gümüş küreyi duydun mu?"

"Küçük şifacı hakkında fısıltılar duydum." Zerana hevesle hücresinin parmaklıklarına yaslandı. "Ekselansları beni en son Özel Hamam'a götürdüğünde erkeklerin ondan bahsettiğini duydum."

"Yaptın mı? Ne dediler?"

Zerana kaşlarını çattı. "Küçük şifacının hasat için neredeyse hazır olduğuyula ilgili bir şeyler söyledi. Sonra da 'Beşinci kez yeniden genç olacağım, hükümdarlığım asla sona ermeyecek' dedi."

Elaina kaşlarını çattı. "*Bu* ne anlama geliyor? Küçük şifacı bir tür bitki ya da ot mu?"

Diğer kız omuz silkti. "Bilmiyorum. Ama Yüce Lider'in ve diğer erkeklerin en özgürce Hamam'da konuştuğunu biliyorum. Belki de Efendiniz oraya girebilir ve bazı sorular sorabilir."

Elaina, "Bilmiyorum, aslında şu anda Konsey toplantısına katılıyor," dedi ama Zerana başını salladı.

"Orada hiçbir şey öğrenemeyecek. Konsey masasında bir yer, Yüce Lider'in kendilerini olduklarından daha önemli sanan erkeklere attığı bir sopadan başka bir şey değildir. Hamamda gerçekten güvendiği danışmanlarla bu konuda güldüğünü duydum. Hayır..." kaşlarını çattı. "Bir şey öğrenmek için Yüce Ekselanslarının Özel Banyo alanına erişim gerekiyor."

"Bunu nasıl yapacağız?" Elaina şaşkınlıkla sordu. "*Herkesin* saraydaki hamamlara gittiğini sanıyordum," diye ekledi Jessa'nın ona söylediklerini hatırlayarak.

"Var ama sadece birkaç seçkin ve güvenilir danışman Yüce Lider'in *Özel* Banyo alanına davet ediliyor."

"Peki ya Ustam güvenilir bir danışman değilse?" Elaina sordu.

Zerana kaşlarını çattı. "İçeri girmenin diğer tek yolu, Ekselanslarının ilgisini çekecek bir gösteri yapmak."

"Gösteri mi? Ne tür bir gösteri?" Elaina talep etti.

"Göreceksin," dedi Zerana karanlık bir sesle. "Bugün banyo saatini geçmiş olmalısınız, yoksa ne demek istediğimi çoktan anladınız. Mesele şu ki

Yüce Lider'in dikkatini çekecek kadar farklı ya da ilginç bir şey. O zaman sizi Özel Alanına davet edecek ve her türlü şeyi duyabileceksiniz."

"Teşekkür ederim," dedi Elaina, gerçekten içtenlikle. "Ama gümüş küreyi hiç duydun mu?"

"Üzgünüm, hayır." Zerana başını salladı. "Ama yardımı olacağını düşünüyorsan haremde sorabilirim. Hepimiz *onunla* geçirdiğimiz süre boyunca farklı bilgiler ediniriz. Kadınların önünde konuşmaktan çekinmiyor çünkü anlamayacağımızı düşünüyor."

"Evet, bu gece böyle bir şey söylediğini duydum," dedi Elaina kuru bir sesle. "Korkunç, iğrenç bir adam!"

Zerana'nın gözleri büyüdü. "Kimsenin seni böyle konuşurken duymasına izin verme," diye fısıldadı. "Bu bir ölüm cezası. Yüce Ekselansları onun hakkında kötü bir şey söylenmesine ya da yazılmasına izin vermez. Gece haberlerinde gösterilen hologram görüntülerini bile onaylamak zorunda, her açıdan iyi göründüğünden emin olmak için."

"*Herhangi bir* açıdan nasıl iyi görünebileceğini anlamıyorum," dedi Elaina. "Ama iyi, daha fazla konuşmayacağım."

Zerana ısrarla, "Lütfen yapmayın; benim olduğu kadar sizin de güvenliğiniz için," dedi.

"Pekâlâ." Elaina başını salladı. "Ve teklifini kabul edeceğim. Eğer haremdeki diğer kadınlara yakalanmadan ya da başın derde girmeden gümüş küre ya da küçük şifacı hakkında dolambaçlı yollardan soru sorabileceğini düşünüyorsan, lütfen sor."

"Yapacağım," diye söz verdi Zerana, gözleri parlıyordu. "Ve lütfen Efendinize, başarısı için her gün dua ettiğimizi söyleyin. Bunu duyduğumuzda

Yüzden fazla döngüden sonra Nixelle Prime-Beta'ya geri döndüğünde tüm harem sevinç içindeydi!"

Elaina ani bir suçluluk duygusu hissetti. Bu kadınlar kendisinin ve Terex'in onları içinde bulundukları korkunç esaretten kurtarmak için orada olduklarını düşünüyorlardı. Ama o ve büyük Kindred böylesine umutsuz bir duruma yardım etmek için ne yapabilirdi?

*Ne yapacağımızı bilmiyorum ama **bir şeyler** yapmalıyız,* dedi kendi kendine kararlılıkla. *Onları kurtarmak, iyileştirmek ya da kaçmalarına yardım etmek için bir yol bulmalıyız!*

Bunları nasıl yapacakları hakkında hiçbir fikri yoktu ama Terex'le bu konuyu konuşup bir yolunu bulmaya kararlıydı. Bu kadınları Krumf'un korkunç haremde çürümeye terk edemezlerdi.

"Artık gitmeliyim," dedi Zerana'ya. "Ustam nerede olduğumu merak edecek. Ama söz veriyorum bir şeyler düşüneceğim."

"Teşekkür ." Zerana'nın gözleri yeni bir umutla parlıyordu. " teşekkür ederim Elaina, hepimizi kurtaracak olan muhteşem Efendi Valdor'un kölesi."

"Kesinlikle deneyeceğiz," diye tekrar söz verdi Elaina. "Şimdi bana misafir sütlerinin bulunduğu kanada giden yolu tarif edebilir misiniz? Biraz kayboldum da."

"Sana anlatabilirim." Zerana hüzünlü görünüyordu. "Keşke biraz daha kalabilseydin ama gitmen gerektiği için seni suçlamıyorum. Seni ziyafette gördüm - *lanthum* şurubundan epeyce tüketmiştin, değil mi?"

"Şey...evet." Elaina kaşlarını çattı. "Ama bunun konuyla ne ilgisi var?"

"İhtiyacı olanlar için işleri daha da kötüleştirdiğini söylemiştim," diye açıkladı Zerana. "Ama İhtiyaç duymayan dişilere bile gibi hissettiriyor." Kaşlarını çattı. "Ne kadar zaman oldu - bir saatten beri

Ziyafet mi? Belki biraz daha? Şurubun etkilerini çok yakında hissediyor olmalısınız."

"Etkiler mi? Ne etkisi?" Elaina telaşlanmaya başlamıştı.

"Sana söyledim, bu sana İhtiyacın varmış gibi hissettiriyor." Zerana dudağını ısırdı. "Umarım Efendini seviyorsundur çünkü yakında onun ellerinin üzerinde olması için her şeyi yapmaya hazır olacaksın."

"Gerçekten mi?" Elaina buna inanamıyordu. "Bana bunun bir çeşit afrodisyak olduğunu mu söylüyorsun?"

"Kadınların cinsel dürtülerini neredeyse şehvetten çıldıracak hale gelene kadar artırıyor." Zerana bir ayağından diğerine geçti. "Zaten ben de kendimi yarı deli hissediyorum. Ama seninle konuşmak yardımcı oldu, bunun için teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Elaina aniden bacaklarının arasının şiştiğini ve sıcakladığını, meme uçlarının zonkladığını rahatsız edici bir şekilde fark etti. Bu garip hisleri bir süredir hissettiğini fark etti ama Zerana'yla konuşmakla meşgul olduğu için meme uçlarındaki acıyı Terex'in onu yanlışlıkla ısırmasına bağlamıştı. Ayrıca gözü yine kaşınmaya başlamıştı. Ne oluyordu *böyle*? Bilmiyordu ama onu en çok endişelendiren anatomisinin diğer kısımlarıydı.

Acele dönsem iyi olacak, dedi kendi kendine. Yuttuğu *lanthum* şurubunun etkisiyle bir tür şehvet krizi geçirecekse, bunu kendi odasının mahremiyetinde, en azından kendine bakabileceği bir yerde yapmak istiyordu.

Sadece kendime bakamıyorum, diye aniden hatırladı. *Lanet bir alarm çalmadan kendi meme uçlarıma dokunamıyorum bile. Tanrım, ne yapacağım ben?*

Hiçbir fikri yoktu.

On Altıncı Bölüm

"Nerelerdeydin sen?" Terex onu omuzlarından yakaladı ve Elaina kendini odaya bıraktığı anda ona ters ters baktı. "Ne kadar endişelendiğimi biliyor musun? Nerede olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu ve başka kimse de bilmiyor gibiydi! Ben de tam senin için sarayı taramaya çıkıyordum!"

"Ben... Özür dilerim-" diye başladı. "Kayboldum ve-"

"Özür dilemek yeterli değil!" Onu bir kez salladı ve sonra sıkı, neredeyse çaresizce sarılmak için kendine çekti. "Tanrılar, Elaina, bana bunu yapma," diye mırıldandı, yüzünü boynunun kenarına bastırdı, nefesi teninde sıcaktı. "Öylece ortadan kaybolma! Çok *endişelendim*."

Elaina onun kendisi için sergilediği duygulara şaşırılmış ve duygulanmıştı; Ana Gemi'deki felaketle sonuçlanan ikinci karşılaşmalarından beri büyük Kindred'i bu kadar heyecanlanmış görmemişti. Tanrım, kolları onun etrafında esnek çelik bantlar gibi çok iyi hissettiriyordu. Ama sonra kımıldadı ve göğsünün geniş düzlemi kızın hassas sol meme ucuna sürtündü.

"Ah!" Elaina geri çekildi ve refleks olarak kendine baktı. "Kahretsin, bu *gerçekten* acıttı."

"Şuna bir bakayım, uzun zaman önce ilgilenmiş olmalıydım."

Terex onu yatağa doğru çekti ve yatağın kenarına oturdu. Elaina'yı kaslı kalçalarının arasına aldı ve gürledi, "Üstünü çıkar. Göğüslerini o saçma püsküller olmadan görmem gerek."

Saatlerdir açıkta dolaşıyor olmasına ve Terex'in akşamın erken saatlerinde meme uçlarına dokunup emmiş olmasına rağmen, Elaina hâlâ üstünü çıkarmaktan çekiniyordu.

"Um..." Çıplaklıkla arasında duran tek şey olan siyah ve beyaz saçaklarını kararsızca çekiştirdi.

"Elaina?" Büyük Kindred ona sertçe kaşlarını çatdı. "Beni duydun mu? Seni muayene etmem gerektiğini söyledim."

Adamın derin sesindeki emir, kadının içinde garip şeyler yapıyor gibiydi. Ayak parmaklarının ucundan başının tepesine kadar yayılan bir sıcaklık hissetti.

"Evet, Efendim," diye mırıldandı hiç düşünmeden, üstünü açarak. "Nasıl istersiniz."

"Bana öyle deme." Terex tersledi. "Bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Burada özel olarak görüşüyoruz."

Elaina dudağını ısırdı. "Biliyorum," dedi. "Ben... sana neden öyle seslendiğimi bilmiyorum. Sadece... doğru geldi."

"Bana doğru gelmiyor. Bana çok fazla şey hatırlatıyor-"

"Neyin?" Elaina merakla sordu, çünkü adam sözünü aniden kesmişti. "Hiçbir şey. Boş ." Onu belinden tuttuğu gibi başını salladı.

ve yaralı meme ucunu daha iyi görebilmek için onu çevirdi.

"Hmm... bu iyi değil."

"Ne var? Nesi var bunun?" Elaina endişeyle kendine baktı. Sol meme ucunun sağ meme ucundan daha şiş ve pembe görüldüğünü düşündü. Yine de her iki meme ucu da normal renginden bir ton daha koyu görünüyordu.

Beni ısırdığı için olmalı, diye düşündü. Gerçi ısırdığı sol meme ucuysa, neden sağ meme ucu da pembeydi? *Belki de şu lanet Krispy Kreme tadındaki şuruptandır,* diye tahmin etti. Zerana bunun Need hastalığının belirtilerini taklit edebileceğini söylememiş miydi?

Söz açılmışken, büyük Kindred'a bu kadar yakın olmak, onun baharatlı, erkeksi kokusunu koklarken göğüslerini ona açmak garipti.

ona bir şeyler yapıyordu. Bacaklarının arasındaki amcığı sıcak ve şişmiş hissediyordu ve meme uçları zonkluyordu - sadece acıdan da değil.

"Neden seni ısırمامı istedin?" Terex ona bakarak sordu. "Hassas etini çizmemek için çok dikkatli olmaya çalışıyordum. Seni incitmek istemedim, sadece sana zevk vermek istedim."

"Biliyorum." Elaina ellerini çaresizce kaldırdı. "Ama Jessa bana Krumfun bahis kaybetmeyi sevmediğini, kazanırsan başımızın belaya gireceğini söylüyordu."

"Yani kendini dişlerime sapladığında beni kurtarmaya mı çalışıyordun?" İç çekti. "Bunu tahmin etmeliydim. Ne yazık ki, kontrolsüz bir ısırığa zorladın ve bu da sana özümü enjekte etmeme neden oldu."

"Neyiniz?" diye kaşlarını çatı.

"Bak." Ağzını açtı ve inanılmaz keskinlikteki dişlerini gösterdi. Uçlarına yapışmış, Elaina'nın daha önce hiç görmediğı soluk mavi damlacıklar vardı.

"bu? Yani, öz nedir?" diye sordu.

Terex ona "Bir Kan Kindred'in vücudu, özellikle bir dişiye uyum sağladığında bunu yapar" dedi.

"Sen... sen bana uyumlandın mı?" Elaina dudağını ısırarak fısıldadı.

"Nasıl yardım edebilirim ki?" diye sordu basitçe. "Bu kadar güzel, bu kadar inanılmaz derecede tahrik ediciyken? Seninle ilk tanıştığım andan beri sana uyum sağladım, Elaina." İçini çekti. "Sadece birlikte çalışıyor olmamız gerektiğini biliyorum ve bu seni rahatsız ediyorsa özür dilerim..."

"Hayır." Biraz kıpırdandı, artan arzusunu kontrol etmek için kalçalarını birbirine bastırdı. "Hayır, ben... Benim için sorun değil."

"Teşekkür ederim." Terex iç çekti. "Bunun pek profesyonelce olmadığını biliyorum ve yemin ederim içinde bulunduğumuz durumdan faydalanmamaya çalışıyorum ama-"

"Ama Krumf ve arkadaşları senden meme uçlarımı yalamanı ve benim de senin meme uçlarını emmemi isterken bu gerçekten çok zor..." Elaina kızarak sözünü kesti. Onunla birlikte olmak için ne kadar hevesli olduğunu, boşalmasının son damlasına kadar yutmaya ne kadar istekli olduğunu hatırlamadan edemiyordu. *Tanrım, benim hakkımda ne düşünüyor olmalı?*

"Bu konuda..." Terex'in rahatsız bir şekilde kayma sırası gelmişti. "Bunu yapmana izin vermemeliydim. Numara yapmayı denemeliydik ya da en azından tohumumu ağzına dökmeden önce geri çekilmeliydim."

şimdi Gok olmuş ve utangaç görünme ve eğer zorlanmasaydı asla böyle yaramaz bir Gey yapmayacağına yemin etme Çansı vardı. Eğer Elaina daha genç olsaydı, bunu düşünebilirdi. Ama kırkına merdiven dayamıştı, yirmi yaşında değildi ve seksle ilgilenmiyormuş gibi davranmaya çalışmaktan uzun zaman önce bıkmıştı. Eski kocasıyla ayrılmalarının nedenlerinden biri de buydu; eski kocası yatak odasında sıkıcıydı ve asla yeni bir şey denemek istemiyordu.

Bu yüzden geri çekilmek yerine gerçeğı söyledi.

"Ben... Açıkçası ," diye mırıldandı, büyük Kindred'a bakarak. Terex kaşlarını çatı. "Aldırmadın mı?"

"Hayır." İcini çekti. "Eğer bu beni bir tür... bilmiyorum ne gibi gösteriyorsa özür dilerim. Ama gerçek şu ki, artık kızaran bir bakire değilim. Bir süredir evliydim, yani bu yaptığım ilk oral seks değildi." Boğazını temizledi. "Yine de vermekten zevk aldığım ilk saksoydu."

Kaşları havaya kalktı. "Sen mi yaptın?"

Vay , Elaina, kendini çok tecrübeliymişsin gibi gösteriyorsun! Ama yine de doğruyu söylemeye devam etti.

"Evet," dedi basitçe. "Eski kocamdan hoşlanmıyordum çünkü bunu 'karılık görevlerimden' biri olarak görüyordu ve hiçbir zaman tam olarak karşılık vermedi, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

"Yani seni hiç tatmadı mı?" Terex buna inanamıyormuş gibi görünüyordu.

"Um...hayır, hiç yapmadı." Yanaklarının giderek daha da ısındığını hissedebiliyordu. "Sadece bu da değil, kafamdan tutup beni aşağı çekti. Sen bunu yapmadın, hatta beni çekmeye çalıştın."

"Sana zarar vermek ya da seni boğmak istemedim," diye mırıldandı. "Ya da senden faydalanmak."

"," dedi Elaina kararlılıkla. "Biz sadece... bunu atlatmak ve aradığımızı bulmak için ne yapmamız gerekiyorsa onu yapıyoruz. Bundan bahsetmişken..." Konuyu değiştirmek isteyerek boğazını temizledi. "Konsey toplantısında yeni bir şey öğrendin mi?"

Kaşlarını çattı. "Hiçbir şey. Bir sürü bürokratik saçmalık. Zaman kaybı. Buraya döndüğümde seni kayıp buldum ve en kötüsünden korktum.

-Krumf bizi ayırmak ve seni bir yere saklamak için bu bahaneyi kullanmıştı."

Elaina ciddi bir ifadeyle, "Bunu ilk kez yapmıyor," dedi. Ona Zerana'dan ve Need'in kendisine bilerek bulaştırılıp sarayda kalmaya zorlanmasından bahsetti.

"Bu şeytani bir şey," diye hırladı Terex, gözleri yanıyordu. "Bir dişiyi rızası dışında zorlamak ve kendi zevki için ona hastalık bulaştırmak... Tanrıça'nın Yedi Cehennem'de böyle bir erkek için özel bir yeri vardır."

"Umarım haklısındır," dedi Elaina acımasızca. "Ve onu oraya kendim göndermekten de çekinmem. Ama bu arada... Zerana'ya ona yardım edeceğimizi söyledim sayılır."

"Nasıl?" Terex kaşlarını çatı. "Sadece o lanetli haremde tutulan her kadına değil, bu cehennem gezegendeki her kadına yardım etmek istiyorum. Ama nasıl?"

"Bilmiyorum," dedi Elaina. "Belki aradığımız şeyi bulursak onlara yardım etmenin bir yolunu da buluruz. Peki ya 'asla başarısız olmayan küçük şifacı'? Zerana, Krumfun Özel Hamam'ında hasat için neredeyse hazır olduğundan bahsettiğini duyduğunu söyledi. Yani belki de bir tür bitki ya da ottur - belki İhtiyacı bile iyileştirebilir. Bu gezegendeki tüm kadınları köle yapan en önemli şeylerden biri de bu - sadece buradaki erkeklere değil, aynı zamanda bu korkunç hastalık tarafından zorlanan kendi bedenlerinin cinsel taleplerine de esaret altındalar!"

İhtiyaçtan ya da İhtiyaç benzeri semptomlardan bahsetmişken, o konuşurken Elaina göğüs uçlarının ve amının giderek daha hassas ve hassaslaştığının rahatsız edici bir şekilde farkına vardı. Terex'in büyük ellerine özlemle baktı - Tanrım, onları vücudunda istiyordu! Ağzından bahsetmiyorum bile. Ve emmekten o kadar keyif aldığı o uzun, sert şaft amını doldururken harika hissedecekti...

Hayır! Dürtüsünü geri itti. İçtiğim o lanet şurubun beni uçuruma sürüklemesine izin veremem. Kontrolü elimde tutmalıyım.

"Haklısın." Terex'in burun delikleri seğirdi ve kaşlarını çatarak ona baktı ama elindeki konuyla ilgili konuşmaya devam etti. "Ve belki de 'izi bulan gümüş küreyi' bulursak bizi küçük şifacıya götürebilir." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ama aramaya nereden başlayacağız?"

"Zerana'ya göre Özel Hamamlar'da," dedi Elaina ona. "Krumfun tabiri caizse saçını başını yolduğu ve her şeyi olduğu gibi anlattığı yer orasıymış."

Kaşlarını çattı. "Ama içeri davet edilmek için onun dikkatini çekecek bir şey yapman gerektiğini de söyledi."

"Bir şey yapmak mı? Ne yapmak?" Terex kaşlarını çatarak sordu.

Elaina başını salladı. "Bilmiyorum. Zerana, saraydaki hemen herkesin takıldığı Halka Açık Kraliyet Hamamları'na gitmiş olsaydık bunu anlayabileceğimizi söyledi."

"Sanırım bunu öğrenmenin tek yolu yarın gitmek." Terex ona değerlendirici bir bakış attı. "Artık konuşmayı kesmeliyiz Elaina, seni iyileştirmem gerek."

"Oh, yani... bundan mı?" Başıyla şişmiş sol meme ucunu işaret etti. "Tam olarak nasıl?"

"Bölgeyi daha fazla esansla yıkayarak. Bu sefer ısırmak yok, söz veriyorum," diye mırıldandı. "Ve söz veriyorum, bu sadece olgun meme uçlarını bir kez daha emmek için bir bahane değil - gerçi bundan zevk almadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Kazara ısırılan bir memeyi iyileştirmenin tek yolu gerçekten bu."

"Sana inanıyorum." Elaina hevesini ya da vücudunun onun dokunuşu için haykırdığını belli etmemeye çalışarak ona meme ucunu uzattı.

"Bana güvendiğin için teşekkür ederim," diye mırıldandı Terex. Bakışlarını onunkilerle birleştirerek dolgun göğsünü kavradı ve dudaklarının arasında sıkı zirvesini emmek için onu kendine çekti.

Adamın sıcak ağzı onu içine alırken Elaina iniltisini tutmaya çalıştı. Tanrım, çok *iyi* hissettiriyordu! Özellikle de Elaina çılgık atacakmış gibi hissedene kadar dilini hassas ucunun etrafında döndürüp durması. Saatlerdir içinde biriken tüm özlem ve sıcaklık artık doruğa ulaşıyordu.

"Terex," diye yumuşakça inlediğini duydu. "Oh Tanrım, evet-lütfen, Usta, *lütfen*."

Terex onun üzüntüsüne göğüs ucunun ağzından kaymasına izin verdi ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bana öyle hitap etmemeni söylemiştim," diye hırladı. "Bir daha sormayacağım, Elaina."

"Özür dilerim." Kadın ondan bir adım geri çekildi ve adam da onu bırakarak beline sarıldığı elini bıraktı.

Vücudu şimdi yanıyordu, arzu içinde boğuluyordu, onu iyileştirirken meme ucunu yalaması ve onunla oynamasıyla daha da kötüleşti. Elaina bunu daha fazla görmezden gelemeyeceğini biliyordu. Ama Terex'e onu neyin rahatsız ettiğini söyleyemez ya da ondan yardım isteyemezdi. Hele de Terex ona sadece kaydığı ve "Usta" dediği için bu kadar kızmışken.

Neden ona dedim ki? Neden öyle dedim? Neyim var benim?

Hiçbir cevabı yoktu. Sadece yalnız kalmak için çaresiz olduğunu biliyordu. İçinden akıp giden yakıcı arzuyu dindirmeye çalışmak için çaresizdi.

"Affedersiniz. Ben... gidip makyajımı tazelemeliyim," diye geveledi.

"Elaina-" diye başladı ama Elaina çoktan banyoya girmiş ve kapıyı arkasından kapatmıştı. Orada siyah mermer tezgâha yaslandı ve derin, ürpertici nefesler aldı, hızla atan kalbini sakinleştirmeye ve onu tüketmekle tehdit eden şehveti bastırmaya çalıştı.

Tamam. Her şey yoluna girecek, dedi kendi kendine tekrar tekrar. Ama kalçalarının arasını ihtiyaçtan yanıyormuş gibi hissediyordu; o kadar sıcak, ıslak ve şişmişti ki, oraya dokunulması için yanıp tutuşuyordu.

Eli kalçalarının arasına doğru kaymaya başladı ama son anda kendini durdurdu. *Yapamam! Bunu riske atamam!* Meme uçlarına dokunmak bile alarmin çalmasına neden olduysa, trene binip kendi kendini tatmin etmek muhtemelen beş alarmlı bir yangın zili .

Ama Tanrım, o kadar ateşli ve şişmişti ki! Keşke kendine dokunmadan boşalmanın bir yolu olsaydı. En hafif dokunuş bile işe yarayacakmış gibi hissediyordu. Keşke sürtünebileceği bir şey olsaydı...

Elaina huzursuzca kıpırdandı ve siyah mermer tezgahın yuvarlak kenarının sırtının küçük kısmına batmasına neden oldu. Küçük bir çığlık attı ve zıplayarak uzaklaştı, rahatsız edici tezgâha baktı ve sanki siyah mermer ona bilerek saldırmış gibi morarmış etini ovuşturdu.

Ama sonra gözleri büyüdü.

Hmm... yaklaşık doğru yükseklikte... ve güzel, serin ve pürüzsüz ve köşesi yuvarlatılmış...

Daha ne olduğunu anlamadan Elaina eteğinin uzun siyah beyaz saçaklarını aralıyor ve kavisli mermer köşesi seksinin sıcak dış dudaklarına baskı yapacak şekilde pozisyon alıyordu.

Siyah mermer, kızgın amına karşı kutsanmış bir serinlik hissettirdi ve aşağı doğru eğilip kalçalarının arasında zevkin lezzetli sızısını hissettiğinde neredeyse rahatlayarak mırıldandı.

"Mükemmel," mırıldandı kendi kendine. "Bu tam da-"

Yüksek sesli, boğuk bir öksürükle kendi kendini tatmin alarmı çalmaya başladı. "Kahretsin!" Elaina mermer tezgâhtan uzaklaşırken bir ses duydu. Süitin dış kapısı yüksek sesle vuruldu.

Terex banyonun kapısında, "Elaina, çık buradan," diye homurdandı.

"Geliyorum." Bir kolunu çıplak göğüslerinin üzerinde tutarak eteğinin saçaklarını elinden geldiğince düzeltti ve kapının çalınması şiddetlenince banyo kapısını sarsarak açtı.

"Ne yapıyordunuz?" diye sordu büyük Kindred. "Şimdi yine uğraşmamız gereken muhafızlar var!"

"Ben... Ben sadece..." Elaina ne diyeceğini bilemedi. Yanaklarının utançtan kızardığını hissedebiliyordu.

"İmparatorluk Muhafızları için açın! Yüce Ekselansları Dördüncü Krumf adına açın," diye buyurdu yüksek ve öfkeli bir ses.

Terex ona alçak bir sesle, "Bırak bunu ben halledeyim," dedi. "Arkamda kal, seni almalarına izin vermeyeceğim."

"Pekâlâ." Adam kapıya gidip çekerek açarken Elaina dudağını ısırıldı. "Şimdi ne olacak?" diye kükreyerek dışarıda duran genç muhafıza baktı. "Dişimi tatmin ederken beni bölmeye nasıl cüret edersin?"

Terex'in öfkesi karşısında şaşırdığı belli olan muhafız kaşlarını çatı. O gün alarm sesini duyunca gelenden daha gençti ama yine de sert ve kararlı görünüyordu.

"Korkarım bizi buraya getiren *dişinizin kendini* tatmin etmesiydi Efendi Valdor," dedi sertçe. "Başka hiçbir şey dişinin kendi kendini tatmin alarmini tetikleyemezdi."

"*Tabii ki* kendini tatmin ediyordu," diye homurdandı Terex, sanki dünyadaki en makul şey buymuş gibi. "Ona yapmasını ben *söyledim*."

"Ne?" Muhafız ona boş boş bakmaya başladı. "Ama... bunu neden yaptınız?"

"Çünkü onu izlemeyi zevkli buluyorum." Terex söyledi. "Ve ben onun yumuşak küçük amını yalarken onun meme uçlarını uyarmasını istedim."

"Sen... sen *ne yaparken*?" Gardiyan ona çıldırmış gibi baktı. "Kölenize oral tatmin verdiğinizi kabul ediyor musunuz?"

"Sadece bu da değil, bundan hoşlandığımı itiraf ediyorum." Terex sesini alçalttı. "Hiç bir dişinin tadına bakmadın mı? Eğer tatmadıysan koca bir zevk alemini kaçırıyorsun demektir."

"Bu... bu yasak," diye kekeledi muhafız. "Bir kölenin vücudu sadece efendisine zevk vermelidir, asla kendine değil."

"Bu gerçekten yasak mı?" Terex talep etti. "Ben yokken çıkarılan başka bir yasa mı bu?"

Muhafız yavaşça, "Bu tam olarak bir *kanun* değil," dedi. "Ama... bu yapılmıyor, en azından sarayda yapılmıyor."

"Gerçekten mi?" Terex şaşırmış görünüyordu. "Yüce Lider'in bir zevk uzmanı olduğunu sanıyordum?"

"Bir kölenin efendisine verebileceği zevkten bahsediyor. Ama böyle bir şey - bir dişinin tadına bakmak- bir erkeğe nasıl zevk verebilir ki?"

"Eğer bunu anlayamıyorsan, senin için üzülüyorum." Terex başını salladı. "Söylesene, senin de bir dişin var mı?"

"Yakın zamanda bir köle edindim, evet." Başını salladı. "Babası onu bana iyi bir fiyata sattı ama ben daha fazla ödeyebilirdim."

"Neden?" Terex ona sordu. "O senin için özel mi?"

"Şey, evet... ama bu değil." Muhafız kaşlarını çatı.

"Hayır, mesele *de* bu zaten. Eğer dişinize biraz olsun değer veriyorsanız, bunu hayal etmeye çalışın," dedi Terex ona. "Uyluklarını ayırmak... ağzının altında titrediğini ve sarsıldığını hissetmek... dilini içine sokarken çıkardığı yumuşak çığlıklar ve inlemeler... ellerinin saçlarında olduğunu hissetmek, seni ileri doğru çekmek, sana ne istediğini göstermek... neye ihtiyacı olduğunu..." İç çekti. "Tanrılar aşkına dostum, bu evrendeki en zevkli eylemlerden biri. Eğer denemediysen, gerçekten denemelisin."

"Um..." Muhafız şimdi kararsız görünüyordu. "Şey, ben..."

"Bak, şimdilik bunu görmezden gelmeye hazırım," dedi Terex ona. "Beni bir daha rahatsız etmediğin sürece sorun yok. Ama *bir* kez daha rahatsız edilirim..."

Bir parmağını kaldırdı. "Yüce Ekselanslarına gitmem gerekecek." "Hayır, bunu yapmayın! Yani, buna gerek yok." Genç muhafız şimdi solgun görünüyordu. "Benim gözetimimdeyken bir daha rahatsız edilmeyeceksin, yemin ederim."

"Teşekkür ." Terex kısaca başını salladı. "Şimdi, iyi geceler. Dışımı tatmaya geri dönmem gerekiyor."

Zor nefes alan Elaina'ya dönmeden önce kapıyı gardiyanın suratına kapattı. Tanrım, bir kadına oral seks yapmanın zevklerini anlatış şekli Elaina'yı çok tahrik etmişti ama adamın gözlerindeki ifade onu çok tedirgin etmişti.

"Ne..." diye homurdandı, kaşlarını çatarak, "Bütün *bunlar ne içindi?* Neden kendine dokunuyordun?"

"Değildim," dedi Elaina çabucak. Açıklamaya çalıştıkça yüzünün daha da ısındığını hissedebiliyordu. "Yani, tam olarak değil. Sürtünüyordum, uh..."

"Neyi ovmak?" Terex talep etti.

"Hiçbir şey." Başını salladı. Mesele şu ki, aslında ona *dokunmuyordum*. kendim. Yani ellerimle değil."

Hayal kırıklığı içinde homurdandı. "Hayır, *mesele* şu ki, ne kadar çok dikkat çekersek, ortaya çıkma şansımız o kadar artar!" Dikkati dağılmış bir şekilde elini saçlarında gezdirerek ileri geri volta attı. "Lanet olsun, Elaina-eğer gerçekten Efendin olsaydım seni bunun için cezalandırırdım!"

"Beni cezalandırmak mı?" diye haykırdı ellerini kalçalarına koyarak. "Ve nasıl *tam olarak* bunu yapar mıydınız, *Usta?*"

"Sana söyledim, bana öyle deme!" diye hırladı. "Cezana gelince, seni dizime yatırır ve sana bir ders vermek için iyi, sert bir şaplak atardım."

"Cehenneme kadar yolun var!" Elaina tersledi. Ama nedense onun sözleri ve kafasında oluşturduğu resim, içinden saf bir arzu ürpertisi geçirdi. Bunu görmezden gelmeye çalıştı. Ona kızgındı, lanet olsun! Sert davrandığında çok seksi olsa bile.

"Evet, yapardım," dedi Terex kısaca. "Kendine dokunmanın alarm vereceğini biliyordun. Neden böyle bir risk aldın?"

"Çünkü üstünden yaladığım o lanet gümüş şurup afrodizyak, tamam mı?" diye patladı, elleri iki yanında yumruk olmuştu. "Bu gece boşalmalısın, hatta istediğin zaman boşalabilirsin çünkü sen bir *erkeksin*. Benim kendime dokunmama bile izin yok çünkü ben aşağılık bir dişiden başka bir şey değilim."

Terex şaşırmış görünüyordu. "Elaina, sen diyorsun ki..."

"Demek istediğim, meme uçlarımı çimdikleme, emme, yalaman ve ısırma arasında, *saatlerdir* aklımı kaçırarak kadar azmış ve bu konuda hiçbir şey yapamıyorum!" Hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarında gezdirdi. "Tanrım, boşalmazsam *ölecekmişim* gibi hissediyorum! Göğüslerimi çektiğinden için birkaç küçük meme ucu orgazmından bahsetmiyorum. Gerçekten boşalmam lazım."

Bir yanı cinsel arzuları hakkında bu kadar açık ve dürüst konuştuğuna inanamıyordu. Ama neden konuşmasın ki, diye kendi kendine tartıştı. O yetişkin bir kadındı, korkak küçük bir bakire değil. Kendisine neyin iyi geldiğini ve oraya nasıl ulaşacağını biliyordu ve rahatlamaya her yaklaştığında lanet olası bir mastürbasyon alarmı çalmadan mahremiyet içinde ovalayamaması çok sinir bozucuydu!

Terex alçak bir sesle, "Özür dilerim," dedi.

"Bunun için endişelenme." Elaina derin bir nefes aldı ve omuz silkmeye çalıştı. "Laf kalabalığı bitti. Sadece şu an biraz kafayı yıyorum, hepsi bu. Ve her neyse,

şurubun afrodizyak olduğunu bilmiyordun." Alaycı bir şekilde güldü. "Ben de bilmiyordum, yoksa bu kadar çok içmezdim."

"Hayır, Elaina..." Onu omuzlarından tuttu ve gözlerinin içine baktı. "Ciddiyim, lütfen özür dilememe izin verin. Kendi cinsel tatminimi seninkinin önüne koymamalıydım - bu Kindred tarzı değil. Ve seni dizime yatırıp tokatlamakla da tehdit etmemeliydim - bu benim... hatamdı. Çok yanlış. Sanırım..." İç çekti ve ensesini ovuşturdu. "Sanırım burası beni etkilemeye başladı. Aksi takdirde asla böyle bir şey söylemezdim."

Elaina ona şaplak muhabbetine pek aldırmadığını söylemeyi düşündü. Aslına bakılırsa, bu onu biraz heyecanlandırmıştı. Ama adamın yüzündeki ifade, yaptığı yorumdan dolayı gerçekten acı duyduğunu ve bunun için gerçekten üzgün olduğunu anlamasını sağladı. Özrünü kabul etmeye karar verdi.

"değil," dedi. "Ben sadece... keşke biraz rahatlayabileceğim bir yere gidebilseydik. Ama sanırım böyle bir şey söz konusu değil."

"Saraydan ayrılmamıza izin verileceğini sanmıyorum," diye itiraf etti Terex. Kaşlarını çatı. "Sadece kendine dokunmadan serbest kalmanın bir yolunu bulmalısın."

"Hem de hiçbir cansız nesneye dokunmadan," dedi Elaina kuru bir sesle. "Sanırım vibratör istemenin bir faydası yok. Kullanmaya başladığım anda lanet alarm çalmaya başlıyor."

Terex kaşlarını çatı. "Muhafız onun gözetimindeyken artık rahatsız edilmeyeceğimizi söylemişti. *Belki* de müdahale korkusu olmadan kendine dokunabilirsin."

Elaina başını salladı. "Alarm sistemini etkisiz hale getirdiğini söylemedi ama. Tahminimce yapamaz - besin zincirinde onu tamamen kapatacak kadar yüksekte değil." Kırık bir kahkaha attı. "Tanrım, yapamam."

Bunu seninle tartıştığıma inanabiliyor musun? Burada durmuş Hands-Off Gezezeninden nasıl konuşuyoruz."

"Bunu neden tartışmayasınız ki?" Terex makul bir şekilde sordu. "Benim korumam altındasın, bu da beni senin iyiliğinden sorumlu kılıyor. Ve sakın kendi başının çaresine bakabileceğini söylemeye başlama Elaina," dedi ve itiraz etmesine fırsat vermeden kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu konuda, kelimenin tam anlamıyla tek başına yapamazsın. Bu yüzden sana yardım etmenin bir yolunu bulmalıyız."

"Bana yardım etmeye istekli olduğun için teşekkürler. Sen..." Elaina durakladı ve kendi sözlerine alaycı bir şekilde güldü. "Bana bir el ver, anladın mı? Tanrım, keşke yapabilsen! Yani, senin ellerinle kendime dokunabilseydim, bahse girerim alarm çalmazdı."

Büyük Kindred'ın gözlerinde düşünceli bir bakış belirdi.

"Neden yapamıyorsun?" diye sordu sessizce.

"Neyi neden yapamıyorum?" Kaşlarını çattı.

"Neden kendine dokunmak için ellerimi kullanamıyorsun?"

"Ne dedin? Bu bir *şakaydı*. Yani el değiştirebilir miyiz falan diyordum. Bakın, aptalcaydı, artık mantıklı bile gelmiyor."

Terex makul bir şekilde, "Çünkü cinsel olarak hayal kırıklığına uğramışsınız," dedi. "Bu başa çıkılması gereken inanılmaz güçlü bir dürtü."

"Ve nasıl..." Elaina dudağını ısırđı. "Nasıl öneriyorsun, uh, yani *ben* bununla başa çıkabilir misin?"

"Hayır, bu işin yürümesi için 'biz' olmalıyız." Ona sert bir şekilde baktı. "Sana yardım etmeme izin vermelisin."

"Bana yardım et... tam olarak nasıl?" Ama zaten bildiğini düşünüyordu. Kalbi göğsünde güm güm atıyordu ve tüm vücudu kızarmıştı.

"Yatağa gel Elaina. Ama önce eteğini çıkar, sadece ayak bağı olur."

O konuşurken Terex yanına gitti ve pelüş altın yatak örtüsünün üzerine yerleşti. Sırtını yatak başlığına dayayarak oturdu ve kalçalarının arasını okşadı. Kadının soyunup kendisiyle birlikte oturmasını istediği belliydi.

"Um..." Elaina yeniden utangaç hissetti ama kendine engel olamayacağını biliyordu. İhtiyaç duyduğu arzu o kadar güçleniyordu ki, eğer bir an önce halledilmezse delirebileceğini düşündü. Amcığı serbest bırakılmak için haykırırken ayaklarını bir o yana bir bu yana kaydırıyor, kalçalarını kararsızca birbirine bastırıyordu.

"Elaina, *buraya* gel." Terex kalçalarının arasındaki noktaya daha güçlü bir şekilde vurdu ve kaşlarını çattı. "Beni gelip seni almaya zorlama," diye mırıldandı.

Tanrım, böyle konuştuğunda onu *çıldırtyordu*! Kendisine Efendi demesini istemeyebilirdi ama Efendi gibi davrandığında Elaina'nın içini ısıtıyordu.

"Evet, M-" Kelimeyi söylemeden önce kendini tam zamanında durdurdu ama Terex hâlâ başını sallıyordu.

İç çekti. "Bunu *gerçekten* söylemek , değil mi?"

"Ben... Ben sadece karakterime uygun davranmaya çalışıyorum," diye itiraz etti Elaina ama bu en iyi ihtimalle yarım bir gerçektir ve bunu biliyordu. Terex'in de bunu bildiğine bahse girmeye hazırdı. "Neden söylememi istemiyorsun?" diye sordu merakla. "Sana bir şey hatırlattığını söyledin..."

"Daha sonra." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Buraya gelmeni ve bacaklarımın arasına oturmanı istiyorum. *Şimdi.*"

"Geliyorum." Uzun saçaklı eteğini ve sandaletlerini çıkaran Elaina yatağa tırmandı ve olabildiğince rahat bir şekilde adamın kalçalarının arasına oturdu.

"Hayır, bana yaslan. Rahatla." İri yarı Kindred, kaslı kolunu kadının beline dolayarak, çıplak sırtı adamın çıplak göğsüyle aynı hizaya gelene kadar onu kendine doğru çekti. Gecenin büyük bölümünde üşüdüğünü hissetmişti - bu şekilde giyinmiş (daha doğrusu soyunmuş) olmasına nasıl engel olabilirdi ki? Ama şimdi adamın iri vücudunun sıcaklığını sahildeki ılık dalgalar gibi üzerinde hissetti ve ilk kez rahatlamaya başladı.

"Mmm..." Ona sarıldı, arkasını dönüp onu anlamsızca öpmek istemesine neden olan o zengin, baharatlı kokusunu içine çekti. Yine de bir şekilde gözlerini önden ayırmadı. İşlerin ilginçleşmek üzere olduğunu hissediyordu... ve utanç verici. "Şimdi ne olacak?" diye sordu usulca.

"Şimdi de bu." Terex büyük sağ elini kadının çıplak kalçasına koydu. Ama onu okşamıyor ya da sıvazlamıyordu, elini sanki ona sunuyormuş gibi avuç içini yukarı kaldırdı.

"Benden ne yapmamı bekliyorsunuz?" Elaina'nın kafası hâlâ karışık.

"Kullan beni... elimi kullan," dedi Terex alçak bir sesle. "Onunla kendi elinmiş gibi zevk al."

"I..." Elaina bunun nasıl işe yaramayacağını söylemeye başladı... sonra da neden işe yaramayacağını düşündü. "Sanırım *deneyebilirim*," dedi sonunda, kalbi daha da hızlı atıyordu. "Sen... sakıncası yok değil mi?"

"İhtiyacınız olan her şeyi size vermeye hazırım. Her şeyimle emrinizdeyim," diye gürledi Terex.

Elaina başını çevirdi ve büyük Kindred'e merakla baktı. "Bu çok güzel. Bu... bir tür yemin mi?"

"Bir çeşit." Dikkatini çekmek için kızın kalçasını hafifçe sıktı ve sonra elini tekrar uzattı. "Elaina, ne kadar ateşli olduğunun kokusunu alabiliyorum - buna ne kadar ihtiyacın var. Lütfen beni kullan."

"." Adamın elini elinin içine alıp kalçalarının arasına bastırırken sesi ancak fısıltı halindeydi. Uzun parmakları tümseğine dokunduğu anda, içinden bir zevk şoku geçtiğini hissetti.

Evet! Evet! İhtiyacım olan şey bu! diye düşündü, yarı sayıklayarak. *Bütün gece ihtiyacım olan şey - Efendimin elinin dokunuşu.*

Terex parmaklarını kullanmaya çalışmıyordu, onu okşamaya ya da kendi başına ona dokunmaya çalışmıyordu - sadece hareketsiz duruyor, onu bekliyor, istediğini yapmasına izin veriyordu. *İhtiyacı olan şeyi.*

"Tanrım," diye yarı fısıldadı, yarı inledi Elaina elini aşağı bastırıp daha fazla his almak için kalçalarını yukarı kaldırırken. Uzun bir parmak amının ıslak, şiş dudaklarının arasından kaydı ve ağrıyan klitorisinin yanından kaydığını hissettiğinde nefesi kesildi.

"Tanrılar, Elaina..." Terex'in derin sesi kulağına boğuk geliyordu. "Sen çok ıslak."

"Yapamıyorum... Elimde değil," diye nefesini tuttu ve kalçalarını döndürerek klitorisini adamın istilacı parmağına doğru hareket ettirdi. "Bu... bu lanet şurup. Beni... delirtti."

"Bunun sadece şurubun etkisi olduğundan *emin* misin?" Terex'in sesi endişeli geliyordu. "Çünkü meme uçların kesinlikle eskisinden daha koyu pembe görünüyor." Diğer eliyle sol göğsünü kavradı ve ne demek istediğini anlatmak istercesine nazikçe tepesini okşadı.

Nazik dokunuş Elaina'nın içinden bir zevk şimşeği daha geçirdi ve kollarında kıvrandı.

"Tanrım, evet!" diye inledi. "Yap... bunu tekrar yap!"

"Bu mu?" Terex göğüs ucunu tekrar, bu sefer biraz daha sert bir şekilde bükte.

"Evet!" Artık kendini sınıra çok daha yakın hissetmeye başlamıştı - sadece küçük "meme ucu orgazmları" değil, gerçek bir orgazma daha yakındı.

Büyük Kindred göğüsleriyle oynadığında kısa, yoğun zevk zirveleri amına nem gönderdi.

"Bu iyi hissettiriyor mu, tatlım?" diye mırıldandı kulağına. "Bana ne yapacağımı söyle, neye ihtiyacın olduğunu söyle. Gelmene yardım etmek istiyorum."

"*Tanrım*," diye inledi Elaina yeniden. Adamın kendisiyle konuşma şeklini, kulağına gelen derin sesini, iri bedeninin onunkini sarıp sarmalamasını ve ona zevk vermesini seviyordu. "İşte, ihtiyacım var..."

"Neye ihtiyacın olduğunu göster bana," diye hırladı usulca. "Beni nasıl istersen öyle kullan, *Lavana*."

"Sen... bana daha önce de böyle seslenmiştin," diye fısıldadı Elaina, zevkten boğazı düğümlenmişti. "Bu ne anlama geliyor? Bir çeşit evcil hayvan ismi mi?"

"bakıma. Bana neye ihtiyacın olduğunu göster."

"Bunun gibi..." Elini iki parmağı kıvrımlarını açacak şekilde hareket ettirdi. Parmakları klitorisini çevreleyecek şekilde konumlandırdı, biri hassas her iki yanında, kalçalarını gıcırdatmaya başladı, büyük, sıcak elinin sıcak amına karşı tatlı uyarımını almak için yukarı doğru bastırdı.

"Tanrılar, Elaina! Çok sıcak, ıslak ve kaygan," diye yumuşak bir sesle inledi Terex, onu istediği gibi kullanmasına izin verirken. "Yumuşak küçük amcığın elimde çok iyi hissediyor!"

"Elin amımda harika bir his uyandırıyor," diye itiraf etti Elaina, hâlâ ona sürtünüyordu. Bir yanı bunu yaptığına inanamıyordu, ona doğru ittiğine ve kalın parmaklarının kedi dudaklarını açmasına ve klitorisini bu kadar bariz bir şekilde okşamasına izin verdiğine inanamıyordu. Ama bir yanı -daha büyük bir yanı- sadece *daha fazlasını* istiyordu. "Dokun bana," diye yalvardı Terex'e. "Avantaj sağlamamaya çalıştığını ve elini benimmiş gibi kullanmama izin verdiğini biliyorum ama istemiyorum. Bana dokunmanı istiyorum."

"Bana bunu sorduğunu duymak beni ne hale getiriyor bilemezsin," diye hırladı kulağına.

"Yine de tahmin edebiliyorum." Nefes nefese küçük bir kahkaha attı ve neredeyse ona kucak dansı yapıyormuş gibi kıcını adamın pantolonunun kasıklarına doğru bastırdı. Sıcak, sert ve uzun bir şey çıplak arkasına, adamın sikine bastırıyordu. Elaina onun ne kadar büyük olduğunu hatırlamadan edemedi.

Beni gerçekten doldururdu -aslında, onu kaldıracabileceğimden bile emin değilim, diye düşündü, ağzına ne kadar zor olduğunu hatırlayarak. Sonra bu düşünceyi bir kenara itti. Bunu yapamazlardı, o kadar ileri gidemezlerdi. Hâlâ temelde iş arkadaşlarıydılar ve Terex ona sadece şuruptan kaynaklanan isteklerini tatmin etmenin başka bir yolu olmadığı için yardım ediyordu.

Bu durumda, daha fazla yardım etmesine izin verin.

Şimdiye kadar Terex onun için hareketsiz dururken, kendi eliyle onun büyük elini yönlendiriyor, parmaklarına sürtünüyordu. Şimdi iki elini de onun büyük, kaslı kalçalarına koyup sıktı.

"Dokun bana," diye yalvardı. "Lütfen, yani, Terex. Dokunmanı *istiyorum*." "değil," diye hırladı kulağına. "Eğer bana böyle seslenmek istiyorsan kötü bir şekilde, buna izin vereceğim."

"Teşekkür ederim, Efendim!" Elaina sonunda ona bu unvanla hitap etmenin neden bu kadar rahatlatıcı ve tahrik edici olduğunu söyleyemiyordu ama bunu yaptığında vücudundan geçen zevk dalgasını ya da amından süzülen taze ıslaklığı inkar etmek mümkün değildi.

"Bu doğru, ben senin Efendinim - en azından burada," diye hırladı Terex. "Bu yüzden bir an için hareketsiz durmanı istiyorum Elaina. Kıpırdama ve sana dokunmama izin ver."

Zorlukla pelvisini döndürmeyi ve kalçalarını itmeyi bıraktı. Daha önce sürtünmeye ihtiyacı vardı, çünkü büyük Kindred elini hareketsiz tutuyor, kendisi hiçbir hareket yapmadan onun elini hareket ettirmesine izin veriyordu.

Şimdi her şey değişmişti. Bir kolunu sıkıca beline dolayan Terex onu zapt etti ve çıplak kıkır yanaklarının arasına bastıran şaftının uzun, sert çıkıntısını hissedebilmesi için onu kendisine doğru çekti. Çok geçmeden Terex'in onu geri çekmesinin sebebinin bu olmadığını anladı; Terex sadece ona dokunmaya başlamadan önce vücudunu daha iyi kontrol etmek istiyordu.

Ve sonunda ona dokunduğunda, hafif ama ustaca vuruşlarla, klitorisinin şişmiş düğmesinin etrafında nazik ama sert daireler çizerek okşadı ve artık dayanamayacağını düşünene kadar ona zevk verdi.

"Aynen öyle, *Lavana*," diye usulca homurdandı. "Kıpırdamadan dur ve efendinin sana dokunmasına izin ver. Kıpırdamadan dur ve benim için boşalana kadar küçük amını okşamama izin ver... parmaklarımın her yerine boşal."

Edepsiz konuşması neredeyse ona ustaca dokunması kadar iyiydi ve nedense kendini onun derin, sert tonuna o kadar güçlü tepki verirken buldu ki zar zor nefes alabiliyordu.

İçten içe bir parçası böyle olmaması gerektiği konusunda ısrar ediyordu - bu korkunç gezegende tanık olduğu onca vahşetten sonra, hiçbir erkeğe "Efendi" demek istememeliydi. Ama kendine engel olamıyor ya da hissettiklerine engel olamıyordu. Sonunda denemeyi bile bıraktı.

"Efendim," diye inledi, ona karşı kıvranıyordu. "Usta, lütfen... *lütfen* beni boşalt!"

"Tanrım, böyle yalvardığını duymak çok ateşli." Uzun parmakları hızlandı, ağrıyan tomurcuğunu daha fazla güçle, daha yoğun bir şekilde çevreledi.

Oh Tanrım! OhGodohGod! Elaina kendi kendine inledi. Efendisinin ona dokunması o kadar iyi hissettiriyordu ki, kendine dokunmak için sadece onun elini kullandığı zamankinden çok daha iyiydi. İçindeki zevk dalgası patlayacağını düşünene kadar yükseldi.

"Ne kadar yumuşak, tatlı bir küçük kedi," diye homurdandı, hâlâ onu okşuyordu. "Çok ıslak ve ihtiyaçtan kaygan. Ne kadar sıcak olduğunu hissedebiliyorum - ne kadar sıcak olduğunu, tatlım. Boşalmaya ne kadar ihtiyacın olduğunu hissedebiliyorum."

"Evet, Efendim!" diye inledi. "Evet, oh *evet*."

Ve sonra zevk onu boğdu ve sonunda boşalıyordu. O gece daha önce ona verdiği meme ucu orgazmları gibi kısa, hızlı bir boşalma değildi. Bu, amının derinliklerinde başlayan ve tüm vücudunu zevkle dolduran derin, tatmin edici bir duyguydu. Aslında, bunu daha iyi yapabilecek tek bir şey vardı.

"Efendim," diye yalvardı. " gir! Lütfen, sana ihtiyacım var!"

Büyük Kindred hiç tereddüt etmedi. İki uzun, güçlü parmak kanalının derinliklerine kaydı ve sert ve derin bir şekilde iterek onu doldurdu.

"Ahh!" Elaina ona karşı çılgınca direndi, artık hareketsiz duramıyordu. Tek düşünebildiği, onu doldurmasının ne kadar iyi hissettirdiği idi, tamamen teslim olmanın ve Efendisinin kalın parmaklarının her yerine boşalmanın ne kadar doğru hissettirdiği idi.

Terex'in kulağına "İşte böyle," diye hırladığını duydu. "Doğru, benim için gel tatlım. Ben senin küçük tatlı amını sikerken sen de ustanın parmaklarına boşal. Elimin her yerine boşal."

Adamın sıcak sözleriyle birleşen derin penetrasyon, Elaina'nın üzerine ikinci bir zevk dalgası gönderdi ve Elaina kendini tekrar boşalırken buldu, iç amcığı parmaklarını sertçe kavradı, yoğunluktan bayılabileceğini düşünene kadar istilacı parmakların etrafında spazm geçirdi.

"Efendim!" diye tekrar feryat etti ve sonra zevk içinden akıp geçerken kollarında kaskatı kesildi, sırtını kamburlaştırdı ve ayak parmaklarını kıvırdı, onu inkar edilemez bir arzuyla elektrik çarptı.

Sonunda onun kollarında nefes nefese yere yığıldı.

"Tanrım... oh, Tanrım..." Sesi kendi kulaklarında boğuk çıkıyordu. Kendini bitkin hissediyordu, tamamen tükenmişti ve vücudu adamın kaslı kollarında bir bez bebek gibi gevşemişti.

"Elaina," diye mırıldandı kulağına. "İyi misin?"

"İyi, ben sadece..." Başını salladı, yalan söyleyemeyecek kadar yorgun ve duygusal olarak çıplaktı. "Daha önce hiç bu kadar sert boşalmamıştım. *İnanılmazdı.*"

"Boşaldığında muhteşem oluyorsun," diye homurdandı usulca. "Hiç bu kadar güzel bir manzara görmemişim. Ama yeterli miydi? Tatmin oldun mu?"

"Sanırım öyle. Şimdilik. Uh..." Uzun parmaklarının hâlâ amına gömülü olduğu bacaklarının arasına baktı. "Terex..."

"Özür dilerim." Adam yavaşça geri çekildi ve Elaina onun kucağından sürünerek indi. Yerinde kalmayı umursamazdı ama keskin kenarı arzusundan uzaklaştırıldığı için şimdi biraz garip görünüyordu.

"Um..." Elaina rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Sana bir bez getirmemi ister misin ya da..." Parmaklarının hâlâ kızın sularıyla parladığı sağ elini işaret etti.

"Gerek yok." Gözlerini onunkilere kilitleyen Terex parmaklarını ağzına götürdü ve emerek temizledi, sanki yıllardır tattığı en güzel şeymiş gibi balını bariz bir zevkle yaladı.

"Oh..." Bu görüntü Elaina'nın aamını nedense yeniden sıkmaya başladı. "Sen... bunu yapmak zorunda değilsin," diye fısıldadı.

"Biliyorum. Bunu yapmak istiyorum," diye mırıldandı usulca. "Tanrım, tadın düşündüğüm kadar güzel."

Kasıklarındaki şişkinlik acı verici bir şekilde dik görünüyordu. *Acı çekiyor olmalı, diye* fark etti Elaina. Yatakta öne doğru sürünerek ona uzandı ama Terex geri çekildi.

"Sorun nedir?" Başını kaldırıp ona baktı, incinmiş hissediyordu. "Sadece size yardım etmek istedim, Efendim."

İç çekti. "Artık bana öyle demeyi bırakabilirsin. Birbirimize 'yardım etmeyi' bırakmalıyız yoksa hiçbir şey yapamayız."

"Pekâlâ." Elaina titredi, şimdiden onun kollarının sıcaklığını özliyordu. "O zaman giyecek bir şeyler bulmalıyım. *Üşüyorum.*"

"Ben de uyumak için giyinmek istiyorum. Sanırım gardıropta bizim için bazı giysiler bırakılmıştı - hadi gelin."

On Yedinci Bölüm

Gardırop, Elaina'ya sedir ve çam karışımı bir koku veren, güzel kokulu bir ahşapla kaplı büyük, bağımsız bir mobilya parçasıydı. Ama harika kokmasına rağmen, içinde onun için gece kıyafetleri yoktu. Terex için düğme yerine mıknatısla kapatılan ipeksi siyah bir pijama takımı ve her ikisinin de gün boyunca sarayda giyebileceği pek çok kıyafet vardı ama yataken giyebileceği hiçbir şey yoktu.

"Sanırım çıplak uyumam gerekiyor?" Elaina kaşlarını çattı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Büyük Kindred'in onu kıyafetsiz görmesinden artık daha az çekiniyor olsa da, çıplak dolaşmak hâlâ rahatsız ediciydi.

"İşte." Terex ona pijama takımının bir parçası olan uzun kollu, ipeksi siyah uyku tulumunu uzattı. "Sen üstünü giy, ben altını giyeceğim."

"Teşekkür ederim." Elaina minnetle giydi ve esnedi. "Tanrım, uzun bir gün oldu."

"Neden yatağa dönüp uyumadan önce yarın ne yapacağımızı planlamıyoruz?" Terex uyku pantolonunu çekmeyi bitirirken sordu.

"Güzel..." Tekrar esnedi. "İyi fikir."

"Gel o zaman." Onu beklenmedik bir şekilde kollarına alarak yatağa doğru taşıdı.

"Hey-bunu yapmak zorunda değilsin!" Elaina hazırlıksız yakalanmıştı ama pek . Onun tarafından tutulmak, büyük ve sıcak bedenini kendi bedeninde hissetmek güzeldi.

"Belki de istiyordum. Belki de seninle ilgilenmek hoşuma gidiyordur." Ona küçük bir gülümseme verdi ve onu yatağa yatırmadan önce alnından hafifçe öptü.

"Benim de hoşuma gitti," diye itiraf etti, kalbinin çarptığını hissederek. "Ve az önce bana yardım ettiğin için sana teşekkür etmek istiyorum," diye ekledi, özenle hazırlanmış altın rengi yatak örtüsünün altına ve altındaki ipeksi çarşafların arasına girerken.

"Gerekliydi," dedi Terex ciddi bir ifadeyle, ışıkları karartıp çarşafların arasında ona katıldı. "Sürekli işkence görürken ve arzu tarafından dikkatin dağıtılırken başka bir şeye konsantre olmak zor."

Bunu söyleme şekli Elaina'ya, Kindred Ana Gemisi'nde onunla gelmemesi gerektiğini söylediği zamanki sözlerini hatırlattı. *"Sadece yanımda olman bile dikkatimi dağıtıyor. Seni görmek... teninden yayılan sıcaklık..."* diye homurdanmıştı. Kastettiği şey bu olabilir miydi -ona cinsel olarak o kadar ilgi duyuyordu ki görevine zar zor konsantre olabiliyordu?

Ama ben hiç kimseyim, diye itiraz etti kendi kendine. Gri yarı, kaslı bir savaççı onu neden bu kadar çekici bulsun ki, iğni doğru dürüst yapamayacağından korksun? Yine de Kate ona Ana Gemi'deyken Terex'in onun yanında cinsel dürtülerini kontrol edemeyeceğinden korktuğunu söylemişti ve kendisi de ona "uyumlandığından" söz etmişti. Yani belki de...

"Seni böyle... rahatsız ediyor muyum?" dediğini duydu. "Yani, cinsel olarak mı? En başta seninle gelmemi istememenin nedeni bu muydu?"

Terex derin bir nefes aldı.

"Evet," diye itiraf etti , ona doğru dönerek. Bir kolunu yukarı kaldırdı ve yan yatmış, başı özenle hazırlanmış altın bir yastığın üzerinde olan Elaina'ya baktı. "Eşim Solange Tanrıça'nın yanına gittiğinden beri, son on döngüdür cinsel olarak ölüydüm. Sonra sen geldin ve bedenim yeniden canlandı. Özür dilerim." Çaresizce başını salladı. "Elimde değil."

Elaina, "O lanet afrodizyaktan etkilenmemek elimde değil," diye mırıldandı. "Sorun değil, Terex. Aslında bunu biraz gurur verici buluyorum. Yani, sen büyük, güçlü, kuvvetli bir savaşçısın ve ben de Dünya'dan gelen önemsiz biriyim."

"Kendinden böyle bahsetme," dedi sertçe. "Sen çok güzelsin, Elaina. Ve zeki ve bilge ve...Tanrılar. Durmalıyım."

"Muhtemelen." Ama bunu gerçekten istemiyordu. Onun konuşmaya devam etmesini istiyordu. Artık yatakta olduklarına ve birlikte rahat ettiklerine göre uyanıyor gibiydi. "Bana şu Efendi olayını anlat," dedi ona bakarak. "Yani, neden sana özel olarak böyle seslenmemi istemediğini söyle?"

Kaşlarını çattı. "Bu... geçmişimin utanç verici bir parçası. Kimseye anlatmadığım bir parça."

"Bu konuda konuşmak istememeni anlıyorum," dedi Elaina sessizce. "Ama keşke konuşsan. Seni daha iyi tanımak istiyorum. Ve, şey..." Yer değiştirdi. "Az önce sana karşı oldukça açtım. Yani, daha önce bir erkekle hiç böyle bir şey yapmadım. Yani, hiç birinin beni boşaltmasına izin vermemiştim."

"Hayır mı?" Şaşırmış görünüyordu. "O zaman nasıl..."

"Ben her zaman kendi başımın çaresine baktım." Elaina omuz silkti. "Böylesi daha kolaydı. Kısmen eski sevgilim beni bu şekilde elde etmeye *çalışmakla* uzaktan yakından ilgilenmeyeceği için, kısmen de kendini bu kadar savunmasız bırakmak zor olduğu için."

"Anlıyorum." Terex başını salladı. "Ve sana utanç verici geçmişimi anlatarak bu iyiliğe karşılık vermemi mi istiyorsun?"

"Seni tanımak istiyorum," diye tekrarladı Elaina. "Hepsi bu kadar. Bence burada oldukça tehlikeli bir durumdayız. Birbirimizi ne kadar iyi tanırsak, bu durumdan canlı çıkma şansımız da o kadar artar."

"Doğru." İcini çekti. "Pekala, sana söyleyeceğim. Ama umarım... umarım bu bana bakış açını değiştirmez."

Elaina dürüşte, "Benim gördüğüm, karısını kaybetmiş ve başına bir sürü kötü şey gelmiş iri, güçlü, yakışıklı bir adam," dedi. "Ama tüm bunlara rağmen doğru olanı yapmaya kararlısın. Bence bu takdire şayan."

"Teşekkür ederim. Bu... çok cömert bir değerlendirme. Pekala... Elimden geldiğince size anlatacağım."

"Teşekkür ederim." Elaina yastığını yeniden düzelitti ve dinlemeye hazır bir şekilde beklentiyle ona baktı.

* * * * *

Terex içini çekti ve gözlerini kaçırdı. Tanrım, bunu yapacağına inanamıyordu; ona geçmişini gerçekten anlatacağına inanamıyordu. Ama bu küçük dünyalı dışide onu kendine çeken, en karanlık sırları konusunda bile ona güvenmek istemesine neden olan bir şeyler vardı.

"Her şey eşimle başladı... Solange ile," dedi alçak bir sesle. "Eski eserleri, özellikle de geçmiş toplumların cinsel eğilimlerini inceleyen bir akademisyendi."

"Bir cinsel tarihçi mi?" Elaina'nın sesi sevinçli geliyordu. "Ne ilginç bir iş! Devam et..."

"O..." Terex derin bir nefes aldı. "Nixianlarla ilgilenmeye başladı."

"Bu insanlar burada mı?" Elaina etraflarındaki uyuyan sarayı işaret eden bir hareket yaptı.

"Evet." Başını salladı. "Kadim Kindred Yüksek Konseyi'nin onlarla ticareti yasaklamaya çalışmasına neden olacak kadar kötü olan şeyin ne olduğunu bilmek istiyordu."

"Yine de işe yaramadı, değil mi? Kayıp Akraba yine de onlarla ticaret yaptı."

"Onların zararına," dedi Terex yumuşak bir sesle. "İçlerinde birkaç Kindred kanı izi görebiliyorum - örneğin erkeklerin büyüklüğü. Ama bunun dışında..." Başını iki yana salladı. "Bir ticaretin bu kadar berbat bir şekilde yanlış gittiğini hiç görmemiştım ve Kindred halkının izlerini kendi soylarından tamamen silmek için bu kadar çok çalışan bir ticaret ortağı da hiç duymamıştım."

"Bu Krumf yüzünden oldu, değil mi? Birinci Krumf, yani." Kadın ürperdi. "Ne korkunç bir adam!"

"Öyle ve onun soyundan gelenler de pek iyi değil," dedi Terex acımasızca. "Ama dediğim gibi, eşim -karım- Nix'in cinsel uygulamalarına ilgi duymaya başladı."

"Peki... her zaman bu kadar kötüler miydi?" Elaina ona sordu. "Yani, kadınlarına köle gibi davranmaları, toplum içinde konuşmalarına izin vermemeleri, onları esaret altında tutmaları..."

"Hayır." Terex başını salladı. "Hayır, hiçbir zaman bu kadar kötü olmadılar - en azından Solange'ın incelediği belge ve kayıtlara göre. Çoğunlukla..." Boğazını temizledi. "Cinsel pratiklerini çoğunlukla yatak odasıyla sınırladılar."

"Yani şu anda yaptıkları her şey yeni mi? Ya da en azından onlar için yeni mi?"

"Sanırım bu gezegene yerleştiklerinde başlamış olmalı," dedi Terex. "Okuduğum makalelere göre -ki bunların bir şekilde sansürlendiğine inanıyorum- Need kadın nüfusunu sarmaya başlayana kadar erkek kadınlar arasında eşitliğin olduğu oldukça normal bir toplumları vardı."

"Evet, sürekli cinsel olarak 'hizmet edilmek' için yalvaran birine saygı duymak oldukça zor," dedi Elaina kuru bir sesle ve kendisini boşaltması için ona nasıl yalvardığını hatırlayıp hatırlamadığını merak etti.

"Umarım sana olan saygımın azaldığını düşünmüyorsundur..." Terex boğazını temizledi. "Sana yardım ettikten sonra."

"Hayır..." Elaina'nın sesi düşünceli geliyordu. "Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum. Ama yaptıklarımızdan sonra bile bir kadına saygı duymak için belli bir tür erkek olmak gerekir. Bırakın buralarda olup biten bazı aşırı şeyleri."

Terex alçak bir sesle, "Solange'ımın ilgilendiği şey, sizin de söylediğiniz gibi, uç şeylerdi," diye itiraf etti. "Esareti denemek istiyordu... ve cezalandırmayı."

"Yani BDSM ile mi ilgileniyordu?" Elaina'nın sesi şok olmuş ya da dehşete düşmüş gibi çıkmadı.

"Evet." Terex başını salladı. "Ama sadece çalışmak istemedi, pratik de yapmak istedi. Ve... benim de onunla birlikte pratik yapmamı istedi."

"Peki bunda bu kadar korkunç olan ne?" Loş odada Elaina şaşkın görünüyordu. "Ne yaptın, onu bağladın mı? Sana Efendi mi dedirttin? Bu yüzden mi sana öyle seslenmemden hoşlanmadın?"

Terex alçak bir sesle, "Hepsi bunun bir parçasıydı," diye itiraf etti. "Ama aynı zamanda benden... ona vurmamı da istedi."

"Neresine vurayım? Tokatlamaktan mı bahsediyorsun?" Elaina ona kaşlarını çattı ama yine de sesi üzgün gelmiyordu.

"Evet." Terex yere baktı. "sadece elimle değil. Bana başka aletler de kullandırttı; binicilik aletleri... baston. O... acıyı ve hükmetmeyi arzulamaya başladı. Ve ben..." Derin bir nefes aldı. "Tanrıça yardımcım olsun, ben de arzulamaya başladım."

"Terex..." Elaina'nın yumuşak küçük eli yüzündeydi ve onu kendisine bakmaya zorluyordu. Sonunda baktı. Rahatlamıştı, gözlerinde hâlâ herhangi bir kınama görmüyordu.

"Görmeye başladın mı?" diye sordu alçak, boğuk bir sesle.

"Yani sapıkça bir ilişki içindeydin," dedi omuz silkerek. "Ne olmuş yani? Pek çok insan öyle."

"Belki Dünyalılardır, Kindred değil." Terex başını salladı. "Bazen baskınlık oyunu oynarız - bir Kindred Savaşçısının gelinini hizada tutmasına ve kendisine veya başkalarına zarar verebilecek tehlikeli bir şey yaparsa onu hesaba çekmesine izin veren Davranış Yasası diye bir şeyimiz var. Ama dürüst olmak gerekirse, bu neredeyse hiç kullanılmıyor ve kullanılsa bile çoğunlukla bir oyundan ibaret."

"Bir seks oyunu," diye tahmin etti Elaina ve başını salladı.

"Evet. Solange her zaman bu şekilde oynamayı severdi - 'onu elime almam' için beni kızdıırırdı. Ancak Nix ve Nixian cinsel uygulamalarına ilgi duymaya başladıktan sonra benden çok daha fazlasını istedi. Onu bağlamamı... 'yaramazlık' yaparsa bastonla ya da kırbaçla dövmemi... sevişirken onu boğmamı istedi."

"Erotik boğulma," diye mırıldandı Elaina. "Yani, sanırım buna böyle deniyor - boğulma olayı."

Terex alçak bir sesle, "Onun üzerindeki hâkimiyetimi her şekilde göstermemi istedi," dedi. "Ve Tanrıça yardımcım olsun, bunu yaptım."

"Ve... bunun için kendini kötü mü hissettin?" Elaina sordu.

"Hayır. *Hoşuma* gittiği için kendimi kötü hissettim." Bir elini kabaca yüzünde gezdirdi. "Dışarıdan bakıldığında normal görünüyorduk. Ama süitimizin eşliğinden geçtikten sonra kendi özel fantezi dünyamıza sahip olduk." Kelimeler artık daha hızlı geliyordu, onları durduramıyor gibiydi. "Solange istedi ki

Ona bir köle gibi davranmamı istedi, cinsel bir oyuncak gibi. Ben de öyle yaptım. Başka hiçbir Kindred erkeğinin yapmayı aklından bile geçirmeyeceği bir şey yaptım; kendi zevkim için ona boyun eğdirdim, hükmettim ve *canını* yaktım. Ve *bundan zevk aldım.*"

"Oh, tatlım..." Elaina'nın sesi sıkıntılı geliyordu.

"Hastalandığında biliyordum," diye devam etti Terex, sesi artık soğuk ve düzdü. "Bunun benim hatam olduğunu biliyordum. Ona davranış şeklim yüzünden onu kaybediyordum."

"Ama... ona bu şekilde davranılmasını *istediğini söylemiştin*. Ve bu sadece sapıkça bir seks, cinayet ya da başka bir şey değil," diye haykırdı Elaina.

"Biz öyle görmüyoruz," dedi Terex. "Kindred'lar dişilere saygı duymaya ve onları her ne pahasına olursa olsun korumaya inanırlar. Solange'a yaptığım bazı şeyler... ona verdiğim acı..." Başını iki yana salladı. "Kutsal Koru'daki herhangi bir rahibe beni mahkûm ederdi - benim kendimi mahkûm ettiğim gibi. Ve Solange öldüğünde, gerçeği biliyordum; bu benim hatamdı. Ona davranış biçimim yüzünden bana verilen bir cezaydı."

"Oh, Terex, hayır! Ben buna inanmıyorum! Senin de bunun doğru olduğunu düşündüğüne inanmıyorum." Küçük ellerini adamın omuzlarına koydu ve onu kendine çekti.

Daha ne olduğunu anlamadan, Terex yüzünü onun göğüslerinin yumuşak, sıcak tümseklerine dayamıştı. Kollarını beline dolayarak onu kendine çekti ve yakınlaştırdı. Böyle bir rahatlığı hak etmediğini çok iyi bilmesine rağmen, ona söylediklerinden sonra kendisinden nefret etmemesi çok rahatlatıcıydı. Yaptığı onca şey için kendisinden nefret ettiği gibi nefret etmiyordu.

"Her şey ." Elaina'nın küçük, serin parmakları saçlarını taradı. "Geçmiş için kendini suçlamayı bırakmalısın. Yaptığın şeyler sapıkça olabilir ama *yanlış değillerdi* - Solange da istediye değillerdi."

"Kendime bunu söylemeye çalıştım." Sesi kendi kulaklarına da kasvetli geliyordu. "Ama hissettiğim suçluluk duygusuna engel olamıyorum. Buraya geldiğimizde, o günkü halini gördüm.

kadınlara nasıl davranıldığını gördüm... *size* nasıl davranmam gerektiğini gördüm..."

Devam edemedi. Göğsünde çözölmeyi reddeden sert bir buz düğümü vardı. Suçluluk duygusunu yeniden hissetti - yanlış yaptığını bilmek ve bugün işlediği günahların aynısını yarın işlemekten kendini alıkoyamamak.

"Sapkınlık, eski sapkınlık!" Elaina aniden haykırarak onu şaşırttı.

"Ne?" Kaşlarını çatarak onun rahatlatıcı dokunuşundan uzaklaştı.

"Rahibenin biz ayrılmadan önce bahsettiği eski sapkınlık. Hatırladın mı?" Elaina'nın sesi heyecanlıydı. "Eski bir sapkınlıkla karşılaşacağınızı ve onu benimsemeniz gerektiğini söylemişti. Bu... bu tuhaf S&M yaşam tarzı onun bahsettiği şey olmalı."

"Bilmiyorum..." Terex şüpheyle başını salladı. "Solange ve ben... düzenli olarak "oynadığımız" zamanlarda bile, bunu asla özel hayatımızın dışına çıkarmadık - asla başkalarının görebileceği bir yere taşımadık."

"Çünkü diğer insanların anlamayacağını biliyordun," dedi Elaina makul bir şekilde. "Diğer Kindred'ler zaten anlamazdı, çünkü kadınlara olan saygınız yüzünden. Ama Terex, karın biraz sert seks istedi ve sen de bunu ona verdin diye bu senin korkunç bir insan olduğun anlamına gelmez. Hala onu memnun ediyordun, hala onun isteklerini yerine getiriyordun. Belki Kindred tarzında değil ama onun memnun edilmek ve onurlandırılmak *istediği* şekilde."

"Keşke buna inanabilseydim." Terex derin bir iç çekti. "Keşke ruhumu kemiren bu suçluluk duygusundan kurtulabilseydim. Ama yapabildiğim en iyi şey, bir daha asla bir kadına böyle davranmayacağıma dair kendi kendime yemin etmek oldu. Ve şimdi bak..." Ellerini iki yana açtı. "Sana nasıl davrandığıma bir bak.

Sana sormadan vücuduna yakınlaşmak, seni penisimi emmeye ve tohumumu yutmaya zorlamak..."

"Bunların hiçbiri umurumda değildi," dedi Elaina ona yumuşak bir sesle. "Bilmiyorum..." İç çekti. "Belki de yapmalıydım. Burada kadınlara nasıl davrandıklarını görüyorum ve bu beni o kadar kızdırıyor ki tüm sarayı yakıp yıkmak istiyorum. Ama siz beni elinize aldığınızda ve ben size Efendi dediğimde..." Dudağını ısırды. "Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ama bu beni çok *azdırıyor*. Ve ben... kendime engel olamıyorum."

"Anlamıyor musun?" Terex sert bir sesle konuştu. "Solange ve benim aramda da böyle başladı. Bana 'Efendi' demesi, sonra ona hükmetmemi istemesi... sonra ona şaplak atmam... sonra onu kırbaçla dövmem, sonra onu bağlamam ve ben kendimi ona daha sert ve daha sert sokarken onu boğmam..." Başını salladı, eski utancının her zamankinden daha güçlü bir şekilde geri geldiğini hissetti. "Bunu bir daha asla yapmayacağıma dair kendime yemin ettim. Ve şimdi burada *sıkışıp kaldık*."

Elaina pratik bir şekilde, "Şu anda bu konuda bir şey yapamayız," dedi. "Gümüş kürenin ve küçük şifacının nerede olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmemiz gerekiyor. Bunu yapabilmek için de Krumf'un Özel Hamamı'na davet edilmemiz gerekiyor."

"Dikkatini çekmek için bir şeyler yapmamız gerektiğini söylemiştin, değil mi?" Terex kaşlarını çattı. "Ama ne?"

"Sanırım yarın öğreneceğiz." Esnedi. "Tanrım, birdenbire *çok* uykulu."

"O zaman dinlenmelisin. İkimiz de " Terex onun yumuşak yanağını avucunun içine aldı. "Teşekkür ederim, Elaina."

"Bir şey değil. Ama bana ne için teşekkür ediyorsun?"

"Beni yargılamadan hikayemi dinlediğin için... kendimden nefret ettiğim gibi benden nefret etmediğin için," dedi ciddi bir şekilde.

"Kendinden nefret etmeyi bırakmalısın," dedi Elaina ona. "Seninle konuşarak karını ne kadar çok sevdiğini anlayabiliyorum. İkinizin arasında özel bir şey vardı - bunun Kindred toplumunun normlarına uymaması onu kötü ya da şeytani yapmaz."

İç çekti. "Keşke buna inanabilseydim."

"Yapmalısın," dedi Elaina ona ciddiyetle. "Ve bunu yaparken, burada yaptıklarımız ve buradan çıkana kadar yapmaya devam etmek zorunda kalacaklarımız için kendini affet. Unutma, rahibe bunu *kabullenmen* gerektiğini söyledi."

"Yapabilir miyim bilmiyorum," dedi Terex dürüstçe. "Ama sanırım onun emirlerinden en azından birine uymaya çalışmalıyım - bize gerçek benliklerimizi ortaya çıkarmamızı da söyledi ve ben bunu yapmadım."

Elaina tekrar esnedi. "Bu konuda - gerçek Efendi Valdor'un geri dönmesi konusunda endişelenmiyoruz, değil mi?"

"Bunca zaman sonra mı? Muhtemelen hayır." Terex başını umursamazca salladı. "Benim inancım uzayın çok uzak köşelerinde bir yerlerde öldüğü ya da belki de Körlük'te kaybolduğu yönünde. Her halükârda, zaman yolculuğu ihtimalini de hesaba katarsak, şu anda aniden geri dönme ihtimali bence yok denecek kadar az."

"Umarım haklısındır." Elaina içini çekti ve yastığına sarıldı. "Çünkü bu *çok* garip olurdu."

Terex kuru bir sesle, "İnanılmaz derecede tehlikeli olduğunu söylemeye gerek yok," dedi. Gülünç derecede zengin altın brokar yastığı başının altına koyarak onun yanına yerleşti. Ama rahatlamaya çalışsa da uyku onu ele geçiremedi.

Sonunda sorunun ne olduğunu anladı; Solange diğer tarafa geçtiğinden beri kimseyle aynı yatakta yatmamıştı.

"İyi misin?" Elaina ona usulca sordu. "Orada biraz huzursuz görünüyorsun."

"Öyleyim," diye itiraf etti Terex. "Eşim öldüğünden beri kimseyle yatmadım. Bir dişiyle yatmak garip hissettiriyor..."

"Uyuyacak başka bir yer bulmamı ister misin?" diye sordu.

"Tanrım, hayır! Seni yataktan çıkarmak istemiyorum." Kaşlarını çatı. "Ve sözümü bitirmeme izin vermedin. Bir kadınla yatmanın ama ondan bu kadar uzakta olmanın garip hissettirdiğini söyleyecektim. Olmamak..." Boğazını temizledi. "Onu kollarıma almamak için."

"Bana sarılmak ister misin?" diye mırıldanarak ona yaklaştı. "Çünkü eğer istersen... Benim için sakıncası yok."

"Çok isterim." Terex ona doğru uzandı ve kız, suyun yokuş aşağı aktığı kadar yumuşak ve kolay bir şekilde ona doğru aktı. çok daha küçük bedenini kendi bedenine yasladı ve başının üst kısmının çenesinin altına tam olarak oturduğunu fark etti. Kızın kendisine sokulduğunu hissettiğinde içini sıcak bir memnuniyet duygusu kapladı.

"Mmm... bu çok hoş." Elaina'nın yumuşak sesi kollarını adamın beline doladığında yükseldi. "Ben de uzun zamandır kimseyle yatmadım. Bu... doğru hissettiriyor."

Bu Terex'e de doğru geldi - o kadar doğru ki bunun geçici olduğunu kendine hatırlatmak zorunda kaldı. *Bir görev için buradayız*, diye hatırlattı kendine. *Ve ihtiyacımız olanı alıp buradan ayrıldıktan sonra, hâlâ İki'nin filizini bulup o orospu çocuğunu öldürmek zorundayım.*

İntikam görevini uzun düşünmediğini fark etmek onu ürküttü. Ana Gemide Karanlık Tür ile son karşılaşmasından sonra düşüncelerini tamamen bu konu meşgul etmişti. Düşünce

İntikam ve ölüm onu karanlık, çamurlu bir su gibi doldurmuş, diğer her şeyi dışlamıştı.

Sonra Elaina hayatına girmişti; parmaklıklılı, kilitli ve kaynakla kapatılmış olduğunu düşündüğü kapıdan zorla girmişti. Işığın içeri girmesine izin vermiş ve içindeki kendinden nefret etme bataklığının bir kısmını kurutmuştu.

İçinden bir soru yükseldi...

Hala ölümü özleyor muyum?

Gerçekten arzuladığı şeyin kanlı bir intikam ile hızlı ve onurlu bir ölüm olup olmadığından artık emin olmadığını fark edince şaşırıldı. Kollarındaki küçük dişi sıcak, yumuşak ve baştan çıkarıcıydı... Terex onu neye doğru baştan çıkardığını tam olarak söyleyemiyordu.

Belki bu iş bittikten sonra birlikte bir hayat kurabiliriz, diye düşündü. Geçmişini açıkladığında ona sırtını dönmemişti ve en az onun kendisine duyduğu kadar çekici görünüyordu. Onu kendine bağlaması ve Solange'la yaşadığı mutluluğu yaşaması mümkün olabilir miydi?

Mutluluğu hak etmiyorsun, diye fısıldadı beynindeki suçluluk duygusunun tıslayan sesi. *Solange'a yaptıklarından sonra değil... şimdi Elaina'ya yaptıklarından sonra.*

Terex sesi uzaklaştırmaya çalıştı ama sadece kısmen başarılı oldu. Kollarında Elaina ile uykuya dalarken bile düşünceleri ve rüyaları sıkıntılıydı.

On Sekizinci Bölüm

"Sizi tekrar gördüğüme çok sevindim! Dün geceki ziyafet hoşuna gitti mi?" Jessa kadınlarla dolu bir odada için el argosu kullanmak yerine rahatça konuştu. Sarayın bir kanadının büyük bir bölümünü kapladığı anlaşılan geniş Kraliyet Hamamları'nın dış kenarlarındaki bir antre.

Etraflarında kadınlar gülüşüyor, giysilerini çıkarıyor ve ana yıkanma alanına girmeye hazırlanıyorlardı. Sesleri beyaz ve gri taş duvarlarda yankılanıyor, yine kadın olan banyo görevlileri aralarında dolaşıyor, değerli eşyaları toplayıp sahibinin adıyla etiketlenmiş küçük kutularda saklıyor ve her birine "banyo giysileri" dağıtıyordu.

"Ah, evet. Ziyafet... eğlenceliydi." Elaina gülümsemeye çalıştı. Kadınların hiçbirinin çıkarmadığı tek şeyin yakaları olduğunu fark etti. Lanet olsun, boynundaki som altın yüzükten biraz olsun kurtulmayı umuyordu. Şimdiye kadar takmaya alışmıştı ama yine de pek hoşuna gitmiyordu.

"Saraya gelmek her zaman çok heyecan vericidir." Jessa sesini alçalttı. "En sevdiğim şey bize nefis gümüş şurubu vermeleri, tüylerim *diken diken* oluyor."

"Bu... uh, bende de karıncalanma yarattı," diye itiraf etti Elaina, yaşadığı yakıcı şehveti ve Terex'in onu kontrol etmesine nasıl yardım ettiğini hatırlayarak. Dürüst olmak gerekirse, bu sabah hâlâ kendini son derece ateşli ve rahatsız hissediyordu. Belki de büyük Kindred'in kollarında uyumanın bununla bir ilgisi vardır, diye düşündü giydiği soluk sarı ipek kıyafeti kafasının üzerinden çekerken. Gözü de yine kaşınıyordu - bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Eve döndüğünde bir göz doktoruna gidip gözünü kontrol ettirmeye niyetliydi...

"Elaina, göğüs uçların eskisinden daha mı koyu?" Jessa'nın sesi Elaina'nın düşünce zincirini kırdı ve Elaina arkadaşının çıplak göğüslerini incelerken kaşlarını çatıldığını gördü. "Kukun da daha koyu görünüyor. O kadar koyu bir pembe ki neredeyse gül rengi."

"Ben iyiyim, kendimi iyi hissediyorum." Elaina huzursuzca kendine baktı. Meme uçları ve amının dış dudakları neden bu kadar koyuydu? Ve neden bir gece önce Terex'in ona "yardım etmesi" gerektiğinde hissettiği acil ihtiyacın aynısını hissediyordu?

"İhtiyacın olmadığına *emin* misin?" Jessa onun kulağına tısladı. "Çünkü eğer olduğunu düşünüyorsan, bir kontrolden geçmelisin."

Elaina hissettiğinden daha bir ifadeyle, "Eminim öyle değildir," dedi.

Zerana'nın bir gece önce ona söylediği şeyi hatırlamadan edemedi - İhtiyacın dokunarak ya da gözyaşlarıyla geçebileceğini. Dün şehrin sokaklarında karşılaştıkları İhtiyaç Sahipleri'nin hiçbirinin çıplak tenine dokunmamıştı ama yardım etmeye çalıştığı kadın bol bol ağlıyordu...

Hayır, saçmalama, dedi kendi kendine. *Sen iyisin, bu sadece o lanet şurubun etkileri.*

"Ben iyiyim," dedi tekrar. "Sadece... *lanthum* şurubuna karşı bir reaksiyon gösterdim. Ben insanım biliyorsun, Nixian değilim. Bana bunu yaptı." Eliyle kendini işaret etti.

"Pekâlâ." Jessa hâlâ kuşkulu görünüyordu. "Ama banyo kıyafetlerini giysen iyi olur ve bu tepki geçene kadar kimsenin seni çıplak görmesine izin verme. Aksi takdirde seni İhtiyaç Haremi'ndeki kadınlarla birlikte tecrit etmek isteyebilirler."

Tavandan yere kadar uzanan kıvrımlı, beyaz bir taş kafesle ikiye bölünmüş odanın diğer yarısına başıyla işaret etti.

Elaina oymalı taş işçiliğinin arasından başka bir grup kadını görebiliyordu. Hepsi güzel ve gençti ama hepsinin yüzünde bir hüznün vardı ve onlar da Hamam için değişirken çok az konuşuyorlardı. Muhtemelen genel nüfustan uzak tutuluyorlardı ve sadece Krumf'a hizmet etmek için oradaydılar.

Çok üzücü! Elaina düşündü ve kafeslerin arasından uzun, siyah saçları ve iri, koyu renk gözleriyle bir an gözüne çarptı-Zerana! Bir gece önceki arkadaşı başını kaldırdı ve Elaina'nın onu izlediğini gördü. Yavaşça başını salladı ve sonra arkasını döndü.

"İşte, bunu giy." Bir kadın görevli aniden orada belirdi ve ellerine ince beyaz bir giysi tutuşturdu. "Çabuk olun kızlar, efendileriniz bekliyor," diye seslendi.

Elaina aceleyle ince giysiyi başının üzerine çekti. Hayal edilebilecek en ince kumaştan yapılmış kısa, beyaz bir slip gibiydi. Göğüs uçları ve amcığı için herhangi bir yırtmaç olmaması onu şaşırttı ve kısa olduğunu düşündü - düştü sadece üst baldırlarına kadar - en azından her yeri örtülüydü.

Elaina ince beyaz slip tipi giysiyi düzeltirken, "Vay canına, bu gerçekten iyi," diye mırıldandı. Malzeme biraz ince olsa da üzerinde özel bölgelerini kapatan bir şey *olduğu* için memnundu.

"İşte benimkini giydim. Gitmeye hazır mısın?" Jessa sordu.

"Olabileceğim kadar hazırım." Elaina, kendisinininkinin aynısı beyaz bir slip giyen arkadaşına yan gözle baktı. "Jessa, efendin hiç Özel Kraliyet Hamamları'na davet edildi mi?"

"Yani Ekselansları tarafından kendisine bir davet mi iletildi? Evet, tabii ki." Jessa önemli bir tavır takındı. "Bu *çok* özel bir şey, biliyorsun. Herkes giremez, sadece Yüce Lider'in layık gördükleri girebilir."

"Evet, ama nasıl layık görülüyorsunuz?" Elaina sordu. "Yani, Ekselanslarının dikkatini çekmek için bir tür şov ya da gösteri yapmanız gerektiğini duydum."

"Biliyorsun." Jessa başını salladı.

"Ama ne *tür* bir gösteri?" Elaina ısrar etti.

Arkadaşı sadece kıkırdadı. "Göreceksin. Ama ne yaparsan yap, efendinin kulağına fısıldamak dışında konuşmadığından emin ol. Yıkanma Odası, pazar gibi kamusal bir alan olarak kabul edilir çünkü erkekler ve kadınlar birbirine karışır, bu yüzden dışarıda konuşmak yasaktır."

"," dedi Elaina kuru bir sesle. "Dudaklarım mühürlü."

"Güzel. Haydi, içeri girme zamanı."

Elaina'yı kolundan tuttu ve hepsi düz beyaz elbiseler giymiş kadın kalabalığının arasından geçirerek ana banyo alanına açılan kapıya götürdü.

Çift kapı ardına kadar açılarak, siyah ve beyaz mermerden yapılmış, içinde jakuzi tipi havuzların yanı sıra oturmak ve uzanmak için ahşap banklar bulunan geniş ve yankılı bir oda ortaya çıktı.

Etrafta kölelerini bekledikleri her hallerinden belli olan bir sürü efendi vardı. Elaina, Terex'in nerede olduğunu ve ne giyeceğini merak edecek zaman bulmuştu ki, bir çeşit kayganlaştırıcıyla karıştırılmış ılık su gibi hissettiren bir fışkıрма onu tam göğsünden vurdu.

"Bu da ne-" Şok içinde kendine baktı ve ince beyaz mayosunun ön kısmında kocaman bir ıslaklığın yayıldığını gördü. Su karışımı sadece çürük kumaşı ıslatmakla kalmamış, her kıvrımına şekil vererek göğüslerini sarmış, meme uçlarını ve amını ortaya çıkarmış, böylece bir tür ıslak tişört yarışmasındaymış gibi görünmesini sağlamıştı.

Çift kapının hemen dışında duran iri yarı bir kadın görevli kısık bir sesle ona, "Acele et ve arkanı dön," diye tısladı. "İhtiyacım var"

"İçeri girmeden önce kışını kaldırman gerekiyor."

Elinde ilk bakışta Elaina'nın yeğeninin küçükken sekizinci yaş gününde aldığı *Super Soaker 2000* su tabancasına benzeyen bir şey tutuyordu. Ancak bu parlak renkli plastik yerine siyah ve gümüş renkli bir metalden yapılmıştı ve ciddi bir işe yarıyormuş gibi görünüyordu.

"Ama ben-" Daha fazla itiraz edemedi kadını etli bir elini omzuna koydu ve onu döndürdü. Bir başka ılık, kaygan sıvı fışkırması, banyo giysisinin arkasını kışına yapıştırdı ve ardından Elaina, diğer kölelerin de aynı muameleyi görebilmesi için yoldan çekilmesi için kaba bir şekilde itildi.

Kafasını kaldırıp baktığında, ustaların banyo alanının önüne doluştuğunu ve her bir kadına sırayla sprey sıkılmasını hevesle izlediklerini gördü. Her şey, bilgisi ya da rızası olmadan içine itildiği bir seks şovu gibi hissettirmeye başlamıştı - ki bu da bu berbat gezegendeki tüm deneyimini hemen hemen tanımlıyordu.

Bu çok aşağılayıcı! Elaina, yüzlerce çift erkek gözü vücudunun üzerinde geziniyormuş gibi hissederken düşündü. Islak (ve artık soğuk) kumaşı göğüslerinden çekip çıkarmaya çalıştı ama kumaş ona plastik bir örtü gibi yapıştı ve uzun süre yerinden çıkmayı . Soğuk malzeme meme uçlarının utanç verici bir şekilde sivrilmesine neden oldu ve "egzotik" ten rengi nedeniyle herkesin ona baktığını hissetti. Diğer kölelerin vücutları, hayalet beyazı solgunlukları nedeniyle ıslak, beyaz sliplerin altında çok daha az görünürdü.

Jessa Büyükelçi tarafından çoktan çağırılmıştı, bu yüzden Elaina kendini çıplak ve savunmasız hissederek tek başınaydı. Yavaşça bir daire çizerek kalabalığa baktı ve kimseyle göz teması kurmamaya çalıştı.

Terex nerede? Etrafında onu aradı, ortaya çıkıp onu sahiplenmesini diledi. Önceki D/s ilişkisinden duyduğu eski suçluluk duygusuna rağmen

GörünüŖe göre ölmeden önce karısıyla birlikte olan adam, karısının kendisinden olduğunu belli etmekte zorlanmamıştı. Elaina Ŗu anda tam olarak bunu yapmasını diliyordu. Büyük Yıkanma Odası'ndaki bu kalabalıkta yeni erkekler vardı -bir gece önceki ziyafette görmediğı yüzler- ve onların kendisi hakkında konuştuklarını duyabiliyordu.

Özellikle üç kiŖi vardı; biri uzun boylu, zayıf ve dar yüzlü, diğeri kısa boylu, bodur ve kaslı bir fiziğeye sahipti, üçüncüsü ise Elaina'nın kendisinden çok da uzun olmayan ufak tefek bir adamdı. Üçü de Nixianların üç halkalı gözlerine ve soluk tenlerine sahipti. Göğüsleri çıplaktı ve Elaina'nın vardiyasıyla aynı ince beyaz kumaştan yapılmış kıvrık pantolonlar giyiyorlardı. Kasıklarında, Elaina çok belirgin üç şişkinlik gördü. Ona hevesle bakıyor ve açıkça konuşuyorlardı, sanki Elaina onları duyamıyor ya da ne dediklerini anlayamıyordu.

"Bu renk! Çok farklı. Ne kadar bronz olduğunu seviyorum."

"Göğüslerine bak! Meme uçları çok koyu!"

"Amcığı da sulu - böyle küçük bir köle sürtüğün sadece
Berbat."

Kahretsin! Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturan Elaina kenara çekilerek üç Nixian erkeğinden uzaklaşmaya çalıştı. Ona sanki bir et parçasıymış ve kendileri de aç bir sırtlan grubuymuş gibi bakıyorlardı. Elaina'yı dehşete düşüren bir şekilde onu takip ettiler.

"Merhaba küçük köle, nereye gidiyorsun?" diye sordu en uzun olanı. Aç bir şehvetle dolu yeşil, kahverengi ve sarı gözleri vardı.

"Evet, kime aitsin? Yoksa Yüce Ekselanslarının sağladığı ücretsiz kölelerden biri misin?" diye sordu iri yarı olan.

"Hayır, değil. Tasmalı, gördün mü?" dedi çelimsiz adam kaşlarını çatarak.

"Fark etmez. Yasayı biliyorsun - eğer efendisi onu sahiplenmek için burada değilse, o adil bir avdır." İlk erkek onu yakalamak için hamle yaptı ama Elaina dans ederek kaçtı ve onun dokunuşundan kurtuldu.

"Hadi bakalım, küçük dişi, utanma." İri yarı olan ona doğru uzandı ve mayosunun ıslak kumaşını yakalamayı başardı.

Elaina çekmeye çalıştı ama başaramadı; ince olmasına rağmen kumaş yırtılmamıştı ve onu tutan erkek korkunç derecede güçlüydü.

"Hadi bebeğim," diye mırıldandı, onu kendine çekerek. "Sikime sarılmadan önce o tatlı dudaklarının tadına bakmama izin ver."

"Yapma! Dokunma bana!" Kelimeler dudaklarından döküldü ve yankılanan taş banyo odasında çınladı. Odadaki tek kadın sesinin kendi sesi olduğunu çok geç fark etti. Etraftaki erkek seslerinin kısık homurtularının üzerinde yükselen bu ses, başların dönmesine ve insanların şaşkınlık ve onaylamama dolu bakışlarla ona bakmasına neden oldu.

"Benimle *konuştun*!" diye haykırdı onu tutan erkek, iki arkadaşına bakarak. "Duydunuz mu? Bu küçük köle sürtük, iznim olmadan herkesin içinde benimle konuşma cüretini gösterdi!"

"Sadece o da değil, sizi inkâr etmeye çalışıyor. Hepimizi inkâr etmeye çalışıyor," uzun boylu olan.

"O bunu yapamaz." Üçüncüsü trolce güldü. "Peki, *deneyebilir* ama bir işe yaramayacak."

"Seni küçük sürtük." İri yarı erkek onu uzun saçlarından kavradı ve başını geriye doğru çekerek yüzüne baktı. "Ne cüretle bizi inkâr etmeye kalkarsın?"

Uzun boylu, dar yüzlü arkadaşı, "Onu sertçe becerip dersini versen iyi olur," diye hırladı.

Elaina öfke ve korkuyla dolup hissetti. İnsanlar etrafta durmuş olan biteni izliyordu ve kimse bir şey yapmıyordu.

Kes şunu. Gerçekten de sırf ona sahip olmak istedikleri bu üç pislik tarafından tecavüze uğramak üzere miydi?

Elimde olsa yapmazdım!

"Sana bir ders vereceğim!" diye soludu ve dizini olabildiğince sert bir şekilde kendisini tutan erkeğin kasıklarına doğru kaldırdı.

Muhtemelen kendini korumaya çalışmadığı için vuruşu eve gitmişti. Belli ki herhangi bir direniş beklemiyordu; sadece bir kadın "kölenin" karşılık verebileceği fikri, Elaina saldırana kadar aklına bile gelmemişti.

"Ungh!" Boğuk bir öğürme sesi çıkardı ve Elaina'yı bırakarak onun yerine yaralı taşaklarını tuttu.

Diğer iki erkek bir süre öylece durdu ve şaşkın şaşkın baktı. Elaina'ya sanki *onlara* saldırmış gibi bakıyorlarmış gibi geldi. Ve aslında, kalabalık Yıkanma Odası odasındaki diğer insanlar da ona aynı şekilde bakıyorlardı, sanki korkunç derecede yanlış bir şey yapmış, affedilemez bir eylemde bulunmuş ve buna tanık olduklarına inanamıyorlardı.

"Seni küçük orospu!" diye hırladı kısa boylu erkek, sonunda kendine gelmişti. "Tunard'a yaptıklarının bedelini ödeyeceksin!" Hâlâ acı içinde iki büklüm olan arkadaşına başıyla işaret etti.

"Benden uzak dur yoksa sana da yaparım," diye tehdit etti Elaina, hissettiğinden daha cesur bir tavırla. Belki onları tehlikeli olduğuna inandırabilirdi, belki de korkutup kendisini yalnız bırakmalarını sağlayabilirdi.

Geri çekilmeye başladı, ancak kendini üçüncü erkek tarafından yakalanmış buldu - çamurlu sarı ve yeşil halkalı gözleri olan uzun, ince olan.

"Hiç sanmıyorum *köle*," diye hırladı kulağına. "Burada kalıyorsun ve Yargıç bunu duyacak - sana bir şeyler öğrettikten *sonra*

dersi."

"Beni rahat bırakın!" Elaina sesini yükseltti, kimin duyduğunu ya da insanların nasıl baktığını umursamadan. "Neyiniz var sizin?" diye bağırdı etraflarını saran kalabalığa. "Bu gerçekten sizin için sorun değil mi? Cinsiyetçi bir adamın keyfine göre bir kadının haklarının ve onurunun elinden alınmasının doğru olduğunu mu düşünüyorsunuz? Uyanın artık! Bu tam gözünüzün önünde oluyor ve siz bunu durdurmak için hiçbir şey yapmıyorsunuz!"

"Kapa çeneni, seni küçük *amcık*," diye tısladı yeni tutsağı. Bir elini kızın ağzına kapatarak çığlıklarını kesti. "Bunu başlattığına pişman olacaksın! Seninle işimiz bittiğinde, Yargıca götürecekt kadar bile kalmayacak. Sen-"

"Dişimi tehdit mi ediyorsun?" Arkalarından gelen alçak, hırıltılı bir ses Elaina'nın başını çevirmeye çalışmasına neden oldu. Ancak ağzındaki ağır el bunu imkânsız hale getirdi.

"Bu senin kölen mi?" diye sordu onu kaçıran kişi, Elaina'yı bırakmadan.

"Evet, o benim. Ve eğer iki kırık kol ve bir kırık istemiyorsan

"*Şimdi* ellerini onun üzerinden çekeceksin."

Alçak hırıltının Terex'e ait olduğu açıktı. Elaina bir rahatlama hissetti-
Sonunda! Ama onu tutan adam hâlâ bırakmamıştı.

"Bu küçük sürük tekliflerimizi reddetti," diye yakındı. "Sonra da hakkı olanı almaya çalışan arkadaşım Tunard'ı yaraladı."

"Elaina ne 'onun' ne de senin hakkın." Terex'in derin sesindeki öfke giderek artıyordu. "O *benim* ve sen hâlâ ona dokunuyorsun!"

Yine de Elaina'yı tutan erkek gitmesine izin vermedi.

"Yasalar, sahipsiz bir kölenin hamamda adil bir oyun olduğunu belirtir," diye inatla savundu. "Sadece arkadaşımı yaralamakla kalmadı, halka açık bir yerde sesini yükseltti! Bunu yapmamalıydı-"

Dudaklarını adamın nemli avucunun altında ayıran Elaina, sertçe ısırđı ve dişlerini adamın başparmağı ile işaret parmağı arasındaki yumuşak et dokusuna geçirdi.

Erkek yüksek sesle, nefessiz bir çığlık attı ve elini ağzından çekerek onu kendisinden uzaklaştırdı. Yaralı elini sallayıp küfrederken ve acı içinde dans ederken kan damlacıkları her yöne uçuştı.

"Orospu!" diye bağırdı Elaina'ya. "O, uyutulması gereken kuduz bir kaltak!"

"*Seni yere indireceğim.*" Terex Nixian'ın yüzüne hızlı ve güçlü bir darbe indirdi. Bir kıkırdak çatırtısı duyuldu ve aniden arkadaşının yanında yere yığıldı.

Elaina ikisinin çok iyi bir çift olduğunu düşündü. Kanlı elini akan burnuna götüren ve bunun adil olmadığını söyleyerek feryat eden uzun boylu, sıska adamın hemen yanında hala sallanan ve kasıklarını tutan kaslı adam.

Terex her iki erkeğin üzerine eğildi ve onları uzun siyah saçlarından yakaladı.

"Bir daha *asla* dişimin yanına yaklaşma!" diye hırladı. Şiddetli bir kafataslarını birbirine çarptı ve düşmelerine izin verdi - ya anlamsız ya da ölü, Elaina hangisi olduğunu anlaykaygan Banyo Odası zemininde.

Elaina'ya yaklaşan üçüncü erkek bir süre kararsızca arkadaşlarına baktı. Sonra Terex'e bir bakış attı ve koşarken omzunun üzerinden korkulu bakışlar fırlatarak bir köşeye kaçtı.

"Hadi gel." Terex, Elaina'yı kolundan tutup önlerinde sessizce ayrılan kalabalığın arasından geçirdi. Görünüşe göre herkes hâlâ şaşkındı -ne yapmaları ya da ne söylemeleri gerektiğini düşünemeyecek kadar şaşkın. Elaina'nın kendisi de oldukça şaşırmişti. Ağzındaki kanı tükürdü ve dudaklarını koluna sildi, hâlâ kendini gerçek dışı hissediyordu. Bu gerçekten olmuş muydu? Her şey o kadar hızlı olmuştu ki, o kadar korkunçtu ki!

Ama her şey yolunda! Artık iyiyim, dedi kendi kendine . Öyle değil ?
Dürüst olmak gerekirse, kendine ne söylerse söylesin, tam olarak emin değildi.

Sonunda Terex onu devasa Yıkanma alanının uzak tarafındaki yarı özel bir oyuğa sürükledi. Onu omuzlarından yakaladı ve şöyle bir süzdü. Elaina'nın onun ellerinin titrediğini fark etmesi bir anını aldı ve korkudan değil, saf öfkeden titrediklerini anlaması da bir anını.

"O lanet olası piçler," diye hırladı, gözleri alev alev yanıyordu. "Sana zarar verdiler mi? Ne yaptılar?"

"Hiçbir şey. Hiçbir şey," diye nefes nefese kaldı ve ardından gözyaşlarına boğuldu.

"Elaina? Tanrım, çok üzgünüm!" Büyük Kindred onu kollarının arasına aldı ve çıplak göğsüne bastırdı, ellerini saçlarında ve titreyen omuzlarında gezdirdi. "Artık her şey yolunda. Kimsenin sana dokunmasına izin vermeyeceğim, her şey yoluna girecek," diye mırıldandı.

"Anlamıyorsun." Elaina ondan uzaklaştı, gözleri hâlâ nemliydi. "Ben... Ben ağlamıyorum çünkü korkuyorum." Derin bir nefes aldı, bir kolunu gözlerine götürdü ve duygularını kontrol etmeye çalıştı. "Ağlıyorum çünkü *kızgıyım!*"

"Kızgın olmak için her türlü hakka sahipsin - beni asla affetme." Terex son derece pişman görünüyordu. "Krumftan gelen bir ulak tarafından alıkonuldum - önemsiz bir bürokratik Konsey saçmalığı. Onu oyalamaya çalıştım ama bana bütün bir parşömeni okumakta ve duyduğumu göstermek için imzamı almakta ısrar etti. Ama hiç düşünmemiştim-"

"Hayır!" Elaina haykırdı. "Anlamıyorsun, *sana* kızgın değilim. *Onlara kızgıyım.*" Hamamın geri kalanını işaret etmek için elini salladı. "Sadece bana saldıran adamlara değil, etrafta dikilip

izledi ve hiçbir şey yapmadı. Buradaki insanların nesi var? Hastalar!"

"Katılıyorum," dedi Terex alçak bir sesle. Derin bir nefes aldı, açıkça öfkesini sisteminden atmaya çalışıyordu. "Şu ana kadar ne kadar hasta olduklarını anladığımı sanmıyorum. Gerçekten buna hakları olduğunu mu düşünüyorlardı-"

"Sırf sen yanımda olmadığın için bana tecavüz etmek, evet, ettiler," dedi Elaina kesin bir ifadeyle. "Tanrım, buradan *nefret ediyorum*."

"Ben de öyle, tatlım." Terex içini çekti ve şefkatle yanağını okşadı. "Ama aldığın kadar iyi verdin - bunu onların yanına bırakmadığın için seninle gurur duyuyorum."

Elaina hafif histerik bir kıkırdamayı bastırarak, "Kafalarını bir çift hindistan cevizi gibi birbirine vuran sendin," dedi. Tanrım, şu anda duyguları o kadar kontrolden çıkmıştı ki! "Eminim uyandıklarında korkunç bir baş ağrısı çekiyorlardır. İlki hariç, onun *hem* başı hem de taşakları ağrıyacak."

"Yapmaya çalıştığı şey yüzünden taşaklarının kesilmesi gerekiyor," diye homurdandı Terex. "İkisinin de. Onları öldürmek istedim, özellikle de seni tutanı, ama seni öyle bir kavradı ki... boynunu kırabileceğinden korktum." Gözlerindeki bakış artık korkuydu; onu kaybetmekten, gözlerinin önünde öldürüldüğünü görmekten korkuyordu. "Elaina," dedi kısıp sesle. "Eğer sana bir şey olursa-"

"Yapma." Parmak uçlarında yükselip kollarını adamın boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı. "Aklından bile geçirme. Ben iyiyim. İkimiz de iyiyiz."

Elaina kendini biraz olsun kontrol edebildiğini hissedene kadar birlikte durdular, titrediler ve birbirlerine sarıldılar.

"Pekâlâ." Derin bir nefes aldı ve büyük Kindred'ı isteksizce serbest bıraktı. "Buraya bunun için gelmedik, yıkanmaya geldik. Ve büyük bir

Krumf'un dikkatini çekmek için yeterli bir sahne."

"Sanırım bunu zaten yaptık," dedi Terex kuru bir sesle. "Gerçi az önce yaptığımız sahnenin bizi Özel Hamam'a davet ettirecek türden bir sahne olduğundan emin değilim."

"Bundan şüpheliyim." Elaina burnunu çekti ve omuzlarını dikleştirdi. Yanaklarını silerek derin bir nefes aldı. "Hadi gidip yapılması gerekeni yapalım. -Her neyse."

"Anlaştık. Ama bu sefer senin yanından ayrılmayacağım," diye hırladı Terex. "Diğer erkeklerin senin hakkında herhangi bir fikre kapılmasını istemiyorum."

"Bana uyar," diye güvence verdi Elaina ona. Kadınların hiçbir hakka sahip olmadığı bu korkunç gezegende oldukları sürece, büyük Kindred'in hemen yanında olmasına ihtiyacı vardı. Adamın elini tutarak parmaklarını onunkilere doladı ve onun kaslı cüssesi yanında olduğu için kendini daha güvende hissetti. Kendilerine yöneltilen meraklı bakışları görmezden gelerek, Terex'le birlikte oyuktan çıktılar ve kalabalık Yıkanma alanına doğru ilerlediler.

En azından kimse bizi durdurmaya ya da tutuklamaya çalışmıyor, diye düşündü çenesini dik tutarak ve kalabalığı görmezden gelerek. Umarım Özel Hamam'a davet edilmek için az önce yaşadığımız kadar kötü bir sahne sergilemek zorunda kalmayız!

* * * * *

Terex onun küçük elini sıktı ve Elaina'ya yeni gözlerle baktı. O sadece güzel, zeki ve şefkatli değildi, aynı zamanda cesurdu da! Kötülüğün karşısında cesurdu.

Oraya birkaç saniye daha geç varmış olsaydı neler olabileceğini bir kez daha düşündü... ve dişlerini birbirine geçirerek, gözlerinin önüne gelmek isteyen kırmızı Öfke'yi bastırmaya çalıştı. Bu bir

Kendisini incitmeye cüret eden iki erkeği öldürmemiş olmasına şaşıyordu - sadece büyük bir özdenetim çabası onu geri dönmekten ve kaygan Banyo Odası zemininde kanlı bir karmaşadan başka bir şey olmayana kadar onları dövmekten alıkoymuştu.

Öfke -erkek bir Kindred'ın dışisine yönelik bir tehdide verdiği yanıt olan çıldırııcı öldürme öfkesi- Solange'la geçirdiği günlerden beri ona hiç gelmemişti. Bu Terex için bir şeye işaret ediyordu: Elaina'ya karşı ne hissettiğine tam olarak karar vermemiş olsa bile, bedeni karar *vermişti*. İçindeki ilkel parça -sözcükleri olmayan erkek hayvan parçası- onu kendi parçası olarak sahiplenmişti.

Hiç şüphesiz, küçük dişi kalbinde bir yer edinmişti. Aslında, onu kaybetme ya da başına kötü bir şey gelme düşüncesi içini dışına çıkarıyor ve onu tehdit eden herkesi çıplak elleri ve keskin dişleriyle parçalamak istemesine neden oluyordu.

Onu güvende tutmalıyım, dedi kendi kendine. Ona bir şey olmasına izin veremem!

Ne olursa olsun onu bir daha yalnız bırakmayacağım!

Bu, tutmaya niyetli olduğu bir sözdü.

On Dokuzuncu Bölüm

Hamamın biraz daha zengin ve gösterişli bir bölümüne geldiklerinde Elaina rahatlamıştı, burada kimse onlara bakmıyor gibiydi. Kemerli girişte duran bir erkek görevli vardı ve Elaina onun birkaç kişiyi çevirdiğini gördü. Ancak Terex ona Krumf'un Özel Konseyi'nin bir üyesi olduğunu söylediğinde, sadece başını salladı ve geçmelerine izin verdi.

Büyük odaya girdiklerinde Terex, "Burası doğru yer gibi görünüyor," diye mırıldandı. "Dün gece hem ziyafette hem de Konsey toplantısında olan erkekler görüyorum. Umarım Krumf Kraliyet Hamamları'na giderken buradan geçer.

Elaina konuşmak yerine el argosunu kullanarak, "*Diğer bölgelere göre çok daha güzel,*" diye onayladı.

Terex onun hızla hareket eden parmaklarını izledi ve başını salladı. "Evet, çok daha güzel."

Düz taş duvarlar ve zemin yerine mavi ve mor karolar vardı ve etrafa serpiştirilmiş jakuzilerden gelen buhar çiçek gibi kokuyordu. Aslında, alanın merkezine ulaştıklarında, Elaina uzak duvarda bir dizi zengin altın kapı gördü.

Eğer Özel Banyolara giden yol bu değilse, banyo giysimi yerim! diye düşündü. Terex'i dürterek altın kapılara doğru başını salladı ve "*Özel Banyolar mı?*" diye işaret etti.

"*Öyle olmalı!*" diye karşılık verdi. "*İyi bir yer seçmeli ve hazır olmalıyız.*"

Elaina "iyi bir noktanın" neresi merak ederek etrafına bakındı. Herkes jakuziye girmiş gibi görünüyordu; belki onlar da girmeliydi.

Terex de aynı şeyi düşünüyor gibiydi çünkü onu en az kalabalık olan küvete götürdü. İçinde sadece iki çift daha vardı ve oldukça büyük olduğu için büyük bir bölümünü kendilerine ayırabildiler.

Geniş, taş basamakları kullanarak içeri girdiler ve Elaina kokulu, sıcak su hassas meme uçlarını okşarken küçük bir tıslama çıkardı. Tanrım, şimdi üç korkunç saldırganla olan münakaşa sona erdiğine göre, daha önceki semptomlarının geri dönüşünü hissetmeye başlamıştı. Göğüsleri ağrıyor ve amcığı inanılmaz derecede hassas ve duyarlı hissediyordu.

Kararsızca kendine baktı. Ğnce beyaz mayo dolgun göğüslerini sarıyor, meme uçlarının koyu pembe noktalarını belirginleğtiriyordu. Jessa'nın düşündüğü gibi daha koyu bir pembe miydiler? İhtiyaç belirtilerini gösteriyor olması mümkün müydü?

Saçmalama, diye azarladı kendini. *Bu sadece dün geceki lanet şurubun etkileri.*

Sebeğ her ne olursa olsun, gerçekten de huzursuz hissetmeye başlamıştı, sanki bir an önce rahatlamak için bir şeyler yapması gerekiyormuş gibi.

"Bu... güzel," diye mırıldandı Terex alçak sesle. "En azından su iyi hissettiriyor."

Elaina onun büyük ellerinin üzerinde olmasının çok daha iyi hissettireceğini düşünüyordu ama bunu nasıl söyleyeceğinden, hatta söylemesi *gerekip gerekmediğinden* bile emin değildi. Büyük Kindred'e derdini nasıl anlatacağını düşünüyordu ki, bir tür üflemeli çalgıdan çıkan nota benzeyen uzak bir ses duyuldu.

Kemerli kapı girişindeki görevli hemen dikkat kesildi ve yüksek sesle konuştu.

"Ekselanslarının tantanası duyuldu. Ekselansları Özel Banyoya giderken Kraliyet Hamamına girmiştir.

Odası."

Etraflarında bir hareketlilik vardı. Efendilerin çoğu aceleyle küvetlerden çıktı ve bacakları ve ayakları suya sarkacak şekilde kenarda oturacak şekilde kendilerini düzenlediler. Ancak kadın köleleri küvetin içinde, efendilerinin kalçalarının arasında duruyordu.

"*Ne yapıyorlar?*" Elaina imzaladı.

"*Bilmiyorum,*" diye cevap verdi. "*Ama sanırım üzereyiz.*"

O konuşurken Elaina küvetin köle ve efendi çiftinin çoktan meşgul olduğunu gördü. Köle kız, efendisinin ince beyaz mayo pantolonunu açmış, ıslak ve yapışkan kumaştan şaftını çekip çıkarıyordu.

"İyi iş çıkar, Leela," diye mırıldandığını duydu Elaina Efendisinin, onu ağzına almak için eğilirken. "Ekselansları yakında burada olacak ve Özel Banyolar için seçtiği kişilerden biri olmam gerekiyor!"

Kız başını salladı ve itaatkâr bir şekilde efendisinin sikinin üzerinde sallanmaya başladı, kalın şaftını ağzına alabildiği kadar aldı ve hayatı buna bağlıymış gibi emdi ve şapırdattı.

Olabilir de, diye düşündü Elaina, kendini biraz hasta hissederek. Ama aynı zamanda, Terex'i tekrar emdiğini, o uzun, kalın şaftı ağzına aldığını, dilini geniş tepesinin etrafında döndürdüğünü ve onu memnun ederken inlediğini duyduğunu hayal ederken kendi arzusunun yükseldiğini hissetti...

"Usta?" diye mırıldandı alçak bir sesle, odadaki herkes meşgul olduğu için el argosunu kullanma zahmetine girmedi. "Yapalım mı... seni emmemi ister misin?"

"Buradaki herkesin yaptığı şey bu gibi görünüyor." Terex kaşlarını çatı ve etrafına bakındı. "En azından çoğu öyle."

Jakuzilerden birkaçında, Efendiler köle kızlarını küvetin kenarına itmiş ve kışıklarını ortaya çıkarmak için sırlıslıkla olmuş banyo giysilerini kaldırıyorlardı. Elaina, yanlarındaki küvette bulunan diğer çiftin Yüce Lider'in dikkatini bu şekilde çekmeye hazırlanmasını kalbi küt küt atarak ve amı zonklayarak izledi.

Efendi uzun boylu, yapılı, koyu kahverengi saçlı ve geniş omuzlu bir adamdı. Kölesi ise küçük ama diri göğüsleri ve tatlı, kalp şeklinde bir yüzü olan sarışın bir kadındı.

"Oh, Usta," diye inledi sessizce, adam onu küvetin kenarına doğru eğip amını ortaya çıkarmak için kalçalarını ayırırken. "Oh evet, Usta-lütfen."

"İşte böyle, Tareena," diye mırıldandı Efendisi, sikinin başını titreyen girişine yerleştirdi ve uzun, yavaş bir hamleyle ileri doğru bastırdı. "Kendini benim için aç. Efendinin sikini o daracık amına sonuna kadar sok ve Majesteleri geçerken dikkatini çekecek kadar yüksek sesle inlediğinden emin ol."

"Evet, Efendim," diye nefesi kölesinin. "Oh! Ahh!"

"Aman..." Elaina mırıldandı, gözlerini hemen yanı başlarında gerçekleşen bariz cinsel manzaradan alamıyordu. Hissettiği arzu ve ihtiyaç aniden ikiye, sonra üçe katlandı ve şehvetten yarı deli hissetmesine neden oldu.

İhtiyacın olan şey bu, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. İçinizi kemiren arzuyu bastıracak tek şey bu! Efendinin uzun, sert aletini amının derinliklerinde hissetmek, içine girdiğini, seni becerdiğini, seni aldığını hissetmek... tohumunu aç derinliklerine fıskırttığını hissetmek...

"Tanrılar," diye mırıldandığını duydu Terex kısık sesle. Gözlerini cinsel sahneden ayırıp başını kaldırdığında Terex'in çifte bakmadığını gördü.

sıcak küvette yanlarında, ama doğrudan ona.

"Efendim?" diye mırıldandı, unvan dudaklarına doğal bir şekilde gelmişti. Tanrım, ona böyle seslenmek amının zonklamasına neden oldu! "Efendim, beni bu şekilde almanız... gerekiyor mu?"

Cevap vermeyince küvetin sığ tarafına doğru ilerledi ve kenara doğru eğilerek soğuk mermerin sıcak meme uçlarına baskı yaptığını hissetti. Mayosunun arkasını kaldırarak kıcının üzerine koydu ve ardından kalçalarını ayırdı. Omzunun üzerinden ona baktı.

"Efendim?" diye tekrar mırıldandı, sesi ihtiyaçla zonkluyordu. Bir yanı böyle davrandığına inanamıyordu - vücuduyla onu bu kadar pervasızca baştan çıkarıyor, onu alması için yalvarıyordu. Ama başka bir yanı -yakıcı bir arzuyla dolu olan yanı- umursamıyordu. Tek bildiği, içinde sadece ona boyun eğerek, Efendisine boyun eğerek ve onun kalın aletini direnmeyen bedeninin derinliklerine kabul ederek doldurabileceği derin, cinsel bir acı olduğuydu.

"Tanrılar... Elaina."

Birden arkasına geçti, iri elleriyle kıcını yoğurup okşadı. Elaina saf ihtiyaçtan inledi ve onu karşılamak için poposunu geriye doğru bastırdı. Banyo pantolonunun ıslak, yapışkan kumaşının ardında, şaftının sıcak, sert uzunluğunun ona karşı zonkladığını hissedebiliyordu. Adamın ne kadar kalın olduğunu hatırlamaktan ve onu içine nasıl alacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Ama bu noktada, umurunda değildi - sadece o kalın uzunluğun onu doldurmasına, sıcak, ağrıyan amına girip çıkmasına ve onu tamamen sahiplenmesine ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Terex pantolonunu indirdi ve kadın kaygan ve sert bir şeyin uyluklarının iç kısmına çarptığını hissetti.

Yapacak! Gerçekten yapacak! diye haykırdı kafasının içindeki küçük ses. İçindeki şehvet kabardı ve kalçalarını daha da aralayarak ona doğru bastırdı, kocaman sikini içine almaya çalıştı.

"Lütfen," diye yalvardığını duydu. "Usta, lütfen-lütfen sik beni! Lütfen beni kendinle doldur!"

"İstedğin bu mu?" diye sordu büyük Kindred kısık sesle. Elaina onun kendisini açtığını hissetti, iri bir eli kalçalarını kavrayarak onu iyice ayırdı ve ardından sikinin geniş, erik şeklindeki başı korunmasız amının sıcak kıvrımlarına doğru kayd.

"Ah!" Elaina, klitorisinin hassas tomurcuğunun üzerinden kayarken nefes nefese kaldı. "Evet, Usta, *lütfen!*"

"İhtiyacın olan şey bu mu?" Terex, horozunun geniş başı yavaşça içine kaymaya başlarken ona sordu.

Elaina onun genişliği karşısında inledi ve dudağını ısırdı. Başı girişine girdiğinde, daha fazlasını nasıl alabileceğini bilmiyordu ve yine de denemek için çaresizdi.

"Lütfen," diye yalvardı, kalçalarını ve kığını kalın istilacıyla buluşmak için geri bastırdı. "Lütfen, Usta, *evet!* İhtiyacım olan şey sensin. İhtiyacım olan şey *bu!*"

"Bunu alamazsın."

Elaina'nın şaşkınlığı ve derin hayal kırıklığı , adam aniden ondan uzaklaştı ve banyo giysisini geri çekerek onu boş ve yoksun hissettirdi.

"Ne? Neden?" Doğruldu ve yüzünü ona döndü. "Lütfen Usta, neden durdunuz?"

"Çünkü senden faydalanmak istemedim." Terex onu omuzlarından tuttu ve eğilerek yumuşak bir sesle konuştu, gözleri kızın gözlerinin içinde parlıyordu.

"Çünkü eğer seni şimdi becerirsem, seni kalıcı olarak kendime bağlayacağım. Buna engel olamam, Elaina."

"I..." Buna ne diyeceğini bilemedi. Kindred'lerin kalıcı bir bağa yol açan özel bir seks türü olduğunu biliyordu - sadece Terex'in onun için böyle hissettiğini bilmiyordu. Ama içindeki muhtaç arzu hâlâ oradaydı ve şehvetten çıldırmış gibi hissetmesine neden oluyordu. "*Bir şeyler yapmalıyız,*" dedi sonunda. "Yakında burada olacak - bir gösteri yapmalıyız."

"Yapacağız," diye homurdandı Terex. "Başka kimsenin yapmadığı bir şey yapacağız."

"Ne?" Elaina ona sordu. Aklına şu anda rahatça konuştukları ama kimsenin umursamadığı geldi - ya kendi işleriyle çok meşgul oldukları için ya da sadece Efendisiyle konuştuğu için.

Hiçbir uyarıda bulunmadan onu belinden tutup kaldırdı ve küvetin kenarına oturttu. Sonra önünde çömeldi, basamakların üzerine diz çöktü ve bacaklarını açtı.

"Bu," dedi ve yüzünü onun kalçalarının arasına gömmek için eğildi. "Terex!" diye nefesini tuttu, bu beklenmedik hareket karşısında hazırlıksız yakalanmıştı.

"Sen...sen yapamazsın! Yani, dün geceki gardiyanın Yasak!"

Yukarı baktı. "İşte tam da bu yüzden en iyi gösteri bu olacak."

"Ama..." İçindeki kontrolden çıkmaya başlayan şehvete rağmen, Elaina hâlâ bu konuda utangaç hissediyordu. "Ben sadece... Bilmiyorum," diye mırıldandı, kalçalarını kapatmaya çalışarak. "Bilmiyorum... ya hoşuna gitmezse?"

Gözleri parladı. "Senin o küçük tatlı amını yemekten hoşlanmayacağımı mı sanıyorsun? Yumuşak, ipeksi kıvrımlarını dilimle yaymaktan ve tadına bakmaktan hoşlanmayacağımı

kaynağından bal mı?" "Şey..."

Dudağını ısırdı.

"Seni ilk gördüğüm andan beri sana bunu yapmayı hayal ettiğimi bilmiyor musun?" diye sordu kısık sesle. "Tanrım, yüzümü kalçalarının arasına gömmek ve seni dilimle becermek için sabırsızlanıyorum."

"Sen... *yapamaz mısın?*" diye fısıldadı. Kalbi kaburgalarındaki hapishaneden dışarı fırlayacakmış gibi hissediyordu. "Gerçekten mi?"

"Sana göstermeme izin ver," diye homurdandı Terex usulca. "Sana amını ne kadar çok yemek istediğimi göstermeme izin ver... benim için boşalana kadar tatlı küçük yarığını ne kadar kötü kucaklamak istediğimi."

"Oh..." Elaina onun kirli dili karşısında bir şehvet dalgası daha hissetti. Kokusu ıslak ve hazır hissediyordu ve meme uçları göğüslerinin uçlarında arzunun küçük tomurcuklarıydı. Ama nedense hâlâ biraz tereddütlüydü...

Terex onun yüzündeki belirsizliği görmüş gibiydi. Çömeldiği yerden kalkarak kızın üzerine yürüdü ve doğrudan gözlerinin içine baktı.

"Elaina," dedi alçak ve sert bir sesle. "Efendin amının tadına bakmak istiyor. *Şimdi* benim için kalçalarını aç."

Bu derin ses ve ona yönelttiği ciddi bakış, kendisini tutan çekinceleri tamamen eritmişti. Küçük bir iniltiyle Elaina şehvete teslim oldu. Karo döşeli serin zemine sırt üstü uzanarak adamın kalçalarını istediği kadar açmasına izin verdi ve teslimiyet içinde kendini açtı.

"Evet, Efendim," diye inledi, ona bakarak. "Tadıma bak... istersen amımın tadına bak. Benimle ne istersen yap, ben seninim."

Büyük Kindred'ın gözlerinde aç bir ışık parladı ve usulca inledi. "Tanrılar, *Lavana*, senin böyle konuştuğunu duymak beni ne hale getiriyor bilemezsin. Bu. Bana teslim olduğunu duymak için."

"Ben seninim," diye fısıldadı Elaina. "Al beni Efendi, nasıl istersen."

"Tanrılar!" Tekrar önünde çömelerek başparmaklarıyla amının dış dudaklarını araladı ve kuyusunun dibinden başlayıp yarığının tepesine kadar uzun, yavaş bir yalama yaptı.

"Ahh!" Elaina şaşkınlıkla kalçalarını yukarı iterek adamın ağzıyla buluştu ve ani bir zevk dalgası onu sardı. Büyük Kindred'in amcığının üzerindeki ağzı sıcak, ıslak ve mükemmeldi; daha önce hiç hissetmediği bir şeydi.

Terex onu tekrar yaladı ve sonra diz çöküp kaslı kollarını kalçalarına doladı, onu genişçe ayırdı, amını tekrar tekrar yalarken onu açık tuttu. Dilini klitorisinin hassas tomurcuğunun etrafında döndürdü, sonra ağzına çekti ve acımasızca vurdu, patlayacağını düşünene kadar ona zevkle işkence etti.

"Usta! Usta!" Elaina her nasılsa ellerinin adamın kalın, koyu renk saçlarına gömüldüğünü ve kalçalarının onun ağzıyla buluşmak için yukarı kalktığını, utanmazca yüzüne süründüğünü fark etti. "Tanrım, Efendim, evet! Al beni!"

"Aferin kızıma," diye homurdandı, kısa bir süre başını kaldırıp baktı. Ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu ve gözleri şehvetten yarı kapalıydı. "Tanrılar, Elaina

- "Efendin için amını açacak kadar iyi bir kızsın. Kalçalarını açıp o küçük tatlı amcığını okşamama izin verecek kadar iyi bir kızsın."

Övgü ve onay dolu sıcak sözleri ona bir şeyler yapıyor gibiydi; iç ısını erime noktasına kadar yükseltiyordu.

"Efendim," diye inledi, zor nefes alıyordu. "Ben... Ben çok yakınım. Çok yakınım."

"Biliyorum, titrediğini hissedebiliyorum." Titremesini yatıştırmak istercesine bir elini karnının alt kısmına koydu. "Ama şimdi bana başka bir şekilde boyun eğmeni istiyorum."

Elaina tüm vücudunun arzusuyla sıkıştığını hissetti. *Fikrini değiştirdi - her şeye rağmen beni almak istiyor! Beni kendisiyle doldurmak istiyor, beni kendisine bağlamak istiyor!*

Son kısımdan tam olarak emin değildi ama şu anda içinde bulunduğu durumda umurunda değildi.

"Evet, Efendim," diye fısıldadı. "Sadece beni nasıl istediğini söyle. Ne yapmam gerektiğini söyle."

"Bunu yapmam gerek." Terex ağzını açtı ve dişlerini gösterdi.

"Aman Tanrım!" Elaina onun ağzında gördüğu santim uzunluğunda, iğne gibi keskin uçlardan dehşete düşmesi gerektiğini biliyordu. Ama hissettiği korkuya rağmen, ona duyduğu arzu hâlâ daha güçlüydü. "Evet," diye fısıldadı başını sallayarak. "Evet, Usta, yap şunu. *Isır* beni."

Büyük Kindred'ın ihtiyacı olan tek şey onun rızası gibi görünüyordu. Alçak bir hırıltıyla tekrar bacaklarının arasına diz çöktü ve dişlerini iç uyluğunun hassas etine batırdı. Aynı zamanda, tıpkı bir gece önce yaptığı gibi, iki uzun, kalın parmağını amının derinliklerine soktu.

"*Ahh!*" Elaina, onun özü saf zevkten yapılmış bir balyoz gibi sistemine çarptığında anlaşılmaz bir inilti verdi. Adamın vücudunun Elaina'nın vücudu üzerindeki etkisi hiç de ince değildi. Nefesini kesecek kadar şiddetli bir orgazm, boğucu bir dalga halinde üzerine hücum etti, sırtını kamburlaştırdı ve amcığı istilacı parmaklarının etrafında çaresizce kasıldı.

"Ah! Ah-Üstad! Efendi!" diye bağırdı, sesi neredeyse ismini söylerken kırılıyordu. Belli belirsiz diğer Efendi/köle çiftlerinin izlemek için yaptıklarını bıraktıklarının farkındaydı ama umurunda değildi. Tek istediği bu zevkin hiç bitmemesiydi, tek istediği kendini sonsuza dek Efendisine vermektir.

Terex'in diğer büyük eli onun her tarafındaydı, ısıyor, göğüslerini okşuyor, meme uçlarını büküyor, kalçaları sallanıp bükülürken onu sabit tutmaya çalışıyor ve saf, katıksız zevkten titreyip nefesi kesiliyordu.

"Efendim," o inledi, neredeyse ağlıyor ile ve yoğun zevk.

"Efendim!"

"Bu tam bir gösteri değil mi?"

İnce, tanıdık ses Elaina'yı bir *gümbürtüyle* yere indirdi. Başını kaldırdığında Dördüncü Krumftan başkasını görmedi; yanında her zamanki muhafızları, köle kızları ve hizmetçileriyle birlikte tepesinde dikiliyordu.

"Oh!" Korku dolu bir ciyıklama duydu ve bacaklarını kapatıp göğüslerini kollarıyla örtmek için elinden geleni yaptı.

"Hayır, hayır canım, değil." Yaşlı diktatör ona şehvetle baktı. "Efendinizin zevki için her tarafınızla çok güzel görünüyorsunuz. Aslında, ikinizi de benimle birlikte Özel Banyolara davet etmek istiyorum."

Yirminci Bölüm

Özel Hamam'a giriş iznin var. Ama ne pahasına? Terex kendine öfkeyle sordu. Bunu elde etmek için ne yaptığına bir bak. Onu asla ısırmamalydın. Onu bana bağlamaya çalışma dürtüsüne asla boyun eğmemeliydin, azıcık bile olsa.

Ama sonunda, Elaina'yı sahiplenme dürtüsüne karşı koyamamıştı. Ve şimdi, Özel Hamam'ın özenle dekore edilmiş altın, gül ve tavus kuşu mavisi mozaik karolarına karşı rahatlarken, sonuçlarını şimdiden hissediyordu.

Benim, diye fısıldadı içinden bir ses, ayaklarının dibinde, kalçalarının arasında oturan Elaina'ya bakarken -tüm köle kızlar efendilerinin yanında otururdu. Ona cinsel olarak sahip kendi özünü enjekte için, hayati bir işi yarım bıraktığı hissine kapıldı. Onu kucağına alma, özel bir yere götürme ve kendisine bağlama işini bitirme dürtüsü neredeyse aşılamazdı; öyle ki doğru dürüst düşünemiyordu bile.

"...bu yüzden Yargıca endişelenmemesini söyledim. Eğer mahkum kaçarsa, onu bulmak için Konum Küresi'ni kullanacağız ve bir gün içinde cezasını çekmek için geri dönecek." Krumf'un genizden gelen sesi sonunda Terex'in dikkatini çekti ve başını kaldırmasına neden oldu.

"Konum Küresi mi?" diye sordu, olabildiğince rahat bir şekilde. "Detaylandırabilir misiniz?"

"Evet, sanırım bu teknoloji siz yolculuğa çıktıktan sonra ortaya çıktı." Krumf dostça kıkırdadı. "Temel olarak bir izleme cihazı - bazılarına göre şimdiye kadar tasarlanmış en iyisi. Basitçe bir kişinin DNA'sından küçük bir parçacık koyuyorsunuz.

Takip etmek istediğiniz kişi ya da şey ve Gümüş Küre onun evrendeki yerini belirleyecektir."

Terex hayranlık dolu bir ıslık çaldı. "Bu inanılmaz, Majesteleri! Gerçekten birini takip edebiliyor mu?"

"Ya da herhangi bir şey." Krumf'un sesinde sanki bu lanet şeyi o icat etmiş gibi bir gurur vardı - ki Terex bundan oldukça şüpheliydi. "Bitki, hayvan ya da herhangi bir bilinçli varlık, fark etmez. Onları evrenin sonuna ve ötesine kadar takip etmek için tek ihtiyacınız olan DNA'larından küçük bir örnek."

"İnanılmaz," dedi Terex, sesini alçak ve saygılı bir şekilde çıkararak. İçindeki heyecanın kabardığını hissedebiliyordu. Aradığı Gümüş Küre bu olmalıydı; İki'nin soyunu bulmak için tam da ihtiyacı olan araçtı! Scourge Baba Gemisi'nin büyüme fiçilerinden toplanan devasa yaratığın DNA'sından bolca kalmıştı. Tek yapması gereken küreyi ele geçirmek, içine Two'nun DNA'sından bir parça koymak ve nereye gittiğini takip etmektir. "Burada geçirdiğim zamandan beri çok şey değişmiş," diye mırıldandı.

"Gerçekten de öyle, Efendi Valdor, ama daha iyisini bulacağınızı düşünüyorum."

"Bilmiyorum." Terex düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. "İhtiyaç'ın kadın nüfusu arasında yaygınlaşması yeni bir şey. Bunu daha iyiye doğru bir değişim olarak görmüyorum."

"Öyle değil mi?" Krumf buna inanamıyormuş gibi kaşlarını kaldırdı. "Şu halimize bakın - kadın nüfusumuz nihayet kontrol altında - olması gerektiği gibi erkeklerin iradesine boyun eğmiş durumda." Ayaklarının dibinde oturan iki köle kıza ve arkasında oturup sarkık omuzlarına masaj yapan kıza başıyla işaret etti.

"Yine de bastırılmaları şart mı?" Terex karşı çıktı. "Sohbetlerde sözünü geçirebilen bir dişiye sahip olmayı hiç özlemiyor musunuz? Aklından geçenleri söyleyebilen?"

Krumf kaşlarını çattı ve kendisiyle birlikte Özel Banyolara davet ettiği diğer beş ya da altı Konsey üyesinden şok olmuş bir mırıltı yükseldi.

"Böyle mi düşünüyorsunuz Efendi Valdor? Bir kadının ağzını olması gerektiği gibi size gevezelik etmesini mi tercih ediyorsunuz?" Bacaklarının arasındaki köle kızlardan birine baktı - açık kahverengi saçlı ve korkmuş gözlü küçük bir kız. "Chenie, canım," dedi elini kızın açık renk bukleleri arasında rahatça gezdirerek. "Şortum ağrıyor - tatlı dudaklarını en son onun etrafında hissettiğimden beri en az on beş dakika geçti."

"Çok özür dilerim, Yüce Ekselansları," diye soludu kız, saçlarının uçları muhteşem mozaik yer karolarına değecek kadar eğildi. "Yemin ederim sizi yalnız bırakmak istememiştim."

Krumf, "Daha az yalvarma, daha çok emme," diye tersledi.

Küçük köle kız hemen adamın altın mayosunu çözdü (erkeğin kenarı altınla kaplı olmayan, altına batırılmamış, altından yapılmamış ya da altınla kaplanmamış bir şeyi var mıydı? Terex öyle düşünmüyordu) ve küçük, soluk görünümlü şaftını emmeye başladı.

Sanki bu bir işaretmiş gibi, hepsi de Krumf'un etrafındaki yarım daire şeklindeki oyuğa oturmuş olan diğer Konsey Üyelerinin köleleri de efendilerinin pantolonlarını açtılar ve aynı zamanda şaftlarını okşamaya ve emmeye başladılar.

Terex'in dehşetine rağmen Elaina da aynı şeyi yaptı. Pantolonunu çözerken yumuşak, küçük parmaklarını iç uyluklarında hissetti ve sonra onu dışarı çekiyordu ve tatlı, sıcak ağzı şaftının başını çevreliyordu.

"Elaina, hayır," diye mırıldandı kısık sesle, ona bakarak. Kız gözlerini ona kaldırdı ve bir an için emmeyi bıraktı.

"Efendim... size hizmet etmek, sizi her şekilde memnun etmek benim için bir zevktir."

Terex ona cevap vermeye başladı ama gördüğü şey karşısında durdu; kadının gözlerindeki bariz şehvet karşısında şok olmuştu.

*Bunu sadece herkes yaptığı için yapmıyor, diye düşündü ona bakarak. Aslında bundan zevk alıyor. Beni ağzıyla tatmin etmek **istiyor**.*

Hayal görüyor olabilir mi? Bu onun dileğinin gerçekleşmesi miydi? Ama hayır... ona doğru sürüklenen kokusu, daha önce amını tadarken olduğu kadar ateşliydi. Sanki itaatkâr pozisyonundan ve onu memnun etmekten gerçekten zevk alıyor gibiydi. Neler oluyordu?

"Şuna bak," dedi Krumf, Elaina'nın tatlı dudaklarının ağrıyan şaftının etrafına sarılmasının verdiği yoğun zevk nedeniyle zaten biraz karmakarışık olan düşünce trenini bozarak.

"Hmm?" Terex gözlerini önünde diz çökmüş, dilini şaftının geniş başının etrafında döndüren "kölesinin" erotik görüntüsünden ayırmak için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Evet, Majesteleri?" diye sormayı bir şekilde başardı.

"Sikimi nasıl yaladığına baksana." Krumf, onu elinden geldiğince sıkı çalıştıran küçük köle kıza başını salladı. "Bunu gerçekten yapmak *istiyor*, biliyorsun," diye belirtti. "Sadece onun Efendisi ve Efendisi olduğum için değil, her ne kadar bu onun istekliliğinin bir parçası olsa da. *İhtiyaç* yüzünden - onu cinsel hisler için çok çaresiz kılıyor - *her* cinsel his

-Ona söylediğim her şeyi . *Herhangi bir şey*. Acıyı ya da zevki kabul eder.

"Elimden eşit derecede minnettarlık ve hevesle aldı." Etrafını saran diğer köle kızlara baktı. "Öyle değil mi kızlar?"

"Emredersiniz, Ekselansları," diye koro halinde itaatkâr bir şekilde konuştular.

"Gördünüz mü?" Krumf güldü. "Bunların hepsi İhtiyaç yüzünden, Efendi Valdor. Dişileri uysallaştırıyor, onlara boyun eğdirmek için can attırıyor. Olması gerektiği gibi." Kendisiyle sevişen kızın saçlarını neredeyse dalgın bir şekilde, bir köpeği okşar gibi okşadı. "Sadece bu da değil, çoğu dişinin ömrünü otuzlu yaşların sonlarına ya da kırklı yaşların başlarına kadar kısaltıyor - bu şekilde tam cinsel cazibelerini kaybederken ölüyorlar. Ne kadar mükemmel değil mi?"

"Onları öldürüyor mu?" Terex dişlerini sıkarak sordu. Yaşlı diktatörün oral zevk alırken sıradan bir sohbeti sürdürme konusunda sahip olduğu deneyime sahip değildi. Ayrıca, kendisini tatmin eden dişiyi gerçekten önemsiyor olması, Elaina'nın ağzının şaftının üzerindeki hissini neredeyse *çok* yoğun hale getirdi.

"Gerçekten de. İhtiyaç ölümcül bir hastalıktır. Kadınları kısa ömürlerinin sonuna kadar genç ve ateşli tutar ve sonra onları ortadan kaldırır, yeni genç ve daha cazip olanlara yol açar. Mükemmel bir şey."

"Anlıyorum," dedi Terex kaşlarını çatarak. Krumf ne tür bir şeytani piçti ki? Dişileri yaşlarının olgunluğuna erişmeden öldüren bir hastalığa nasıl "mükemmel" diyebilirdi?

"Hayır, bildiğini sanmıyorum." Krumf ona sert bir bakış attı. "Şu anda kadın nüfusumuzun büyük bir kısmına bulaşan Need salgınının bir kaza olduğunu mu düşünüyorsunuz? Doğal bir olay mı?"

Elaina'nın sıcak dudaklarına rağmen Terex aniden hissetti. "Öyle değil mi?" diye sordu sessizce.

Krumf başını geriye atıp kahkaha attı ve etrafında oturan tüm dalkavukların da kahkahalarla kükremesine neden oldu, ancak henüz neye güldüğünü bile açıklamamıştı.

"Janos adına!" diye bağırdı, hâlâ kıkırdıyordu. "*Elbette* değil Efendi Valdor! İhtiyaç virüsü siz gittikten hemen sonra, yüz döngüden fazla bir süre önce, Birinci Krumf'un hükümdarlığı sırasında dişilere boyun eğdirmek ve onları bizim tarafımıza çekmek için geliştirildi."

Terex soğuk bir ifadeyle, "Kindred'lara karşı yürütülen savaş sırasında, yani onların tüm ırkının sistematik olarak nüfusunuzdan silinmesi sırasında," dedi. Elaina bacaklarının arasında ona bakmayı bırakmıştı. Memnundu - Elaina onu tatmin etmediğinde daha net düşünmesine yardımcı oluyordu.

"Kesinlikle." Krumf ona soğukkanlı ve spekülatif bir bakış attı. "Bunu duymak sizin için zorsa çok özür dilerim Efendi Valdor, ama Kindred'ler toplumumuzu ele geçirmekle tehdit ediyorlardı, onu içeriden parçalamakla. Dişilerimize davranış şeklimizi değiştirmemizi istiyorlardı ve aslında aptal dişilerin de onlarla aynı fikirde olmasını sağlamışlardı!"

Sanki bir kadının kendisine cinsel bir köle gibi davranılmasını istememesi fikri gülünçmüş gibi tekrar güldü.

"Yani Need virüsünü bilerek mi yaydınız? Ve şimdiki şirkette bunu ifşa etmekten endişe duymuyor musun?" Hâlâ diktatörün aletini emmekle meşgul olan kıza başıyla işaret etti.

"Kim, o mu? Elbette endişelenmiyorum. Dişiler bilgiyi akılda tutacak ya da ilk etapta ne söylediğimizi anlayacak beyin gücüne sahip değildir. Bu kız beni emerek İhtiyaç arzusunu doyumakla o kadar meşgul ki muhtemelen ne konuştuğumuzu bile duymuyor."

"Yine de duydum," dedi Terex karanlık bir sesle. "Kadınları cinsel olarak kontrol edecek ve zayıflatacak -onları öldürecek- bir hastalığı serbest bıraktınız.

Kindred'ın davasını zayıflatmak ve onların desteğini almak."

"Elbette yaptık!" Krumf haykırdı. "Cinsel esaretten kurtarmaya çalıştıkları dişiler, özgür olmak açıkladıklarında yaşadıkları şaşkınlığı hayal edin! Erkekler tarafından hükmedilmekten ve boyun eğdirilmekten . Kırbaçlanmayı ve itaatsizlik için cezalandırılmayı *sevdiklerini*. Efendileri ya da onları isteyen herhangi bir erkek tarafından sert ve sık sık kullanılmaya bayılıyorlardı." Güldü. "Tabii ki 'kırk döngüde ölmek' onlar için biraz zordu ama İhtiyaç'ın doğal bir olay olduğuna inandıkları için suçlayacakları kimse yoktu."

Terex kendini hasta hissetti. "Belki de anlattığın şeyden *hoşlandıkları* için değil, onlara bulaştırdığın bu hastalık yüzünden buna *ihtiyaç duyuyorlardır*," dedi sertçe. "Sevmedikleri bir erkek tarafından aşağılanmaya ve kullanılmaya ihtiyaç duydukları için kendilerinden nefret etseler bile, kendilerine yardım edemezler."

"Fark etmez, sonuç aynı." Krumf umursamazca bir el salladı. "Tamamen kontrolümüz altında bir kadın nüfusu ve soyları kirletecek başka Kindred yok."

"Ve dediğiniz gibi, soyunuzu kirletecek ya da dişilerinizi isyana teşvik edecek başka Kindred kalmadığına göre, İhtiyaç için bir tedavi bulmayı düşündünüz mü?" Terex talep etti.

"Oh, bir tedavimiz var." Krumf önemsiz bir şeymiş gibi omuz silkti. "En başından beri var. Biz ona küçük şifacı diyoruz - DNA'sına antivirüs yerleştirilmiş bir bitki."

"Ne?" Terex haykırdı. "Ama o zaman... Kindred 'tehdidi' ortadan kalktığında neden onu kullanmadınız?"

"Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadınız mı?" diye sordu diktatör. "Kindred'lerin kökü kazındığında ve ilk şifacı mahsulü hasat edilmeye hazır olduğunda, yeni toplumumuzu *sevdiğimize* karar verdik. Bu çok daha fazla

Bu şekilde rahat edersiniz, bir dişinin size asla ağızını açamayacağını bilirsiniz. Aslında, şikayet etmek için ağızını açarsa, sikini içine sokarsın!" Yine kahaahalarla kükredi ve etrafındaki erkekler de güldü.

Terex taş gibi bir sessizlik içinde oturmuş onları izliyordu. Tanrılar, tüm İhtiyaç salgınının bu gibi erkekler tarafından düzenlendiğini ve sürdürüldüğünü düşünmek! Gerçek Kindred kanına sahip hiçbir erkeğin böyle bir şeye katılmayı düşünmeyeceğini bilmesine rağmen, bu onu cinsiyetinden utandırdı.

Karşılıklı cinsel tatmin için bir kadına hükmetmek bir şeydi.

-Aynı dişiyi, kendi tatmin edilmemiş arzularını ona karşı kullanarak cinsel bir hayvana dönüştürmek... işte bu şeytani bir şeydi.

Eşini dövme ve sopalamak kadar kötü mü? diye fısıldadı beynindeki suçluluk duygusunun sesi. Ama bu farklıydı, diye kendi kendine tartıştı. Solange ondan bunları yapmasını istediğinde sinsi bir cinsel virüsün etkisi altında değildi. Sadece alternatif bir cinselliğı keşfetmeye niyetliydi.

Ayrıca, bunu bir daha asla yapmam, diye düşündü. Tanrıça Solange'ı benden ceza olarak aldıktan sonra dersimi aldım. Bir daha asla bir dişiye el kaldırmayacaktım, o istese bile. İşler o noktaya gelmediğı sürece Elaina'nın "efendisi" rolünü oynamayı umursamıyordu - fiziksel şiddet söz konusu olmadığı sürece, dedi kendi kendine. Yeter ki...

"Affedersiniz, Yüce Ekselansları. Özel Yıkanma Odanızda sizi rahatsız ettiğim için beni bağışlayın." Yanlarına koşarak gelen erkek görevli nefes nefese kalmıştı. Krumf'un önünde nefes nefese eğildi.

"Evet, evet-ne oldu?" diye sordu yaşlı diktatör sinirli bir şekilde. "Zevk almakla meşgul olduğumu görmüyor musun?"

"Evet, Ekselansları ama korkarım bu bekleyemeyecek." Görevli tekrar eğildi.

"Pekâlâ, ne oldu? Çabuk olun," diye hırladı Krumf.

"Majesteleri, resmi bir şikâyetle bulunuldu."

Konseyl Üyelerinden biri "Resmi bir şikâyet mi?" diye haykırdı. "Yüce Ekselanslarını Dua Günü'nde karara bağlanabilecek kadar önemsiz bir mesele yüzünden mi rahatsız ediyorsunuz?"

Görevli, "Bu mesele Dua Günü'ne kadar bekleyemez," diye ısrar etti. "Çok ciddi bir vaka söz konusu; bir kadının toplum önünde konuşması. Sadece bu da değil, aynı zamanda haklarının inkâr edilmesi ve ardından yasadışı direnişi sırasında fiili fiziksel şiddet."

"Ne? Bir kadın bir erkeğe şiddet mi uyguluyor?" Krumf kaşlarını çatı. "Bu nasıl olabilir? Haklısınız, bunu bir an önce öğrenmeliyiz! Bu kadar çok yaşamızı aynı anda ihlal etmeye cüret eden bu kadın kim?"

"O." Görevli doğrudan Terex'in bacaklarına yaslanmış titreyen Elaina'yı işaret etti. "Suçlanan kişi o, Yüce Ekselansları. Ve korkarım ki yaralı taraflar konuyu bir an önce dinlemenizi istiyorlar."

* * * * *

"Vay, vay..." Krumf spekülâtif bir şekilde ona baktı.

Elaina yüzüne masum bir ifade vermeye çalıştı ama içi içini yiyordu. Kendini olabildiğince küçük ve göze çarpmayan bir hale getirmeye çalışarak Terex'in bacaklarına yaslandı.

"Bu doğru mu canım?" Krumf keseli gözlerini ona dikerek sordu, öyle ki gözlerin kendisi bile etraflarındaki derin et kıvrımlarında neredeyse kayboluyordu.

"I-"

"Açıklamama izin verin," diye araya girdi Terex, uzanıp büyük bir eli sahiplenerek onun omzuna koydu. "Konsey'le ilgili bir mesele yüzünden erkeklerin giriş odasında alıkonulmuştum ve bu yüzden diğer erkeklerle ya da kadınlarla aynı anda Banyo Odası'na giremedim. Elaina tek başınayken üç erkek ona yaklaştı ve... onu taciz etmeye çalıştı." Adamın büyük eli kızın omzunu şiddetle sıktı ve Elaina adamın sesindeki zorlukla kontrol edilebilen öfkeyi duyabildi.

"Peki onu neden götürmediler?" Krumf yumuşak ve tehlikeli bir sesle sordu. "Eğer onunla birlikte değilsen, bu onların hakkıydı. Neden onun cinsel tercihlerini deneyemediler? Onlara direndi mi?"

"Tabii ki onlara direndi!" Terex homurdandı. "Elaina kadınların *hakları* olan bir gezegenden geliyor. Yabancılar tarafından kendi eğlenceleri için ihlal edilmeme hakkı bunlardan biri."

"Peki halka açık bir şekilde konuştu mu?" Krumf sordu. "Bu sırada... mi?"

"Evet," diye yanıtladı Elaina bu kez kendi adına. Sesi taş banyo odasında, neredeyse saldırı sırasında yankılandığı kadar yüksek bir sesle yankılanıyor gibiydi. "Evet, onlara beni rahat bırakmalarını söyledim," dedi meydan okurcasına Krumf'a bakarak.

"Tek yaptığı bu değil!" Birden, ona saldıran üç adamdan ikisi içeri girdi ve başka bir erkek görevli tarafından Özel Yıkanma Alanı'na götürüldü. Uzun boylu olanın burnu hâlâ kanıyordu ve iri yarı olan hâlâ komik bir şekilde yürüyordu, Elaina bunu görmekten memnundu. Ayrıca her ikisinin de kafalarının yan taraflarında Terex'in kafataslarını birbirine vurduğu büyük kaz yumurtaları vardı.

Büyük Kindred'e gergin bakışlar atıldılar ve ondan olabildiğince uzak durmaya çalıştılar. Elaina onları suçlamadı -Terex'in bakışları saf öfke doluydu ve elleri kocaman yumruklar halinde kıvrılmıştı.

"siz?" Krumf kaşlarını çatarak onlara baktı.

"Yüce Ekselansları, bunlar Tunard ve Maldred; her ikisi de en güvendiğiniz iki Konsey Üyenizin oğulları." Görevli tekrar eğildi.

"Hmm-Yorinth ve Gadwig'in çocuklarısınız, değil mi?" Krumf iki genç erkeğe bakarak şöyle dedi. "Bu doğru mu?"

"Evet, Ekselansları," diye koro halinde söylediler ve onu tekrar selamladılar.

Elaina tedirgin bir şekilde onlara baktı - çok, *çok*
Bu konuda kötü hissediyorum.

Krumf, "Mademki haklı bir şikâyetiniz var ve söz konusu kadın da bunu inkâr etmiyor, o halde bu konuyu bir an önce ele almamız gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Korkarım banyo zamanı bugün kısa kesilmek zorunda."

"Ne?" Terex neredeyse kükrüyordu. "Meşru bir şikâyet mi? Bu erkekler dişime *saldırdı* ve ona tecavüz etmeye çalıştı! Ben gelip neler olduğunu görene ve onları cezalandırana kadar elinden geldiğince onları savuşturdu." Yüzleri kızaran ve kendisinden bir iki adım geri çekilen iki saldırgana ters ters baktı. "İşi bitiremediğim için Tanrıça gibi üzgünüm."

"Öncelikle, Nixelle Prime- Beta'da 'tecavüz' diye bir şey yoktur," dedi Krumf sert bir şekilde. "Sadece üstün erkeklere karşı görevlerini yerine getirmeyi reddeden isteksiz dişiler vardır."

"Ne-?" Terex başladı.

Krumf sözlerine şöyle devam etti: "İkinci olarak, dişinizin herkesin önünde konuşması ve sadece bedenini kullanmak isteyen erkeklere -ki bu onların hakkıdır- fiili fiziksel şiddet uygulaması gerçekten çok ciddi bir suçtur." "Dediğim gibi, bu meseleyle hemen ilgilenmemiz gerekecek. Herkes gelsin. -Derhal Yargılama Odası'na!"

Ve birkaç erkek görevlinin yardımıyla ayağa kalkarak Özel Hamam'dan ayrıldı. Ama erkek görevlilere emir vermeden önce değil.

Birden Elaina, Terex'le birlikte etraflarının iri yarı erkeklerle çevrili olduğunu fark etti; hepsi de banyo görevlilerinin üniforması gibi görünen sade siyah pantolon ve gömlekler giymişti. Sadece etrafları sarılmakla kalmamıştı, korumalarının silahları da vardı - kör uçlarından elektrik şırıltıları çıkan büyük, iğrenç siyah sopalar. Birinin içinden topraklanmamış bir kablo geçirmeye karar verdiği bir sopaya benziyorlardı.

"Şimdi, Efendi Valdor," diye homurdandı içlerinden biri, kaşlarını çatarak. "Eğer senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, sen ve küçük kölen bizimle geleceksiniz."

"Kadınıma dokunma!" Terex hala ayaklarının dibinde yere çömelmiş olan Elaina'nın önünde korumacı bir şekilde durdu. "Ona dokunma yoksa Tanrıça adına yemin ederim ki, dokunacağın son şey o olur çünkü kollarını yuvalarından çıkarırım!"

"Ciddi!" Saldırganlardan biri geri çekilerek haykırdı. "Dikkatli olsan iyi olur, Kindred kanı taşıdığını duydum!"

"Kimse kölenize dokunmayacak," diye konuştu ilk konuşan, sesi aniden yatıştırıcıydı. "Burada kimse sorun istemiyor. Sadece Yargılama Odası'na gitmeniz gerekiyor, hepsi bu."

"Peki oraya vardığımızda ne olacak?" Elaina talep etti. Erkeklerin huzurunda konuşarak kendi davasına yardımcı olmadığıнын farkındaydı ama zaten başları o kadar dertteydi ki daha ne kadar kötüleşebileceğini kestiremiyordu.

Sığır sopalı erkek görevliler kaşlarını çattı ve kızın sesini yükseltmesi karşısında şok olmuş gibi göründüler ama ilki yine de cevap verdi.

"Bu konuda karar vermek Yüce Ekselanslarına kalmış. Suçlardan suçlu bulunursanız, efendiniz büyük olasılıkla para cezası ödemek zorunda kalacaktır. Eğer

karşı taraf davasını kanıtlayamazsa, asılsız suçlamada bulundukları için para cezası ödeyenler onlar olacaktır."

"Hepsi bu mu?" Terex talep etti. "Sadece para cezası mı ödememiz gerekiyor?"

Görevli omuz silkti. "Çoğu durumda. Bazen de asi kölenizi terbiye etmenizi isterler. Eğer sesini çıkardığı için suçlu bulunursa, tekrarlanmasını önlemek için toplum içindeyken ağzını tıkamak zorunda kalabilir."

Terex Elaina'ya baktı, yüzü sıkıntılıydı.

"Ne düşünüyorsun?" sordu alçak bir sesle. "Hoşuma gitmedi."

"Para cezası ve ağız tıkaçı... O kadar da kötü değil," diye mırıldandı Elaina. "Gitmekten başka ne yapabiliriz ki?"

"Dövüşebilirim." Etraflarını saran iri yarı görevlilere baktı ve gözlerindeki yoğunluk iki ya da üçünün bir adım geri çekilmesine neden oldu.

"Evet ama Hamam'daki tek muhafızlar bunlar değil," diye usulca itiraz etti Elaina. "Bence gidip cezayı ödeyelim... Efendim," diye ekledi, etraflarında duran erkeklerin ona ve Terex'e şaşkın ve şüpheli bakışlar attığının farkındaydı. Belli ki bir erkeğin kadın kölesine olası bir hareket tarzı hakkında danışması normal değildi.

Terex içini çekti, yüzü her zamankinden daha sıkıntılıydı. ", " dedi sonunda. "Barışçıl bir şekilde gideceğiz."

Muhafızların yüzlerindeki rahatlamış ifade Elaina'ya büyük Kindred'den ne kadar korktuklarını anlatıyordu. Korkmaları da gerekirdi; eğer Elaina ondan savaşıp kaçmalarını isteseydi muhtemelen hepsini parçalara ayırırdı. Bir parçası bunu istemişti.

Ama savaşıp kurtulmayı, saraydan çıkmayı başarırlarsa ne olacaktı... hatta belki de gemilerine geri döneceklerdi? Bunun ne yararı olacaktı?

ne yapacaklardı? Gezegeniden, almaya geldikleri iki şeyi alamadan ve burada esaret altında kalmış kadınlardan hiçbirine yardım edemededen ayrılacaklardı.

Küçük şifacının ve gümüş kürenin burada olduğunu biliyoruz, diye düşündü görevliler onları Hamam'ın çıkış kapısına doğru sürüklerken, diğer tüm yıkananlar merakla bakıp ellerinin arkasından fısıldaşıyorlardı. Burada olduklarını biliyoruz - sadece onları ele geçirmemiz gerekiyor!

Ve kaçarlarsa bunu yapamazlar.

Sadece kalmalıyım, dedi kendi kendine, cesur hissetmeye çalışarak. Kal ve ne gelirse gelsin başa çık. Yapabileceğimiz başka bir şey yok.

Yirmi Birinci Bölüm

"Yüksek soylu kişiler arasındaki şikâyetlerin Yüce Ekselansları tarafından karara bağlandığı Yargılama Odası'na hoş geldiniz," diye seslendi odanın altın çift kapısında duran bir görevli. Başında, ucunda kabarık altın bir top bulunan uzun kırmızı bir başlık vardı ve bu onu hem gülünç hem de kendini beğenmiş gösteriyordu. "Majesteleri şimdi itaatsiz kadın köle Dünyalı Elaina'ya karşı hak iddia eden Tunard ve Maldred'in davasını . İçeri buyurun."

Bir adım arkasında Elaina'yla birlikte odaya giren Terex'e başıyla işaret etti. Hâlâ ıslak banyo kıyafetlerini giyiyorlardı ve sarayın havalandırma sisteminden gelen soğuk hava Elaina'nın göğüs uçlarının dar, pembe tepeler halinde dikkat çekmesine neden olurken içinden bir ürperti geçti.

Hâlâ soğuk bir kefen gibi üzerine yapışan ince beyaz giysinin kısa sürede kurumaya başlayacağını düşünebilirdi. Ama görünüşe göre hamamdaki macerasının başında kadın görevlinin ona sıktığı şey sudan daha fazlasıydı. Giysiyi sürekli nemli, yapışkan ve korkunç derecede rahatsız tutuyor gibiydi.

Odanın onlardan uzak tarafında Tunard ve Maldred vardı ve hâlâ onlara ters ters bakan Terex'e tedirgin bakışlar fırlatıyorlardı. Elaina, onların büyük Kindred'la aynı odada bulunmaya cesaret etmelerinin tek sebebinin hâlâ etrafını saran sekiz silahlı muhafız olduğuna dair bir fikre sahipti.

Bir avuç serserinin bana tecavüz etmesine izin vermediğim için yargılanmak üzere olduğuma inanamıyorum! diye düşündü, saldırganlara bakarak. *Bu dünya korkunç - burada yaşayan kadınlar için bir şeyler yapmalıyız. Ama nasıl?*

Tam o sırada Krumf içeri girdi. Görünüşe göre üstünü değiştirmek için zaman ayırmıştı çünkü şimdi kürk astarlı uzun beyaz bir cübbe giyiyordu.

Üzerinde altın bir pelerin ve altın, kıvrıkcık burunlu terlikler vardı. Elaina'ya biraz Papa'nın giyebileceği bir şeyi hatırlattı - eğer Papa Hazretleri gerçekten kötü bir zevke sahipse tabii.

Her zamanki gibi Yüce Lider'in yanında erkek hizmetliler ve kadın köleler vardı. Odanın ortasındaki altın tahtı andıran sandalyeye yerleşmesine yardımcı oldular ve onları ilk başta odaya buyur eden görevliyi ciddiyle selamladı.

"Duyduk duymadık demeyin," diye mırıldandı kırmızı şapkalı, kabarık altın top taşıyan görevli. "Bilinsin ki, Yüce Ekselansları Dördüncü Krumf şimdi elimizdeki meseleyi karara bağlayacak." Onaylayarak başını sallayan Krumf'un önünde eğildi.

"Çok iyi, çok iyi, Adjudication Announcer. Şimdi lütfen konuyu detaylandırın."

"Yüce Ekselansları nasıl arzu ederse." Görevli tekrar eğildi. "Efendi Valdor'un kölesi olan yabancı kadın Dünyalı Elaina'ya karşı her ikisi de Divan'ın iyi durumdaki üyeleri olan Lord Tunard ve Lord Maldred tarafından meşru bir şikâyetle bulunulmuştur."

Krumf tekrar, "Çok iyi," dedi ve küçük, buruşuk bir eliyle 'devam et' işareti yaptı. "Suçlamaları listeleyin."

"İlk olarak," diye okudu görevli, "Lord Tunard ve Maldred, söz konusu kadına, o sırada yanında Efendisi olmadığı için, iyiliklerini tatmak amacıyla yaklaştıklarını iddia ediyorlar."

"Bu doğru mu?" Krumf iki solgun Nixian'a sordu.

"Evet, Yüce Ekselansları," diye koro halinde konuştular, eğer tecavüz girişiminde bulunduklarını itiraf etmiyor olsalardı bu komik olurdu.

"İkincisi," diye devam etti görevli. "Lord Tunard ve Maldred, Dünya'dan Elaina adlı dişinin kendilerine yasadışı bir şekilde direndiğini iddia . Üçüncüsü, bunu yaparken Efendisi olmayan erkeklere seslendi ve kalabalık bir Yıkanma Odasında bulunan herkese kadın sesini duyurdu. Dördüncüsü, yasal olarak kendilerine ait olanı almaya çalışan Lord Tunard ve Maldred'e fiziksel şiddet uyguladı ve Beşincisi ve hepsinden önemlisi, Yüce Ekselansları..." Krumf'a baktı. "Alçakça ve saldırgan eylemlerinin hiçbirisi için pişmanlık göstermediğini."

Terex kaşlarını çatarak, "Buna itiraz ediyorum," dedi. "Sırf bu iki salağın ona saldırmasına izin vermediği için Elaina'yı kötü biri olarak resmediyorsunuz."

"Sakin olun Efendi Valdor, sıranız gelecek." Krumf sinirlenmiş görünüyordu. İki saldırgana geri döndü. "Pekâlâ çocuklar, tüm bunlar doğru mu?"

"Evet, Yüce Ekselansları," diye koro halinde tekrarladılar ve Tunard ekledi, "Tam erkeklik organıma diz çöktürdü Majesteleri, hem çok acı verici hem de muhtemelen zarar verici bir yara açtı. Bir daha asla köle almaktan zevk alamayabilirim!"

"Yine bir köleye *tecavüz etmekten* bahsediyorsun," diye haykırdı Elaina. Konuşmaması gerektiğini biliyordu ama kelimeler ağzından dökülüverdi. Burada durmak, kendisine yöneltilen suçlamaları duymak, sanki tüm saldırıyı tekrar yaşıyormuş gibi geri getiriyordu. Midesi düğümlendi ve bacakları titredi. Aynı anda hem kusmak hem de çığlık atmak istiyordu ve sadece büyük bir irade çabasıyla ikisinden birini ya da her ikisini birden yapmaktan kaçındı.

Krumf ters ters baktı ve odadaki birkaç kişi, onun Efendisi dışında biriyle uluorta konuşmaya cüret etmesinin şaşkınlığıyla nefeslerini tuttu.

"Gördünüz mü?" Tunard talep etti. "Bu bizim uğraşmak zorunda olduğumuz türden bir şey! Bu küstahlık, bu pişmanlık duymayan saygısızlık. Ve sonra bana gerçekten *şiddet* uyguladığında-"

Terex gözleri parlayarak homurdandı: "En fazla şikâyet edebileceğin şey gelecekte kendini masum bir dişiye zorla kabul ettiremeyecek olmansa kendini şanslı say." Dişleri tamamen açılmıştı ve bıçak gibi keskindi. "Eğer bir daha Elaina'ya yaklaşırsan, kısa hayatının geri kalanında pipetle işlemek zorunda kalacaksın!"

Tunard'ın zaten solgun olan ifadesi daha da solgunlaştı ve büyük Kindred'dan bir adım daha geri çekildi.

"Majesteleri!" diye yakındı uzun boylu, sıska Maldred. "Bu şekilde tehdit edilirken sizden nasıl yargı talep edebiliriz?"

"Davacı haklı." Krumf kaşlarını çatı. "Bu yargılamalar sırasında tehdit edemezsiniz. Ve korkarım ki az önce onların haklılığını kanıtladınız - köleniz Elaina'nın Hamam'da yaptığı gibi dolaşan kadınlara izin veremeyiz."

Terex, "O sadece tacize ve tecavüze uğramamak için çabalıyordu," dedi. "Masum bir kadının kendini korumasının ve savunmasının suç olduğuna inanamıyorum."

"Sizin geri kalmış toplumunuzda değil belki de." Krumf ona kibirli bir bakış attı. "Ama burada, Nixelle Prime-Beta'da, diğer tüm kurallardan üstün olan tek bir kuralımız var; her durumda erkek *her zaman* haklıdır. Ve korkarım ki, Efendi Valdor, köleniz bu kuralı çok ciddi bir şekilde ihlal etti."

Elaina kalbinin boğazına yakın bir yerde attığını hissetti. Bundan korkuyordu -yargılamanın en başından beri onlara karşı hileli olmasından korkuyordu. *Belki de kaçmalıydık, tıpkı*

Terex istedi, diye düşündü. Ama hayır, eğer bunu yaparlarsa kız kardeşi için küçük şifacıyı nasıl bulabilirdi? Burada kalıp sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaklardı - her ne ise.

Ancak ne olursa olsun başa kararlılığına rağmen, Krumf'un bir sonraki sözleri içinin buz kesmesine neden oldu.

"Yeterince dinledim, davacıların lehine karar veriyorum," diye açıkladı. "Lord Maldred ve Tunard büyük bir haksızlığa uğramıştır ve onlara bu haksızlığı yapan kişi cezalandırılmalıdır."

"Peki bu ne cezası?" Terex homurdandı. "Ne ceza ödemem gerekiyor?"

"İyi mi? Hayır, sevgili Valdor Usta." Krumf başını salladı. "Bu ciddi bir suç, gerçekten de çok ciddi bir suç. Korkarım bunun için ödenecek bedel basit bir para cezasının çok ötesinde."

"Ne?" Terex kaşlarını çattı. "Bize ne yapmayı planlıyorsun? Sizi uyarıyorum, Elaina benim korumam altında. Asla izin vermeyeceğim-"

"Yapmayacağınızı biliyorum," diye araya girdi Krumf. "İşte bu yüzden ne yazık ki bu gerekli."

Elaina'nın şimdi gördüğü üzere, büyük Kindred'in arkasından yaklaşmış olan muhafızlardan birine başıyla işaret etti.

"Terex!" diye soluk soluğa bağırdı, durduramadan gerçek adı ağzından kaçtı. "Dikkat et!"

Büyük Kindred dönmeye başladı ama muhafız çoktan oradaydı. Siyah elektrikli sopasının kör ucunu Terex'in ensesine sapladı ve ona büyük bir sarsıntı vermiş olmalı.

Elaina, adamın iri bedeninin sertleştiğini ve ardından gevşeyerek yere yığıldığını görünce dehşet içinde nefesini tuttu.

"Oh hayır! Oh, lütfen," diye inleyerek onun üzerine eğildi. Ama sert eller onu bileklerinden yakalamıştı ve sürüklenerek götürülüyordu.

Krumfun o genizden gelen, kendinden memnun sesiyle, "İkisini de götürün," dediğini duydu. "Onları ceza odasına götürün ve bağlayın."

Bölüm Yirmi İki

Terex zonklayan bir baş ve dilini ısırması gibi ağzında keskin, bakırımsı bir tatla uyandı. Çok geçmeden fark etti ki ısırması. Sivri dişleri dilini birkaç yerden delip geçmişti. Peki neden dişlerini tamamen uzatmıştı? Öyle de olmalıydı, ancak bu şekilde bu kadar zarar verebilirlerdi.

Başı hâlâ ağrırken, *Elainayı koruduğunu* düşündü. Ama korumuş muydu? Onu koruyabilmiş miydi?

Gözlerini açtı ama görüşü bulanıktı. Hiçbir şey göremiyordu.

Nerede bu kız? Şiddetli bir koruyucu sahiplenme dalgası üzerine hücum etti. Ona değer vermeli, korumalı ve bakmalıydı. Eğer biri ona zarar verdiyse-

"Sonunda kendine geldi mi?" diye sordu nefret dolu, tanıdık bir ses. "Çok iyi. Muhafız, onu sersemletmek için bu kadar güç kullanmamalıydın! Bu iş çok uzun sürüyor."

"Bağışlayın beni, Yüce Ekselansları," diye cevap verdi başka bir ses alçakgönüllülükle. "Ama içinde Kindred kanı olduğu için risk almak istemedim. Dişlerine karşı ne kadar koruyucu oldukları ve dişleri tehdit edildiğinde ne kadar vahşi olabildiklerine dair efsaneler bugün bile devam ediyor."

"Görünüşe göre iyi bir nedeni var," dedi Krumf. "İşte şimdi, sen..." Parmaklarını Terex'in burnunun altında şıklattı. "Uyandın mı? Şu hüküm ve ceza işine bir an önce başlamalıyız, zaten vücut masajı için geç bile kaldım."

Sonunda Terex'in görüşü netleşmeye başladı ve gördüğü şey hiç de iyi değildi - hiç de iyi değildi.

Bir zamanlar Dünya'da eski bir kaleyi gezerken gördüğü zindana benzeyen büyük bir taş odadaydı. Gerçekten de, aynı zindandaki bir işkence aletini andıran bir şeye bağlanmıştı; kollarını ve bacaklarını birbirinden ayıran, bileklerinden dirseklerine ve ayak bileklerinden dizlerine kadar çok sayıda metal bantla çevrili metal bir haç.

Daha da kötüsü, Elaina'nın zindanın karşısında benzer bir cihaza bağlı olduğunu görebiliyordu. İnce beyaz mayosu hâlâ dolgun göğüslerine yapıyor ve çıplak kalçalarının üzerinde yükseliyor, korunmasız cinselliğini belli ediyordu. Gözlerinde yaşlar vardı ama ağzı sert bir çizgi halindeydi ve savunmasız pozisyonuna rağmen Nixian'lara ağladığını görme zevkini tattırmamaya kararlı olduğunu görebiliyordu.

Çok cesursun Lavana, diye düşündü, gözleriyle onun yanında olduğunu, ona zarar gelmesine izin vermeyeceğini belli etmeye çalışıyordu. *Seni güvende tutacağım, nasıl yapacağımı bilmiyorum ama bir şekilde yapacağım!*

Terex bağlarına karşı zorlanıyordu ama onu yerinde tutan metal inanılmaz derecede güçlüydü; bileklerini ve ön kollarını çevreleyen donuk gümüş kelepçeleri kollarını yuvalarından çıkaracağını hissediyordu. Elaina'ya bir faydası olacağını düşünseydi bunu seve seve yapardı ama sakat bir savaşçının ona ne faydası olabilirdi ki?

"Şimdi," diye yeniden başladı Krumf. "Devam etmek için yeterince uyanık olup olmadığınızı sordum, *Efendi Valdor?*"

Başlığa yaptığı vurgu şüpheli görünüyordu ama Terex'in bu konuda endişelenecek zamanı yoktu.

"Evet, uyandım," diye hırladı. "Yedi Cehennem aşkına bizi neden zincirlediniz? Tüm bu maskaralığın başından beri işbirliği yapıyorduk - bizi zapt etmeye gerek yoktu."

"Korkarım, özellikle de vermek üzere olduğum karar ışığında, her türlü itidale ihtiyaç vardı." Krumf fiçı göğsünü önemli ölçüde şişirdi... sonra sabırsızca başını salladı. "Hayır, henüz hüküm veremem. Bu maskaralıktan bıktım."

"Maskaralık mı?" Terex talep etti. "Ne maskaralığı?"

"Söylediğiniz kişi olduğunuzu iddia etmekten bıktım, sevgili *Komutan Terex*. Bu doğru, senin bir sahtekâr olduğunu biliyorum!" Krumf muzaffer bir edayla onu işaret etti. "Kısa bir süre önce köleniz Yargılama Odası'nda size gerçek adınızla hitap edene kadar bundan tam olarak emin değildim. O zamana kadar gerçek Efendi Valdor'un sahtekâr olabileceğini düşünmüştüm."

"*Gerçek* Efendi Valdor mu?" Terex sesini düz tutmaya çalışıyordu ama içi içini yiyordu. Öğrenilmişlerdi. Krumf bir şekilde gerçeği biliyordu ve Tanrıça da kendisini kandırmalarının bedelini onlara nasıl ödeteceğini biliyordu.

Krumf, "Evet, gerçek Efendi Valdor siz gelmeden yaklaşık bir hafta önce çok daha sessizce ortaya çıktı," diye yanıtladı. "Elbette bu kadar görkemli bir giriş yapmadı - aslında tespit edilmekten kaçınmak için büyük özen gösterdi. Ama ajanlarım onu yine de buldu. Bir süredir burada misafirim, soruları yanıtlıyor ve Kindred kanına rağmen gerçek bir Nixian olduğunu kanıtlıyor. Siz ikiniz ortaya çıktığınızda ben de tam onu görevine iade etmek ve eve dönüşünün sevincini duyurmak üzereydim." Terex ve Elaina'ya kaşlarını çatarak hoşnutsuzca baktı.

"Anlamıyorsunuz," diye başladı Terex.

"Haklısınız Komutan Terex, hem retina taramalarımızı hem de parmak izi analizlerimizi nasıl kandırabildiğinizi anlamıyorum." Krumf kaşlarını çatı. "Siz de neredeyse *tıpatıp* ona benziyorsunuz. Bu gerçekten çok şaşırtıcı." Döndü. "Görevli, gerçek Efendi Valdor'u getirir misin?"

"Evet, Yüce Ekselansları! Derhal!" Görevli koşarak uzaklaştı ve birkaç dakika içinde Terex'e ikizi kadar benzeyen bir erkekle geri döndü.

Krumf, Terex'e kaşlarını çatarak bakan diğer erkeği göstererek, "Bu o, gerçek anlaşıma," diye ilan etti. "Efendi Valdor," diye devam etti. "Gerçekten özür dilemeliyim, eski dostum. Bu sahtekâr beni neredeyse kandırıyordu. Elbette artık sarayda dolaşmakta özgürsünüz." Tekrar Terex'e döndü. "Kim olduğunu itiraf etseydin, istediğin her konuda sana yardımcı olurum. Ama Valdor gibi önemli bir tarihi şahsiyeti taklit etmek çok ciddi bir suçtur."

"Düşünmedim... bilmiyordum..." Terex başladı.

"Ama *bu* suçla ilgilenmeden önce," diye devam etti Krumf, "cezalandırmamız gereken başka bir suç daha var."

"Peki bu nedir?" Terex homurdandı.

Krumf, "Neden, kadınınızın iki masum Nixialıya karşı işlediği suç," diye haykırdı. "Hamamdaki tartışma Lord Maldred ve Tunard'ın sahipsiz bir kölenin cinsel isteklerini yerine getirmeye çalışmaları nedeniyle meydana geldiğine göre -ki bu tamamen yasal hakları dahilindeydi- devam edebilmeleri ve kendilerinden kaba ve haksız bir şekilde esirgenen tatmini elde edebilmeleri gerektiğine karar verdim." Bir kenarda durup izleyen iki davacıya başıyla işaret etti. "Maldred, Tunard, siz devam edebilirsiniz."

Yaşlı diktatörün söylediklerinin dehşetinin Terex'in hâlâ biraz sersemlemiş olan beynine yerleşmesi biraz zaman aldı. Ancak anladığında ve Elaina'nın yüzündeki korkmuş, dehşete düşmüş ifadeyi gördüğünde, kırmızı Öfke'nin üzerine aktığını ve ona daha önce sahip olmadığı bir güç verdiğini hissetti.

Bağlarına karşı gerildi, metalin bükülmeye başladığını hissetti. Aynı anda boğazından anlaşılmaz bir kükreme koptu; eşi için savaşan, onu tehdit etmeye cüret edeni öldürmeye ya da bunu denerken ölmeye kararlı bir hayvanın sesi.

Elaina'ya yaklaşıp kendini onun korunmasız cinsel organına sokmak üzere olan Maldred bir adım geri çekildi ve ona korku ve belirsizlik dolu bir bakış fırlattı.

Terex buna katıksız bir kötülük bakışıyla karşılık verdi.

"Eğer ona dokunursan," diye homurdandı, sesi insanlık dışı bir tona bürünmüştü. "*Yanına* bile yaklaşırsan seni öldürürüm. Bunu yavaşça da yapmayacağım. Sadece dişlerimi kullanarak derini yüzerim." Söz konusu dişlerini göstererek Maldred'in dişlerinin uzunluğunu ve keskinliğini görmesini sağladı. "Sonra çıplak ellerimle kollarını ve bacaklarını koparacağım, shaftını keseceğim ve boğazına sokacağım. *Bu* durumda ne kadar dayanabileceğini göreceğiz."

"Sen...sen yapmazsın..." Ama Maldred'in bir an önce sertleşmiş olan shaftı elinde solmuştu.

"Dene beni." Terex bağları çekiştirdi. Onu hâlâ kontrol altında tutuyor olsalar da, metal perçinlerden biri yerinden fırladı ve taş zeminde sekerek ilerledi.

Nixian'ın gözleri perçini takip etti, sonra korkuyla irileşerek Terex'e döndü.

"Ah... Majesteleri," diye mırıldandı Krumfa. "Saygısızlık etmek istemem ama bu dişinin iyiliğini daha fazla tatmak istemiyorum."

"Ben de," dedi Tunard hızlıca. "Şu anda kendimi performans gösteremeyecek durumda buluyorum. Muhtemelen dışının bana verdiği yaralar yüzünden."

"Sizi korkaklar!" Krumf kızgın ve iğrenmiş görünüyordu. "Onlardan kurtulmak için onca zahmete katlanmamın üzerinden bunca yıl geçti ve siz *hâlâ* Kindred'lerden korkuyorsunuz! *İşte bu* yüzden en başta onların kökünü kazımak zorunda kaldım; onlara gerçekten karşı koyacak yeterli sayıda Nixian erkeği yoktu!"

Maldred, "Ama Ekselansları, onun *aklı başında* değil," diye itiraz etti. "Akli başında hiçbir erkek, aşağılık bir köleye ne olduğunu bu kadar önemsemez!"

"Ve hiçbir onurlu erkek bir dişi hakkında böyle konuşmaz -herhangi bir dişi- ya da ona böyle utanç verici bir şekilde davranmaz," diye karşılık verdi Terex. "Beni *hasta* ediyorsunuz. Tüm kültürünüz yozlaşmış, hastalıklı."

"Bu kadar yeter, Kindred." Krumf giderek daha da hoşnutsuz görünüyordu. "Eğer davacılar benim hükmümü yerine getiremeyecek kadar korkaksa, yeni bir hüküm verilmelidir." Islak ve korkmuş gözlerle *hâlâ* sessizce duruşmayı izleyen Elaina'ya kaşlarını çatarak baktı. "Tehlikeli bir şekilde işbirliği yapmayan bir kadın olduğunu kanıtladığın için, bu şekilde işaretlenmelisin." Muhafızlarına döndü. "Dağlama demirlerini getirin!"

"Ne? Hayır!" Terex kükredi. Bağları içinde çılgınca çırpındı ama bir perçin daha serbest kalsa da onu *hâlâ* yerinde tutuyorlardı. Yine de duramadı. İçindeki öfke o kadar derindi ki özgürlüğüne kavuşmaktan ve dışısını, yani eşini tehdit eden erkekleri öldürmekten başka bir şey düşünemiyordu.

"Kıpırdama!" Erkek görevlilerden biri kızgın kömürlerle dolu portatif bir kızartıcıyı getirirken Krumf ona emretti. "Kıpırdama ve beni dinle - bir seçim yapman gerekiyor *Komutan Terex*."

"Tek seçeneğim dişime zarar verirsen seni nasıl öldüreceğim," diye hırladı Terex.

Krumf, "Evet, evet- k lenize ne kadar bağlı olduğunuzu hepimiz biliyoruz," dedi. "İşte bu yüzden onu *kendiniz* damgalama fırsatına sahip olacaksınız."

"Ne?" Terex duyduklarına inanamıyordu. "Sevdiğim dişi yi incitebileceğimi düşündüren Şey nedir?"

O konuşurken Elaina'nın gözlerinin açıldığını gördü ama umursamadı; o ana kadar kendisi bile bilmeŐe de sözler doğruydu.

Krumf, "Eğer 'ona zarar vermeyi' kabul etmezseniz, bunu muhafızlarımdan birine yaptıracağım," diye tersledi. "Muhafız!" Hızlı bir hareket yaptı ve en yakındaki muhafız kömür yığınının bir dağlama demiri çekip Elaina'ya doğru kaldırdı. "Sadece bak," diye devam etti Terex'e dönüp bakarak. "Muhafızım markayı emrettiğim yere yerleştirecek. Mesela onun güzel yüzüne..."

Muhafız kızgın damgayı Elaina'nın yanağına doğru savurdu. Elaina boğuk bir nefes verdi ve başını çevirdi, gözleri korkudan kısılmıştı.

"Ya da," diye devam etti Krumf. "Belki de daha ince bir uyarı istersiniz - bir erkeğin onunla zevk almak üzere olana kadar göremeyeceği bir uyarı."

Bir hareket daha yaptı ve dağlama demiri aniden Elaina'nın seksinin hassas, savunmasız dudaklarının üzerinde gezinmeye başladı. Tekrar nefesi kesildi ve geri çekilmeye çalıştı ama arkasındaki gümüş ha  affetmiyordu ve fazla uzaklaşamadı.

"Seni orospu çocuğu," diye hırladı Terex kısık sesle. "Sen lanet olası bir *şeytansın*. Tanrıça'ya yemin ederim, eğer ona zarar verirsen-"

Krumf kuru bir sesle, "Evet, başka kimsenin ona zarar vermesini istemediğinizi biliyoruz Komutan," dedi. "İşte bu yüzden size bunu *kendiniz* yapma şansı sunuyorum. Düşünün, eğer muhafızım bunu yaparsa, ben nereye dersem oraya koyacaktır. Hatta onun o güzel altın benekli gözlerinden birini söndürmesini bile isteyebilirim." Adam Elaina'ya baktı, Elaina da başını çevirdi.

Bekçi damgayı gözüne doğru kaldırdı. "Ama bunu yaparsan, damgayı nereye vuracağını seçebilirsin. Nispeten acısız bir yere."

"Seni piç kurusu, 'acısız marka' diye bir şey yoktur ve bunu sen de biliyorsun," diye hırladı Terex.

"Aslında bilemem, ben hiç damgalanmadım." Krumf omuz silktili. "Ama seninle tartışmaktan yorulmaya *başladım Kindred*. Teklifimi kabul edecek misin, etmeyecek misin? Her iki durumda da dişiniz damgalanacak. Tek seçeneğiniz bunu kimin yapacağı."

"Terex..." Elaina'nın sesi yumuşak ve çekingendi ve ona bakarken gözleri korkuyla doluydu. "Terex lütfen," diye fısıldadı. "Lütfen, sen olursan daha iyi olur. *Lütfen*."

Terex içinde bir şeylerin öldüğünü hissetti. *Yapamam*, diye düşündü. *Lütfen Tanrıça, yapamam! Bir daha asla başka bir kadına elimi kaldırmayacağıma yemin ettim - bir daha asla bir kadını fiziksel olarak incitmeyeceğime - bunu yapmam için bana yalvarsa bile! Ve şimdi... lütfen, hayır... hayır, yapamam...*

Ama onun gözlerindeki yalvarışı görebiliyordu... Kindred Ana Gemisi'nde onunla ilk karşılaştığında dikkatini çeken o altın benekli gözleri... Krumf'un sırf kötü niyet ve kapris yüzünden kör etmekle tehdit ettiği o gözleri.

"Lütfen," diye tekrar fısıldadı Elaina ve başka seçeneği olmadığını biliyordu.

"Pekâlâ," dedi kabaca, sözcükler teker teker boğuluyormuş gibi hissediyordu. "Yapacağım... Yapacağım."

"İyi seçim!" Krumf sevinçle ellerini çırpı ve muhafızlarına başıyla işaret etti. "Bu *Kindred*'in aklına bir şey gelirse diye içinizden birinin kölenin şakağına bir blaster dayayarak beklemesini istiyorum. Onu damgalamak dışında ani bir hareket yaparsa beynini dağıtın."

"Emredersiniz, Ekselansları." Bir muhafız onun emirlerini yerine getirmek için harekete geçti. Bir başka muhafız Terex'in yanında durup ona bir blaster doğrulturken, bir üçüncüsü de onu yerinde tutan metal kelepçeleri çözdü.

"Pekala..." Krumf başıyla onayladı. "Şimdi ona bir damga verin." ", Yüce Ekselansları?" diye sordu muhafız. "Elimizde Biri saygısızlık için... biri şiddet için... biri sesini yükselttiği için..." Tıkırdadı konuşurken dağlama demirleri. "Ya da hukuki meselelerde hâlâ kullandığımız Eski Kindred yazısındaki birbirine kenetlenmiş çeşitli karakterler."

"Ah evet, Kindred evrensel dili. O kadar kullanışlı ki onu bize getiren insanlardan çok daha uzun ömürlü oldu." Krumf zalimce gülümsedi. "Söyleyin bana Komutan Terex, ilk adınız nedir?"

"Sariv," diye hırladı Terex. "Sana ne bundan?"

Krumf, "Benim için bir şey ifade etmiyor, sizi temin ederim," dedi. "Ama kısa süre içinde küçük dişiniz için bir şey olacak." Muhafıza baktı. "S ve T karakterlerini birlikte kilitli olarak kullan," diye emretti. "Komutan Terex'in dişisini kendi adıyla damgalamasına izin verin, böylece ikisi de ona yaşattığı acıyı asla unutmayacak."

Terex, Krumf'un çağırdığı markaların birbirine kilitlenmesini ve kömürlerde ısıtılmasını izlerken midesinin bulandığını hissetti.

Bunu yapamam, diye tekrar düşündü. Tanrıça yardımcım olsun, yapamam!

Ama başka seçeneği olmadığını biliyordu. Bunu yapmazsa Elaina kör olabilir ya da daha kötüsü olabilirdi. Hatta kötü niyetli diktatörün kaprisi yüzünden öldürülebilirdi.

Muhafız ona damgayı uzatırken Elaina'ya bakamadı bile. Bunu yapmaktansa ölmeyi tercih edeceğini bilmesine rağmen kendini Elaina'nın tutulduğu yere doğru yürümeye zorladı.

"Lütfen," dedi başını Krumf'a ve olanları yorum yapmadan izleyen gerçek Efendi Valdor'a çevirerek. "Lütfen, izin verin

damgalanacak. Bunu Elaina'ya yapmak zorunda kalmadığım sürece istediğin yere koyabilirsin -tabii ki kendim yaparım-." Damgayı kendi yüzüne doğru kaldırdı, kiraz kırmızısı metalden yayılan sıcaklığı hissetti ama Krumf başını salladı.

"Bu Kindred'ların zayıflığıdır; dişilerine çok fazla değer verirler. Bu sizde bir tür hastalık; en başta soyunuzu halkımızdan yok etmek istememin nedeni de buydu. Bunu yapmak için de çok çalıştım; halkınız biz Nixianlardan daha büyük ve daha güçlü olabilir ama en azından sizin ölümcül kusurunuz bizde yok."

"Sen neden bahsediyorsun?" Terex boğuk bir sesle sordu. "Kindred'ları yok edenin senin atan olduğunu sanıyordum."

"Evet, şey... sarayın dışındaki ayaktakımının çoğu buna inanıyor." Krumf iğrenç bir şekilde gülümsedi. "Ama bu duvarların içinde, Dördüncü Krumfun Birinci Krumf'la aynı olduğu biraz açık bir sır. Hatta İkinci ve Üçüncü Krumfun da öyle."

"Ne?" Dağlama demiri Terex'in elinde sarktı. "Ama nasıl-"

Krumf, "Sana bahsettiğim küçük şifalı bitki -aslında İhtiyaç'ı iyileştirmek için geliştirilmiş olan- anahtar oldu," diye açıkladı.

"Nasıl?" Terex sordu. "İhtiyaç'ı iyileştirmek için özel olarak genetik olarak tasarlandığını sanıyordum."

"Oh, öyleydi. Ama anlaşılan o ki, yaşlılık da dahil olmak üzere neredeyse tüm hastalıkları iyileştirmekte çok iyi. Doğru damıtma işlemiyle, küçük şifacının özünün, kişinin yaşamından yirmi ila yirmi beş yaş döngüsünü alan bir yenilenme formülüne dönüştürülebileceğini buldum."

"Tabii ki Need'e yakalanmış dişileri iyileştirmek yerine onu kendin için kullandın," dedi Terex kesin bir ifadeyle.

"Elbette." Krumf çirkin bir kahkaha attı. "Gençliğinizi tamamen geri getiremez, ne yazık ki onu keşfettiğimde yaşımla ilerliyordunuz. Biz Nixianlar siz Kindredlar kadar zarif yaşlanmayız." Terex'i alayla bir aşağı bir yukarı süzdü. "Yine de beni sağlıklı tutmaya ve rahat bir orta yaşa geri getirmeye yetti."

"O zaman neden sadece o yaşta kalmıyorsunuz?" Terex sordu. "Neden yaşlanmanıza izin veriyorsunuz ki?"

Krumf kaşlarını çatı. "Ne yazık ki bir seferde sadece bir ürün yetiştirilebiliyor ve bitkinin çiçek açması yirmi beş döngü alıyor, bu yüzden onu ancak çeyrek yüzyılda bir hasat edip damıtabiliyorum. Ama bu gayet iyi çalışıyor." İçtenlikle güldü. "Düşünsenize, yakında Beşinci Krumf, yani benim "halefim" tahta çıkacak ve saraydaki yakın çevrem dışında hiç kimse onun yeniden canlanmış ve saltanatını sürdürmeye hazır olan ben olduğumu bilmeyecek. Benim asla bitmeyecek olan saltanatım!"

Terex başını salladı. "Herkesi kandırdığına inanmıyorum! Demek bu yüzden İhtiyacı asla iyileştiremedin - zaten doğal olmayan bir şekilde uzun olan ömrünü uzatmak için bitkinin tüm çiçeklerine ihtiyacın vardı."

"Evet, bu ve kadınlara hadlerini bildirmekten *gerçekten* hoşlandığım gerçeği." Krumf kaşlarını çatı. "Ne yaptığınızı bilmediğimi sanmayın Komutan, marka o kadar ateşli olmasın diye beni konuşturmaya çalışıyorsunuz. Ama işe yaramayacak." Hâlâ kelepçeli olan ve metal haça titreyen Elaina'yı işaret etti, gözleri korkuyla. "Dişini şimdi damgala yoksa muhafızlara tekrar ısıttırırım, bu sefer beyaz sıcak. Bu sıcaklık kemiğe kadar işliyor, biliyorsun."

"Seni piç kurusu," dedi Terex kalın bir sesle. Bu *tam da* yapmaya çalıştığı şeydi - demir soğurken Krumf'un övünmesini sağlamak. Ama zindanı geçip Elaina'ya ulaştığında hâlâ kıpkırmızıydı.

Kızın zalim metal kelepçelerle bağlanmış küçük ayaklarına odaklandı. Tanrım, onu serbest bırakmayı ne kadar da çok istiyordu - nefret ettiği damgayı yere atıp kelepçeleri koparmayı ve böylece bu lanetli yerden çıkabilmeyi. Ama yanındaki muhafız, şakağına bir blaster tutarak onu düşüncesizce bir şey yapmaktan alıkoydu. Onu şimdi serbest bırakmaya çalışmak, tetiği bizzat çekmekle aynı şey olacaktı.

"Terex," dediğini duydu. Bir an için hâlâ onun gözlerine bakamadı ama sonra başını kaldırdı.

"Evet?" Sesi alçak ve sertti ve içinde dönüp duran tüm duygulardan dolayı kendini hasta hissediyordu. Krumf'a ve onun zalimliğine duyduğu nefret, Elaina'ya duyduğu umutsuz aşk, yapmak üzere olduğu şeyden duyduğu tiksinti, dehşet ve kendinden nefret... Bunlar dağılmayan bir sis gibi içini dolduruyordu.

"Terex, seni affediyorum," diye fısıldadı. "Başka seçeneğimiz yok. *Sizin* de başka seçeneğiniz yok."

"Her zaman bir seçenek vardır." Uzun saplı demiri daha sıkı kavradı.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Eğer buradan çıkmak istiyorsak olmaz. Lütfen, sadece... sadece yap."

Terex onun acıya dayanmak için kendini hazırladığını ve bir an önce bitmesini istediğini görebiliyordu. Kızgın demiri onun tenine bir kez bile bastırmaktansa kendi etini binlerce kez dağlamayı tercih etse de, kaçınılmaz olanı ertelemenin ona karşı bir zalimlik olduğunu anlıyordu.

"Nerede?" sordu basitçe.

"Kalçam." Elaina başıyla sağ iç uyluğunu işaret etti. "Orada daha az... daha az görünür."

Terex, daha belirgin ama daha az hassas bir yere göre daha acı verici olduğunu düşündü. Yine de bunu saklamak istediği için onu suçlayamazdı.

Utanç verici bir şeydi; baş harflerinin kızın etine kazınmış görüntüsü, onu nasıl yüzüstü bıraktığını hatırlatmaktan başka bir işe yaramayacaktı.

"," dedi ve yaptı.

İçten içe öldüğünü mü düşünmüştü? Gerçek ölüm buydu. Adını çağırırken Elaina'nın dudaklarından çıkan acı çığlığını duymak... sevdiği kadına acı çektirirken onun yanan teninin kokusunu almak.

Tanrıça, diye düşündü damgayı nihayet çıkarırken ve kendi nefret dolu baş harflerinin onun etine kazındığını görürken. *Bırakın öleyim. Lütfen, hak ettiğim tek şey bu, bırak öleyim.*

* * * * *

Elaina hayatında hiç böyle bir acı hissetmemişti - en azından ilk yarım saniye için. Sonra, garip bir şekilde, his değişmeye başladı.

Efendi, diye düşündü çılgınca, Terex'in baş harflerini iç uyluğunun hassas etine yakmasını izliyordu. *Efendi beni sonsuza dek kendisinin olarak işaretledi! Efendi acı ve zevk verir ve ikisi de birdir!*

Elaina bu tuhaf sözlerin nereden geldiğini bilmiyordu ama aklına geldiklerinde doğru olduklarını anladı. Birdenbire acı kendini dönüştürdü. Önce sıcak bir hisse, sonra da saf, her şeyi tüketen bir zevke dönüştü. Acı ne kadar yoğunsa, dönüştüğü zevk de o kadar güçlü ve konsantre olmuştu.

Aman Tanrım, diye düşündü Elaina iniltisini tutmaya çalışırken baş dönmesiyle. *Boşalacağım! Bu ne kadar iğrenç bir şey? Damgalandığım için boşalacağım!*

Ve sonra bacağındaki sıcak demirden yayılan zevk dalgaları kreşendoya ulaştı ve daha fazla kendini tutamadı. Saf bir inilti

Gözlerinin önünde yıldızlar patlarken dudaklarından arzu döküldü, sırtı kavislendi ve ayak parmakları kıvrıldı.

"Terex!" diye ağladığını duydu. "Tanrım, Usta! Efendim, *lütfen!*"

Damgayı çıkardıktan sonra bile zevk devam etti, baş harflerinin derisine yakıldığı yer soğudukça dalga dalga üzerine yayıldı. Belli belirsiz, hafızasında konuşan bir ses duydu... *"Sana söz veriyorum, Komutan Terex sana fiziksel acı verecek olsa da, sana zarar vermeyecek."*

Bunu bana söyleyen Ana Gemideki kız Kate'ti, diye hatırladı Elaina. Deli olduğunu düşünmüştüm ama haklıydı... bir şekilde haklıydı...

"Dur!" diye bağırان biri vardı ve onu şaşırtan bu kişi Terex değildi.

Göz kapakları kanat çırparak açıldı ve önünde duran iri Kindred'i gördü, dağlama demiri büyük yumruğunda sallanıyordu. Yüzünde onu endişelendiren kapalı, ölü bir ifade vardı. Ama ona yaklaşan Krumf'tu, ellerini telaşla sallıyordu.

Elaina'yı göstererek, "Şuna bakın!" diye bağırdı. "Biri derhal saray hekimimi getirsin!"

*Beni damgalamamı emrettikten sonra **şimdi** mi endişeleniyor?* Elaina bulanık bir şekilde düşündü. *Terex'in baş harflerini derime kazımaya karar vermeden önce sonuçlarını düşünmeliydi!*

Yoğun zevk şimdi biraz azalıyordu ama dağlandığı yer hâlâ zonkluyor ve ağrıyor, ona küçük cinsel ürpertiler veriyordu. Neden kötü değil de iyi hissetmesi gerektiğini anlamıyordu ama şikayet etmeyecekti - eğer damgalanması gerekiyorsa, bu hissin onu çığlık çığlığa acı içinde bırakmak yerine çığlık çığlığa bir orgazm yaşatması daha tercih edilir görünüyordu.

"Evet, Ekselansları?" Altmışlı yaşlarının sonlarında görünen uzun boylu, zayıf bir Nixian erkeği koşarak geldi. Uzun siyah bir cübbe giyyordu ve bir kolunun altında beyaz bir kutu taşıyordu.

Krumf, Elaina'yı göstererek, "Bu dişiyi İhtiyaç için test edin," dedi. "Derhal!"

"Ne?" Terex'in ölü ve düz bir ifadeye bürünmüş olan yüzü birden canlandı. "Neden bahsediyorsun sen?" diye sordu Yüce Lider'e doğru dönerek.

Krumf, "Ben dişinizin damgalanmaya verdiği tepkiden bahsediyorum," diye tersledi. "Onlar acı çığlıkları değildi Komutan Terex, onlar coşku çığlıklarıydı."

"Yalan söylüyorsun," diye tükürdü Terex. "Yalan söylediğini biliyorum!"

"Gerek yok." Krumf ellerini iki yana açtı. "Sadece fiziksel kanıtlara bakın, gardiyan, giysisini açın."

Bir gardiyan Elaina'ya yaklaştı ve bir bıçak çıkardı.

"Hayır!" Terex ileri atılmaya başladı ama hâlâ blasterı üzerinde tutan muhafız soğuk namluyu şakağına dayadı ve geri çekilmesi için bağırdı.

Krumf kaşlarını çatarak, "Ona zarar vermeyecek, sadece ne demek istediğimi kanıtlayacak," dedi. "Devam et," dedi muhafıza. "Elbiseyi aç."

Nixian bıçağının keskin ucunu kullanarak kadının ince beyaz mayosunu boynundan kasıklarına kadar yarı ve çekti.

Elaina gözlerini kapamak ve kendini tüm bu korkunç karmaşadan uzaklaştırmak istedi. İnce mayonun içinde kendini daha önce çıplak hissetmiş miydi? Şimdi vücudunu tamamen gösterecek şekilde yarıldığı için kendini yüz kat daha çıplak ve savunmasız hissediyordu.

"Meme uçlarına bak!" Krumf haykırdı. "Ve am dudaklarına! Doğal olmayan bir şekilde bronzlaşmış olsa bile bana bunun onun doğal rengi olduğunu söyleyemezsiniz."

Elaina kendine baktığında meme ve amının dış dudaklarının koyu, gül kırmızısına dönüştüğünü dehşetle gördü. Krumf'un saray doktoru bir damla kan almak için parmağının alt kısmına iğneyi batırdığında iğnenin batışını bile hissetmedi. Kırmızı damlayı beyaz kutusundan çıkardığı küçük bir mavi sıvı şişesine karıştırdı, çalkaladı ve ışığa tuttu.

Elaina suyun önce mora... sonra yeşile... sonra da simsiyah bir renge dönüşmesini büyülenmiş bir halde izledi.

"Majesteleri haklı," dedi Krumf'un önünde eğilerek. "Bu dişi kesinlikle Need virüsüne sahip."

Elaina başının döndüğünü hissetti.

İhtiyaç, diye düşündü. Aman Tanrım, o haklı, anladım! İhtiyaç bende!

Oh iyi, diye fısıldadı kafasının içindeki alaycı küçük ses. Bir de şöyle düşün: Gelecek doğum gününde kırk yaşına gireceksin, bu da uzun süre sahip olamayacağın anlamına geliyor.

Çünkü bu onu öldürecekti. Şu anda, Efendisinin eliyle verildiği için damganın yakıcı acısını zevk olarak hissetmesine neden olan aynı virüs, vücudunda sıkı bir şekilde çalışıyordu ve arzu edilemeyecek kadar "yaşlandığı" anda onu modası geçmiş bir oyuncak bebek gibi kapatmaya hazırlanıyordu.

Henüz ölemem! diye düşündü. Ölemem! Gina'yı kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım! Küçük şifacıyı bulmalı ve ona biraz getirmeliyim! Ben-

"Elbette karantinaya alınması gerekecek," dedi Krumf, nefret dolu sesi onun çılgın düşüncelerini bölerek.

"Peki onu nerede karantinaya almayı düşünüyorsun?" Terex'in derin sesi alçak ve tehditkârdı.

"Haremimde tabii ki." Krumf ona değerlendirici bir bakış attı. "İnatçı ve itaatsiz olabilir ama umutsuz vaka olmadığına inanıyorum - uygun bir boyun eğdirmeyeyle iyi bir köle olacaktır."

"Asla." Terex'in eli dağlama demirinin üzerinde sıkılaştı. "Buraya ilk geldiğimizde sana Elaina'nın ayrılık hastalığı olduğunu söylemiştik. Onu benden alamazsın yoksa ölür. O-"

"Yalan," dedi Krumf sertçe, sözünü keserek. "Senden ayrılamayacağına inanmıyorum, sadece ayrılmasını *istemiyorsun* çünkü ona karşı gülünç derecede sahiplenicisin."

"Çünkü o *benim*," diye hırladı Terex.

"Artık değil," dedi Krumf havalı bir şekilde. "Eğer seni rahatlatacaksa *Kindred*, zaten onu senden alacaktım. Geçen geceki bahsimizi kaybetmiştin, hatırladın mı? Kölen o andan itibaren hükmen mağluptu, ben sadece onu almak için doğru zamanı bekliyordum. İhtiyaç sadece onu bir an önce alma kararımı pekiştiriyor."

Terex, "Bırak gitsin - İhtiyaç ölümcül, kendin söyledin," diye haykırdı. "Onu bana geri ver Krumf. Onu Körlük'ten geçirip Kindred Ana Gemisi'ne götürmeme izin ver; onu orada tedavi edebiliriz."

"Korkarım ikiniz de Kindred'a geri dönmeyeceksiniz." Krumf ona kötü bir gülümseme verdi. "Gördüğünüz gibi, dolandırmak amacıyla önemli bir kişinin kimliğine bürünmenin cezası ömür boyu hapis cezasıdır. Hüküm *derhal* yürürlüğe girer."

Bir hareket yaptı ve Terex'in yanındaki muhafız blasterını büyük Kindred'ın sırtına sapladı. Aynı anda, Elaina'nın şakağına tabancayı dayayan muhafız da dahil olmak üzere başka muhafızlar da ona doğru yaklaşmaya başladı.

"Hayır!" Terex muhafızdan uzaklaştı. Dağlama demirini bir kılıç gibi kullanarak metal sapı sertçe bir muhafızın kafasına indirdi

ve hala sıcak olan markayı bir başkasının yüzüne sapladı.

"Sizi aptallar!" Krumf savaş sesleri arasında bağırdı. "Onu bu şekilde kontrol edemezsiniz! Dişi, dışisini tehdit ediyor! Kelimenin tam anlamıyla bir Kindred'in tek zayıf noktasıdır!"

Muhafızlardan biri Elaina'nın kelepçelendiği metal çarmıha atladı ve başının üzerindeki havaya bir uyarı ateşi açtı.

Kahretsin! Patlayıcının düz çatırtısı ve atıştan çıkan tehditkâr ozon kokusu başını eğip sinmesine neden oldu ama kelepçeli olduğu için kaçamadı. Elaina hayatında hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti.

"Şuna bak, Kindred!" Krumf bağırdı. Hepsi tepeden tırnağa silahlı olan kendi kişisel muhafızlarının oluşturduğu bir hattın arkasına güvenli bir yere çekilmişti. "Dışinizin nasıl öldürülmek üzere olduğuna bakın! İstedğin bu mu? *Öyle mi?*"

Terex döndü ve durumu değerlendirdi. Elaina'nın gördüğü kadarıyla gözbebeklerinde saf kırmızı lekeler olan gözleri önce genişledi, sonra kızın tehlikede olduğunu görünce daraldı.

"Terex," diye fısıldadı, boğazındaki yumrudan kelimeleri güçlükle çıkarabildi. "Terex... Sariv... lütfen..."

Belki ilk ismini kullanması ya da sesindeki yalvarışlar yüzünden, ama bir şey onu etkilemişti. Silah olarak kullandığı dağlama demirini yavaşça indirdi ve yanında asılı bıraktı. Ona en yakın olan muhafız hemen demiri kaptı ve bir diğeri de ona bir çift kalın kelepçe takmak ve ellerini arkadan kelepçelemek için acele etti.

"Şimdi Yüce Lider'in önünde diz çök Kindred!" diye hırladı içlerinden biri. Elektrikli siyah sopalardan birini Terex'in sırtının küçük kısmına saplayarak büyük savaşçıyı sarsıp dizlerinin üzerine çökmesine neden oldu. Ama diz çöktüğü yer Krumf'un değil, Elaina'nın önüydü.

"Elaina," dedi başını kaldırıp ona bakarak, derin sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Çok üzgünüm. Seni hayal kırıklığına uğrattım."

"Hayır!" Başını iki yana salladı. "Hayır, öyle düşünme."

"Seni seviyorum," dedi basitçe. "Bunu hak etmiyorum ama seviyorum."

"Oh, Terex..." Gözlerinin sıcak yaşlarla dolduğunu hissetti ve bu kez düşmelerini engelleyemedi. "Terex," diye fısıldadı. "Ben-"

"Bu kadar şefkatli konuşma yeter," diye alay etti Krumf. "Onları götürün - Akraha olanları zindanlara, dişi olanları da haremime."

"Hayır!" Terex karşı koymaya çalıştı ama gardiyan ensesine bir darbe daha indirdi ve yere yığıldı. İki muhafız onu kollarından tutup dışarı çekmeye başladı. "Elaina..." Ona odaklanmaya çalışırken göz kapakları titredi. "Senin için geleceğim. Yemin ederim."

"Yapacağını biliyorum!" Onu kapıya doğru sürüklerken Elaina da seslendi. "Bekliyor olacağım!"

"Korkarım ki boşuna bekliyor olacaksınız." Krumf Elaina'ya değerlendirici bir bakış attı. "Sonra görüşürüz canım, belki bir sonraki gençleşmemden sonra."

Eğer o zamana kadar İhtiyaç yüzünden ölmezsem, diye düşündü Elaina uyuşukça. En azından onun gençleşmesini beklemek bana biraz zaman kazandırır.

Krumf, "Bu da yarın, sanırım küçük yardımcı hasat için hazır," diyerek onun son umudunu da yıktı. "Hoşça kal canım... şimdilik."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Onu hayal kırıklığına uğrattım... Hem de çok kötü bir şekilde. Ve onu da incittim - başka bir dişiyi asla incitmeyeceğime yemin ettikten sonra onu kendi ellerimle damgaladım. Yeminim bozuldu, onurum gitti. Tanrıça, neden? Neden dokunduğum her şeyi mahvetmek zorundayım? Neden bana uzun zaman sonra tekrar sevebileceğim bir dişi gönderip onu kaybetmeme izin verdin?

Terex başını ellerinin arasına almış, Nixian muhafızlarının onu attığı küçük, donuk gri hapisane hücresinde kilitli bir şekilde oturuyordu. Elaina ile geçirdiği son anlar kafasının içinde tekrar tekrar oynuyordu. Tekrar tekrar kendisini onu dağlarken görüyor, çığlıklarını duyuyordu... ve sonra Krumpf, İhtiyaç'ın kendisinde iddia ediyordu.

Belli bir yaşın üstündeki kadınları öldüren İhtiyaç'a sahip olamaz! Eğer hastalığa yakalanırsa ölecek ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok çünkü kendimi aciz bıraktım... çünkü onu hayal kırıklığına uğrattım...

Kafasının içinde dönüp duruyordu - başarısızlığı, Elaina'nın kaderi, yeminini bozup onu incitmiş olması, onu kurtaramamış olması... Terex yakında durmazsa delireceğini düşünüyordu.

"Merhaba."

Tanıdık olmayan ses başını kaldırmasına neden oldu. Hücresinin demir parmaklıklarının hemen dışında duranın gerçek Efendi Valdor olduğunu görünce kaşlarını çatı.

"Ne istiyorsun?" diye sordu donuk bir sesle. "Seni taklit ettiğim için beni azarlamaya mı geldin? Yeterince cezalandırılmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Sevdiğin kadını ölümden daha kötü bir kaderle kaybetmek gerçekten de ağır bir ceza," diye yanıtladı Valdor düşünceli bir şekilde. "Ama onu sevdiğin gerçeği - onu sadece kendi zevkin için kullanmadığın gerçeği - bana senin hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor."

"Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?" Terex sinirli bir şekilde homurdandı. "Evet, onu bana faydası olduğu için seviyorum. Şimdi kilit altındayım, ona yardım edemiyorum, onu İhtiyaç'tan ya da peşine düştüğünde o piç Krumftan kurtaramıyorum."

Bu düşünce dişlerini gıcırdatmasına ve yumruklarını sıkmasına neden olurken, çaresiz bir Öfke dalgası onu kapladı. Elaina'yı kaderinden kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Ya size tüm bunları durdurabileceğinizi söyleseydim? Bu gezegendeki kadınları esaretlerinden kurtarabileceğini, Krumftan kurtulabileceğini ve kendi kadınına da kurtarabileceğini söylesem?" Valdor sordu. "İlgilenir miydin?"

Terex şüpheyile kaşlarını çatı. "Elbette ilgilenirim. Ama nasıl? Elinde sihirli bir şeyler var mı?"

"Hayır ama sen biliyorsun." Valdor başını iki yana eğmiş, kısık gözlerle Terex'i inceliyordu. "Aksi takdirde, Nixian parmak izi ve retina tarama sistemlerini nasıl kandırabilirdin? Bana şunu söyle, onları tekrar kandırabilecek yeteneğin var mı?"

"Bunu sana neden söyleyeyim?" Terex talep etti. "Sana neden güveneyim ki?"

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirdim," diye cevap verdi Valdor. "Bir erkeğin yüzyıllık bir aradan sonra eve döndüğünde tüm dünyasının korkunç bir şekilde değişmiş görmesi ve ardından birinin onu taklit ettiği için ihanet şüphesi altına girmesi her gün olan bir şey değil - çok inandırıcı bir şekilde, ekleyebilirim."

"Döndüğünü bilmiyordum," diye mırıldandı Terex. "Komuta kulesi beni adınla çağırana kadar sana benzediğimi bile bilmiyordum." İcini çekti. "İsteddiğimi yabancı biri yerine bilinen ve saygı duyulan biri olarak elde etmenin daha kolay olacağını düşündüğüm için oyuna geldim."

"Peki istediğın neydi?" diye sordu Valdor. Terex cevap vermeyince öne doğru eğildi ve mırıldandı, "Ne olsun, burada onu bulmana yardımcı olabilecek bir şey var."

Pelerininin kıvrımlarından, portakal denilen Dünya meyvesi büyüklüğünde küçük gümüş bir küre çıkardı.

Terex, diğer erkeğin elinde yanıp sönmesini ve parlamasını izlerken nefesini tuttu.

"İzi bulan gümüş küre!" diye nefes aldı.

"Konum Küresi. Gözlemleyin..." Valdor avucunun içindeki yanıp sönen kürenin tepesine dokundu. Küre onun dokunuşuyla açıldı ve yılan gibi kıvrılan mekanik bir kolun ucunda küçük bir tepsi belirdi. "Aradığınız her neyse ya da her kimse ona ait en ufak bir DNA parçasını bile tepsiye yerleştirin; küre onu analiz edecek ve evreni tarayarak sizi hedefinize ulaşana kadar daima doğru yöne yönlendirecektir."

"Ama bu nasıl işe yarayabilir ki?" Terex talep etti. "Bir tarayıcı nasıl bu kadar hassas ? Herhangi bir sonda nasıl bu kadar güçlü ve geniş kapsamlı olabilir?"

Valdor basitçe, "Letition teknolojisini kullanıyor," dedi.

"Letitlerden mi? Dünyanızın kaderi hakkında danışmaya gittiğiniz aynı ırktan mı?"

"Aynı. Zamanda hem ileriye hem de geriye görebiliyorlar." Valdor iç çekti. "Benim hesabıma göre onlarla bir güneş yılından daha az zaman geçirdiğimi biliyor musun? Yine de, zaman girdabından evrenin kendi parçama döndüğümde, gezegenimin bensiz bir yüzyıl yaşlandığını gördüm - halkımın çoğunun öldürüldüğü, kadınların köleleştirildiği, çevrenin kirletildiği, adaletsiz bir sınıf sisteminin kurulduğu, çok az sayıda kişinin gülünç derecede zengin olduğu - büyük çoğunluk köleleştirilirken özel bir yolda aptal altın arabalarla dolaşabildiği korkunç bir yüzyıl.

duman çıkaran fabrikalar ve yoksulluk içinde yaşamak..." Tekrar i çekti. "Devam edebilirim ama ne faydası var? Letitlere sormaya gittiğim soruların hepsi artık tartışmalı. Artık kimse bu kelimenin anlamını bilmezken neden cinsiyetler arası eşitliği sorayım ki?"

"Bu senin için korkunç bir şok olmuş olmalı." Terex diğerk erkeğek karşı isteksiz bir sempati duyuyordu. "Krumf'un senin yokluğunda geçen nispeten kısa sürede neler yaptığını öğrenmek."

"Evet, Krumf..." Valdor'un gözleri kısıldı. "Tüm bunların yazarı o. Halkımın böcekler gibi yok edilmesinin sebebi. Güzel dünyamın yağmalanmasının, güçlü, zeki kadınlarının köleleştirilmesinin ve aşağılanmasının, insanların çoğunun eşitsizliğek ve yoksulluğak mahkûm edilmesinin nedeni o..." enesindeki bir kas sıkıştı ve Terex'e odaklandı. "Ama sen anlıyorsun! Dışınle konuşma şeklinle duyduğum; Tanrıça'nın çocuklarına aşıladığı dişi ve kadınsı olan her şeye karşı hâlâ saygı duyuyorsun."

"Evet," dedi Terex ağır bir sesle. "Krumf'un onu bana damgalatmasına, sanki açık artırmada alınıp satılacak bir malmış gibi etine baş harflerimi kazımasına izin vermiş olmama rağmen."

"Krumf dokunduğuk her şeyi bozar," dedi Valdor karanlık bir sesle. "Bunu herkesten çok benim bilmem gerekir. Tıpkı kendini suçlama ve suçluluk duygusu içinde debelenmenin onun bozduklarını düzeltmenin yolu olmadığını bildiğim gibi."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Terex ellerini iki yana açtı. "Neden bana Küre'yi gösteriyor ve gezegeninizi esaretten kurtarmamdan bahsediyorsunuz?"

"ünkü safkan Nixianlar onu öldürmeden önce son Kindred rahibelerinden biri tarafından böyle olacağı önceden söylenmişti," dedi Valdor. "Onun sözlerini dinle:

"Valdor döner, önce bir kez sonra iki
kez İkinci kez bedelini öder
Esaretimize son vermek için
Bu hepimizi iyileştirir ve İhtiyaç'ı öldürür."

"Bu ne anlama geliyor?" Terex sordu. "Ve rahibeler neden hiçbir zaman ne demek istediklerini kolayca söyleyemezler?"

"Neden bu kadar gizemli olmak zorunda olduklarını bilmiyorum," diye itiraf etti Valdor. "Ama bu durumda, bence oldukça açık. 'Valdor geri döndü, önce bir kez sonra iki kez' ifadesi benim eve döndüğüm ve kısa bir süre sonra *senin* beni taklit ederek buraya geldiğin gerçeğini ifade ediyor."

"Ama nasıl bir bedel ödemeliyim?" Terex talep etti.

Valdor ağırbaşlı bir ifadeyle, "Sanırım bunu çoktan ödediniz; dişinizi İhtiyaç'a ve Krumf'a kaptırmak gerçekten de ağır bir bedel," dedi.

"Çok ağır." Terex yorgun bir şekilde ensesine masaj yaptı. "Peki ya yapmam gereken iş? 'İhtiyacı öldüren' mi? Bundan ne anlıyorsun?"

"Sana anlatacağım," dedi Valdor. "Ama önce hiçbir şey ya da hiç kimse için durmadan bunu bir an önce yapmaya yemin etmelisin."

Terex kaşlarını çatı. "Benden burayı terk etmemi ve Elaina olmadan bir göreve çıkmamı mı istiyorsun? Çünkü bunu yapmayacağım - onu bu korkunç yerde bırakmayacağım... o piç Krumf tarafından incitilmesi ve İhtiyaç tarafından öldürülmesi için."

"Senden onu sonsuza terk etmeni istemiyorum," dedi Valdor yatıştırıcı bir sesle. "Sadece gidip onun için ve bu gezegendeki tüm dişiler için tedaviyi bulmanı ve geri getirmeni istiyorum."

"Peki ya ben bu çılgın kovalamacada yokken ne olacak - ya ben çok uzun süre yoksam ve Krumf... istediğine karar verirse..." Boğazı çalıştı ama cümlesinin geri kalanını söyleyemedi.

Valdor yine de anlamış görünüyordu.

"Çok uzağa gitmenize gerek kalacağını sanmıyorum," dedi. "Ve eğer işi doğru yaparsanız, Krumf dışınızı istismar edemeyecek veya taciz edemeyecek. *Çünkü yeniden canlanamayacak.*"

"Ne?" Terex kaşlarını çattı. "Açıkla."

"Önce görevi üstleneceğine yemin et," dedi Valdor sakın bir sesle.

"Neden?" Terex talep etti. "Bunu daha iyi anladığın ortadayken neden bana soruyorsun? Neden kendin yapmıyorsun?"

"Çünkü senin başkalarının kimliğine bürünme yeteneğine sahip değilim - retina ve parmak izi taramalarını kandırabiliyorum." Valdor ona dikkatle baktı. "Yapacak mısın, yapmayacak mısın?"

Terex derin bir nefes aldı. *Tanrıça, doğru seçimi yapmama izin ver*, dua etti. Sonunda başını salladı.

"Anlatacağım," dedi. "Her şeyi açıkla ve beni buradan çıkar."

* * * * *

"Burada ne yapıyorsun?" Zerana geniş ve kararsız gözlerle Elaina'ya baktı. "Efendi Valdor'a aitken burada, Need haremde nasıl bulunabiliyorsun?"

"Görünüşe göre artık... artık ona ait değilim." Elaina ağlamamak için kendini zor tuttu ama bir damla gözyaşı süzüldü, elinde değildi.

"Oh, Elaina!" Zerana öne doğru bir adım attı, kollarını uzattı... ve sonra durdu, belli ki ona dokunmaktan korkuyordu.

"Sorun yok," diye fısıldadı Elaina. "Bana dokunabilirsin. Görünüşe göre ben... ben İhtiyaç'a sahibim. Yani ben zaten enfekte olmuşken... bana bulaştıramazsın." Derin bir nefes aldı. "Sanırım nasıl olduğunu biliyorum. Bu gezegene ilk geldiğimizde İhtiyaç Sahiplerinden birine yardım etmeye çalıştım ve o ağlıyordu. Gözyaşları kazağımın koluna bulaştı ve ben de... gözlerimi ovuşturdum. Ve sanırım bunu daha önce görmek istemedim. Kabul etmek istemedim..."

Sözleri kesildi ve sonra tamamen durdu. Bir gözyaşı daha döküldü ve bu sefer onu bir başkası ve bir başkası takip etti, ta ki nefesini tutamayacak kadar ağlayana kadar.

Terex'le ayrılma şekline, onu kendisinden uzaklaştırırlarken gözlerindeki ölü ve umutsuz bakışa ağladı... İhtiyaç'ın onu öldüreceğini ve Krumfun muhtemelen ondan çok önce onunla yoluna devam edeceğini bildiği için kendisi için ağladı... ama en çok da Gina için, çok kötü bir şekilde başarısızlığa uğrattığı kız kardeşi için ağladı.

Şimdi ölecek, bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Sonunda elini tutmak için bile orada olamayacağım. Kısa hayatımın geri kalanında burada sıkışıp kalacağım ve Gina bana ne olduğunu asla bilmeden yalnız ölecek.

Onu en çok ağlatan da bu son düşünce oldu; hıçkırıklarının şiddetinden kendisini sarsacakmış gibi hissedene kadar ağladı. Sonra Zerana'nın kolları onu sardı ve Elaina'nın sırtını sıvazlayıp kulağına yatıştırıcı bir şeyler fısıldadı.

"Her şey yolunda dostum. Her şey yoluna girecek... her şey yoluna girecek."

"Ben... Nasıl iyi olabileceğini anlamıyorum," diye hıçkırıklarının arasında boğulmayı başardı Elaina. "Burada sıkışıp kalmışken ve... İhtiyacım varken ve kız kardeşime ulaşamazken ve... ve her şey çok... çok berbat durumdayken olmaz!"

"Ben de anlamıyorum." Zerana ona uzun uzun baktı. "Ama ben kehanete inanıyorum. Artık Efendiniz Valdor burada olduğuna göre, bizi esaretimizden kurtaracak."

Elaina' ona Terex'in aslında Valdor olmadığını ya da hapishaneye sürüklendiğini ve bırakın başkasını, kendisini bile esaretten kurtaracak durumda olmadığını söyleyecek cesareti yoktu. Ama Zerana'nın onu teselli etmeye çalışması büyük incelikti ve diğer kadının iyimserliğini paylaşamasa bile en azından dostluğunu paylaşabilirdi.

"Teşekkür ederim," dedi, mayosunun yırtık pırtık kalıntılarıyla gözlerini silerken. "Böyle söylemen büyük incelik. Umudunu kaybetmemen büyük incelik."

Zerana ciddiyetle, "Böyle bir yerde insanı ayakta tutan tek şey umuttur," dedi. "Gel dostum, sana yeni giysiler bulalım. Böyle paçavralar içinde görünemezsin."

Elaina hâlâ kendini o kadar mutsuz hissediyordu ki bir köşeye kıvrılıp her şeyi görmezden gelse mutlu olurdu. Paçavralar giymiş olması kimin umurundaydı? Düzgün görünüp görünmediği kimin umurundaydı?

Ama Zerana'nın güzel yüzü aydınlık ve cesaret vericiydi ve Elaina'nın kolundaki eli nazik ve kibardı. Elaina arkadaşının iyiliği için haremın derinliklerine götürülmesine izin verdi ve Nixian kadınlarının kendisine yönelttiği meraklı bakışları görmezden gelmeye çalıştı.

Şimdi evi olan, zengin bir şekilde dekore edilmiş hapishanede ilerlerken bile, çok değer verdiği büyük Kindredi düşünmeden edemiyordu.

Terex, diye düşündü. Seni bir daha göremeyecek olsam bile, umarım benim de seni sevdiğimi biliyorsundur.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Terex pelerininin iç cebinden küçük, yırtık pırtık bir çiçek çıkardı - aslında Valdor'un giydiği pelerinin aynısıydı, çünkü kıyafet takası yapmışlardı - ve dikkatle inceledi. Parlak, gümüşü beyazdı ve narin yaprakları boyunca uzanan parlak mor damarları .

"Dikkatli ol," demişti Valdor ona. "Elime geçirebildiğim küçük yardımcı bitkinin tek parçası bu. Geri kalanını bulmana yardımcı olacağı için onu dikkatle koru."

Hâlâ diğer erkeği düşünen Terex, minik çiçeği gümüş kürenin tepsisine yerleştirdi ve uzun mekanik kolun mekanizmanın içine doğru çekilmesini ve kürenin tepesindeki kapağın kapanmasını izledi.

Valdor'u, diğer erkeğin onu bulduğu hücrenin aynısında otururken bırakmıştı. Terex ilk başta bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüştü.

Ayrılmadan önce "Seni burada bırakmamı istediğinden emin misin?" diye sordu.

"Burada kalmalıyım," diye yanıtladı Valdor. "Yoksa muhafızlar sana yemek vermek için geldiklerinde gittiğini anlarlar. Alarm verilir ve zaten zor olan göreviniz imkânsız hale gelir."

"Bana gerçekten bu kadar güveniyor musun?" Terex ısrar etti. "Seni bırakıp Kör'e sensiz geri döneceğimi düşünmüyorsun değil mi?"

"Yapmayacağını biliyorum." Valdor ona sabit bir şekilde baktı. "Sana değil, dışına olan sevgine güveniyorum. Onu burada bırakmayacaksın.

-Onun için geri geleceksin ama ancak İhtiyaç için tedaviyi getirdikten sonra."

"Haklısın," dedi Terex ona. "Sadece bu riski almak istemene şaşırdım. bir yabancı için bu kadar çok şey."

"Sen bir yabancı değilsin, başka bir Kindred'sın. Bir kardeş." Valdor kolunu parmaklıkların arasından geçirdi ve Terex onu bir savaşçı gibi kavradı. "Beni gururlandır, kardeşim," dedi Valdor usulca. "Nixianlara Kindredlerin hâlâ hesaba katılması gereken bir güç olduğunu göster."

Terex diğer erkeğin kolunu sıkıca kavradıktan sonra .

"Bulacağım," diye yemin etti. "Tüm Yaşamların Anası üzerine yemin ederim ki tedaviyi bulacağım ve senin için, kadının için, Elaina için geri döneceğim. Ve bunu yaptığımda..." Dişlerini gıcırdattı. "Krumf'un ve temsil ettiği her şeyin *sonunu* getireceğim."

"O iş benim." Valdor'un gözleri parladı. "Yağmaladığı benim dünyamdı, öldürdüğü benim insanlarımdı."

"Göreceğiz o zaman." Terex ona başını salladı ve diğer erkek de ona başıyla karşılık verdi.

Terex'e, "Tanrıçayla birlikte git kardeşim," dedi.

Terex bir kez daha başını salladı ve sonra onu hücrede bıraktı. Diğer erkeğin kıyafetlerini giyerek ve erişim kodlarını kuşanarak saraydan çıkıp gemisini ilk yerleştirdiği uzay limanına geri dönebilmişti.

Elaina olmadan havalanmak hayatında yaptığı en zor şeylerden biriydi ama gerekliydi. Kendi kendine bu fırsatı değerlendirmek zorunda olduğunu söyledi; Krumf'un adamları onları toplamaya gelmeden önce küçük şifalı bitkilere ulaşmalıydı. Önce onu haremden çıkarmaya çalışmak için durursa, tekrar yakalanabilirdi ve ikinci bir şansı olmayacaktı, bundan emindi.

Gümüş kürenin hesaplamalarını tamamlamasını ve ardından koordinatları göstermeye başlamasını endişeyle izledi.

"Hmm..." Kafasını kaşıdı. " dışı mı? Gezegenden ne kadar uzakta?"

Gümüş küre ona tiz, mekanik bir sesle cevap verince şaşırdı.

"Aradığınız hedef bu gezegenin en yakın uydusunun uzak tarafında yer alıyor. Aracınızın orta derecede yeterli bir itiş sistemine sahip olması koşuluyla nispeten kısa bir uçuş olacaktır."

"Halkımın ürettiği en hızlı gemilerden biridir," diye garanti verdi Terex. "En yakın aya yolculuk bir güneş saatinden fazla sürmez."

"O zaman koordinatları belirlemenizi öneririm," diye cevap verdi küre teneke sesiyle. "Zaman çok önemli. Hedef iki nokta iki güneş saati içinde hasat edilecek, bu da size görevinizi tamamlamak için ancak yeterli zaman verir."

"Tam zamanı nasıl bu kadar mükemmel tespit edebiliyorsun?" Terex koordinatları Navcom'una girerken sordu.

"Yapımcılarım kronolojik düzlemde hem ileriye hem de geriye görüyorlar," diye yanıtladı küre. "Onların deyimiyle bu ileri görüş, en başta bu gezegene gönderilmemin nedeni - çünkü Üstat Valdor ve siz Komutan Terex'in gelecekte bana ihtiyaç duyacaklarını biliyorlardı. Yakın gelecekte neler olabileceğini görebilmem için bana sınırlı ölçüde kendi bilgilerini bahsettiler."

"Başarılı olup olamayacağımı söyleyebilir misin?" Terex ona sordu. "İhtiyacı tedavi edebilecek ve Elaina'yı kurtarabilecek miyim?"

"Olumsuz," diye cıvıldadı küre, onun hayal kırıklığına uğramasına neden olacak şekilde. "Çünkü tüm olası gelecekleri görebiliyorum -zaman çizgisi dallandıkça olasılıklar sonsuzlaşıyor. Ancak, tüm olası geleceklerde Krumfun personelinin küçük şifacı bitkiyi hasat etmeye geldiğini görüyorum. Eylemlerinizin olumsuz sonuçlardan ziyade gördüğüm olumlu sonuçlardan birine yol açacağını umuyorum."

"Ne gibi sonuçlar görüyorsun? Bana bunlardan bazılarını anlatın," diyerek Terex'i ikna etti.

"Olumsuz," diye biyledi küre. "Olabilecek geleceklerden bahsetmek, olması *gereken* geleceği değiştirmek olur. Bu yasaklanmıştır. Size sadece en genel uyarıları ve talimatları verebilirim."

"Hiç yoktan iyidir herhalde," diye homurdandı Terex. "Hadi en yakın aya gidelim ve ne bulabileceğimize bakalım."

Navcom'una göre adı Grs olan en yakın uyduya yolculuk tam da kürenin öngördüğü gibi bir saatten biraz fazla sürdü. Üzerinde hiçbir iz olmayan küçük, gri bir uyduydu; uzayda yüzen yuvarlak bir asteroitten biraz daha fazlasıydı.

"Pek umut verici görünmüyor," diye mırıldandı Terex kaşlarını çatarak. "Böyle çorak bir arazide herhangi bir şeyin nasıl yetişebileceğini anlamıyorum."

Yolculuğun büyük bölümünde sessiz kalan küre, "Belki de varış noktamız gezegenin yüzeyi değildir," dedi.

"İyi bir noktaya değindin. Yeraltı taraması başlatılıyor."

Sonunda aradığını buldu: Ay'ın kayalık kabuğunun yüzeyinin hemen altında bir mağaralar ağı. Ve üzerini kaplayan grimsi tozun neredeyse gizlediği bir yanaşma limanı.

İndiğinde orada zaten bir gemi vardı ve Terex ilk başta Krumf tarafından hasadı toplamak için gönderilen erkeklerin çoktan oraya ulaşmış olmasından korktu. Ancak gemiye daha yakından bakınca Nixian'a ait olmadığı anlaşıldı. Ayrıntıları göremeyecek kadar grimsi tozla kaplıydı ama terk edilmiş gibi görünüyordu - en azından kendi gemisinin sensörleri yakın zamanda herhangi bir hareketlilik tespit etmemişti. Sadece bu da değil, neredeyse hiç yanaşmamıştı. Gövdede büyük hasar vardı, sanki iniş kontrollü bir çarpışmayla gerçekleşmiş gibiydi.

Burada neler oluyordu? Terex'in hiçbir fikri yoktu ama Grs'i küçük şifacı bitkiler olmadan terk etmeye hiç niyeti olmadığını biliyordu. Onu durdurmaya çalışan herkes ölümcül bir kavgaya tutuşacaktı.

"Dikkatli ol," dedi küre, tam da blaster'ını çekmiş hava kilidinden geçmek üzereyken. "Bu zaman dilimi içinde birkaç olası gelecek ölümünüze ve/veya parçalanmanıza yol açar."

"Uyarı için teşekkürler," dedi kuru bir sesle. "Dikkatli olacağım."

Ancak hava kilidinden geçip yeraltı kompleksinin tozlu, sessiz alanına girdiğinde ne görecekti bir şey ne de ona meydan okuyacak kimse vardı. Yerde, yüzünde kan ve kir olan bir erkek cesedi yatıyordu; hayati organları hızlıca kontrol edildiğinde hayatta olmadığı ve bir süredir de olmadığı anlaşıyordu. Ayrıca kokmaya da başlamıştı.

Gizemli bir yabancının bitkiler üzerindeki hak iddiasına meydan okuması buraya kadarmış, neyse ki içim rahatladı.

Terex her ihtimale karşı blaster'ını hazır tutarak yavaş ve temkinli bir şekilde yürüdü ama kendini içinde bulduğu uzun, düz koridor boştu. Kendi botlarının taş zemindeki yankıları ve havalandırma sisteminden gelen havanın yumuşak sessizliği dışında boş ve tamamen sessizdi. Valdor'un ona söylediklerini düşündü.

"Küçük şifacının yetiştirildiği her yerde çok az koruma olacağına, hatta muhtemelen tamamen otomatik olacağına inanıyorum," demişti. "Krumf'un değerli yenilenen bitkilerinin yakınında uzun süre kimsenin bulunmasına güveneceğini sanmıyorum."

Şimdiye kadar Valdor'un haklı olduğu anlaşıyordu. Uzun koridorun sonuna ulaşmış kendini bir duvarda monitörler ve büyük, dikdörtgen bir pencere bulunan bir kontrol alanında bulana kadar hiç kimse ve görülecek hiçbir şey yoktu.

Pencereden başka bir oda görünüyordu; daha önce burada gördüğünden çok daha geniş bir oda. İçinde zengin siyah toprakta yetişen sıra sıra bitkiler vardı. Tepede hafifçe parlayan bir ışık sistemi vardı ama Terex herhangi bir sulama sistemi göremiyordu, bu da garip görünüyordu. Bununla birlikte, tavana yapıştırılmış dev bir tarağa benzeyen, dişleri dışarı çıkmış uzun, düz bir mekanik kol *vardı*. Terex bunun amacından emin değildi; belki de hasatla ilgili bir şeydi?

Kontroller tamamen otomatik gibi görünüyordu; bitkilerin olgunluğa ulaşana kadar kaç yıl sürerse sürsün kimse tarafından rahatsız edilmeden ve dokunulmadan büyüyebileceği tamamen istikrarlı bir ortam. Hatta panelde, küçük beyaz bir parmak izi tarayıcısının ve retina tarama cihazının hemen yanında yeşil renkte yanıp sönen bir *hasat* düğmesi bile vardı. Muhtemelen tek yapması gereken düğmeye basmak, parmak izini ve retina desenini taramak ve bitkilerin düzenli bir şekilde toplanmasını izlemek olacaktı.

Terex'in eli düğmenin üzerinde gezindi... ama sonra durdu. Hasat edilmelerini emretmeden önce küçük şifalı bitkilere daha yakından bakmak istedi. Ayrıca, saklamak ve saraya götürmek için küçük bir demet koparmak istiyordu. Kontrol odasından çıkarak, toprak, bitkiler ve sessizlikle dolu geniş, loş bir odaya adım attı.

Küçük şifalı bitkilerin koyu mor yaprakları vardı ve yaklaşık üç metre boyundaydılar, sessiz, düzenli sıralar halinde duruyorlardı. Her biri yaklaşık bir parmak kalınlığında uzun saplardan oluşuyordu. Neredeyse her grimsi mor sapın ucunda, burayı bulmak için kürenin içine koyduğu gibi tek bir çiçek vardı - parlak mor damarları olan gümüşü beyaz. Çiçekleri havalandırma sisteminden gönderilen yapay bir esintiyle sessizce sallanıyor ve yıllardır dokunulmamış gibi görünüyordu.

Valdor bitkileri bulmak için yola çıkmadan önce ona, "Büyüme için mutlak sessizliğe ve mükemmel kontrollü bir ortama ihtiyaçları var," demişti. "Genetik olarak tasarlanmış bir organizma ve inanılmaz derecede hassaslar. Krumf bu yüzden onları bu kadar dikkatli saklıyor. Bu ve onların damıtılmış özü olmadan öleceği gerçeği."

Terex, "Neden onlardan başka bir ürün ekmediğini anlamıyorum - yüzlerce ürün," demişti. "Bu şekilde onların damıtılmış özünden istediği kadar alabilirdi."

"Ve onların keşfedilip İhtiyaç'ı tedavi etmek için kullanılması riskini mi alalım?" Valdor başını iki yana salladı. "Hayır, bunun için fazla temkinli. Ayrıca, aynı anda birden fazla ürünün yetişmesini engelleyen genetik bir dengesizlik var. Yani bulacağınız küçük şifacı tarlası tek olacak."

"Ama çiçekleri ondan önce toplayabilsem bile, onlarla ne yapabilirim? İyileştirici özelliklerini tüm Nixelle Prime-Beta'ya nasıl yayabilirim?" Terex ellerini açarak sordu.

"Sanırım bitkilerin yetiştiği yere yakın bir yerde bir içki fabrikası var ama onu kullanmak gerekmeyecek. Çiçekleri suda çözünebilir," diye yanıtladı Valdor. "Onları gezegenin etrafındaki bulut sistemine sokabilirseniz - hatta büyük şehirlerin ve kentsel komplekslerin üzerinde birkaç yüz tane bile olsa - iyileştirici özellikleri su kaynağına girecektir."

"İhtiyaç için tedaviyi tüm gezegene yaymak!" Terex diğer erkeğe hayranlıkla baktı. "Bu işi gerçekten çözmüşsün!"

Valdor, "Eve dönüp Krumfun yaptıklarını gördüğümde beri entrikalar çeviriyor ve planlar yapıyorum," diye itiraf etti. "Ve Krumf bana bunların çoğunu övünerek anlattı - bu konuda hiçbir şey yapamayacağımı çok iyi biliyordu çünkü özel bahçesini sakladığı yeri bulabilsem bile herhangi bir şeyi etkinleştirmek için doğru parmak izlerine ve retina taramasına sahip değildim." Yüzünü buruşturdu

Yüz hatlarında hoşnutsuzluk belirdi. "Kindred'leri yok ettiği gerçeğini yüzüne vurmayı seviyor; ben bir kalıntıyım, soyumun sonuncusuyum."

"Sonuncu olmayacaksın," diye yemin etmişti Terex. "İhtiyaç'ın tedavisini tüm gezegene yaydıktan sonra olmaz."

"Tanrıça öyle olmasını diler," demişti Valdor.

"Tanrıça öyle olmasını diler," diye yineledi Terex, narin çiçekleri rahatsız etmemek için fısıltıyla konuşarak. Küçük şifacıları toplamadan önce, yanına almak üzere bir kısmını saklamak istiyordu. İhtiyaç'ın tedavisinin su sistemine karışmasını beklemek niyetinde değildi; onları Elaina'ya ve uzun süredir sefalet içinde yaşayan ve Krumf'a esir olan haremın diğer kadınlarına verecek ve bir an önce iyileştiklerinden emin olacaktı.

Terex devasa odanın içinde boyunca yürüyor, yanına almak için doğru çiçek demetini arıyordu. Blaster'ını bir kenara bırakmış ve Valdor'un ona verdiği, Krumf hilesini keşfetmeden önce Nixian saray kıyafetleriyle birlikte giydiği tören kılıcına çok benzeyen, kıvrık ağızlı uzun bir bıçak çıkarmıştı.

Odanın en ucundaki mükemmel demeti henüz keşfetmişti ki kaşlarını çatmasına neden olan bir şey gördü. Son bitki sırasının en arkasında, küçük şifacıların bir kısmı yok edilmişti, koyu mor gövdeleri bükülmüş ve kırılmış, çiçekleri yırtılmış ya da tamamen kaybolmuştu.

Terex kalçasındaki hançeri yeniden kılıfına soktu ve bu ahlaksız yıkıma kaşlarını çattı. Bunu kim ya da ne yapmıştı? Hava kilidinin yanında ölü yatarken gördüğü kanlı suratlı erkek miydi? Yaralı mıydı? Belki de iyileşmek için bir şeyler arıyordu ama çok geç kalmıştı? Terex önündeki bitkilerin iyileştirici özelliklerinin kapsamını bilmiyordu ama büyük iç kanamaları ya da kafatası kırıklarını tedavi edebileceklerinden şüpheliydi. Öyle görünüyorlardı ki

travmatik yaralanmalardan ziyade hastalıkların iyileştirilmesine yönelik olmalıdır.

Kırık bitkilerin üzerine eğilmiş, olasılıkları düşünürken, biri kocaman bir kolu boynuna doladı ve derin ama bir şekilde tanıdık bir ses kulağına fısıldadı,

"Komutan Terex, beni aradığınızı biliyordum. Birbirimizi çok geç olmadan bulmamız büyük şans değil mi?"

Yirmi Beşinci Bölüm

"Bırakın beni! Bırak beni!" Terex boğazına dolanan ve içindeki yaşamı boğan devasa kola karşı mücadele etti. Onu yakalayan her kimse, sekiz ya da dokuz metre boyunda ve devasa bir yapıya sahip olmalıydı. Göz ucuyla görebildiği el, kafasından daha büyüktü.

Birden kim olduğunu anladı.

"İki mi?" Kaslı kol havasını kestiği için oksijensiz kalmanın bir sonucu olarak sesi gergin ve boğuktu.

"Tahmin ettin!" Alaycı kahkahalar kulaklarını doldurdu ve devasa kol, kaçmasına yetecek kadar olmasa da nefes almasını sağlayacak kadar gevşedi. Blaster'ına ulaşamıyordu ama Terex yakalanmadan birkaç dakika önce kalçasındaki kınına geri koyduğu hançeri denemeyi düşündü ama arkasındaki dev fark etmeden onu almak için kurnaz olması gerektiğini biliyordu. Yavaşça ona doğru uzanmaya başladı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "Seni aradığımı nereden bildin?"

"Siz Kindred'lar şimdiye kadar öğrenmediniz mi? *Her yerde* casuslarım var." Bela Baba Gemisi'nin et fiçılarında yetiştirilen İki'nin filizi, devasa sandıktan gelen son derece tuhaf bir sesle tiz bir kıkırdama çıkardı.

"Seni avladığımı biliyorsan, intikam peşinde olduğumu da biliyorsun demektir," dedi, hâlâ bıçağına uzanırken. Elini kabzasına götürmüştü ama bıçağı çekip öldürmeden önce devasa filozofun dikkatini dağıtmak istiyordu.

"Evet, evet, intikam..." İki'nin filizi yine kıkırdadı. "Sanırım beni öldürmek istiyorsun."

"Aslına *bakarsanız, biliyorum!*" Terex kıvrımlı hançerini çekti ve kabzasına kadar arkasındaki filin bağırsaklarına sapladı.

Dehşete düşmesine rağmen, fil sadece homurdandı ve boynundaki kol geri çekilmedi.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek." İki'nin filizi kıvrımlı hançeri karnından gelişigüzel çıkardı ve yere çarpması için bir kenara fırlattı. "Özellikle de ben çoktan öldüğüm ya da ölmüş sayıldığım için."

"Yedi Cehennem'de ne demek istiyorsun?" Terex sordu. "Bana yeterince canlı görünüyorsun."

"Öyleyim ama sadece kısa bir süre için. Bak."

Sonra Terex'in boğazına olan diğer devasa kolunu kaldırdı ve elini uzattı.

Terex önce elin yeşil bir eldivenle kaplı olduğunu düşündü... sonra inci grisi derinin üzerine yeşil çizgilerden oluşan karmaşık bir desen yazıldığını fark etti... ve bu çizgiler neredeyse teller gibi deriyi kemiriyordu. Aslında, Terex'in tüm eli kadar uzun olan işaret parmağı neredeyse tamamen çürümüştü ve parçalanmış etin altında çıplak siyah kemik görünüyordu.

"Yedi Cehennem'de ne var?" diye sordu, gördüğü manzara karşısında iğrenerek. "Kendine ne yaptın, İki?"

"Biliyorsun, bu bedeni Baba Gemi'nin et tanklarında büyüttüm," dedi filiz ona, hikâyesini Terex'in kulağına sanki esir ve tutsak değil de sevgililermiş gibi üfleyerek. "Ve sonra Scourge'ların ana gezegenine gittim; AllFather ortalıkta bir sürü güzel *oyuncak* bırakmıştı. Bazılarını *keşfetmem* gerekiyordu."

"Ne buldun?" Terex bir fikir edinmeye başladığını düşünmesine rağmen sordu.

"Bir *kusax* buldum." El çekildi ve birden boğazında bir bıçak belirdi, Terex'in kulağının hemen altında gıdıklayıcı, kaşındırıcı desenler çiziyordu. "Parmağımın ucunu batırdım, tıpkı o Dünya masalındaki prenses gibi," diye mırıldandı İki onun kulağına.

"Tanrım!" Terex dondu kaldı, bıçağın ucu savunmasız derisinin üzerinde nazikçe kayarken nefes almaya cesaret edemedi.

Kusax, Kindred'ların kadim düşmanları olan Scourge'ların savaşa giderken yanlarında getirdikleri beş kenarlı üçgen bir bıçaktı. Sadece kendi dünyalarında bulunan şeytani siyah metalden yapılmıştı ve çizdiği her kurbanın ruhunu zehirleyip bedenini çürütebilen parlayan yeşil bir ucu vardı.

"Görüyorum ki yeni oyuncağımın ne olduğunu anlamışsın," diye mırıldandı İki, keskin ucu hâlâ Terex'in boğazında gezdiriyordu. Henüz derisini yüzmemişti... henüz. "Fıçıda yetişen bir bedende olduğum için zehirleyecek bir ruhum olduğunu düşünmezsiniz ama görünüşe göre ," diye devam etti. "Elbette bir tedavi aradım - casuslarım aracılığıyla 'başarısız olmayan küçük şifacı' kehanetinizi duydum. Böylece seni Körlük'e kadar takip ettim ve burayı senden çok önce buldum. Gerçi bana bir faydası olmadı."

Terex kırılmış sapsarı ve eksik çiçekleriyle yok olmuş şifacı bitkilere baktı. "Çiçekleri yiyerek kendini iyileştirmeye mi çalıştın?"

"Doğru! İnanılmaz çıkarım gücün için bir ödül kazanmalısın." Arkasındaki dev yine kıkırdadı ve sonra aniden ciddileşti. "Sadece çiçekler beni iyileştirmedi. 'Başarısız olamayan küçük şifacı' beni başarısızlığa uğrattı." Derin sesi artık bir hırıltıya dönüşmüştü. "Belki buraya bağlı damıtımevini kullanacak ve bir ya da iki milyon çiçeğin özünü kaynatacak zamanım olsaydı, işe yarayabilirdi. Ama korkarım ki zamanım... tükendi."

Bıçağın ucu derisinden uzaklaştı ve Terex'in boynundaki kol biraz zayıfladı.

"Bir *kusax* yarısından sonra ruh zehirlenmesi kalbinize ulaşır ölümçül hale gelmeden önce sadece yirmi dört ila kırk sekiz güneş saati dayanmanız gerekir," dedi İki'nin filizi. "Ama bu beden büyük ve güçlü

-Bundan çok daha uzun süre dayandım. Görevli muhafızı öldürdüm ve bekleyip seni de öldürmek istedim. Ancak, gücüm... sona erdi..."

Arkasındaki büyük beden çöktü ve boynundaki kol zayıfladı. Fırsatını yakalayan Terex sertçe itti ve tam yere devrilirken kurtulmak için dev filizden uzaklaştı.

"Tanrım!" Zor nefes aldığını fark etti, kalbi dar kaçıştan dolayı çarpıyordu. Önündeki dağ gibi bedene baktı. İki'nin filizi, parçaladığı bitkilerin toprağında yüzüstü yatıyordu, zehirli yeşille kaplı beş kenarlı küçük *kusax* hâlâ kocaman bir elindeydi.

Sadece hançerin ucu yeşil değildi, artık değil.

Kırmızı, bu kan, bir damla kan! Refleks olarak elini boğazına, bıçağın ölümçül ucunun bastırıldığı yere götürdü.

Parmak uçları kanlı çıktı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Terex, kırmızı lekeli parmaklarına bakarak. Birden önündeki toprakta yatan beden kahkahalarla gürlemeye başladı. İki'nin filizi büyük bir çabayla devrildi ve Terex ilk kez yüzünü gördü.

Yüz hatları kıvrımlı yeşil çizgiler tarafından oyulmuştu. Gri, sedefli Scourge derisinin neredeyse her santimini kaplıyor, zehir gibi içten içe yiyorlardı. Siyah üzerine kırmızı gözler donuktu... neredeyse ölüydü.

"Seni yakaladım mı?" Dev kıkırdadı, bu beden daha önce işgal ettiklerinden çok daha büyük olmasına rağmen sesi tuhaf bir şekilde İki'ye benziyordu.

"Ben de öyle umuyordum."

"Seni piç!" Terex kanlı parmaklarını pantolonunun kenarına sürterek az önce olanları inkâr etmek istedi. Ama şimdiden zehrin yayıldığını hissediyordu ve günlerinin sayılı olduğunu biliyordu.

"Artık bir seçeneğin var, biliyorsun," dedi İki, sesi her geçen dakika daha da zayıflasa konuşarak. "Çiçekleri toplayıp tek bir konsantre dozda damıtarak kendini tedavi edebilirsin... ya da taklit ettiğin o salağa verdiği sözünü tutup onları Nixian gezegenine geri götürerek dışilerin İhtiyaçlarını gidermeye çalışabilirsin. Ah evet," dedi, Terex'in şaşkın bakışlarını gördüğü belliydi. "Takip ediyordum. Sana söyledim, *her yerde* casuslarım var. Söyle bakalım, ne yapacaksın?"

"Başlangıç , bu göreve ne için çıktıysam onu yapacağım." Terex blaster'ını çekti ve scion'un gözlerinin arasına doğrulttu. "Elveda de, İki. Halkımı yeterince rahatsız ettin."

"Evet, iyi bir koşu yaptım, değil mi?" Dev zayıf bir kahkaha attı, bunu yaparken çürümüş yüz hatları acayip bir şekilde sarkıyordu. "Ama nihayet beni son kez görüyor olmanız, Kindred'in bir daha asla başının belaya girmeyeceği anlamına gelmiyor. Aslında, şu anda senden haberdar olan çok kötü bir kişi tanıyorum."

"Sen neden ? Sen sadece kaçınılmaz olanı ertelemeye çalışıyorsun," diye suçladı Terex onu.

"Ne istersen düşün. Ama Hive'ı hiç duydun mu?" "Hayır." Terex blasterını kaldırdı. "Duymalı mıydım?"

"Muhtemelen değildir. Ne de olsa Kör'ün bu tarafında yaşıyorlar - o aptal Nixianların Gece Penceresi dedikleri yerde." İki yine zayıfça güldü. "Ve onlar Kindred'dan ya da sizin koruduğunuz o küçük gezegen Dünya'dan hiç haberdar olmadılar."

Daha önce de takıntılı bir şekilde. Ama şimdi öyle..." Güldü ve gülüşü, tüm büyük bedenini sarsan ve sallayan bir öksürüğe dönüştü.

"İki, seni piç!"

"Bunu sana veda hediyem olarak düşün." İki, bir elini zayıfça salladı, kanlı kusax tepedeki yumuşak büyüme ışıklarında parlıyordu. "Bunu sana -"

Terex onu vurdu.

Patlama aslanın kocaman kafasını olgun bir kavun gibi parçalara ayırdı. Siyah kan, kafatası parçaları ve çürümüş yeşil beyin maddesi yattığı toprağa .

Terex küfrederek geri sıçradı ve kokuşmuş spreyden zar zor kurtuldu. Bir elini burnuna götürdü ve havayı dolduran çürük kokusu karşısında öğürdü. Tanrım, ortaya çıkacak pis kokuyu bilseydi, bunun yerine filozofu göğsünden vurabilirdi. Ama ağzın hareket etmesini engellemeye, o lanetli sesi bir daha asla duymamaya o kadar odaklanmıştı ki...

Ama yine de kafasının içinde duyuyordu.

"Şimdi bir seçeneğiniz var... Çiçekleri toplayabilir ve kendinizi iyileştirmek için tek bir konsantre doz halinde damıtabilirsiniz... ya da taklit ettiğiniz o aptala verdiğiniz sözü tutabilir ve onları Nixian gezegenine geri götürerek dışilerin İhtiyaçlarını iyileştirmeye çalışabilirsiniz."

Terex boğazındaki küçük yarayı yokladı ve sonra bileğine taktığı kronometreye baktı. Ne yaparsa yapsın, çabuk olmalıydı. Krumfun adamları çok kısa bir süre sonra küçük şifacı çiçekleri toplamak için burada olacaklardı.

Tanrım, ne yapacaktı?

Yirmi Altıncı Bölüm

"Elaina! Çabuk gel, benimle ilk tanıştığın küçük altın kapıya!"

"Ne oldu?" Zerana onu elinden tutup hareme doğru sürüklerken Elaina şaşkınlıkla arkadaşına baktı.

"Gelin, göreceksiniz!" Zerana'nın üç halkalı güzel gözleri heyecanla parlıyordu ve Elaina'yı neredeyse koşana kadar daha da hızlı çekti.

"Ne-" Elaina başladı ama tam o sırada haremın en arkasında, Zerana'yı zincirlenmiş ve perişan bir halde ilk kez gördüğü küçük altın kapıya geldiler. Orada, altın kıvrımlı metalin diğer tarafında tanıdık bir yüz vardı. Kapının diğer tarafındaki büyük Kindred'in üzerinde tanıdık olmayan giysiler ve yakası yukarı çekilmiş, boynunu ve yüzünün büyük kısmını gizleyen uzun bir pelerin vardı.

"Efendi Valdor?" Elaina kararsızca kaşlarını çattı. "Yoksa... mi...?" Savaşçı sol başparmağını sol şakağına bastırdı ve bir anlığına gözleri üçlü halkadan koyu maviye dönüştü.

Mor.

"*Lavana*," dedi huysuzca. "Sana bir şey getirdim." Uzun mor sapları ve gümüşü beyaz çiçekleri olan kocaman bir demet kokulu çiçeği havaya kaldırdı.

Ona taktığı lakap ve gerçek gözlerini görmesi Elaina'yı ikna etti.

"Terex!" Sevinçten ağlayabilirdi. "Burada ne işin var? Nasıl kaçtın? Ve buradan nasıl çıkacağız?"

"Bir planım var," diye mırıldandı. "Kısa süre içinde burada, sarayda ve aslında tüm dünyada işler son derece kaotik bir hal alacak. O zaman kaçmaya hazır olun. Seni haremın yan girişinde bekliyor olacağım. Bu arada, bunları kadınlara *sessizce* dağıtmanı istiyorum. Ama önce buraya."

Küçük beyaz çiçeklerden birini kopardı ve Elaina'ya parmaklıklara yaklaşmasını işaret etti. Elaina da öyle yaptı, geniş gözlerle onu izledi.

"Ağzını aç," diye emretti.

"Emredersiniz, Efendim." Elaina hemen itaat etti ve Efendisinin emrine itaat etmekten tanıdık bir zevk duydu.

"Bana öyle deme," dedi sertçe. Ama dilinin üzerine tek bir beyaz çiçek yerleştirdiğinde parmakları nazikti. "Ağzında tut ve çözülmesine izin ver," diye emretti. "Ve diğer dişilere de aynısını yapmalarını söyle. Sen de," diye emretti Elaina'nın arkasında sessizce onu izleyen Zerana'ya.

Başını salladı. "Elbette Efendi Valdor. Ve... bu bizi İhtiyaç'tan kurtaracak mı?"

Terex, uzun saplı çiçekleri altın parmaklıklardan geçirirken, "Öyle olmalı," dedi acımasızca. "Ama değilse, önümüzdeki birkaç gün içinde bol su içtiğinizden emin olun - yağmur suyu en iyisi olacaktır - ama gerçekten herhangi bir su yeterli olacaktır. Arıtma tesislerinin bu bitkinin taşıdığı antivirüsü filtreleyebileceğini sanmıyorum - çok küçük."

"Anlamıyorum," dedi Zerana tereddütle. "Ama dediğinizi yapacağım Efendi Valdor, hepimiz yapacağız."

"Güzel." Gitmek için döndü ama Elaina onu geri çağırdı. "Terex... bekle."

Kısa bir süreliğine ona baktı. "Evet? Ne oldu? Sizinle haremın yan girişinde buluşmadan önce yapmam gereken çok şey var."

"Sadece... çok üzgün görünüyorsun." Elaina bir elini parmaklıkların arasından geçirerek ona uzandı, onun dokunuşunu tekrar hissetmek istiyordu. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey." Başını salladı ama kızın uzattığı eli tutmadı. "Dinle, çiçekleri haremdaki kadınlara dağıt ve merak etme, kız kardeşin için de bir demet ayırdım. Gemiye geri döndüler."

"Ah, Terex!" Bir elini kalbine götürdü, gözleri aniden dökülmemiş yaşlarla ıslandı. *Gina, onu şimdi kurtarabilirim! Eğer buradan zamanında çıkabilirsek!*

"Git," dedi Terex kararlı bir şekilde. "Seninle sonra buluşuruz. Önce halletmem gereken bir iş var."

Adam hızla uzaklaşırken Elaina kalbinin yerinden fırlayacağını hissetti. Ama Zerana'yı hareme kadar takip edip küçük şifacı çiçeklerini oradaki tüm kadınlara dağıtırken bile kalbini kemiren küçük bir şüphe hissetti. Terex'in nesi vardı? Haklı olduğunu biliyordu, onu derinden rahatsız eden bir şeyler vardı. Ama ne vardı?

* * * * *

"Ne? Ne demek hasat edilecek çiçek yok?" Dördüncü Krumf -diğer adıyla Birinci Krumf- titreyen baş bahçıvanın durduğu ekrana doğru kükredi ve dehşet içinde ellerini birbirine doladı.

Ve dehşete düşmüş olmalıydı! Söylediği şey düşünülemezdi!

Krumf, her şeyin altınla kaplı ya da altından yapılmış olduğu özel odasındaydı; Yüce Lider için sadece en iyisi vardı. En zengin cüppelerini giymiş, muhafızları ona küçük şifacıların özünü getirir getirmez gidip egzotik yeni kölesini ziyaret edeceğini düşünüyordu.

Yenileyici içki, ilk içtiğinde ona her zaman cinsel enerji patlaması yaşatır ve gençleştirerek orta yaşa geri döndürürdü. Küçük dünyalı sürtüğün onu alırken ağlayıp yalvardığını görmek için sabırsızlanıyordu; artık onun *gerçek* efendisi olduğunu göstermek ve o küstah Kindred'i, Komutan Terex'i bir daha asla görmeyeceğini bilmesini sağlamak çok tatmin edici olacaktı.

Evet, Krumfun dünyasında her şey yolundaydı... ta ki iletişim subayı ona ekranda acil bir çağrı olduğunu söyleyene ve bahçıvan ona bu inanılmaz haberi verene kadar.

"demek istiyorsun?" diye tekrar kükredi. "Bu nasıl olabilir?"

Bahçıvan, "Yüce Ekselansları, buraya geldiğimizde bir gemi Grs'a yanaşmıştı ve bir diğeri de yeni inip kalkmış gibi görünüyordu," dedi. "Yetiştirme kompleksine girdiğimizde muhafızı koridorda ölü bulduk. Ve yetiştirme odasına ulaştığımızda, şey... bakın."

Krumf'la konuşmak için kullandığı el telsizini hareket ettirdi ve her çiçeğin uzun mor sapından sıyrıldığı bir odayı gösterdi. Geriye tek bir tane bile kalmamıştı; sadece tavandan inen ve bitkileri tarayarak çiçekleri saplarından ayıran otomatik hasat makinesinin dişlerine takılan birkaç parçalanmış taç yaprağı vardı, böylece uzun çiçeklenme süreci yeniden başlayabilecekti.

"Burada başka bir ceset daha vardı," dedi bahçıvan. "Hangi tür olduğundan emin değiliz çünkü kafası yok. Görünüşe göre çiçekler toplanmadan önce bir tür savaş yaşanmış."

Krumf boş bir sesle, "Bu doğru olamaz," dedi. "Bu nasıl ? Çiçekleri kim aldı? Neredeler?"

"Biz konuşurken gökyüzünden şifalı yağmur şeklinde iniyor," dedi arkasından bir ses.

Krumf kendi etrafında döndü; o yaştaki bir erkeğin yapabileceği kadar iyi hareket ediyordu. Ölümün kıyısındaydı; tıpkı küçük şifacıların damıtılmış özünü içmeden önce her zaman hissettiği gibi, soğuk elinin kalbini kavradığını hissedebiliyordu. Bu rahatsız edici bir duyguydu ama özel odasında kimin durduğunu gördüğünde daha da rahatsız oldu.

Döndüğünden beri saray koridorlarında bir hayalet gibi dolaşan ve Krumf'un o yokken yaptığı kapsamlı değişiklikleri gören eski düşmanı Efendi Valdor'du. Yoksa öyle miydi? O izlerken, Valdor'a ikizi kadar benzeyen başka bir erkek öne çıktı. Komutan Terex miydi? Onları birbirinden ayıramıyordu. Ama eğer öyleyse, Terex hücresinin dışında ne yapıyordu?

"Merhaba Krumf," dedi ilk Valdor. "Anladığım kadarıyla haberleri almışsın. Bu sefer senin için yenilenme ya da rejenerasyon olmayacak."

"Sen neden bahsediyorsun? Muhafızlar!" Krumf bağırdı ama kimse gelmedi.

Valdorlardan biri, "Sokaklarda devam eden isyanları bastırmaya çalışmakla meşguller," dedi. "Görüyorsunuz, Komutan Terex bulutları sizin değerli çiçeklerinizle tohumladığında, yağmurun kendisi İhtiyaç için bir tedavi oldu."

"Köleleştirdiğiniz dişiler uyandı," diye mırıldandı Terex olması gereken diğer Valdor. "Küçük şifacının etkileri hemen görülüyor - artık 'Efendilerinin' onlara yapmalarını söylediği her küçük şeye itaat etme ihtiyacı hissetmiyorlar."

"Ve diğer erkekler -aranızda saklanıp konuşmayı bekleyen onurlu erkekler- harekete geçmeye başlıyor," dedi Valdor ona. "Dünya düzeninizi alaşağı ediyorlar, sarayınıza saldırıyorlar. Küçük iyileştirici serumdan çeyrek asırlık dozunuzu alsanız bile daha uzun yaşayacağınızı sanmıyorum."

"Ne diyorsun sen?" Krumf belli etmemeye çalışsa da paniklemeye başlamıştı. "Öylece yönetimi ele geçiremezsiniz! Bütün dişileri serbest bırakamazsınız! Her şeyi mahvederler!"

"Her şeyi mahvettiğın gibi mi?" Valdor sertçe sordu. "Kendinizi zenginleştirmekten başka bir şey düşünmeden çevreyi kirletme şekliniz? Kadın düşmanı arzularınıza uysun diye kadınları nasıl köleleştirdiğınızı mi?" Öne doğru bir adım attı ve elinde aniden uzun, haince keskin bir kılıç belirdi. "Halkımı öldürme şeklin mi?" diye hırladı.

"şimdi... şimdi Valdor, bunların hepsi geçmişte kaldı!" Krumf kekeledi. "Yüz döngüden fazla zaman önceydi!"

"Benim için değıl." Valdor'un sesi sessiz bir yoğunlukla zonkluyordu. "Benim için sadece tek bir güneş yılından fazla oldu. Hayat dolu, her iki ırktan da uyum içinde yaşayan canlı insanlarla dolu bir gezegeni terk ettim ve geri döndüğümde size karşı çıkan herkesin iradesini yok ettiğınız cansız bir kabuk buldum. şüphesiz Tanrıça'nın Yedi Cehennem'in en alt katında sizin gibiler için özel bir yeri vardır."

"Valdor... yapamazsın!" Krumf geri . "Anlamıyorsun... Ben Yüce Liderim!"

"Artık değıl. Bu benim halkım için ve verdiğın tüm zararlar için, seni yaşlı piç!"

Gümüş bir kavis çizdi, ısırıcı bir acı duydu ve Krumf'un başı omuzlarından yuvarlandı. Vücudu kaskatı kesildi... sonra yere yığıldı, boynu zayıf bir şekilde altın uçlu halıya fişkırdı.

* * * * *

Terex göz ucuyla Valdor'a baktı. Diğerk erkek zor nefes alıyordu, yüzünde Terex'inkine çok benzeyen vahşi ve hiddetli bir ifade vardı.

"İyi misin kardeşim?" diye sordu sonunda, çünkü Valdor ayaklarının dibindeki başsız bedene odaklanmış gibiydi.

Sonunda Valdor uzun, titrek bir nefes aldı ve başını salladı.

"Olabildiğim kadar iyi," dedi sonunda. "Onu öldürmek istemedim, biliyorsun." Hâlâ seğirmekte olan cesede başıyla işaret etti. "Onun yargılanmasını ve işlediği tüm suçlar için hüküm giymesini tercih ederdim."

"O zaman neden yapmadın?" Terex merakla sordu. Krumfun özel odasına girdiklerinde diğer erkeğin ne yapacağından kendisi de emin değildi. Valdor'u suçlayamasa da sonuç biraz şaşırtıcıydı. Öldürdüğü adam burada, Nixelle Prime-Beta'da tüm Kindred ırkının katledilmesini ve yok edilmesini denetlemişti. Terex onun da aynı şeyi yapacağından emindi.

"Sözleri zehir gibi." Valdor derin, titrek bir nefes aldı ve iç çekerek bıraktı. "Ben ayrılmadan önce bile kendine destek topluyordu. Ne yaptığının, ne kadar gaddarlık yaptığının bir önemi yokmuş gibi görünüyordu; her zaman birkaç tatlı sözle kitleleri etkileyebilirdi. Eğer kürsüye çıkıp kendini savunmasına izin verirsem, cezadan sıyrılabilceğini biliyordum, çünkü destekçileriyle nasıl konuşacağını biliyordu." İç çekti. "Bazıları onun kadar kötü ve güce açtı ama bazıları da yalanlarıyla kandırdığı iyi insanlardı."

"Ölmesi gerekiyordu," diye kabul etti Terex. "Ama şimdi ne yapacaksınız? Burada, sarayda ve eminim dünyanın başka yerlerinde hâlâ çok sayıda destekçisi var."

"Benim de destekçilerim var. İhtiyaç'ın kölesi olmak istemeyen dişiler ve onların köleleştirildiğini görmek istemeyen onurlu erkekler," dedi Valdor. "Gezegenumizi iyileştirmek isteyen hem kadın hem de erkek insanlar. Kolay olmayacak ama dünyamızı geri alacağız." Bir elini Terex'in omzuna vurdu. "Sen olmasaydın bu mümkün olmazdı, Kardeşim."

"Bana teşekkür etme." Terex gözlerini kaçırdı. "Ben sadece yapmak için geldiğim şeyi yaptım." "Bana Konum Küresi ve küçük şifacılar için geldiğini söylemiştin.

ama bana nedenini hiç söylemedin." Valdor ona merakla baktı.

"Buna gelince, küçük şifacılar Elaina'nın kardeşi için; kendisi ölümcül derecede hasta. Onu canlı canlı yiyen hastalık sürecini durdurmaya çalışmak için mümkün olduğunca çabuk eve gitmemiz gerekiyor."

"Pekâlâ, bu şifalı çiçekleri açıklıyor. Küreye ne için ihtiyacın vardı?" Valdor sanki bir şeylerin ters gittiğini biliyormuş gibi, rahatsız edici derecede yoğun bir şekilde ona bakıyordu.

Terex parmaklarını, giydiği yüksek yakalı pelerinin hâlâ ruh zehirlenmesinin kanıtlarını sakladığı boğazına götürme dürtüsüyle savaştı.

"Eski bir düşmanı bulmak için," dedi kısaca. "Halkımı birçok dönem boyunca rahatsız etmiş ve sıkıntıya sokmuş birini."

"Artık dünyamdaki rolünü oynadığına göre onu aramaya gidecek misin?" Valdor sordu.

Terex başını salladı. "Gerek yok. Ben onu bulamadan o beni buldu."

"Kardeş-" Valdor endişeli bir ifadeyle söze başladı. "Her ne olduysa-"

"Hiçbir şey ," diye hemen reddetti Terex. Başka tarafa baktı. "Hiçbir şey olmadı.

Bu görevde yaptıklarımın dolaylı hak etmediğim bir cezaya çarptırıldım."

Valdor sessizce, "Hayatta kalmak için gerekeni yaptın," dedi.

Terex sert bir şekilde, "Sevdiğim dişiye damgaladım, ona en kötü düşmanımdan bile istemeyeceğim işkenceler yaptım," dedi. "Bu mazur görülebilir bir şey değil."

"Krumf seni zorladı." Valdor başını sallayarak yerdeki cansız, başsız bedene baktı.

"Ona izin vermemeliydim," diye Terex.

Valdor, "Elaina'ya gerçekten İhtiyaç bulaşmış olsaydı, onu dağladığınızda acı değil, coşku hissederdi," diye belirtti.

"Baş harflerimi onun lanet etine yaktım!" Terex kükredi. "Bir daha asla bir kadına zarar vermeyeceğime ya da fiziksel acı çektirmeyeceğime dair yemin ettikten sonra. Yeminimi bozdum, kaderimi hak ettim."

"Peki bu ne kaderi?" diye sordu diğer erkek kaşlarını çatarak.

Terex başını salladı. "Bakın, Elaina'yı alıp buradan gitmem gerekiyor. Dedğim gibi, kardeşi söz konusu olduğunda zaman çok önemli."

"Elbette." Valdor saygıyla başını salladı ve kolunu uzattı. Bir süre sonra Terex onu bir savaşçı gibi kavradı. "Tanrıça'yla birlikte git kardeşim," dedi Valdor ona. "Ve kendine bu kadar yüklenme; bugün pek çok dişiyi esaretten kurtardın. Ve onu hiç tanımamış olsam da, dışın Elaina'nın sana gerçekten değer verdiğine inanıyorum. Krumfun seni yapmaya zorladığı şey için seni suçlamayacaktır."

"Önemli değil," dedi Terex kısaca. "Ben kendimi suçluyorum. Hoşça kal Valdor - Tüm Yaşamın Anası dünyanı iyileştirmene yardım etsin."

"Öyle olması için dua ediyorum." Valdor onun kolunu bir kez sıktı ve bıraktı. "Umarım seni bir ara tekrar görürüm."

"Bundan şüpheliyim," dedi Terex. Dönerek ölü tiranın odasından çıktı ve Elaina'yı aramaya koyuldu. Ruh zehirlenmesi kanında iş başındayken, İki'nin son çöküşü olan aynı zararlı çürüme tarafından içten içe yenilerek yere yığılmadan önce onu kız kardeşine götürmek için çok az zamanı vardı.

Benim onu öldürdüğüm kadar onun da beni öldürmüş olması ne kadar ironik, diye düşündü Terex acımasızca. Bu göreve çıkarken onurlu bir ölüm aradığını biliyordu. Ruh zehirlenmesi tam olarak aklındaki şey değildi ama *kusax*'ın ısırtığını durdurmak mümkün değildi. Kaderi belirlenmişti ve şimdi tek yapması gereken güçlü olmak ve onunla yüzleşmekti.

Ama istediğin şey ölüm değil, artık değil, diye fısıldadı beyninin içindeki çaresiz küçük ses. *Artık Elaina'yı bulduğuna göre.*

Terex onu . Elaina'yı sevdiyse ne olmuş yani? Onu ya da ona getirdiği mutluluğu hak etmiyordu. Ona sarılma, onu kısa bir süreliğine de olsa sevmeye şansına sahip olduğunu bilmek yeterliydi. Bu, sevgili Solange'ı öldüğünden beri sahip olduğu mutluluktan daha fazlaydı ve yeterli olmalıydı.

Onu bulmalıyım, dedi kendi kendine. Eve dönüş yolculuğunun vakti geldi.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim." Gina'nın baş onkoloğu Dr. Soames şaşkınlıkla başını salladı. "Bazı taramalar yapmamız gerekecek ama görünüşe göre kardeşiniz belirgin bir iyileşme kaydetmiş."

Elaina göğsünde umutla kabarıken, belirgin bir iyileşmenin çok hafif kaldığını düşündü. Terex'le birlikte Dünya'ya döndüklerinden bu yana sadece bir saat geçmişti ve Gina'ya küçük şifalı bitkiden bir çiçek vermişti. Ve daha şimdiden, Elaina odaya girdiğinde elini bile kaldıracak gücü olmayan kız kardeşi ayağa kalkmış, kocası Gary ile konuşuyordu. Kül rengi yanaklarına yeniden renk gelmişti ve Gary'nin söylediği bir şeye eliyle işaret edip gülerken gözleri parlıyordu. Artık ölümün eşiğindeki bir kadın gibi görünmüyordu.

Hâlâ çelimsiz ve solgun görünüyordu ama üzerindeki ölüm bulutu kalkmıştı. Uzun bir hastalığa yenik düşmek yerine iyileşmekte olan bir kadın gibi görünüyordu.

"Ona bir tür ilaç mı verdin? Kindred'den bir şey mi?" Soames, Gina'yı izlerken ona sordu. "Onlarla çalıştığını söylediğini biliyorum."

"Onun gibi bir şey," dedi Elaina kaçamak bir ifadeyle. Hastane odasının dışında duruyor, koridordan sahneyi izliyor ve alçak sesle konuşuyorlardı.

"Her ne ise, kesinlikle işe yarıyor." Doktor tekrar gülmeye başlayan Gina'ya başıyla onay verdi. "Yaptığımız testlerin sonuçları hakkında sizi bilgilendireceğim."

"Teşekkür ederim. Lütfen." Elaina başıyla onayladı ve Onkolog tam Terex yanına geldiğinde ayrıldı.

Büyük Kindred eve dönüş yolculuğunda son derece sessiz olmasına rağmen, onu doğruca Gina'nın bulunduğı hastaneye götürecekt kadar nazık davranmıştı. Aslında Elaina hâlâ Need haremındaki kıyafetini giyyordu (gerçi onun gemisinde üzerine giymek için uzun bir palto bulmuştu, aksi takdirde meme uçlarını ve cinsiyetini gösterecek olan yırtmaçları kapatıyordu). Terex Ana Gemiye dönmeden önce küçük şıfacının Gina üzerindeki etkilerini görmek için bile beklemişti.

"Kardeşin iyi mi?" diye mırıldandı, kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Küçük şıfacılar ona yardım etti mi?"

"O-oh!" Elaina, Gina'nın on üç yaşındaki oğlu Jake'in uzun boylu, sırık gibi figürünün odaya girdiğini görünce nefesini tuttu. Önce kararsızca annesine baktı ve sonra yatağına doğru tereddütlü bir adım attı. Gina iki kolunu birden uzattı ve Elaina kız kardeşinin ince yanaklarından süzülen gözyaşlarını gördü. Jake yanına gitti ve ona dikkatle sarıldı, sanki

kırılabilirdi. Elaina onun "Anne?" dediğini duydu.

"Ah, bebeğim!" Gina oğluna sıkıca sarıldı ve bir süre sonra o da Gina'ya sarıldı.

"Anne, şimdi iyi olacak mısın?" diye sordu.

"Evet, bebeğim." Gina ona baktı, gözleri parlıyordu. "Elaina teyzen gidip beni iyileştirecek bir ilaç aldı."

"BEN... BEN..." Jake başını salladı, yüzü çaresiz bir düğüme dönüşmüştü. "Çok özür dilerim!" diye patladı sonunda. "Seni görmeye gelmeliydim ama düşündüm ki... düşündüm ki..."

"Ben de öyle düşünmüştüm, bebeğim." Gina güven verici bir şekilde onun gür kahverengi saçlarını okşadı. "Sorun yok. Artık her şey yoluna girecek."

Jake yıkıldı, ağlayarak annesine sarıldı ve Gary yüzünde rahatlamış bir gülümsemeyle onu izlerken annesi de ona sarıldı.

Yine birlikteyiz, diye düşündü Elaina, kalbi şükranla dolup taşarak. Teşekkür ederim Tanrıça, diye gökyüzüne, Tüm Yaşamın Anası olan Akraba Tanrıça'ya bir dua gönderdi. Bu mucize için, kız kardeşimin hayatı için teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

Yüzünde okunamayan bir ifadeyle hastane odasındaki sahneyi izleyen Terex'e döndü.

"Sanırım iyi olacak," diye fısıldadı. Sonra düşüncesizce kollarını adamın boynuna doladı ve onu sıkıca kavradı. Sonsuza dek ilk kez dokunuyorlarmış gibi geliyordu ve Terex'in sert yanağının kendisinininkine sürtünmesini ve teninin sıcak, baharatlı kokusunu seviyordu. "Ah, Terex," diye fısıldadı. "Çok teşekkür ederim. Her şey için teşekkür ederim!"

Onun dokunuşuyla sertleşti ve ayrılmaya çalışmadan önce kucaklaşmayı kısa bir süre sürdürdü.

"Bana *her şey* için teşekkür etmek istediğini sanmıyorum," dedi kuru bir sesle, uzaklaşarak.

"Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?" Elaina sordu. "Ne-ouch!"

Tırnağı adamın giydiği uzun pelerine takılmış ve onu bir an için yerinden çıkarmıştı. Terex pelerini hemen düzeltip yerine taktı ama Elaina onun boynunun yan tarafında garip, kıvrımlı yeşil bir çizgi görmeden önce değil.

"O ne?" diye sordu, pelerinin bir kez daha yerinde durduğu boynunu işaret ederek. "Bir çeşit dövme mi? Ne zaman yaptırdın?"

"Önemli bir şey değil." Kaşlarını çatı, rahatsız görünüyordu. "Sadece Ana Gemi'ye dönmeden önce her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim."

"Oh... Gidiyor musun?" Elaina şaşkınlığını gizleyemedi. Birlikte yaşadıkları onca şeyden ve onu sevdiğini söyleme şeklinden sonra

Öylece miydi? "Seni tekrar miyim?" diye sordu. Belki de sadece bir tür bilgilendirme için gidiyor ve daha sonra Dünya'ya dönmeyi planlıyordu. Ama verdiği cevap umutlarını suya düşürdü.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Neredeyse kesinlikle hayır."

"Oh." Elaina kendini tamamen sönmüş hissetti. "Ben... sanırım oldukça meşgul olacaksın, ha?"

"Öyle de denebilir," dedi suratsızca. "Her halükarda, burada her şey yolundaysa, Dünya'da yapacak bir şeyim kalmadı..." Boğazını temizledi. "Krumf'un bize yaşattığı o alaycı duruşma sırasında olanlar için... ne kadar üzgün olduğumu söylemek dışında."

"Ne?" Elaina ilk başta onun neden bahsettiğini anlayamadı. Ama Terex kaşlarını anlamlı bir şekilde kaldırıp bakınca anladı. "Oh, markadan mı bahsediyorsun?" Dürüst olmak gerekirse, bunu neredeyse unutmuştu. Gerçi kesinlikle İhtiyaç'ın bulaştığı zamankinden çok daha fazla acıyordu ama yine de düşündüğü kadar acıtmıyordu.

"Evet," dedi kısaca. "Kendimi böyle bir eyleme zorlamaya asla izin vermemeliydim. Sana yaptığım şey... affedilemezdi. Umarım bir gün beni affedebilirsin ve beni acımasızca hatırlarsın."

"Terex, lütfen düşünme-" diye başladı ama Terex ondan uzaklaşmaya başlamıştı bile.

"Gitmeliyim. Ana Gemi'ye geri dönmem gerek."

"Pekâlâ." Elaina kalbinin kırıldığını hissediyordu ama bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

Fıkrını değiştirdi, diye düşündü adam köşeyi dönüp hızla uzaklaşırken. *Her şeye rağmen beni istemiyor.*

"Güle güle," diye mırıldandı gözyaşlarını geri kırparak. Nixianlar arasındaki maceralarının bir noktasında, her şey sona erdiğinde büyük Kindred ile gerçekten bir tür ilişki kurabileceklerini düşünmüştü. Ama görünüşe göre Terex böyle hissetmiyordu. Belki de onu sevmekle ilgili fikrini değiştirmişti. Ya da belki-

"Elaina? Hey, abla buraya gel."

Kız kardeşinin sesini duyunca hızla hastane odasına girdi ve Gina'nın ona dikkatle baktığını gördü.

"Gina? Kendini iyi hissediyor musun?" Endişeyle kız kardeşine baktı.

"Ben iyiyim." Gina bir elini kalçasına koydu ve kaşlarını çattı. "Ama şu anda o iri yarı Kindred erkeğinin peşinden gidip onu durdurmazsan ya da seni de yanında götürmesini sağlamazsan önümüzdeki Salı gününe kadar kendini tekmeleyeceksin."

"Ne?" Elaina küçük kız kardeşinin gözlerindeki keskin ve bilmiş bakışı görünce irkildi.

Gina gönül işlerine her zaman ondan daha fazla önem verirdi. Küçük kız kardeşi o kadar hastayken bunu unutmuştu ama şimdi hatırladı. Yatak odasında daha fazlasını istediğinden yakındığında ona eski sevgilisinden ayrılmasını tavsiye eden kişi Gina'ydı. İkinci en iyiye razı olmak yerine boşanması için ona güç veren de Gina'ydı.

"Neden burada takılıyorsun dedim?" Gina talep etti. "O büyük Kindred'a nasıl baktığını gördüm, onu seviyorsun, değil mi? Ona karşı Miles'a karşı hissetmediğin şeyleri hissediyorsun."

"Onu seviyorum," diye itiraf etti Elaina ve kalbinin kabardığını hissetti. Her nasılsa bunu ilk kez başka birine yüksek sesle söylemek onu harekete geçirdi. "Onu o kadar çok seviyorum ki canım acıyor," diye itiraf etti küçük kız kardeşine. "Ama... onun aynı şekilde hissettiğini sanmıyorum."

"Eğer istemiyorsa aptalın tekidir. Ama ona sormazsan bilemezsin," diye belirtti Gina.

"Ne? Ona öylece koşup benim hakkımda ne hissettiğini söylemesini isteyemem!"

"Neden olmasın?" Gina açık açık söyledi. "En kötü ne ki, seni geri çevirebilir, değil mi? O zaman da şu anda bulunduğun konumda olursun."

"Gina..." Elaina düşüncelerini toparlamaya çalışarak bir an durakladı. "Aşk hayatıma karışacak kadar iyi olduğuna inanamıyorum," dedi sonunda, biraz gülümseyerek. "Aynı eski Gina."

"Evet, geri döndüm." Küçük kız kardeşi ona Elaina'nın kanserden önceki günlerden hatırladığı o alaycı, pişmanlık duymayan gülümsemesini verdi. "Bakın, hayatımın iki aşkı da burada." Köşede konuşmakta olan Jake ve Gary'yi işaret etti, muhtemelen aylarca süren yanlış anlamalar ve kederden sonra barışıyorlardı. Elaina'ya, "Artık gidip seninkini almanın zamanı geldi," dedi.

"Gina, yapamam-"

"Evet, *yapabilirsin*. Çok geç olmadan peşinden gidin. Ya onu burada tut ya da seni Kindred Ana Gemisi'ne götürmesini sağla. Gerekirse bir bahane uydur. Ama hayatından sonsuza dek çıkıp gitmesine izin verme!"

"Biliyor musun? Hakkınsın." Elaina çenesini kaldırdı. "Öylece çekip gitmesine izin vermeyeceğim. Biz birlikteyken beni sevdiğini söylemişti..." Derin bir şekilde kızardı. "Biz ilacını alırken." Endişeyle küçük kız kardeşine baktı. "Ama seni bırakmam için yeterince iyi hissettiğinden *emin* misin?"

"*Aylardır* kendimi bu kadar iyi hissetmemiştim," diye güvence verdi Gina. "Bana verdiğin o çiçek her neyse, mucizevi bir tedavi. *Harika* hissediyorum. Şimdi,

Git!"

". Seni sonra kontrol edeceğim, söz veriyorum." Elaina küçük kız kardeşinin hızlı bir öpücük kondurdu ve doğruldu. Gina haklıydı; mücadele etmeden Terex'in hayatından öylece çıkıp gitmesine izin veremezdi. Omuzlarını dikleştirerek aceleyle hastane odasından çıktı; lanet olsun, onu bulacak ve kendisi için aynı şeyi hissetmese bile onun için neler hissettiğini bildiğinden emin olacaktı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Tüm kararlılığına rağmen Elaina neredeyse onu kaçıırıyordu. Terex Dünya'dayken şık, gümüş bir araba şeklini almış olan gemisine tırmanıyordu ve kapıyı kapatmak üzereydi ki Elaina nefes nefese ona doğru koştu.

"Terex!" diye soluk soluğa onun omzuna vurdu. "Terex, *bekle*."

Döndü ve bir an için onun masmavi gözlerinde saf bir özlem ve keder parıltısı gördü. Ama bir sonraki an, o ifade öyle bir silinip gitmişti ki, acaba hayal mi görmüştü diye düşündü.

"Evet?" diye sordu buzbir nezaketle. "Bir şey mi unuttunuz?"

Bir an için Elaina korktu. *Seni istemiyor*, diye fısıldadı kafasının içindeki kendinden şüphe eden ses. *Sen sadece onu rahatsız ediyorsun ve bunu olması gerekenden daha garip bir hale getiriyorsun!*

Sonra onu damgaladıktan sonra muhafızlar onu sürükleyerek odadan çıkarırken gözlerindeki çaresiz bakışı hatırladı. Onu sevdiğini haykırışını hatırladı.

"Evet," dedi çenesini kaldırarak. "*Bunu* unutmuşum."

Kollarını adamın boynuna dolayarak, parmaklarını adamın saçlarına geçirdi ve onu acil, engel tanımayan bir öpücük için aşağı çekti.

Terex önce sertleşti, tüm kaslı vücudu Elaina'ninkine karşı demire dönüştü. Sonra kollarını ona doladı ve öyle umutsuzca öptü ki Elaina zar zor nefes alabildi. İstedikinden değil, tek istediği oydu.

Vücudu aniden alev aldı ve uyluğunun iç kısmındaki yara izi acı yerine tekrar zevkle zonklamaya başladı. Adamın dişlerinin uzun, keskin uçlarını hissedebiliyor ve bir kez daha içine girmelerini arzuluyordu,

Hamamda yaptığı gibi onu ısırmak... onu özüyle doldurmak... onu kendisininmiş gibi işaretlemek...

Terex öpücüğü sonlandırarak ondan uzaklaştı.

"Hayır!" Bir elini saçlarının arasından geçirdi ve başını salladı. "Hayır, bunu yapamam. Bu doğru değil."

"Neden olmasın? Bana doğru geliyor," dedi Elaina cesurca. "Aslında, doğru olandan *daha fazlasını* hissediyorum. Yanlış hissettiren şey, birbirimize karşı açıkça hislerimiz varken hiçbir açıklama yapmadan hayatımdan sonsuza dek çıkıp gitmene izin vermek."

"Ben-" diye söze başladı Terex, sonra başını salladı. "Hayır, son saatlerimde yalan söylemeyeceğim," dedi alçak bir sesle. Onun gözlerinin içine baktı. "Sana karşı hislerim var, Elaina. Hak etmediğim halde sana değer veriyorum. Ama bunun bir önemi yok, seni hak etsem bile sana sahip olamazdım. Şimdi olmaz."

"Ne? Bu ne anlama geliyor?" Elaina başını salladı, hayal kırıklığına uğramış hissediyordu.

Boynunun ovuşturdu. "Bunu açıklamak... zor."

"Dene beni," dedi Elaina ciddiyetle. "Hadi, Terex... Sariv," dedi usulca, ilk adını kullanarak. "Anlat bana. Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra, bilmeyi hak ediyorum."

"Haklısın, bir açıklamayı hak ediyorsun." Büyük Kindred derin bir iç çekti. "Pekâlâ, benimle Ana Gemi'ye gel ve sana yolda açıklama yapayım. Ama Dünya'ya dönmek için başka bir yol bulman gerekeceğini unutma. Sizi götüremem, yakında uçacak halim kalmayacak."

Bu oldukça şifreli sözlerle gemiye bindi ve ona bir el uzattı. Elaina onun arkasından tırmandı, dünyada neler olup merak ediyordu ama bir şekilde öğrenmeye kararlıydı. En azından artık biliyordu

Terex'in onu gerçekten önemsemediğini, onun kendisini istediğı gibi kendisinin de onu istediğini, ama nedense birlikte olamayacaklarını düşünüyordu.

Onun fikrini değıştireceğim, dedi kendi kendine. Öniinde ne engel olduğunu düşünürse düşünsün, birbirimiz için doğıru kişi olduğumuzu görmesini sağlayacağım.

Kendini kararlı hissederek emniyet kemerini bağıladı ve gemi uçuş için kendini yeniden yapılandırıp gökyüzüne doğıru fırlarken hastane otoparkının arkalarında kalışını izledi.

* * * * *

"...görüyorsunuz ya," dedi Terex, Ana Gemi'ye yaklaşırlarken dümdüz önüne bakarak, geniş, beyaz, kıvrımlı tarafı görüntü ekranında devleşiyordu. "Birlikte olamayız çünkü ben..." Boğazını temizledi. "Kimseyle birlikte olmak için fazla zamanım kalmadı."

"Buna inanmıyorum," dedi Elaina düz bir sesle. Bu sözler, küçük şıfacıların yetiştirme odasında İki'nin devasa filiziyle karşılaşması sırasında neler olup bittiğine dair yarım yamalak, tahta gibi açıklamasına başladığından beri söylediğı neredeyse ilk sözlerdi. Bu sözleri onu ürküten bir inançla söylemişti.

"Neye inanmıyorsun?" Terex dümdüz önüne bakıyor, pilotluğuna konsantre oluyordu çünkü ona kötü haberi verirken yüzünü ona dönmekten daha kolaydı. Şimdi ise kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, yüzünde şüpheci bir ifadeyle oturan kadına bakıyordu. "Bir *kusax* ile yaralandığıma inanmıyorsun? Yarayı kendin görmedin mi?"

Hâlâ giydiğı pelerinin yüksek yakasını kenara çekerek, artık büyüyüp boynunun her tarafına yayılmış olan kıvrımlı yeşil çizgileri ortaya çıkardı.

"Bunun seni öldüreceğine inanmıyorum," diye açıkladı Elaina. "Birkaç yeşil kıvrımın anlık bir kıyamete işaret ettiğine inanamıyorum, özellikle de biz

küçük şifacılarından hâlâ biraz var." Terex'in kardeşi için özenle bir kenara ayırdığı hafif solmuş çiçek yığınına işaret etti.

"Size söyledim, ruh zehirlenmesine karşı etkili değiller," diye homurdandı Terex. "İki onları *denedi* - bizi takip etmesinin nedenlerinden biri de buydu, çünkü casuslarından biri aracılığıyla 'asla başarısız olmayan küçük şifacı' kehanetini duymuştu. Ama onda işe yaramadı."

"Yani senin için de işe yaramayacağını mı *varsayacaksın*?" Elaina talep etti. "Çiçekler tam *burada*. Bu şeylerin ölümcül kanseri iyileştirdiğini gördüm. En azından bir tane deneyebilirsin!"

"Bir tane denedim, tamam mı? İşe yaramadı, hiçbir işe yaramadı." Terex'in sesi sinirli bir kükremeyele çıktı ve onun irkildiğini gördü. Ama sonra çenesini kaldırdı.

"O zaman başka bir tane dene."

"Eğer seni mutlu edecekse." Terex uzanarak gümüş beyaz çiçeklerden birini kopardı ve ağzına attı. Nane tadında hafif tatlı bir tadı vardı ve yutarken dilinde ve boğazında serin bir his bıraktı. "Bak," dedi, boynunun yan tarafını net bir şekilde görebilmesi için pelerinin yakasını aşağı çekerek. "Herhangi bir değişiklik görüyor musun? Ne kadar küçük olursa olsun herhangi bir iyileşme belirtisi?"

Elaina ona doğru eğildi, o kadar yakındı ki nefesinin açıkta kalan etine hafifçe değdiğini hissedebiliyordu. Bu his tüm vücudunda çaresiz bir ürperti yarattı ama cevabını beklerken bunu görmezden geldi.

"Hayır," dedi sonunda küçük, sinirli bir sesle. "Hayır, bu... hemen hemen aynı görünüyor."

"Gördün mü?" İç çekerek yakasının tekrar yerine düşmesine izin verdi.

"Belki de yeterince konsantre değildir." Elaina bu fikirden vazgeçmek istemiyor gibiydi. "Belki de bir çeşit, ne bileyim, bir şey yaparsan

ieklerinden damıtılmış bir tür içki."

"Krumf'un yaptığı gibi mi?" Terex kuru bir sesle sordu. "Evet, İki'nin filizi bunun işe yarayabileceğini düşündü. Ama yetiştirme odasındaki tüm çiçekleri alıp

-İşe yaramaz bir m."

" onları İhtiyaç'taki Nixian kadınlarını iyileştirmek için kullandın." Elaina'nın sesinde bir tutukluk vardı. "Ve benim için de kız kardeşim için biraz ayırdın. Ah, Terex- keşke bilseydim!"

"Benden farklı bir şey yapmamı ister miydin?" diye sordu, sesi niyet ettiğinden daha sert çıkmıştı. "Onların tüm iyileştirici özelliklerini kendim için kullanmamı ve başka kimseye hiçbir şey bırakmamamı mı isterdin? Bu beni ne tür bir erkek yapar? Krumf'tan ne farkım kalırdı?"

"Biliyorum... Bunun doğru olduğunu biliyorum." şimdi gözlerinde yaşlar vardı ve onları öfkeyle fırçaladı. "Sadece... bu hiç adil değil! Sen inanılmaz, özverili, harika bir ve başına o kadar çok kötü şey geldi ki. Ben sadece... bunu anlamıyorum."

"Bu Tanrıça'nın isteği," dedi Terex metanetle. "Bunu kabul etmeliyiz." "Ben kabul *etmiyorum!*" diye parladı. "İkinci bir görüş istiyorum! Geri dönüp hastaneye gitmeni istiyorum. Ya da bekle, Komutan değil mi? Sylvan doktor mu?"

"yle," diye onayladı Terex sıkılmış dişlerinin arasından. "Ama o da sana benim söylediğim şeyi söyleyecektir; bir *kusax* yarası kesin ölüm demektir."

"O zaman bana anlatmasına izin ver," diye yalvardı Elaina. "Seni muayene ettiğini görmem gerek. Mümkün olan her şeyin denendiğini bilmem gerek. Lütfen Terex, beni öylece bırakıp gitme... kendi başına... *lmeye gitme.*" Sesi son kelimedede kesildi ve gözyaşlarıyla savaşıyor gibi görünüyordu.

Terex onun kalbini yumuşak küçük elinin içine almış ve sıkıyormuş gibi hissetti. Tanrım, onlar için hiçbir umut yokken şimdi onu önemsediğini öğrenmek... neredeyse dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

"Pekâlâ," dedi, sesi sert ve gergin çıkıyordu. "Komutan Sylvan'ı arayacağım ve indiğimizde bizimle buluşmasını isteyeceğim."

"Teşekkür ." Elaina onun eline uzandı ve nazikçe sıktı. Terex yine kalbinin küt küt attığını hissetti. Sylvan'dan hiç umut olmadığını duymak onun için daha ne kadar zor olacaktı? Ama Elaina haklıydı; bu haberi bir tıp uzmanından duymasına izin vermesini ona borçluydu.

En azından ben öldüğümde pişmanlık duymayacak ve deneyebileceği başka bir şey olup olmadığını merak etmeyecek.

Ama ruh zehirlenmesinin bilinen bir tedavisi yoktu ve küçük şıfacı bile başarısız olduysa, ne umudu vardı?

Hiçbiri. Terex bundan emindi.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

"Özür dilerim." Sylvan pişmanlığını belli ederek başını salladı. "Ama bu tamamen ruh zehirlenmesi. Ve korkarım ki bilinen bir tedavisi yok. Yine de..." Kaşlarını çattı ve Terex'in boynunun yan tarafındaki parlak yeşil, kıvrımlı deseni inceledi. "Bana verdiğin zaman çizelgesi doğruysa, beklediğim kadar hızlı ilerlemiyor gibi görünüyor."

"Belki de küçük şifacıların bununla bir ilgisi vardır." Elaina, Sylvan'ın tıp merkezindeki muayene odasına getirdikleri gevşek çiçek demetini başıyla işaret etti. "Belki de yavaşlatıyorlardır."

"Söylediğiniz kadar güçlülerse olabilirler," dedi Sylvan nazıkçe. "Ama korkarım ki bir hastalığı yavaşlatmak ve iyileştirmek iki farklı şeydir."

"Yani bu mı?" Elaina talep etti. "Terex'i öylece silip atacak mısınız? Ona yardım etmeye bile *çalışmayacak* mısınız?"

"Sylvan elinden geleni yapıyor," diye Terex.

Komutan Sylvan başını salladı.

"Üzgünüm Elaina, bunu duymanın senin için zor olduğunu biliyorum ama ruh zehirlenmesinin tedavisi yok. Aslında, şimdiye kadar tedavi ettiğim sadece bir kişi hayatta kaldı."

"o? Nasıl hayatta kaldılar?" Elaina talep etti.

Sylvan isteksizce, "Kat'ti, ikinci kardeşlerim Deep ve Lock'un eşi," dedi. "Ama onun durumunda olanlar ilahi müdahaleden başka bir şey değildi."

Elaina cesurca, "Ne bulursam şansımı deneyeceğim," dedi. "Nerede bu Kat? Onunla konuşabilir miyim?"

"Sanırım eşim ve kız kardeşi Sophia ve Olivia ile öğle yemeği yiyor," dedi Sylvan. "Size odamın yolunu tarif edebilirim ama gerçekten

düşünme-"

Elaina, "Düşünme o zaman, söyle bana," diye ısrar etti. "Fazla zamanımız yok, bu şeyle savaşmamız gerek."

"Pekâlâ." Sylvan cebinden küçük bir bloknot çıkardı ve üzerine bir dizi talimat karaladı. Elaina kâğıda uzandı ama Sylvan onu geri çekti. "Ben de seni muayene etmek istiyorum, Elaina. Terex'in söylediğine göre, ikinizin ziyaret ettiği Nixian dünyasındayken sen de ölümcül bir hastalığa yakalanmışsın."

"Evet, ama şimdi daha iyiyim. Küçük şifacı beni iyileştirdi," dedi Elaina sabırsızlıkla.

Terex küçük bir tarayıcı çıkardı ve kaşlarını çatarak onun üzerinde salladı.

"Ama hayati değerlerin hâlâ biraz düşük," dedi alete bakarak. "Hayati tehlike yaratacak kadar değil ama hastalık sürecinin ve belki de yaşadığınız iyileşmenin sizde bir şeyleri kalıcı olarak değiştirdiğini gösteriyor. Ne olduğunu bilmiyorum."

"Şu anda sorun ben değilim, o." Elaina başparmağıyla muayene masasında sessizce oturan Terex'i işaret etti. "Çok geç olmadan Terex'i iyileştirmeliyiz."

"Artık çok geç." Büyük Kindred içini çekti ve yer değiştirdi. "Üzgünüm Elaina, ama tedavisi yok."

"Olabilir!" diye ısrar etti. "Benimle Komutan Sylvan'ın evine gelin ki şu Kat denen adamla konuşalım ve onun için neyin işe yaradığını öğrenelim."

"Hayır." Başını sertçe salladı ve masadan kalktı. "Üzgünüm ama işlerimi yoluna koymam gerekiyor."

"Yani bu mı? *Denemeyecek misin bile?*" Elaina ona inanamayarak baktı.

"Lütfen anlayın, azıcık bile umut olduğunu düşünseydim denerdim." Terex ensesini ovuşturdu. "Dürüst olacağım Elaina- bu göreve başladığımda tek umudum intikam ve onurlu bir

Ölüm. Seninle tanışmak... seni sevmek... bana daha fazla zaman dilettiler. Ama hiç kimse Tanrıça'nın iradesine karşı gelemez."

"Buna inanmıyorum," diye açıkladı Elaina. "Senin ölmenin onun isteği olduğuna inanmıyorum, kız kardeşimin ölmesinin de onun isteği olduğuna inanmıyorum. Lütfen, Terex-"

"İşlerimi yoluna koymam gerekiyor," diye tekrarladı. Onu omuzlarından tutarak yanağından nazikçe öptü ve bıraktı. "Veda etmek istersen daha sonra odamda olacağım." Boğazını temizledi. "O zamana kadar seni yalnız bırakmalıyım."

Ve Elaina başka bir şey söyleyemeden, kapıyı arkasından kapatarak odadan .

Elaina, yüzü sempatiyle dolu olan Komutan Sylvan'a döndü.

"Elaina," başladı. "Çok özür dilerim-"

"Kes şunu!" diye tersledi. "Etrafımdaki herkesin bana ne kadar üzgün olduklarını söyleyip sonra da bıktım! Kız kardeşimden asla vazgeçmedim ve Terex'ten de vazgeçmeyeceğim." Ona bir el uzattı. "Bana şu adresi ver lütfen. Kat'le konuşmam gerek."

* * * * *

Komutan Sylvan'ın süitinin kapısını tanıdık bir yüz açtı.

"Oh, Elaina! Geri dönmüştün!" Sophia genişçe gülümsedi ve Elaina'nın kısa bir süre karşılık verdiği spontane bir sarılma verdi.

"Evet, geri döndüm. Ama dinle Sophie, fazla zamanım yok. Arkadaşın Kat burada mı?"

"Buradayım, bebeğim. İçeri gel ve tanışalım."

Uzun boylu, dolgun vücutlu, uzun kızıl saçlı bir kız Sophia'nın kanepesinden kalktı ve Kate'le birlikte oturmaya başladı; Kate'in de uzun kızıl saçları vardı ama onunkiler son derece kıvrıkcıktı. İki kızıl saçlıyı bir arada görmek komik görünüyordu,

Bunun başlıca nedeni boyut farkıydı ama Elaina'nın şu anda bunu düşünecek zamanı yoktu.

"Merhaba," dedi Kat'in elinden tutmak için öne doğru adım atarak. "Ben Elaina.

Lütfen bana ruh zehirlenmesinden nasıl kurtulduğunuzu anlatın."

"Ne?" Uzun boylu kız irkilmiş görünüyordu. "Şey, ben... bu biraz uzun bir hikaye."

"O zaman hızlıca anlatabilir misin? Biraz acelem var," dedi Elaina. "Tatlım, ruh zehirlenmesi mi geçiriyorsun?" Ayakta dikilen Olivia kanepenin yanına geldi ve Elaina'ya endişeyle baktı. "Ben üzerinde yeşil işaretler görüyorum."

"Sorun ben değilim, Terex," dedi Elaina. "Fazla zamanı yok, lütfen bana yardım eder misin?"

"Deneyeceğim bebeğim," dedi Kat kaşlarını çatarak. "Ama sana söylemeliyim ki, ruh zehirlenmesi geçirdiğimde beni iyileştiren herhangi bir ilaç değildi, Tanrıça'nın iradesiydi. İşin içinde ne ilaç ne de herhangi bir tedavi vardı - bu, adamım Deep'in beni kurtarmak için yapmaya razı olduğu bir fedakârlıkla ilgiliydi."

"Ama Terex zaten çok şey feda etti!" Elaina haykırdı. "Görevimiz sırasında, eğer yeterince varsa neredeyse her hastalığı iyileştirebilen bir bitki bulduk ama o bunu kendisi için kullanmak yerine ihtiyacı olan diğer insanlara verdi. Muhtemelen öleceğini biliyordu ama yine de yaptı. Tanrıça'nın başka hangi fedakârlığa ihtiyacı var ki?"

"Bilmiyorum." Kat hâlâ endişeli görünüyordu. "Belki de Kutsal Koru'ya gidip bir rahibeye danışmalısın."

"Ama hep bilmecelerle konuşuyorlar," dedi Sophia kaşlarını çatarak. "Ve Elaina'nın fazla zamanı yok!"

"Belki ben yardımcı olabilirim," diye ilk kez konuştu Kate. "Demek istediğim, altıncı hissim -Bilmem- hamile kaldığımdan beri biraz kapalı ama, şey..."

Kararsız bir şekilde sözünü kesti ama Elaina çoktan onun yanındaydı.

"Kapalı değil," dedi acilen. "Diğer tahminin doğru çıktı. Hani bana Terex'in bana fiziksel acı vereceğini ama canımı yakmayacağını söylemiştin ya? O da gerçekleşti."

"Ne? Nasıl?" Liv merakla sordu.

"Açıklayacak zamanım yok," dedi Elaina ona. Kate'in minik eline uzanmaya başlamıştı bile. "Lütfen," diye fısıldadı. "Bana söyleyebileceğin herhangi bir şey varsa, ne olursa olsun..."

"Deneyeceğim." Kate, Elaina'nın elini kendi eline aldı ve gözlerini kapadı, görünüşe göre iyice konsantre olmuştu. Bir süre sonra konuşmaya başladı. "Sevdiğin erkeğin hayatından endişe ediyorsun ve bunda haklısın Elaina. Git ve onunla birlikte ol, her şey yoluna girecektir."

"Ne? Nasıl?" Elaina sordu. "Onunla birlikte olmam nasıl yardımcı olacak?"

"Bilmiyorum." Kate iri yeşil gözlerini açtı ve özür dilercesine başını salladı. "Gördüğüm tek şey buydu, şey dışında..."

"Peki, ne?" Elaina endişeyle sordu.

Kate boğazını temizledi, biraz utanmış görünüyordu.

"Onunla birlikte olman gerektiğini söylediğimde, ikinizin oturup kâğıt oynamanız gerektiğini söylemiyorum. Onunla birlikte *olmanız* gerektiğini söylüyorum. İncil'deki anlamıyla."

Elaina kaşlarını çattı. "Yani gidip onu baştan çıkarmamı mı istiyorsun?"

"Kesinlikle!" Kat hevesle öne çıktı. "Belki de Komutan Terex'in ihtiyacı olan şey tam anlamıyla cinsel iyileşmedir."

"Şaka mı yapıyorsun?" Elaina onun gülüp gülmediğini görmek için baktı ama Kat'in güzel yüzü tamamen ciddiydi.

"Şaka yapmıyorum," dedi Elaina'ya ciddiyetle. "İyi bir bağlayıcı seks seansının neler yapabileceğini bilsen şaşarsın."

"Bağlanma seksi mi?" Elaina kaşlarını çatdı. "Seni bir Kindred ile kalıcı olarak birbirine bağlayan şey bu, değil mi?"

"Aynen öyle." Liv başını salladı. "Ve Kat haklı - bence bağlayıcı seks dışında hiçbir şeyin yardımcı olmayacağı açık."

"Ve o bir Blood Kindred olduğu için, aynı zamanda seni ısırmak zorunda .
-Bu onlar için seks bağının bir parçası," diye ekledi Sophia. Sıkıntılı görünüyordu. "Elbette, eğer bu işe yaramazsa, ölmekte olan bir erkekle yaşam bağı kurmuş olacaksın. Ve, şey..." Dudağını ısırıldı. "Eğer Terex'e bağlıysan, o ölürse hayatta kalamayabilirsin."

"Umurumda değil," dedi Elaina pervasızca. "Şansımı denemeye hazırım - yapmam gereken her şeyi yapmaya. Onu *seviyorum!*"

"Aferin sana!" Kat'in gözleri parladı. "Tarzını beğendim, bebek."

Olivia temkinli bir ifadeyle, "Kararlı olmak iyidir ama çetin bir mücadele vereceğinin de farkında olmalısın," dedi.

"Liv haklı," diye araya girdi Sophia. "Sorun şu ki, Terex ikiniz bağlanırsanız ve o ölürse senin hayatta kalamayacağını bilecek. Bu yüzden ne kadar isterse istesin sizi kendisine bağlamak konusunda muhtemelen isteksiz davranacaktır."

"Korkularının üstesinden salt seksilikle gelmeliyiz. Seni karşı konulmaz yapmalıyız," dedi Kat kararlı bir şekilde. Elaina'nın hâlâ üzerinde duran, bir Kindred savaşçısı için yapılmış büyük boy cekete baktı ve yüzünü buruşturdu. "Keşke onu baştan çıkarmak için giyebileceğin gerçekten seksi bir şeyimiz olsaydı."

"Aslında..." Elaina boğazını temizledi. "Sanırım kıyafetleri hallettim."

"Öyle mi?" Kat tekrar paltoya baktı. "Bu çirkin şeyin altında çıplak mısınız?"

"Neredeyse." Elaina ona küçük bir gülümseme verdi.

"O zaman neyi bekliyorsun?" diye sordu Liv. "Hadi git!"

Otuzuncu Bölüm

Terex kapıyı açtığında Elaina'nın dışarıda hem güzel hem de meydan okuyan bir ifadeyle durduğunu görünce şaşırmadı. Şaşırmamıştı ama mutsuzdu - umutlanacak bir şey yokken Elaina'nın umutlanmasını istemiyordu.

"Merhaba Elaina," diye mırıldandı, onun odasına girmesine izin vermek için kenara çekildi. "Nasılsın?"

"Sen benim nasıl olduğumu biliyorsun, ben de senin nasıl olduğunu biliyorum ama ben bunu değiştirmek için buradayım." Çenesini kaldırdı ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Sanırım ruhunu zehirlen için bir tedavim var - beni kendine bağlamalısın."

"Ne? Öldüğümde seni de benimle birlikte aşağı mı çekeceğim? Hiç sanmıyorum." Terex başını sertçe salladı.

"Beni aşağı çekemezsin," diye karşı çıktı Elaina. "Kate Bilme yetisiyle ilgili bir imgelem gördü, hani şu altıncı hissiyle ilgili. Beni kendine bağlaman gerektiğini söyledi - işe yarayacak tek şey bu."

"Elaina, çıkan kulağın duyuyor mu?" Başını iki yana salladı. "Bu kulağa çok saçma geliyor ve sen de bunu biliyorsun."

"Hayır, 'bilmiyorum'," diye haykırdı ona kaşlarını çatarak. "Neden en azından bunu *denemiyorsun*?"

"Çünkü senin zarar gördüğünü görmek istemiyorum!" Terex homurdandı. "Ve çünkü... hayır, boş ver."

Yaşam alanına geri döndü ve büyük kanepeye ağır ağır yerleşti. Karşısındaki küçük ocakta bir ateş vardı; onu ısınmak için yakmıştı. Ruh zehirlenmesi kanını donduruyor gibiydi. Şimdi çıtırdayan alevlere bakıyor, devam etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

"Çünkü neden? Bana ikinci nedenini söyle," diye sordu Elaina, onun yanına oturarak. Hâlâ onun gemisinde bulduğu büyük paltoyu giyiyordu. Terex onun da üşüyüp üşümediğini merak etti.

"Çünkü ölümüm, Solange'a... ve sana davranış biçimim için adil bir bedeldir," dedi sonunda, bacağına anlamlı bir bakış atarak. Paltıyla örtülmüş olmasına rağmen, damganın tam olarak nerede olduğunu biliyordu; sağ uyluğunun iç kısmında, şu anda bile canını yakıyor olmalıydı.

"Şunu keser misin artık!" Elaina'nın sesi kızgındı. "Kindred'ların kadınlarına nasıl davrandıkları konusunda katı bir politikaları olduğunu biliyorum ama senin yanlış bir şey yaptığına inanmıyorum - ne karına ne de bana!"

"Bunu nasıl söylersin?" Terex talep etti. "Seni *damgaladım*, Elaina! Baş harflerimi etine yaktım! En çok pişman olduğum şey bu, ölmeden önce değiştirebilmeyi dilediğim tek şey."

"Bunu sana Krumf yaptırdı!" diye haykırdı. "Ve..." Gözlerinde ani bir ışık belirdi. "Madem beni nasıl 'incittiğin' konusunda bu kadar endişelisin, o zaman neden beni *iyileştirmiyorsun*? Kan Türlerinin bunu yapabildiğini söylememiş miydin? Dişilerini özleriyle iyileştirebildiklerini?"

"Ne sorduğunu bilmiyorsun." Terex dikkatini tekrar ateşin titreyen alevlerine çevirdi. "Bunu yapmak için seni tekrar ısırمام gerekecek - seni özümle iyileştirmek için."

"Beni yalayamaz mıydın?" diye sordu yumuşak bir sesle, öfkesinin bir kısmı güzel yüzünü terk edip yerini yalvarmaya bırakmıştı. "Yani, meme ucumu iyileştirirken yaptığın gibi... bilirsin işte?"

Terex bunu hatırladığında içinden saf bir şehvet fışkırdığını hissetti; kızın gergin tepesini dudaklarının arasına almak... kız inleyip daha fazlası için yalvarırken onu emmek ve yalamak...

Hayır, dedi kendi kendine. Bunu yapmamalısın, riske atmamalısın. Çok ileri gidebilirsin...

"Elaina," dedi alçak ve kontrollü bir sesle. "Bunu yapamam."

"Neden olmasın?" Ayağa kalktı ve ağır paltosunun ayaklarının dibine düşmesine izin vererek bunca zamandır giydiği Nixian kıyafetini ortaya çıkardı. Terex bunu daha önce de görmüştü elbette ama onu haremden kurtarıırken dikkat edecek fazla zamanı olmamıştı. Şimdi gördükleri karşısında bir iniltiyi bastırdı.

Elaina, göğüslerinin yuvarlak iç kıvrımlarını ortaya çıkarmak için göbek deliğini geçecek şekilde düşük kesimli küçük kırmızı bir elbise giymişti. Yer değiştirdiğinde elbisenin üst kısmı açılarak mükemmel meme uçlarını ortaya çıkardı; bunlar hâlâ koyu pembe renkteydi ama artık Need'e yakalandığını gösteren kırmızı renkte değillerdi.

Terex meme uçlarını fark etmekten kendini alamadı çünkü üzerlerinde ağırlıklar vardı - Krumf'un ilk gece takması için gönderdiği yakuttan olanlar gibi. Ancak bunlar altındı - meme uçlarını çevreleyen ve hassas tepelerini çekiştirerek ağırlı ve sıcak görünmelerini sağlayan sarkan altın takılar. *Sanki emilmeleri gerekiyormuş* gibi, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses ama onu itti.

"Elaina," diye başladı ama Elaina'nın sözü henüz bitmemişti.

Koyu kırmızı elbisesinin kısa eteğini kaldırarak iç bacaklarını açtı ve pürüzsüz tümseğini ve am yarığını zar zor örten küçük bir siyah üçgeni ortaya çıkardı.

Bunların külot olması mı gerekiyor? diye düşündü, ağzı birden şehvetten kurudu. *Tanrım, neredeyse hiçbir şeyi örtmüyorlar...*

"Lütfen Terex," dedi usulca, bacaklarını açarak baş harflerinin etine işlendiği yeri gösterdi. "İyileştir beni. Daha iyi hale getir... *acıyor.*"

Terex kısa bir süre kendisiyle mücadele etti ama bu mücadeleyi kaybetti. Kadının diğer isteklerini geri çevirebilirdi ama onun yumuşak sesindeki acıyı ya da güzel yüzündeki ihtiyaç ifadesini görmezden gelemezdi.

"Pekâlâ," diye mırıldandı sonunda kısık sesle, kendini tutamayarak. "Seni iyileştireceğim. Ama yapacağım *tek* şey bu."

"Pekâlâ," diye kabul etti Elaina. Kalçalarını biraz daha açtı ve külotunun küçük siyah üçgeninin aşağıya doğru çekilmesine neden olarak kedi yarığının üstünü ortaya çıkardı. "Beni nerede istiyorsun... Usta?"

Terex kaşlarını çatarak, "Kanepeye uzan ve bacaklarını benim için aç," diye emretti. Kızın uzanabilmesi için ayağa kalktı ve talepkâr bir tavırla boşalttığı minderleri işaret etti.

"Evet, Efendim." Elaina itaatkâr bir şekilde geniş kanepeye uzandı ve bacaklarını onun için açtı.

Terex yeni pozisyonun onun amını da nasıl açtığını, küçük kumaş üçgeninin örtmekte tamamen yetersiz kaldığı kaygan pembe iç kıvrımlarının sadece kenarını gösterdiğini gördüğünde neredeyse inliyordu. Ona Efendi demesini engellemesi gerektiğini biliyordu ama onu durdurmaya da bir türlü gücü yetmiyordu. Ona hitap ediş şekli, Nixian ana gezegeninde birlikte geçirdikleri zamanı ve ona çok isteyerek boyun eğişini, istediği her şeyi ve daha fazlasını verişini geri getirdi...

"Lütfen, Usta-acıyor," diye fısıldadı kadın usulca ve adam orada öylece durup ona baktığını, kendini ona açmasını izlediğini fark etti.

"Pekâlâ." Elaina'nın önünde dizlerinin üzerine çöktü, kanepenin yanına diz çöktü. Kalçalarının altına uzanarak onu sertçe kendine doğru çekti, Elaina'nın nefesini kesmesine neden oldu, ancak onu durdurmak ya da kalçalarını kapatmak için hiçbir hareket yapmadı.

Kukusu çoktan ıslanmıştı ve sıcağı; tatlı, kadınsı kokusunu alabiliyordu, seksini örtmesi gereken küçük kumaş parçasının arkasından onu baştan çıkartıyordu. Terex bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve dikkatini markaya verdi.

Kırmızı ve öfkeli görünüyordu; adının baş harfleri etinin üzerinde, uyluğunun iç kısmının çok yukarısında yükseliyordu. Bu görüntü ona yeniden utanç verdi ama bunu bir kenara itmeye çalıştı. şu anda Elaina'yı iyileştirmeye konsantre olmalıydı.

Dişlerini dışarı çıkararak dilinin ucunu sivri uçlarında gezdirdi, biraz öz topladıktan sonra eğilip kabarmış damganın üzerine hafifçe vurdu. Neredeyse bir anda kızarıklık ve şişlik soldu, ancak damga hala cildinde açıkça görülebiliyordu.

"Mmm... Usta! Bu şimdiden daha iyi hissettiriyor," diye yumuşakça inledi ve parmaklarını saçlarının arasından geçirmek için aşağı uzandı.

Terex onun nazik dokunuşuyla ürperdi, dişleri onun yumuşak etine batmak ve yapmaması gerektiğini bildiğı halde ona sahip olmak için can atıyordu.

Elaina onun ne istediğini biliyor gibiydi.

"Yine de daha iyi hissettirebilirdi," diye mırıldandı, koltukta biraz kıpırdanarak. "Eğer sen, bilirsin işte... Hamamda yaptığın gibi beni ısırıydın."

"Isırmak bağ kurmaya yol açar," diye homurdandı Terex, bunun doğru olduğunu biliyordu. şaftı, deri uçuş pantolonunun içinde çoktan sertleşmişti ve tek düşünebildiğı, dişlerini onun korunmasız boğazına geçirip onu sahiplenirken, taşaklarını onun dar, ıslak amının derinliklerine batırmaktı.

"Her zaman değıl," diye itiraz etti Elaina. "Hamamlarda öyle değıldi."

Terex ona "Sadece herkesin içinde olduğumuz için," diye bilgi verdi. "Seni odamızda ısırımış olsaydım, durabilir miydim bilmiyorum."

"Ama sen beni ısırana kadar tamamen iyi hissettireceğini sanmıyorum," diye itiraz etti Elaina. "Tabii..." Dudağını ısırdı, kararsız görünüyordu.

"Neye kadar?" Terex yumuşak bir sesle homurdandı. "Ne istiyorsan söyle, Elaina. Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra, beni gücendirmek konusunda endişelenmene gerek yok."

"Şey... bilirsin bazen zevk acıyı unutmaya yardımcı olabilir?" diye mırıldandı. "Mesela bir şey gerçekten iyi hissettiriyorsa, başka bir yerinizin acıyor olabileceğini fark etmezsiniz."

"Ne istiyorsun?" Terex tekrarladı. "Sadece söyle."

"Krumf'un dikkatini çekmek ve bizi Özel Hamam'a davet etmesini sağlamak için nasıl bir gösteri yaptığımızı biliyor musun?" Alt dudağını dikkat dağıtacak kadar erotik bir şekilde kemiriyor ve Terex'in onu her zamankinden fazla istemesine neden oluyordu. "Nasıl yaptığımızı hatırlıyor musun?"

"Amını yalamamı mı istiyorsun?" diye açıkça sordu ve Elaina'nın kızarmasına neden oldu. "İstediğin bu mu Elaina? Bu çürük külotu yırtıp atmamı ve sen yüzüme boşalana kadar o küçük tatlı amcığını yalamamı mı istiyorsun?"

"Tanrım!" Gözleri parladı ve sanki çok ateşliymiş de yerinde duramıyormuş gibi kalçalarını oynattı. "Hiç söylemedim... Sadece belki... belki beni biraz yalayabilirsin demek istedim. Sadece klitorisimi. Çok *ağrıyor*, Efendim."

Efendim. Yine o unvan... ve onunla birlikte gelen her şey. Terex bunun onu tahrik ettiğini kabul etmekten kendini alamadı. Elaina'nın ona ait olduğunu ima etmek - cezalandırmak ve zevk almak, iyileştirmek ve tutmak için onun olduğunu ima etmek - içindeki koruyucu, sahiplenici içgüdüleri başka hiçbir şeyin yapamayacağı kadar uyandırdı.

Bu onu istemesine neden oldu.

Ve o bunu biliyor, fark etti. Bana böyle seslenmesinin beni ne hale getirdiğini biliyor. Onu durdurmalıydı... Ama bir şekilde yapamadı. Bunun yerine, o

dikkatini onun acısını dindirmeye verdi.

"Çok iyi," diye mırıldandı, onun iç uyluğunu okşayarak. "Bakalım iyileştirici özümden klitorisine biraz yayabilecek miyim, Elaina?"

"Evet," diye fısıldadı. "Evet, *lütfe*n efendim."

Kendine daha fazla engel olamadı. Aç bir hırıltıyla, minik siyah üçgeni yerinde tutan küçük ipleri ısırdı ve yumuşak amından sıyırdı. İnce kumaş onun sularıyla ıslanmıştı - tekrar tatmak için sabırsızlandığı sular.

"Kıpırdama, şimdi," diye sertçe emretti Elaina'ya. "Dişlerim çıktı ve yanlışlıkla seni ısırmak istemiyorum."

"Evet, Efendim." İtaatkâr bir şekilde, huzursuz kalçalarını sabitledi. Ama sonra küçük bir el uyluklarının arasından aşağı kayd ve am dudaklarını onun için aralayarak ortasındaki zonklayan pembe düğmeyi ortaya çıkardı.

"Elaina?" Başını kaldırıp ona baktı ve son derece ileri giden görüntüsü karşısında kaşlarını çatı.

"Sadece... sana yardım ediyorum." Yanakları utançtan pembeleşmişti ama yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Lütfe'n, Usta- beni daha iyi hissettir. Amımı yalayarak... daha iyi hissetmemi sağlayın."

Kadının yumuşak, kadınsı sesindeki yaramaz sözcükler Terex'in içinde bir şeyleri koparmış gibiydi. Öne doğru eğilen Terex kuyunun dibinden başladı ve dilini yukarı doğru sürükleyerek iç kıvrımlarına uzun, kalıcı bir tat verdi. Tanrım, tadı çok güzeldi. Balının tadı ağzına doldu ve onu hemen daha fazlası için acıktırdı.

Elaina haykırdı ve onun saçlarını tekrar kavradı.

"Terex!" diye inledi, kalçalarını yalvarırcasına yukarı kaldırdı. "Usta! Bunu tekrar yap lütfe'n!"

"Benim için bir zevk olacak, *Lavana*." Takma isim ağzından kaçırvermişti, elinde değildi. Ve kendini düzeltmeye fırsat bulamadan, Elaina'nın huzursuzca saçlarını çekiştirildiğini, onu tekrar zevk almaya çağırdığını hissetti.

Terex bunu yapmaya fazlasıyla hevesliydi. Kollarını Elaina'nın kalçalarına dolayarak onu iki yana ayırdı ve ikinci bir tat için kuyuya geri döndü, bu kez dilini Elaina ağlayıp inleyene ve onunla buluşmak için eğilene kadar hassas pembe tomurcuğunun etrafında döndürdü.

"Tanrılar," diye inledi ve kendini tamamen onun içinde kaybetti. Yumuşak çığlıklarında ve saçlarını çekiştirip daha fazlası için yalvarışında... lezzetli, vahşi tadında ve onun için çok fazla bal yapmasında kendini kaybetti, tatlı amcığı, onu tekrar tekrar yalayıp tadına bakarken taşıtı.

O bir *numalaydı*; amından o kadar çok bal akan bir dişiydi ki, tadına bakmak için yüzünüzü okyanusa daldırmak gibiydi. Onun nektarla dolup taşan şişmiş kıvrımlarını görmek Terex'i o kadar sertleştirdi ki, şaftının pantolonunun sınırları içinde kırılacağını hissetti. Elaina'nın açık amcığının üzerindeki diline verdiği tepkiden bahsetmiyorum bile.

"Terex... Usta," diye inliyor, kalçalarını onun ağzına doğru itiyordu. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor! Sanırım yapacağım... yapacağım..."

"Benim için gel, Elaina," diye emretti, bir an başını kaldırıp baktı. "Gel, *Şimdi*."

Birdenbire kendine daha fazla engel olamadı. Konuşurken başparmağının ucunu klitorisinin üzerine sürttü, sonra sertçe ısırıldı ve dişlerini, onu kendisininmiş gibi damgaladığı yerin hemen üzerindeki iç uyluğunun hassas etine batırdı.

* * * * *

Elaina, büyük Kindred'in özü vücuduna dolup onu orgazmın sınırına ve ötesine iterken nefesini tuttu, tıpkı Nixian Hamamları'nda onu ısırdığında olduğu gibi.

Adını haykırdı, sırtı kamburlaştı ve meme uçları göğüslerinin uçlarında saf arzunun sıkı, sert noktalarına dönüştü. Zevk içinde yükselirken, Sophia'nın süitinin kapısından çıkarken verdiği son öğütleri duydu.

"Eğer seni ısırmasını sağlayabilirsen," demişti diğer kız ona, "sana bağlanmasını sağlayabilirsin. Bir Kan Akraba dişlerini sana batırdığı anda, seni kendi malı olarak kabul etmiş gibi olur ve sana başka şeyler de batırmak isteyecektir. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Elaina onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu ve bunu çok istiyordu; Terex'in onu kendisine bağlamasını ve sahiplenmesini istiyordu. Sadece onu iyileştirmek için değil, onu sevdiği için. Onu o kadar çaresizce seviyordu ki, birlikte kırk dakikaları da olsa, kırk yılları da olsa onunla birlikte olmak istiyordu. Her ikisi de onun için önemli değildi; yeter ki kısa bir süre için bile olsa birbirlerine ait olduklarını söyleyebilsin.

Uzun bir süre boyunca, Terex ona özünü enjekte etmeye devam ederken vücudunda dolaşan zevkin tadını çıkardı. Sonra dişlerini geri çekti ve topuklarının üzerine oturarak onu izledi.

Dudakları kızın sularıyla parlıyordu ve gözleri ateş ışığında şehvetle yarı kapalıydı. İri elleri kalçalarında yumruk olmuştu ve Elaina onun kendisini almaktan vazgeçirmeye çalıştığını, onu tamamen kendisine bağlama dürtüsüne karşı koymaya çalıştığını biliyordu.

Ama onun karşı koyamayacağından emin olmak benim işim, dedi kendi kendine.

Ayağa kalkarak üzerindeki küçük kırmızı elbiseyi çıkarıp attı ve kendisini sıkıca saran altın ağırlıklar dışında tamamen çıplak bıraktı.

meme uçları. Sonra kanepeden aşağı kayarak onun yanında diz çöktü. "Efendim,"

diye fısıldadı, ona doğru uzanarak. "Efendim, lütfen... *İhtiyacım var* sen." Pantolonunu yerinde tutan magno-tab'ları çözdü ve

Onları geriye doğru sıyırdı ve şaftının uzun, sert boyunu ortaya çıkardı. Erik şeklindeki başı kırmızı ve öfkeli görünüyordu; elinde ikinci bir kalp atışı gibi titreşiyordu. Erkeksi misk kokusu güçlüydü; kadının arzudan başını döndürüyordu. Tıpkı Nixian sarayında yaptığı gibi, başını eğdi ve dilini geniş ucun etrafında sevgiyle gezdirerek, genişleyen yarıktaki boncuk boncuk birikmiş olan bir damlacık prekumu yakaladı.

Terex bu erotik manzara karşısında inledi ve onun iri vücudunun gerildiğini hissetti ama onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. "Tanrılar, Elaina..." Başını salladı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Ben... Ben yapmamalıyım."

"Lütfen," diye yalvardı usulca. Şaftını serbest bırakarak arkasını döndü ve kanepede ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Uyluklarını açarak omzunun üzerinden ona baktı. "Lütfen, Efendim," diye mırıldandı. "Sana içimde ihtiyacım var."

"Yapmamalıyım," dedi tekrar ama çoktan elinde sikiyle kanepede onun arkasında diz çökmüştü.

"Belki... belki de sadece şaftının başını içime sokabilirsin," dedi Elaina, aklına bir fikir gelmişti. "Lütfen, Usta - bu bana büyük bir zevk verir ve markayı unutmama yardımcı olur."

"Sadece kafayla durabilir miyim bilmiyorum," diye itiraf etti alçak, hırıltılı bir sesle. "Eğer herhangi bir parçamı içine sokarsam, seni bağlamak isteyeceğim. Taşaklarımı tatlı küçük amının derinliklerine sokmak ve tohumumu açık amının derinliklerine fişkırtana kadar seni uzun ve sert bir şekilde becermek için. Anladın mı?"

Eğer kaba dilinin onu düşündüyse, yanıliyordu; bu onu daha da tahrik ediyordu.

"Korkmuyorum." Elaina meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Biraz sert seksten korkmuyorum ve *sizden* de korkmuyorum, Efendim."

"Allah kahretsin!" diye hırladı, ona ters ters bakarak. "Eğer beni bunu yapmaya zorlarsan, ikimiz de pişman oluruz."

"Hiçbir şeyden pişman değilim." Elaina ona düz bir bakış attı ve sonra kıcını davetkâr bir şekilde tekrar oynattı. ", Terex-bağla *beni-sik* beni. Yapmanı *istiyorum*."

Sanki onun sözleri içinde bir şeyleri kırmış gibiydi - zar zor tutunduğu kendini kontrol etme ipliğini. Saf şehvetin alçak sesle kükremesiyle, sikiinin geniş başını amının aç girişine bastırdı ve tek, uzun bir hamleyle içine itti.

Adamın devasa aleti içine girdiğinde Elaina haykırdı. Tanrım, daha önce *hiç* bu kadar büyük bir adamla birlikte olmamıştı! Terex sadece uzun değildi, aynı zamanda kalındı da. Ona uyum sağlamaya çalışırken iç duvarlarının gerildiğini hissedebiliyordu. Acı vericiydi ama iyi bir acı türüydü - Efendisi tarafından bu kadar açılmak ve kullanılmak kendi içinde bir zevkti.

"Tanrım, çok sıkı!" Terex kendini onun içine sokarken homurdandı. Kanalının sonuna ulaştığında ve içinde dibe vurduğunda, sanki ona alışması için zaman tanıyormuş gibi bir an hareketsiz kaldı.

"Efendim!" Elaina inledi. Adamın sertçe ve derinlemesine içine bastırdığını hissedebiliyordu; sikiinin başı rahminin ağzını öpüyordu ve hiç bu kadar açılmış... bu kadar sahiplenilmiş hissetmediğini düşünüyordu. Son bir teslimiyet jesti olarak, elleri ve dizlerinden dirseklerine geçti, kendini tamamen ona teslim ederken alnını kanepenin serin derisine bastırdı. Yeni pozisyon kıcını havaya kaldırdı ve onu açtı

Daha da fazla kedi, onu Efendisinin horozuna karşı tamamen savunmasız hale getiriyor - ona yapmak istediği her şeye tamamen açık.

"Elaina..." İri, sıcak elleri kadının sırtındaki çıplak deriyi şefkatle okşadı. "Tanrım, çok güzelsin... Sana bunu yapmamı istememeliydin."

"Yap, al beni," diye yalvardı Elaina usulca. Kalçalarını hareket ettirerek, kendisini içine alan geniş şafttan biraz uzaklaştı ve sonra geri iterek kendisini tekrar onunla doldurdu. Sonra tekrar yaptı... ve tekrar, kendini onun kalınlığında becerdi. "Lütfen, Efendim," diye inledi. "Sana *ihtiyacım* var!"

Düşük bir hırıltıyla Terex rahatladı. Kalçalarını kavrayarak, tekrar eve çarpmadan önce amından neredeyse sonuna kadar çekti, onu kendisiyle doldurdu, onu kendi gibi yaptı.

Elaina onun kalın şaftı tarafından bu kadar doldurulmuş, bu kadar açılmış olmanın ezici hissiyle inledi. Ritmini yakalamak için onu geri itmeye çalıştı ama Terex'in büyük elleri onu sıkıca kavradı ve hareketsiz tuttu. Mesaj açıktı

-Ona tamamen boyun eğecek, kendini onun sikişine açacak ve onu boşalmasıyla doldurana kadar hareket etmeyecekti.

İhtiyaç ve arzuyla usulca ağlayan Elaina tam da bunu yapmaya çalıştı. Uyluklarını daha geniş açarak Efendisine daha kolay erişim sağladı ve onun zonklayan sikini amının derinliklerine kabul etti, ona ne yapmak isterse... onu ne şekilde almak isterse ona kendini açtı.

Ne kadar sürdüğünü bilmiyordu -içindeki sert itme ve çekme, onu kendisininmiş gibi sahiplenmek için kullandığı derin, sert itişler. Ellerini kalçalarında hissetti, onu yaralıyor, işaretliyordu ama acı tamamen zevkti -hiçbir şey acımiyor gibiydi- Efendisinin elinin her dokunuşu lezzetli ve arzulanan bir şeydi.

Sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi ama sonunda Terex onu dikleştirdi, ikisi de kanepede diz çökmüştü ve Terex'in şaftı hâlâ kadının içindeydi.

Elaina, yeni pozisyonu meme uçlarının etrafına sıkıştırılmış altın ağırlıkların gergin tepelerini sertçe aşağı çekmesine neden olunca inledi. Olgun tomurcuklarından klitorisine doğru uzanan zevk/acı cıvataları onu arzuyla daha da alevlendirdi.

"İstediğin bu mu?" Terex'in derin sesi kadının omurgasından aşağı ürperti gönderdi ve dişlerinin keskin uçları boğazının korunmasız derisi üzerinde narin desenler çizdi. Onu kendine doğru sımsıkı tuttu, bacakları çaresizce açılmıştı ve Terex onu aletinın üzerine oturtmuştu. "*Gerçekten mi?*"

"Evet, Efendim," diye soluk soluğa bağırmayı başardı Elaina. "Lütfen, ısır beni... bağla beni... *senin olayım.*"

"Tanrım, *Lavana* bana böyle yalvardığında hayır diyemiyorum," diye inledi. Ve sonra, keskin dişleri boğazının sütununa saplanırken hemen zevke dönüşen parlak, delici bir acı oldu.

Aynı anda, Elaina onun sikinin içinde sarsıldığını hissetti ve sonra sıcak ve ıslak bir şey onun çekirdeğinin derinliklerine fişkırdı, büyük Kindred onu tamamen sahiplenirken ve onu sonsuza dek ona bağlarken iç amını ısı ve arzuyla doldurdu.

İkiz hisler onu uçurumun kenarına itti ve geliyordu - daha önce hiç olmadığı kadar sert geliyordu. Tüm vücudu zonklayan enerji patlamaları halinde dışarıya doğru yayılan beyaz ışıkla dolmuş gibiydi ve aniden nefes almak zorlaştı.

Oh Tanrım, diye düşündü gözlerinin önünde parlak havai fişekler patlarken. *Tanrım, bu çok fazla! Dayanamıyorum... bayılacağım... bayılacağım...*

Sonra her şey gri ve titrek bir hal aldı ve düştüğünü hissetti.

* * * * *

"Elaina? Tanrılar, Elaina, iyi misin? , konuş benimle, *Lavana*
-*Lütfen!*"

Terex aceleyle yanaklarını okşayarak biraz tepki vermesini sağlamaya çalıştı. Tanrım, onu çok sert kullanmış, çok hoyrat davranmıştı. Onun nesi vardı ki? Onu bu kadar sert becermek yerine neden ona şefkat gösteremiyordu?

"*değil... Sert olmasını istedim. Seni istedim, diye* fısıldadı beyninin içinde bir ses; yumuşak, kadınsı ve en çok da tanıdık gelen bir ses.

Terex bir sevgilinin zihin sesini duymayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki inanması biraz zaman aldı. Sonunda geri gönderdi... "*Elaina?*"

"*Benim.*" Gözlerini kırpıştırarak açtı ve ona gülümsedi. "*Hey-ağzımızı oynatmadan mı konuşuyoruz? Ne kadar havalı değil mi?*"

"*Bu, bir Kindred'in eşiyle kurduğu zihinsel bağın bir parçası,*" dedi Terex ona. "*Yaşadığımız sürece zihinsel olarak iletişim kurabileceğiz.*" Kaşlarını çatı ve parmakları boğazına gitti, orada ruh zehirlenmesinin etini kaplayan kıvrımlı çizgilerini hâlâ hissedebiliyordu. Çizgiler azalmıyordu, yeni bağları iyileşmiyordu. "*Ne kadar sürerse sürsün.*"

"Özür dilerim," dedi Elaina yüksek sesle. Uzanarak, parmaklarını geçici bir süre için, ruh zehirlenmesinin derisinden geçtiği boynunun yan tarafında gezdirdi. "*İşe yaramadı. Ben... İşe yarayacağından çok emindim.*"

"Üzgün olan benim, seni bana bağlamamalıydım." Terex aralarına biraz mesafe koyarak doğrulup oturdu. "*Şimdi gittiğimde seni de yanımda götürebilirim. Affet beni, Elaina.*"

"Affedilecek bir şey yok." O da ayağa kalktı ve Terex'in kendisini uzaklaştırmasına izin vermeyerek kucağına kıvrıldı. Terex'i şaşırtan şey, kızın hâlâ memnuniyetle gülümsediğini görmesiydi.

"Ama... Ben ölüyorum. Ve şimdi sen de ölebilirsin," açıkladı, aralarındaki bağın korkunç sonuçlarını anlayıp anlamadığından emin değildi.

"Benim için fark etmez." Elaina yeni bağlantıları aracılığıyla konuşurken onun gözlerinin içine ciddiyetle baktı. *"Birlikte kırk dakikamız da olsa, kırk yılımız da olsa, sadece seninle olmak istiyorum. Seni seviyorum, Terex."*

"Ben de seni seviyorum. Çok fazla, Lavana." Lavana'yı kendine doğru çekti, kollarını ona sımsıkı sardı ve içini duygular kapladı - onunla geçirdiği zamanın bu kadar kısa olmasından duyduğu keder, kusurlarına rağmen onu sevmesinden duyduğu sevinç, yumuşak dokunuşundan ve kıvrımlı vücudunun kendi vücuduna değmesinden duyduğu haz...

Bağışla beni Tanrıça, diye düşündü, yeni gelinini kucaklarken bir dua gönderdi. *Tüm yaptıklarım için beni affet ve bu kadar kısa bir süre için bile olsa bana sevebileceğim birini gönderdiğin için teşekkür ederim...*

"Affedilecek bir şey yok, savaştı." Bu kez kafasının içindeki güçlü, kadınsı ses yeniydi ve konuşanın Elaina olmadığından farkındaydı.

Ayrıldıklarında ve Elaina'nın yüzündeki şaşkınlığı gördüğünde bu bilgi daha da pekişti. Açık bir pencereden içeri dolan güneş ışığı gibi sıcak, altın rengi bir varlık odayı dolduruyor gibiydi.

"Bu..." Elaina fısıltıyla başladı ama sonra ses devam etti, ikisiyle de konuşuyordu.

"Çocuklarım," diye mırıldandı Tanrıça -bu Tanrıça olmalı-. ***"Olan her şeyin bir nedeni vardır - siz göremiyor ya da anlayamıyor olsanız bile. Terex, başına korkunç şeyler geldi, oğlum- ve çektiğin her acı için seninle birlikte ağladım. Beni göremesen de, kayıpların için yas tuttum. Ama seni cezalandırmıyordum, sadece sınıyordum."***

Terex, "Testleriniz gerçekten de çok sertti," diye mırıldandı.

"Gerçek değerini kanıtlamak için öyle olmak zorundaydılar. Ve sen bu sınavları, özellikle de sonuncusunu çok güzel geçtin. Kendi ölümün anlamına geleceğini bile bile küçük şifacıları ele verdin. Acına ve kendi ölümünün yaklaşmakta olduğunu bilmene rağmen onurunu korudun. Oğlum, seninle gurur duyuyorum."

Tanrıça'nın sözleri ve onayının sıcaklığı bir merhem gibiydi, ruhunu yatıştırıyor, sevgili Solange öldüğünden beri yıllardır hissettiği acıyı ve suçluluk duygusunu hafifletiyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Kendini bana tanıttığın için teşekkür ederim Tanrıça."

"Henüz işim bitmedi oğlum. Senin gelininle de konuşmalıyım," diye mırıldandı ses. "Elaina, canım - her ne kadar benim doğmamış olsan da, tüm Kindred gelinleri gibi sen de evlat edinildin. En karanlık zorluklar karşısındaki gücün ve cesaretin, sana kızım demekten gurur duymamı sağlıyor."

"Kız kardeşimi iyileştirmem için bana bir yol gönderdiğin için teşekkür ederim Tanrıça," dedi Elaina yumuşak bir sesle, konuşurken gözleri parlıyordu. "yaşamasam bile, o yaşayacağı için mutluyum. Ailesi yeniden bir araya geldi ve çok mutlular; bunun için sana teşekkür ederim."

"Yaşayıp yaşamayacağınıza gelince, bunu size bırakıyorum - ikinize de, çocuklarım," dedi Tanrıça onlara. "Size bir seçim hakkı vereceğim. Ölümünüz hızlı ve acısız olabilir ve sonra artık acıların, sınavların ya da sıkıntıların olmadığı diğer tarafta bana katılırsınız... ya da sizi iyileştirebilirim. Ama sadece birinizi."

"Birimizi iyileştirmek mi?" Terex kaşlarını çatarak sordu. "Ama... ruh zehirlenmesi olan benim. Yoksa... Elaina'ya da mı bulaştı?"

Tanrıça ona **"Hayır,"** güvence verdi. **"Ama hâlâ içinde İhtiyaç virüsünün tohumlarından bazılarını taşıyor. O bir taşıyıcı değil ve bunu başkalarına bulaştıramaz, ayrıca bu onun ömrünü de kısaltmayacak. Ama hastalık onun arzularını değiştirecek - eğer sağlıklı kalmasını istiyorsan, doyurmaya istekli olman gereken arzular, Terex."**

Sonunda Terex önündeki seçimi anlamıştı. Ya huzur içinde ölecek ve bu dünyayı acısı ve kederiyle geride bırakacaktı ya da burada Elaina'yla kalacak... ve Solange'la birlikte kendisini çok suçlu hissetmesine neden olan aynı uygulamalara devam edecekti.

"Tanrıça," diye başladı. "Bilmiyorum..."

"Sevmen gerektiği gibi sevmekte utanılacak bir şey yok." Tanrıça yumuşak bir sesle konuştu. **"Bu ihtiyaçları senin içine ben yerleştirdim, Terex. Onları tatmin etmenin yollarını bulduğun için seni suçlamıyorum."**

"Teşekkür ederim, ama..." Elaina'ya baktı ve ellerini tuttu. "Bu konuda ne hissediyorsun *Lavana*? Bu ihtiyaçlara sahip olmak hakkında? Bu arzular hakkında?"

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım onlara zaten sahiptim - en azından bir dereceye kadar," diye sakince cevap verdi Elaina. "Son ilişkimden ayrıldım çünkü orada aşk yoktu ve *daha fazlasını* arıyordum. Daha fazlasını, ne olduğunu bilmiyordum. Ama şimdi, sanırım anlıyorum... Usta," diye fısıltıyla bitirdi.

"*Lavana*," diye mırıldandı ve onu kendine yaklaştırarak saçlarının sıcak, taze kokusunu içine çekti. "Tanrım, seni çok seviyorum!"

"O halde cevabımı aldım - Terex iyileşecek ve ikiniz uzun yıllar boyunca yaşamaya devam edeceksiniz," diye mırıldandı Tanrıça. **"Sevindim çocuklarım, çünkü Kindred'ın önümüzdeki karanlık günlerde sizin rehberliğinize ve gücünüze ihtiyacı olacak."**

Terex kaşlarını çattı. "Ne , Tanrıça?"

"Size ancak bu kadarını söyleyebiliyorum ama Two'nun size söylediği son sözleri bir düşünün. Evrende kötü niyetli bir güç var - daha önce Kindred'ların farkında olmayan bir güç şimdi onların farkında. Çok kalabalıklar ve çok açlar - iştahları dokunduğu her şeyi yok ediyor. Kendinizi iyi silahlandırın ve koruyun ve Komutan Sylvan'ı uyarın; önümüzdeki günlerde yardımınıza ihtiyacı olacak, Terex."

"Evet, Tanrıçam." Terex ciddiyetle başını salladı. "Sözlerinizi ona söyleyeceğim ve uyarınızı yayacağım."

"Bunu yap. Ama umutsuzluğa kapılmayın çünkü size yardım edecek biri gelecek, kaderin bağladığı ve aşkın bağlayamadığı o kişi Akraba'nın davasına yardım edecek. Şimdilik, ikinize de uzun ömürler ve sevgiler. Hoşça kalın, çocuklarım."

Sıcak altın rengi varlık odadan kayboldu ve Terex ile Elaina ne diyeceklerini bilemez bir halde iri gözlerle birbirlerine sarıldılar.

Sessizliği ilk bozan Elaina oldu.

"Boynun, boğazın!" Elini merakla adamın boynunun yan tarafına götürdü ve parmaklarını derisinin üzerinde gezdirdi. "Yeşil işaretler gitmiş!"

"Tanrıça beni iyileştirdi," diye fısıldadı Terex, derisinin yeniden pürüzsüz ve bütün olduğu boğazını hissetmek için uzanarak. Elaina'ya baktı. "Bu inanılmazdı, varlığını daha önce hiç bu kadar net hissetmemiştim ya da onunla konuşmamıştım."

"Hiçbir tanrıyla konuşmadım," diye itiraf etti. "Ama..." Dudağını ısırdı, endişeli görünüyordu. "Peki ya bize verdiği uyarı ne olacak? Hemen gidip Komutan Sylvan'a söylemeli miyiz?"

"Sanırım bizi gelecekte olacak bir şey konusunda uyarıyordu," diye mırıldandı Terex. "İki'nin bana söyledikleri hakkında ona bir mektup bırakmayı planlıyordum,

Ama yarın ilk iş olarak onunla bir toplantı yapacağım. Ana Gemiye güçlendirmeye başlamalıyız, hazırlanmalıyız."

"Şu anda Kindred'ların farkında olan karanlık gücün ne olduğunu düşünüyorsun?" Elaina sordu, sesi hâlâ korkulu geliyordu.

"Bilmiyorum." Terex kaşlarını çattı. "Onu öldürmeden önce, İki'nin filizi 'Kovan'dan bahsetti. Onları daha önce hiç duymamıştım ama bir şekilde varlığımızdan haberdar olduklarını gibiydi. Kör'ün diğer tarafında, Nixian dünyasından birkaç yüz bin ışık yılı uzakta olduklarını tahmin ediyorum."

Elaina titredi. "Umarım orada kalırlar! Onlarla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Ne olursa olsun, birlikte olacağız." Terex onu kollarının arasına aldı ve sımsıkı sarıldı; Elaina'nın sıcak, çıplak bedenini kendi çok daha büyük ve sert bedenine karşı hissetmek hoşuna gidiyordu. Daha sert demişken, bağ kurmayı henüz bitirmiş olmalarına rağmen, şaftının yeniden kıpırdadığını hissedebiliyor ve yeni kurdukları bağ sayesinde Elaina'nın açlığının da arttığını hissedebiliyordu.

"Tanrıça beni iyileştirdi," dedi, altın benekli güzel evetine bakmak için uzaklaşarak. "Ama seni değil, tatlım. Sen... sen gerçekten hâlâ İhtiyaç'ın etkilerini hissediyor musun?"

"Belki biraz." Kızardı ve ellerine baktı. "Belki de meme uçlarımdaki bu ağırlıklar yüzündendir. Hareket ettiğimde..." Göğüslerini sallayarak gösterdi, bu da ağır altın takıların dans etmesine neden oldu. "Onlar, uh, beni çekeştiriyorlar ve beni... beni istemeye... bana ihtiyaç duymaya..."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye usulca homurdandı Terex. Eğilerek, dişlerinin arasındaki sıkı tomurcuklardan birini yakaladı ve hafifçe ısırды, Elaina acı ve zevkin birleşimiyle kıvranıp inleyene kadar pembe tepesini ısırды.

"Ahh! Terex!" diye nefesini tuttu, daha fazlası için göğsünü adamın ağzına bastırdı. Adam onun meme ucunu serbest bıraktı ve sertçe ona baktı.

"Hayır, bana öyle deme. Sevişirken olmaz." "Efendim?" Geniş gözlerle ona baktı.

"Aynen öyle." Onu onaylayarak öptü. "Seni götürürken bana Efendi de."

"Evet, Efendim." Elaina'nın iri gözleri sevgi, güven ve ihtiyaçla doluydu. "O zaman yapacak mısın? Beni tekrar alacak mısın?"

"Zevkle." Ve öyle de yaptı; bütün gece boyunca onu tekrar tekrar kendisine bağladı.

Son... Şimdilik

Sonsöz

"Hükümdarım, vakit geldi - Galen Prime'dan gelen gemi burada. Prenses gemide, iyi bir soydan gelen asil bir dişi. İhtiyaçlarınıza uygun olmalı."

Habercinin alçak, uğultulu sesi Ysldred X'izith'in kokleasına müzik gibi geliyordu; bu koklea soğanlı kafasının yanlarından şeffaf kanatlarının gizli kıvrımlarına, kitinli, çok eklemli bacaklarının yanlarına kadar her yerine dağılmıştı.

"İyi, çok iyi," diye vızıldadı. Bir ırk daha fethedilmişti - kurtçuklarıyla dolduracağı bir Damızlık Kraliçe daha. Ve Kovan'ın açlığı doyurulacaktı - en azından bir süreliğine.

Etrafını saran yoğun karanlıkta insanların sıkı çalıştığını duyabiliyordu. Et çukurlarında işçiler Kovan'ın düşmanlarının çürüyen bedenlerinden et topluyordu. Hızlı ve etkili bir şekilde, çene kemikleri ile cesetleri parçalıyor ve sızan parçaları yutuyorlardı. Ölü eti, kraliyet kurtçuklarının beslenmesi ve diğer amaçlar için bükülmüş boğazlarında Kan Balı'na dönüştürüyorlardı.

Başka yerlerde, muhafızlar koridorlarda devriye geziyor, uzun, zarif vücutları duvarlar, tavanlar ve zeminler boyunca sürünüyor ve çok odalı evlerini korumak için durmaksızın tetikte bekliyorlardı.

Kanatların vızıltısı, yumurtadan yeni çıkmış larvaların, yetişkinlikte alacakları şekillere dönüşürken serin kalmaları için görevliler tarafından yelpazelendiği ortak kreşten geliyordu. Yakında onlar da Kovan'ın işlerini üstleneceklerdi; içlerini boşaltmak için yeni kurbanlar, yağmalamak ve tecavüz etmek için yeni dünyalar, üremek için yeni dişiler bulmak gibi bitmek bilmeyen bir arayış.

Ve üreme odasında bir yerlerde, onun için yeni bir gelin hazırlanıyordu.

X'izith üreme dikenini göğsünün alt kısmından uzattı, uzun, keskin uzantıyı açtı ve kan adını verdiği siyah ikorla dolmasına izin verdi. Bazı yerleri bir insanın kolu kadar kalın olan bu diken, bir iğne kadar keskin, bir kılıç kadar ölümcül, sivri bir uçla son buluyordu. Bacaklarının arasına sapladığında dişiler nasıl da uluyordu! Özellikle de daha yumuşak, daha etli türler. İnsansı olanlar üremek için en iyileriydi - onların acı çekmesinden büyük keyif alıyordu.

X'izith uzun siyah dilinin dışarı kaymasına ve gelecek acı ve zevkin beklentisiyle çene kemiklerini yalamasına izin verdi. Çatallı ucu yukarı kayarak bileşik gözlerini de sıyırdı - başının her iki yanında dipsiz çukurlar gibi duran devasa siyahlık diskleri.

"Gel," dedi haberciye. "Yeni gelinimi bekletmemeliyiz."

"Henüz implantasyon için olgunlaşmamış olabilir lordum," diye uyardı haberci uğultulu sesiyle. "Ve... sizi henüz maskeniz olmadan görmedi."

"Doğru... doğru." Kaşlarını çattı, çene kemikleri Kovan'ın buharlı ve durgun havasında duyulabilir şekilde tıkırdıyordu. "Bu tür şeyler incelikle yönetilmeli; korkuyla onun üreme döngüsünü bozamayız. Kızgınlık dönemine girmesi için henüz Kan Balı ile beslenmedi mi?"

Haberci, "İşçiler şu anda onu zorla besliyor," diye güvence verdi. "Güzel. Etli olanlar çok kırılgan, ama kesinlikle en lezzetlileri üremek için." X'izith kaşlarını çattı; böcek gibi yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Ne yazık ki çok nadir bulunuyorlar."

"Başka bir şey daha var," diye vızıldadı haberci. "Bir sinyal aldık, Boşluğun ötesinden gelen bir sinyal, bazılarının Kör dediği bir sinyal."

"Diğer taraftan bir sinyal mi? Ama Boşluk aşılamaz," diye itiraz etti X'izith.

"Hep öyle düşündük," diye itiraf etti haberci. "Ama son zamanlarda Kör'ün ötesinden gelen ve giden çok fazla hareketlilik var. Ve aldığımız sinyal diğer tarafta fethedilecek dünyalar olduğunu gösteriyor."

"Yerleşik dünyalar mı?" X'izith sordu.

"Sadece yaşayanlar değil, etli olanlar da yaşıyor." Habercinin tuhaf biçimli kafasının üzerine dağılmış olan çok sayıdaki gözü karanlıkta parlıyordu. "Kindred denen bir ırk -hepsi etli- hepsi koparılmaya hazır."

"Gerçekten mi? Artık ilgimi çekiyorsun." X'izith çok eklemli bir kolunu çözdü ve altın uçlu antenlerini düşünceli bir şekilde tımar etti. "Galen halkıyla işimiz bittikten sonra, Kör'ü geçmeyi başarmalıyız. Kovan her zaman açtır... Kraliyet kurtçukları için Kan Balı yapmak ve Damızlık Kraliçeleri ısıtmak için taze etimiz olmalı."

"Nasıl isterseniz, Hükümdarım." Haberci eğildi. "Nasıl isterseniz."

"Yakında," diye X'izith. "Yakında bu Kindred'ları göreceğiz. Ama şimdilik Şimdi, I gereki eğilim için benim gelinim yeni Üreme Kraliçe bekliyor implantasyon."

Kanatlarını açarak kokuşmuş havayı havalandırdı ve kendini karanlığa doğru kaldırdı, üreme dikenini birçok bacağının arasında zonkluyordu. Yakında yeni bir kraliyet kurtçukları nesli doğacaktı ve ondan sonra Kovan ve Kindred denen bu yeni ırk tarafından evrenin henüz keşfedilmemiş kısmını görecekti.

Ama şimdilik Galen kızı onun ilgisini bekliyordu. X'izith onu uzun süre bekletmeye niyetli değildi.

Daha fazla Kindred ister misiniz? Tabii ki ! İşte bu yüzden Kindred 19, Unbound üzerinde çok çalışıyorum. Mart 2017'de çıkacak olan Unbound için heyecanlanmanızı sağlayacak tanıtım yazısını okumaya devam edin (Aşağıdaki sadece geçici bir kapak, bu arada - gerçek kapak yakında yetenekli kapak sanatçım Reese Dante'den gelecek).

Ardından, her şeyi başlatan ve Şubat ayında yeniden piyasaya çıkacak olan Planet X kitabının tanıtım yazısına ve bölümüne göz atın.

Kucaklamalar ve Mutlu

Okumalar! Evangeline

Evangeline Anderson

BRIDES OF THE KINDRED 19:
UNBOUND

Kindred'in Gelinleri 19: Bağlantısız Blurp

Onu ailesinden kopardılar, geçmişini sildiler, hatta adını bile elinden aldılar; hepsi onu mükemmel bir dövüş makinesi ve nihai koruma haline getirmek içindi. Ona Varin, yani Bağlı Olan diyorlar ve o da kendini yalnızca bir kadına, Galen Prime Prensesi Brynalla'ya adanmış durumda.

Kendisi bilmesede Varin bir Görü Kindred'ıdır; herhangi bir düşmanın zayıf noktasını anında görüp yok edebilir. Onun Kindred kolu erken yaşta rüya paylaşımı bağı kurar; bu gerçek onu Galen Prime Kraliyet Hanesi'nden Prenses Brynalla'ya bağlamak için kullanılmıştır. Ancak bu bağı sadece tek yönlü olması gerekiyordu; kimse Brynalla'nın sessiz, metanetli muhafızının rüyalarını neredeyse onun onu gördüğü kadar sık gördüğünü bilmiyordu. Ona asla sahip olamayacak olsa da, Varin onu hayatıyla korumaya yeminlidir... ama onu kendisinin bile koruyamayacağı bazı şeyler vardır.

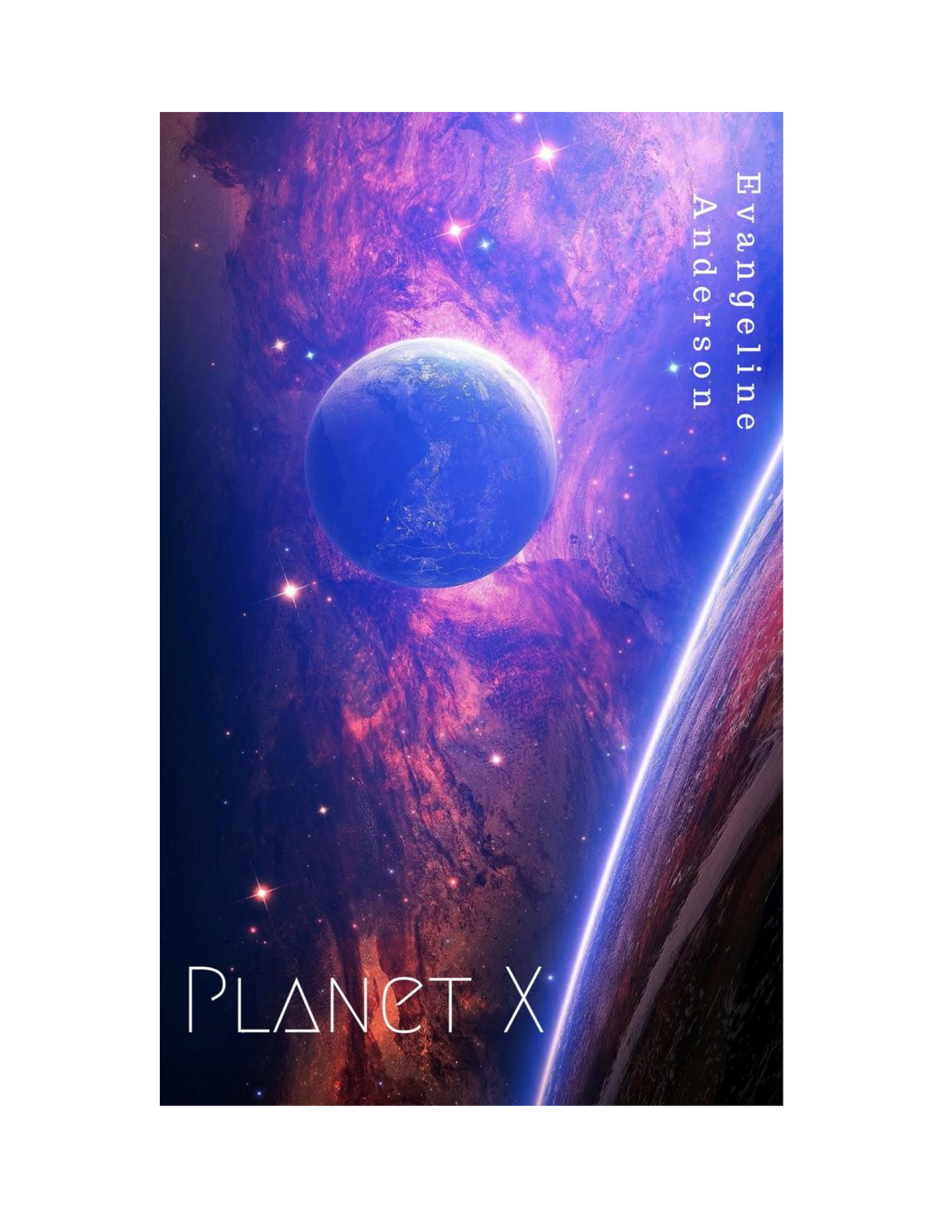
Kovan adı verilen bir böcek ırkı Galen Prime'ı tehdit ettiğinde, Brynalla'nın babası kızını liderleri X'izith'e Damızlık Kraliçe olarak teslim etmeyi kabul eder. Varin onu ölümden daha kötü bir kaderden kurtarır ancak Kovan'ın hafızası uzun ve açtır-Varin ve Brynn onları barındıracak bir sığınak bulana kadar güvende olmayacaklardır.

Varin bir halkı ve geçmişi olduğunu biliyor; onları bulabilirse prensesini koruyabilir. Ama onu hatırlamaktan alıkoyan hafıza engeli, aynı zamanda onu Brynn'e de bağlamaktadır. Geçmişini hatırladığında ve Unbound olduğunda onu hâlâ sevebilecek mi? Ve Kindred'ın gücü bile onları Kovan'ın açlığından ve öfkesinden kurtarabilecek mi?

Bunu öğrenmek için Mart 2017'de çıkacak olan Brides of the Kindred 19, Unbound kitabını okumanız gerekecek.

Gezegen X

**(Burada başka bir geçici kapak var. Gerçek kapak yakında
Reese'den gelecek)**

Evangeline
Anderson

PLANET X

Birinci Bölüm

Birinci Bölüm

"Hayır, hayır, Krisa! *Hemen* uzaklaş."

"Ama kim o? *Nedir* o?"

Krisa Elyison, *Yıldız Prensesi*'nin metal kaplı ambarında zincirlenmiş, gözleri bağlı devasa adama hayranlıkla baktı. Şimdiye kadar gördüğü en büyük adamdı ve bu sadece uzun boylu olması değildi, dar bir metal bankta oturuyor olmasına rağmen bu açıkça görülüyordu. Aynı zamanda iriydi de.

Mahkûmun geniş bir göğsü, dar bir bele inen kaslarla kaplı kalın kolları ve tembel bir kamburluk içinde genişçe açılmış güçlü kalçaları vardı. Dikenli, mavimsi siyah saçları kafa derisine yakın bir yerde toplanmıştı ve teni Krisa'nın daha önce hiç görmediği koyu, egzotik bir bronzluktaydı. Kendi gezegenindeki herkes, güneşlerinin yapısı nedeniyle oldukça solgundu. Adamın kaslı vücudunda, ona dinlenmekte olan vahşi bir hayvanı hatırlatan sarmal bir gerginlik vardı.

"Krisa, gel buraya."

"Ama onun burada ne işi var, Percy?" Krisa ufak tefek, gergin adama döndü, narin kaşlarından biri soruyla kalkmıştı. *Star Princess* eşit miktarda yük ve yolcu taşıyan hafif tonajlı tüccar sınıfı bir yolcu gemisiydi ama Krisa parlak holo-broşürde geminin hapisane nakil aracı olarak kullanıldığına dair bir şey hatırlayamıyordu.

"Bu seni ilgilendirmez canım. Şimdi bavullarınızı yerleştirdiyseniz, patlama koltuklarına geri dönüp kalkış için hazırlanmamız gerekiyor." Percy ona kaşlarını çatarak küçük, gergin bir yüz ifadesi takındı.

Percy DeCampeaux onun refakatçisiydi ve kendi gezegeni Capellia'dan Lynix Prime'a kadar ona eşlik etmek üzere gönderilmişti. Krisa, Capellia nüfusundaki genetik bir varyasyonun, sakinlerinin üçte ikisinin kadın olmasını sağlamasına rağmen, daha önce hiç bu kadar gergin ve titiz bir insanla tanışmamıştı.

Refakatçisinin emirlerine aldırmayan Krisa, bağlı ve gözleri bağlı adama bir adım daha yaklaştı. Soluk pembe el çantasını ambara yerleştirip kalkışa hazırlanıyor olması gerekiyordu ama gözlerini ambarın donuk gümüş duvarına zincirlenmiş devasa figürden alamıyordu. Onda büyüleyici bir şey vardı, neredeyse ilkel olacak kadar yoğun bir erkeklik. Ensesindeki kalın saç tutamını gergin bir şekilde okşadı, çikolata-kahverengi buklelerinin hepsinin yerinde durduğundan emin oldu, ancak mahkûmun taktığı kalın siyah gözbağı sayesinde onu görmesi mümkün değildi.

"Krisa," dedi Percy, çok sinir bozucu bulduğu o yüksek, genizden gelen sesiyle. Krisa omzunun üzerinden baktı ve Percy'nin bağlı adamdan oldukça geride durduğunu, monogramlı bavulunu sinirli bir şekilde kurcaladığını gördü.

"Bir dakika." Bir adım daha atarak, kalkış için güvenli bir şekilde bağlanmış olan bagaj dağının etrafından dolaştı. Uzun, saten etekleri metal zemin plakaları üzerinde hayaletlerin huzursuz fısıltısına benzer bir sesle hışırdadı. Krisa ilk ve tek yıldızlararası yolculuğunda küçük bir macera yaşamayı umuyordu ama bunun gemiye ayak bastığı anda başlayacağını hiç düşünmemişti.

Bu onun gezegen dışına ilk ve büyük olasılıkla son seyahatiydi. Lynix Prime'ın gezegen elçisi olan müstakbel kocası Lord Radisson ile tanışacaktı. Yakında tek görevi itaatkâr bir eş olarak hizmet etmek olacaktı.

Galaksinin en zengin adamlarından birinin ev sahibesiydi ve uzayda başka bir maceraya gerek kalmayacaktı. Bu yüzden Krisa, Percy ne derse desin bu maceradan en iyi şekilde yararlanmaya kararlıydı.

Bir adım daha attı ve mahkûm başını kaldırdı, burun delikleri ona doğru açıldı. *Sanki beni kokluyormuş gibi*. Bu düşünce Krisa'nın adamın yüzünü incelerken bile ürpermesine neden oldu. Dolu, kırmızı, zalim görünümlü bir ağzı vardı ve çenesi koyu renkli kirli sakallarla kaplıydı. Düz siyah pantolonu güçlü yapılı bacaklarını sarıyor, giydiği siyah atlet ise kaslı kollarını ve omuzlarını çıplak bırakıyordu. Metal kaplı ambarda üşüyüp üşümeyeceğini merak etti.

"Alo?" dedi tereddütle. Artık zincirlenmiş adamdan gelen sıcak, misk kokusunu alabilecek kadar yakındı. Vahşi bir tınısı vardı ve tıpkı görünüşü gibi son derece erkeksiydi. Her nasılsa, bu koku tüm duyularını aynı anda istila ediyor ve anlayamadığı bir şekilde huzursuz hissetmesine neden oluyor gibiydi.

Burun delikleri alevlendi ve sanki onu bir şekilde takip ediyormuş gibi başını çevirdi. Krisa aniden nefessiz kaldığını hissetti. Elbisesinin yüksek, dar yakasını çekiştirdi ve daha önce soğuk olan ambarda neden birdenbire bu kadar sıcak görüldüğünü merak etti.

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım. Kibarca konuşmak yerine sizi ısırır."

Krisa küçük bir çığlık atarak geriye sıçradı ve hızla çarpan kalbini durdurmak için bir elini göğüslerinin arasına koydu. Mükemmel bir kum saati şekli vermek için giysilerinin altına taktığı dar göğüs kemeri ani hareketle onu sertçe sıkıştırdı ve tökezleyerek zincirlenmiş mahkûmun kucağına düştü. Körü körüne uzanarak kendini kaya gibi sert bir kalçaya tutturdu ve gözleri bağlı adamın kaslarının avucunun hemen altında gerildiğini hissetti. Krisa muazzam bir gücün kısa ve bulanık bir izlenimini edindi.

ve Percy'nin arkasında bir yerde gecikmiş bir uyarı bağırdığını duydu. Mahkûmun boğazında alçak bir hırıltı yükseliyordu ama Percy ona bir şey söyleyemeden kız geriye doğru çekildi ve ondan uzaklaştı.

"İşte, bu hiç işe yaramaz." Onunla konuşan adam yarı endişeli yarı azarlayıcı bir bakış atıyordu. "Yüzünü parçalamadığı için şanslısın." Altın örgü ile süslenmiş kısa bordo bir ceket ve parlak siyah botlarla biten dar siyah bir pantolon giymişti.

Krisa Kraliyet Uzay Kolordusu üniformasını hemen tanıdı. Konuşan adam kesinlikle üniformayı iyi giyiyordu ama örgülü ceketini hayranlık uyandıracak şekilde dolduran geniş omuzlarına ve ambarın loş ışıklarında parıldayan gür sarı saçlarına rağmen Krisa'nın gözleri sürekli zincirlenmiş adama takılıyordu. Subay onu uzaklaştırmasaydı adamın kendisine ne söyleyebileceğini merak ediyordu. Aslında, konuşan adamın hâlâ kolunu tuttuğunu fark etmemişti ama bu uygunsuz temas kesinlikle refakatçisinin gözünden kaçmamıştı.

"Özür dilerim, sen?" Ambarın bir köşesine sinmiş olan Percy, yabancıнын cüretkârlığına sinirlenerek bir adım öne çıktı. "Müstakbel Leydi Radisson'un elini çözme bulunun," diye ekledi, 1.80'lik boyuna kadar yükselip yeni gelenin yarık çenesine bakarak.

"Çok özür dilerim, çok kabayım ama hanımefendinin güvenliği için endişelendim." Kolundaki tutuşunu bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Kendimi tanıtmama izin verin. Kaptan Owen Ketchum hizmetinizde."

Krisa elini ona uzattığında sevimli bir selam verdi ve gerçekten de eğildi. Pahalı Tazzenberry kolonyasının kokusunu aldı ve adamın aksanının nereden geldiğini merak etti. Yeni Britton, belki?

"Ben Capellia'dan Krisa Elyison, bu da Percy DeCampeaux, refakatçim. Lynix Prime'a gidiyoruz," diye cevap verdi Krisa, Percy onu durduramadan. "Nereye gidiyorsunuz Kaptan Ketchum?"

"O caniyi teslim etmek için Lynix Omega'ya geri dönüyorum." Dar metal bankta sessizce oturan zincirlenmiş adama çenesini salladı. "Kurt Teague. Al'hora'dan bir Feral. Daha önce bir kez kaçmış, Lynix Omega Islah Tesisi'nin üç-X maksimum güvenli bir hapisane olduğunu düşünürseniz bu hiç de azımsanacak bir başarı değil." Başını acımasızca salladı. "Gördüğünüz gibi bu sefer işi şansa bırakmıyoruz. Bu manyetik kilitlerin her biri on binden fazla psi için derecelendirilmiştir." Ona küçümseyici bir gülümseme verdi. "Merak ediyorsanız, bu oldukça fazla, Bayan Elyison."

Hiç şansı yok, diye düşündü Krisa, dikkatini sessiz, gözleri bağlı mahkûma verirken. Her iki kaslı ön kolu da gerçekten de kırılmaz magno kilitlerle kaplıydı ve bu kilitler her iki taraftaki duvarlara sıkıca tutturulmuş zincirlere bağlıydı ve üst bedenini çok rahatsız edici görünen kartal pozisyonuna zorluyordu. Kalın titanyum çelik kelepçeler kesinlikle herhangi birini yerinde tutacak kadar güçlü görünüyordu ama Krisa, adamın muazzam gücüne dair daha önceki izlenimini hatırlayarak, bu durumda görünüşün aldatıcı olup olmadığını merak etti.

O izlerken, mahkûm başını arkaya yatırdı ve sanki kendisine baktığını biliyormuş gibi korkutucu bir sırıtışla beyaz dişlerini gösterdi. Ama bu mümkün değildi, değil mi? Krisa ürperdi ve Teague'in kaslı kalçasına dokunan elini sıkıca yumruk yaparak hızla başka tarafa baktı. Böylesine tehlikeli bir adama bu kadar yaklaşmış olduğunu düşünmek! İri mahkûma duyduğu ilginin kesinlikle bir hanımefendiye yakışmadığını bilmesine rağmen, bu durum omurgası boyunca küçük, tuhaf bir heyecan yarattı.

"Ne... yaptı?" diye sordu kaptana alçak bir sesle, Percy'nin geminin ambarından uzaklaşma isteğini görmezden gelerek ve

Duvara zincirlenmiş gözleri bağlı bir adam.

"Oh, o defalarca katil oldu, kirli işleri için bıçağı tercih ediyor. Tam bir sosyopat ölüm makinesi, değil mi Teague?" Yüzbaşı Ketchum son sözlerini mahkûmun kendisine yöneltmek için başını çevirdi ama Teague'in tek cevabı yine o vahşi, beyaz sırıtış oldu.

Krisa onun dişlerinin normalden çok daha keskin, neredeyse hayvani görüldüğünü düşündü. Capellia'nın İmparatorluk Hayvanat Bahçesi'ndeki büyük yırtıcı hayvan sergisinde parmaklıkların arkasından kendisine bakan böyle bir gülümseme görse şaşırmazdı.

"Öldürmekten hoşlanıyor gibi görünüyor," diye devam etti Ketchum acımasız bir mizahla. "Ama böyle bir vahşiden ne bekleyebilirsiniz ki? İnsandan çok hayvan bu Feraller."

Percy endişeyle, "Söylediğiniz kadar tehlikeliyse, normal insanlarla birlikte tüccar sınıfı bir gemide olmasına şaşırdım," dedi. Belli ki Kaptan Ketchum'la tanışmayı kabullenmeye karar vermişti.

"Tehlikeli olduğu doğru, ölümcül olduğu da. Ama endişelenmenize gerek yok, Bay DeCampeaux, Bayan Elyison." Başını salladı ve yakışıklı, düzenli yüz hatlarından kısa bir süre için acımasız bir ifade geçti. "Onu yakalamak için bir isim vardı, size söyleyebilirim. Ama şimdi ait olduğu yere, Derin Dondurucu'ya geri dönüyor. Orada yaşayanlar Lynix Omega Islah Tesisi'ne böyle diyorlar," diye açıkladı. "Çünkü sıcaklık hiçbir zaman sıfırın üzerine çıkmıyor, biliyorsunuz."

"Ama neden gözleri bağlı?" Krisa sormadan edemedi. Gözleri yine sessizce hırlayan Teague'e takıldı.

Ketchum, "Göz bağı aslında bir iyiliktir," diye yanıtladı. "Feraller Al'hor'a'nın Gece tarafına özgüdür. Güneşi hiç görmezler, bu yüzden vahşiler güneşsiz yaşamaya adapte olmuşlardır, ışık az gelişmiş vücutları için acı vericidir.

gözleri. Zalim olmak isteseydim onu olmadan ama Teague gibi bir hayvana bile gereksiz yere vahşice davranmaya gerek görmedim." Kriya'ya çekici bir şekilde sırtıttı, o da bu gülümsemeye tereddütle karşılık verdi.

"Ama ne hakkında-" Geminin baş üstü sisteminden gelen bir anonsla kesildi.

"Tüm yolcular lütfen patlama koltuklarına gelebilir mi? Kalkış on dakika içinde gerçekleşecektir."

Percy bariz bir rahatlamayla, "Pekâlâ," dedi. "Sanırım artık gitmemiz gerekiyor."

"Çok doğru," diye onayladı Kaptan Ketchum. "Güvenli bir şekilde sıkışmamış olsaydım kalkış yapmayı denemek istemezdim. Sanırım oldukça acı verici olur." Kriya'ya kolunu uzattı. Kriya, adamın bordo ceketinde, tepedeki lambaların loş ışığında sönük bir parlaklıkla parıldayan mütevazı bir madalya sırasını fark etti. "Patlama kompartımanına kadar size eşlik edebilir miyim?" diye sordu ciddiyetle.

"Pekâlâ." Percy'nin homurdanmasına aldırmadan onun koluna girdi. "Ama..." Tekrar zincirlenmiş adama baktı. "Peki ya o?"

Ketchum güldü, kulaklarına hoş gelen yumuşak bir tenor sesiydi bu. "Teague için endişelenme canım. Feraller olağanüstü dayanıklıdır, patlama kanepesi olmadan da iyi olacaktır. Tabii zincirlerini çözmemi ve seninkinin yanındaki kanepeyi ona vermemi istemiyorsan?" Hoş ses tonu hafifçe alaycıydı.

Kriya devasa adama baktı ve o serin ilgi ürpertisinin yine omurgası boyunca ilerlediğini hissetti. Nedense yanakları kızardı ve Teague'den hızla uzaklaşmak için kendini zorladı. "Hayır," dedi fısıltıdan biraz öte bir sesle.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Gidelim, olur mu?" Onları kapının metal çerçevesine doğru çevirdi ve yanlarında öfkeli bir Percy'yle ambardan çıktılar.

Yine de Krisa omzunun üzerinden ambarın duvarına zincirlenmiş iri yarı figüre son bir kez bakmaktan kendini alamadı.

O bakarken Teague başını kaldırdı ve sanki arkasına bakıyormuş yüzünü ona doğru çevirdi.

Ambardan çıktıklarında gördüğü son şey o beyaz, yırtıcı sırtış oldu.

Planet X'in geri kalanını istediğiniz e-kitap satıcısında bulabilirsiniz. Ya da dinlemeyi tercih ederseniz, sesli kitabım Purity'yi de seslendiren yetenekli William Martin'in son derece seksi sesiyle seslendirilmiş olarak bulabilirsiniz.

****Yazarın Notu - Planet X'in her şeyi başlatan kitap olduğunu söylüyorum çünkü yazdığım ilk bilimkurgu romanı/aksiyon macera romanıydı. O kadar hoşuma gitti ki, daha sonra Brides of the Kindred serisinin yanı sıra pek çok bilimkurgu romanı yazdım. Daha önce başka bir yayıncı tarafından yayınlanmıştı ancak yakın zamanda haklarını geri aldığım için yeni bir kapakla (yakında) ve sesli kitap olarak tekrar yayınlamak istedim.**

Her neyse, umarım Teague ve Krisa'nın maceralarını benim yazarken eğlendiğim kadar siz de okuyor ve dinliyorsunuzdur.

Hepinize kucak dolusu sevgiler ve mutlu okumalar! Evangeline

Evangeline Anderson tarafından da

Brides of the Kindred kitapları (sırayla) [Claimed](#)

(basılı ve sesli olarak da mevcuttur) [Hunted](#) (basılı

ve sesli olarak da mevcuttur) [Sought](#) (basılı ve

sesli olarak da mevcuttur) [Found](#) (basılı ve sesli

olarak da mevcuttur) [Revealed](#) (basılı olarak da

mevcuttur)

[Takip Edilen](#) (basılı olarak da

mevcuttur) [Sürgün Edilen Gölgeleyen](#)

(basılı olarak da mevcuttur) (basılı

olarak da mevcuttur) [Zincirlenen](#)

[Bölünmüş](#)

[Devoured](#) (basılı olarak da mevcuttur)

[Geliştirilmiş](#)

[Lanetli](#)

[Köleleştir](#)

[İmiş](#)

[Hedeflen](#)

[miş](#)

[Unutulmu](#)

[Ş](#)

[Switched](#) (basılı olarak da

mevcuttur) [Uncharted](#)

Unbound (Mart 2017'de çıkacak)

[Metresin Efendisi](#) (Kindred'ın Gelinleri romanı)

Uzaylı Eş Dizini Serisi [Kaçırılan](#):

(basılı olarak da mevcuttur) [Korunan](#):

(basılı olarak da mevcuttur) [Alçalan](#):

(basılı olarak da mevcuttur)

[Koparılan](#): (basılı olarak da

mevcuttur)

Cougarville serisi

Buck Naked (Nisan 2017'de çıkacak)

Cougar Bait (Mayıs 2017'de çıkacak)

Stone Cold Fox (Ağustos 2017'de geliyor)

Tek Başına Romanlar

[Purity](#) (sesli olarak da mevcuttur)

[The Institute: Baba Sorunları](#)

[Enstitü: Mishka'nın Şaplakları](#)

[Akademi](#) (YA romanı) [Açlık Ayı](#)

[Yükseliyor](#)

[Puma Noel'i](#)

Planet X (Şubat 2017'de çıkacak) (sesli olarak da mevcuttur)

Born to Darkness Paranormal serisi

[Crimson Debt](#) (şimdi sesli olarak mevcut)

[Scarlet Heat](#) (şimdi sesli olarak mevcut)

[Ruby Shadows](#) (şimdi sesli olarak mevcut)

Cardinal Sins (yakında)

******Yukarıdaki kitaplar Evangeline'in çalışmalarının sadece küçük bir örneğidir. Tüm yayınevlerinden kitapların tam listesi için lütfen web [sitesini edin](#)***ziyaret***

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, Brides of the Kindred ve Born to Darkness serilerinin New York Times ve USA Today En Çok Satan Yazarıdır. Otuzlu yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle birlikte yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Sevinçle, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu www.evangelineanderson.com adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Bazı ücretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için haber bültenine katılın.

[Web sitesi](#)

[FaceBook](#)

[Twitter Pinterest](#)

[Goodreads](#)

[Sesli kitap bülteni.](#)

Bültene kaydolun-- katılmak için [BURAYA](#) tıklayın.

Ya da sesli kitapları seviyorsanız, onlardan da birkaç tane var...

Fall in Love through your ears...

JOIN MY
Audiobook Newsletter
AND LISTEN TODAY

Evangeline
Anderson

Sesli kitap bültenime katılmak için [BURAYA](#) tıklayın.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

